

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2024**

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

*Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Villamosmérnöki és Informatikai Kar Dékáni Hivatalának gondozásában
210 példányban.*

*A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat
használtuk fel, amelyek a Karhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.*

A kéziratot zártuk: 2024. április 25-én

Felelős kiadó: Charaf Hassan dékán

Összeállította: Zeke Zsófia

Kiadványtervező: Rumi Tamás

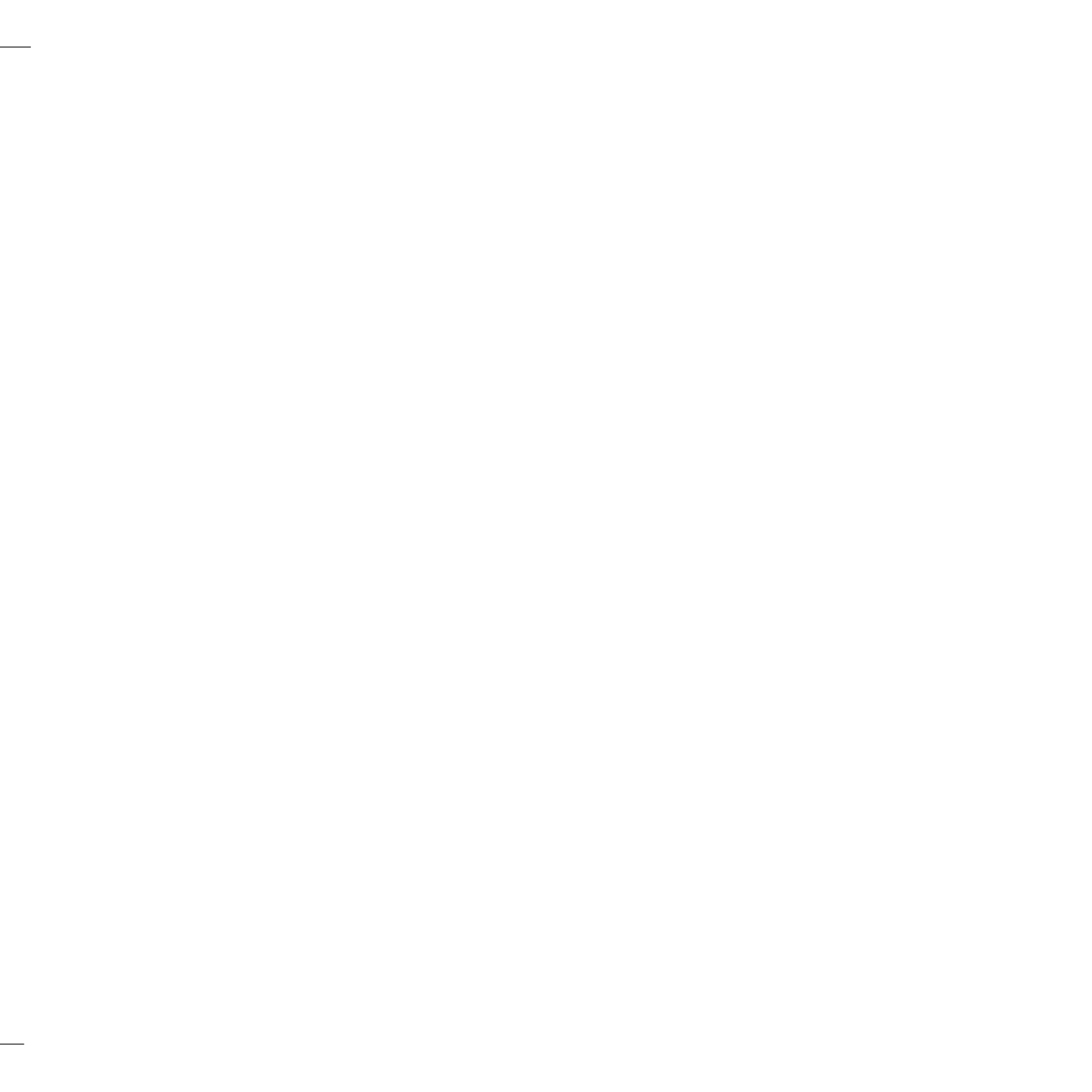
ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Dékáni köszöntő – 5

Villamosmérnöki és Informatikai Kar jubileumi diplomásai – 7

BME értékmegőrző tevékenységek – 241

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedes kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinaoklevelek mellett az olvasó kezében lévő kis könyvet is átnyújtjuk volt diákjainknak, melyben a benyújtott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kiadvány lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, „találkozhatnak” a régi évfolyamtársakkal, és előcsalogathatók a közös emlékek is.

A Kari Tanács 2024-ben a Villamosmérnöki és Informatikai Karon 1 platina, 3 rubin-, 9 vas-, 72 gyémánt- és 152 aranyoklevél adományozásáról döntött. A kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2024. évben a karra 237 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, a Villanykarnak, örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találoztunk olyan sorokkal, amelyekben régi egyetemi emlékek kerültek elő, valamint hála és köszönet rejlett egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

Volt hallgatóinkkal való kapcsolattartást szolgálja a www.alumni.vik.bme.hu honlap is, ahol híreket olvashatnak a kar kiemelt rendezvényeiről, de segítséget nyújthat a hálózat az öregdiák találkozó szervezésében is.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk és karunk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és a Villanykarhoz.

A Villamosmérnöki és Informatikai Kar Kari Tanácsa nevében tisztelettel köszönti Önöket:

Budapest, 2024. május 28.

Dr. Charaf Hassan

dékán

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

2024-ben jubilálók betűrendben

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

	Platinadiploma		Gyémántdiploma
13	Kovács Ferenc István	26	Balai László
		27	Dr. Balogh Géza
	Rubindiploma	28	Dr. Bars Ruth
14	Mărginean Gheorghe	29	Dr. Bencze János
15	Ormay József	30	Besskó Csaba
16	Dr. Gábor Emilné Szirmai Katalin	31	Prof. Dr. Beyer Adalbert
		32	Dr. Bokor Árpád
	Vasdiploma	33	Dr. Brandelik Sándor
17	Dr. Csurgay Árpád István	34	Cs. Varga János
18	Dr. Földes András	35	Csendes János
19	Dr. Kovács Ferenc	36	Csépe László
20	Mazgon Sándor	37	Csikós István
21	Reichlinmeldegg Viktor	38	Domján Lászlóné Jankovich Anna
22	Sebők Ferenc	39	Ébner Endre Miklós
23	Dr. Seres György	40	Dr. Élő Sándor
24	Stiedl László	41	Fekete Lajos
25	Dr. Tóth Endre	42	Dr. Fock Károly
		43	Forgács László
		44	Gergely István
		-	Dr. Gyurkó István
		45	Hadik Zoltán
		46	Harsányi Menyhért
		47	Hatvani György
		48	Hevesi György
		49	Horváth Viktor
		50	Huszerl János

51	Illyés Gyula	78	Rab Endre
52	Ispánki György	79	Dr. Rét Andrásné (Dr. Fóti Mária)
53	Istenes Péter	80	Románcsi Dénes
54	Jákli Rudolf	81	Sallay Lajos
55	Juhász József	82	Schwahofer László
56	Kaplony Miklós	83	Simon Gyula
57	Dr. Benyó Zoltánné (Karika Etelka)	84	Dr. Sipos Erika
58	Dr. Kassai Árpád	85	Szabó László
59	Kerti Lajos	86	Szakállas Csaba
60	Klatsmányi Béla	87	Szilágyi János
61	Kokas Kálmán	88	Tarján Mihály
62	Kollár Tamás	89	Tatai Péter
63	Dr. Komlósi Jenő	90	Tóthpál Kázmér
64	Kovács Levente	91	Dr. Török Sándor
65	Lambert Miklós	92	Uzsok Mária (Stiglmayer Mária)
66	Lovák István Antal	93	Vetési Imre
67	Misák Lajos	94	Völgyi Ferenc
68	Dr. Molnár Kálmán	95	Zarándy Lászlóné (Papp Éva)
69	Müller Ferenc		
70	Nádas Iván		
71	Óri Tamás		
72	Pálfy Miklós		
73	Pandur Béla		
74	Pápai Tibor		
75	Dr. Pápay Zsolt		
76	Papp Károly		
77	Pintér Sándor		

Aranydiploma	
96	Antalné Zákonyi Magdolna
97	Baranyi József
98	Bartha Tivadar
99	Bartháné Novák Márta
100	Bencsics Ferenc
101	Berzeviczy László
102	Borbély Endre
103	Boross Andras
104	Dr. Breuer Pál
105	Bui Gia Toi
106	Clement János
107	Csaba György
108	Csöllei Ferenc
109	Csorba Péter
110	Dabóczy István
111	Dalos Mihály
112	Dang Hong Trong
113	Keresztes Ildikó (Danitz Béláné)
114	Dao Van Khai
115	Demeter Margit Ibolya
116	Dobos Kálmán
117	Ducza Lajos
118	Duong Thanh Kong
119	Erdei Péter
120	Faludi Andor
121	Fazekas Miklós
122	Fenyvesi József
123	Dr. Fiala Károly
124	Fodor Tibor
125	Förhécz József
126	Frey György
127	Gaál József
128	Dr. Galambos Péter
129	Gallasz József
130	Garai László
131	Gombás Lukács
132	Hámori Ferenc
133	Hámoriné Gál Éva
134	Haraszi István
135	Hersiczki Katalin
136	Hevenesi Péter
137	Himmel László
138	Ho Van Ngoan
139	Hoang Ngoc Lang
140	Hollendus József
141	Homok László
142	Irházi Sándor
143	Dr. Iváncsyné Csepesz Erzsébet
144	Jobbágy Tamás
145	Joó István
-	Kalán Anna Mária
146	Kardos Józsefné Lengyel Ágnes
147	Karlócai Miklós
148	Kaszás Árpád
-	Kautnyiné Biró Judit
149	Kézér Illés
-	Kiss Dezső
150	Kis Miklós Róbert
151	Kiss István
152	Kiss László Bertalan
153	Kőmíves László
154	Kónya Gyula
155	Kónya Zoltán

156	Korzsinek Károly	189	Nguyen Van Dinh
157	Kotora György	190	Nguyen Van Thuyet
158	Kovacsics Károly	191	Nguyen Xuan Lam
159	Kóhalmy Sándor	192	Nguyen Xuan Yem
160	Kulisiewicz Tomasz	193	Nguyen Thi Nhiem
161	Lakatos Ferenc	194	Oláh Tamás
162	Látos László	195	Oraja László
163	Legeza István	196	Osváth Péter
164	Leitner György	197	Pákozdi Imre
165	Leskó András	198	Pál-Szabó Gabriella
166	Liling Tamás	199	Papp Andor
167	Logvinov Vladimir	200	Dr. Péceli Gábor
168	Luong Thi Ngot	201	Pécsi Lajos
169	Luong Van Luong	202	Péter József
170	Mádl Katalin	203	Petercsák József
171	Magyar Balázs	204	Pham Tien Tuu
172	Mai Van Chinh	205	Pham Van De
173	Meggyesi József	-	Reich Ágnes
174	Meskó György	206	Rendes Mihály
175	Mikecz Mátyás	207	Rusai Pál László
176	Molnár Gábor	208	Ruthner László András
177	Nándori József	209	Salamon Endre
179	Nguyen Dinh Long	210	Schvarcz Béla
180	Nguyen Duc Uy	211	Segesdy Zsuzsanna
181	Nguyen Hong Toan	212	Siska Mihály
182	Nguyen Kiem Kat	213	Solt Attila
183	Nguyen Mai Anh	-	Somogyi Endre
184	Nguyen Minh Song	214	Steiner Ferenc
185	Nguyen Quac Tinh	215	Stolmár Ede
186	Nguyen Tat Thang	216	Sulák Rudolf
187	Nguyen Thi Sa	217	Szarka András
188	Nguyen Tinh	218	Szatmári András

219	Szedlák János
220	Dr. Szolgay Péter
221	Takács János
-	Tarján György
222	Thai Danh Hau
223	Thuróczy Gyula
224	Dr. Tóth István Csaba
225	Tóth János
226	Tran Ba Thai
227	Tran Co
228	Tran Kong Viem
229	Tran Minh Thang
230	Tran Van Biem
231	Truong Thi Thanh
232	Ujfalusi László
233	Újj Dezső József
234	Vanczák József
235	Varga Béla
236	Dr. Varga László
237	Dr. Walter József
238	Weisz Tamás
239	Wittner Kálmán
240	Záhorszky Tibor

Kovács Ferenc István

1925-ben született Kapuváron

1999-ben arany, 2009-ben gyémánt, 2014-ben vas, 2019-ben rubindiplomában részesült. 1949-től az ÁVESZ kapuvári üzemzetőségén, majd a salgótarjáni igazgatóságán dolgozott. 1952-től a NIM Villamosenergiaipari Igazgatóságán már a 100 kVos hálózat fejlesztésében és rendszerüzemviteli feladatok megoldásában vett részt. 1956 november 1-jén az Igazgatóság Forradalmi Bizottsága a budapesti villamosenergiaellátás folyamatossága érdekében Győrbe küldte a Dunántúli Nemzeti Tanács ülésére, ahol sikerült megoldani a folyamatosság fenntartását. 1963-ban a Magyar Villamos Művek megalakításában a Hálózati Igazgatóság megszervezésével és vezetésével volt részes. Elindította a hálózatrendszer fejlesztésének és üzemvitelének korszerűsítését. Az ezekhez szükséges gépek és készülékek vonatkozásában szoros kapcsolatot alakított ki az erősáramú gyártóiparral, amelyek közül később a Kábelgyár Felügyelő Bizottságának tagja a Ganz gyáranak pedig társelnöke lett. Egyetemünkön 1971-ben a másodéves szakmérnökhallgatók egyik tárgyát adta elő, valamint vizsgabizottságokban is közreműködött. Többször adott elő a Mérnöki Továbbképző Intézetben is a zárlati teljesítmények korlátozásáról. Ebből a tárgykörből szabadalma is van. A MEE-ben 1963-1989 között az Intéző Bizottság tagja, 1980-1990-ben a Villamosenergia Szakosztály elnöke, 1971-1992 között a Villamosság felelős szerkesztője. Az Elektrotechnika Szerkesztőbizottságának több mint 30 évig volt tagja, majd az Egyesület tb. alelnöke. Tagja volt a CIGRE magyar nemzeti bizottságának, valamint 1979-1989 között az UNIPEDÉ Distribution Study Committee-nek. A hálózatfejlesztés problémáiról sok előadást tartott belföldön, külföldön Ausztriában, Németországban és a Transelektro szakmai rendezvényein. Ezek, valamint a hálózati fejlesztéseknek a MEE-ben rendszeresen vitára bocsátott lépései jelentős társadalmi elismerést hoztak neki. 1989-ben ment nyugdíjba. 1991-ig az MVM szakértője ezután a bécsi Verbundplan konzulense, majd 2006-ig a Magyar Energiahivatal munkatársa volt. Megkapta a MEE Elektrotechnikai Nagydíját, a Zipernovszky-, a Déry-, a Bláthy-díjakat, a MTESZ díjat. Az állami elismerése visszafogottabb volt, a rendszerváltás után viszont megkapta a köztársasági elnöki 1956-os Emléklapot, az MVM-től pedig a Ronkay plakettet. Szakirodalmi tevékenységét több mint 60 szakcikk, társszerzőkkel írt könyv és jegyzet, valamint a Műszaki Kiadó Nívó Díja fémjelzi. A Kari Tanács **platinadiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mărginean Gheorghe

1930-ban született Romániában, Crăciunelu de Jos-on

2004-ben arany-, 2014-ben gyémánt-, 2019-ben vasdiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán megszerezve kitüntetéses villamosmérnöki oklevelét és visszatért Romániába. 1963 és 1966 között posztgraduális képzésen vett részt a Bukaresti Műszaki Egyetem közgazdaságtan-technika szakán, 1966-ban gazdasági mérnök oklevelet szerzett. Szakmai ismereteit és a magyarországi elektrotechnikai üzemekben szerzett tapasztalatait a román vasútvonalakon használta fel a villamosvontatás bevezetésére. Szakmai tevékenységét az Arad Podgoria Területi Vasútnál fejtette ki, és amikor a Román Állami Vasút fő vonalain bevezették a villamosáram használatát, Romániában az első villamosított vasúti szakasz vezetője volt a Brassó-Predeál vasútvonalon. 1966-tól 1978-ig az Electroprecizia Sacele (Hétfalusi) üzemtervezési, műszaki ellenőrzési és szervezési részlegén művezetői állást töltött be. Ezt követően 1986-ig az Autocamioane Brasov üzem tervezési és szervezési részlegén irodavezetőként tevékenykedett. 1990-ben a Brassói Vasúttól vonult nyugállományba.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ormay József

1932-ben született Budapesten.

2004-ben arany-, 2014-ben gyémánt-, 2020-ban vasdiplomában részesült.

Első munkahelye az Országos Mérésügyi Hivatal volt, ahol az elektromos laboratóriumban elsősorban villamos mérőműszerek hitelesítésével foglalkozott. Emellett a precíziós műszerek ellenőrzési-mérési pontosságának fejlesztése volt a feladata. Később az Elektronikus Mérések Osztályára helyezték. Önálló munkakörként kapta meg a különleges elektronikus mérő- és ellenőrző műszerek hitelesítését. 1956-ban a munkástanács tagjává választották és ezért a forradalom leverése után felmondták az állását. A Kábel- és Műanyaggyárban működő Hanglemezgyárban sikerült elhelyezkednie, ahol rövid idő után megbízták a MEO vezetésével. Az akkor újdonságnak számító mikrobarázdás hanglemezek gyártásának fejlesztése volt egyik célja, amit több sikeres újítás, módosítás bevezetésével hamarosan nemzetközileg is elismert színvonalra sikerült emelnie. Ezután a Méréstechnikai Központi Kutató Intézet alkalmazottjaként, a Dr. Tarnai Kálmán professzor vezetése alatt álló Elektronikus Osztályra került. Részt vett a digitális mérőműszerek fejlesztésében. Önálló munkái – többek között – a digitális színkoordináta-mérő, a digitális ohmmérő, a digitális pH mérő több nemzetközi kiállításon is szerepeltek, azokról szimpóziumokon, az IMECO nemzetközi konferenciáin, belföldön és külföldön több előadást is tartott. Cikkei, tudományos ismertetői a Mérés és Automatika hasábjain jelentek meg. Amikor az MKKL-t feloszlatták, illetve az MMG-be olvasztották be, munkahelyet változtatott. A Tungstam Rt. Fényforrásfejlesztési Főosztálya Méréstechnikai Osztályán helyezkedett el. A fejlesztés alatt álló fényforrások paramétereinek mérési eljárásait, majd speciális mérőműszereit fejlesztette ki. Eredményei alapján több új, jó hatásfokkal rendelkező fényforrás fejlesztésére került sor. Az akkor a vezetésével kialakított laboratóriumot az időközben tulajdonossá vált General Electric vezetői is nagyra értékelték. Jelenleg mint számítástechnikai szakértő, tanácsadóként működik egy vállalatnál.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gábor Emilné Szirmai Katalin

1930-ban született Budapesten

2004-ben arany-, 2019-ben vasdiplomában részesült.

1953 őszétől, elvégezve Egyetemünk Villamosmérnöki Karán a híradástechnikai szakot, 13 éven át a Beloiannis Híradástechnikai Gyárban dolgozott. További munkahelyei a BUDAVOX Külkereskedelmi Vállalat, a Számítástechnikai Koordinációs Intézet, az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár és az OMEX Kft. voltak. Ez utóbbiaknál híradástechnikai és számítástechnikai berendezések exportjával és importjával, majd online adatkérés és kül- és belkereskedelmével foglalkozott; Az utolsó években már nyugdíjasként. Idegen nyelvekből négy szakmai vizsgát tett: angol, német és spanyol nyelvből felsőfokút, francia nyelvből középfokút.

Munkásságát a Kohó és Gépipari Minisztérium Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerte el.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Csurgay Árpád István

**professzor emeritus, a műszaki tudományok doktora,
az MTA rendes tagja, Széchenyi-díjas**

1936-ban született Budapesten

2009-ben aranydiplomában részesült. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1959-ben végzett híradástechnikus villamosmérnök. Egyetemi tanulmányait követően 20 éven át a Távközlési Kutató Intézetben mikrohullámú, majd mikroelektronikai eszközök és áramkörök kutatója, közben megszakításokkal másodállásban a BME Elméleti Villamosságtan Tanszék oktatója volt. Tudományos dolgozatai nemzetközi sikert arattak, szabadalmi a hazai híradástechnikai iparban gyártásba kerültek. 1964-ben BME-n PhD (Dr. techn.) fokozatot szerzett, majd 1966-67-ben Postdoctoral Fellow volt a New Yorki PIB Electro Physics Departmentjében. Munkásságát 1973-ban a műszaki tudományok doktora fokozattal ismerték el. 1980 és 1985 között az MTA SzTAKI munkatársa volt. 1985-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező taggá választotta; 1985 és 1993 között az MTA főtitkárhelyettese; 1993-ban rendes taggá választották. Tagja két európai tudományos akadémiának is. Vendégprofesszor volt a Goethe Universität Angewandte Physik, a TU München Netzwerktheorie und Schaltungstechnik intézetekben. 15 éven át félállású vendégprofesszor volt a University of Notre Dame Center for Nano Science and Technology kutatóközpontjában. 1987-től a Budapesti Műszaki Egyetem Fizika Intézetében félállású egyetemi tanár, tanszékvezető volt, majd 1993-tól 2006-ig a BME Elméleti Villamosságtan Tanszékén volt egyetemi tanár. 2000 óta a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológia és Bionikai Karán tanít, ahol emeritus professzor lett. 1962-ben kötött házasságot, felesége Dr. Csurgay Árpád Istvánné Gereben Ildikó is gyémántdiplomás villamosmérnök, évtizedeken át a BME oktatója volt Simonyi Károly munkatársaként. Három gyermekük, tizenkét unokájuk és (egyelőre) három dédunokájuk van. Felesége és fia (Csurgay Péter) is egyetemi oktató a PPKE Információs Technológiai és Bionikai Karon.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Földes András

1936-ban született Budapesten

2009-ben arany-, 2019-ben gyémántdiplomában részesült.

Első munkahelyén a Távközlési Kutató Intézetben (TKI) főként a címkód rendszerű átvitel és kapcsolástechnikával foglalkozott. Munkájához kapcsolódóan tanulmányozta a külföldi fejlett technikákat is, a címes és a PCM átviteli rendszereket és az akkor még fejlesztési kísérleti stádiumban lévő elektronikus telefonközpontokat. 1964/65-ben az olasz állam ösztöndíjasaként közelebről megismerkedett a Telettra cég 24 csatornás PCM átviteltechnikai rendszerével. Ennek keretében megalapozott egy Telettra-Magyar Posta együttműködési szerződést, mellyel a cég berendezései Budapesten is megjelentek a Lipót és a Zuglói távbeszélő központ közötti átviteli útként. Később a 32 csatornás berendezések előtérbe kerülésével ennek a projektnek a tapasztalatait lehetett tovább vinni. A jobb szakmai elmélyülés érdekében elvégezte a távbeszélőtechnikai szakmérnöki posztgraduális képzést. Az Integrált Szolgáltatú Digitális Hálózatok (ISDN) megjelenésével fő érdeklődési területe a Posta Kísérleti Intézetben (PKI), az ilyen hálózatok szinkronizálása lett. Ebből a témából írta doktori értekezését is. Később a Posta Tervező Irodában (POTI), majd a Postavezérgazgatóságon dolgozott, általánosabb koordinációs jellegű feladatokon, pl. Az (elmaradt) 1996os Világkiállítás projektjében. Szakmai élete során több OMFB bizottság munkájában vett részt. Tagja volt a CCITT Sp. D., majd a XVIII. Tanulmányi Bizottságának. Számos konferencián, valamint KGST bizottságban szerepelt előadóként is. Tanulmányokat, könyveket írt, szerkesztett, lektorált (sokszor társszerzőként). 1964 óta tagja a Híradástechnikai és Informatikai Tudományos Egyesületnek (HTE). Angolul, németül, olaszul beszél, és egy keveset oroszul is. Munkája során mindennek kiváló hasznát vette. Több kitüntetést, elismerést kapott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kovács Ferenc

professzor emeritus

1935-ben született Budapesten

2010-ben arany-, 2019-ben gyémántdiplomában részesült.

1959-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetemen. Az egyetemi doktori címet 1960-ban szerezte meg. 1959 és 1982 között a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet előbb tudományos munkatársa, majd osztályvezetője, illetve főosztályvezetője, később a műszaki igazgató személyi titkára lett. Szakmai területe először a nagyfrekvenciás félvezető eszközök tervezése és mérése, amelynek összefoglaló monográfiája német és angol nyelven (utóbbi az Elsevier-nél) könyvalakban is megjelent. Később integrált áramkörök mérőberendezéseinek fejlesztésével foglalkozott. Legjelentősebb munkája egy gyártásba is kerülő mikroáramköri mérőrendszer fejlesztése volt, amelyből később államközi együttműködési program vált. Egy sor hazai műszaki-fejlesztési bizottságnak tagja volt, rész vett különböző országos és nemzetközi fejlesztési programok előkészítésében. Ebben az időszakban lett kandidátus. 1982 után a BME/EET docense, majd 2000 után egyetemi tanára lett, ahol mikroelektronikai konstrukciót, tervezést és alkalmazást oktatott, kutatási programokban vett részt, valamint doktoranduszokkal foglalkozott. Ekkor kezdte kidolgozni a magzati szívhangok passzív, fonografikus módszerrel történő mérését. Ez egy teljesen új, és nemzetközileg is kutatott terület, és az IEEE-Biomed szaklap által elfogadott cikkünk után a New York Academy of Sciences meghívott tagja lett. 2000-ben megszerezte a nagydoktori címet és kiérdemelte, hogy felkérjék a PPKE informatikai fakultása megalapításában, majd az induló kutatások vezetésében való részvételre. Az Egyetem ezt a Pro Facultate és a Pázmány Plakett adományozásával ismerte el. Számos PhD hallgatója is volt és részt vett a Doktori Iskola munkájában is. Kutatócsoportom meghódította az eddig alig ismert magzati fonocardiográfia területét, és ennek során a világon elsőként ezzel a módszerrel mérték a más úton fel sem tárható magzati szívzörejét. Munkájukat ezen a területen több, mint 150 publikáció kísérte, amit az MTA később az Eötvös József Életmű díjjal ismert el. Ezt követően professzor emeritusként oktattam a Karon.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mazgon Sándor

1933-ban született Budapesten

2010-ben arany-, 2019-ben gyémántdiplomában részesült.

Első munkahelyén (Magyar Posta; 1959) előbb táviró tervező lett a Postai Tervező Intézetben, majd 1962 és 2000 között a Posta Kísérleti Intézet kutatója volt, ahová adatátviteli kutatások beindítására helyezték át tudományos munkatársként, hamarosan főmunkatársként és 1998 után fejlesztési tanácsadóként volt az Elektromos, a Táviró- és távbeszélő, a Rendszertechnikai, az Alkalmazástechnikai Osztály kutatója, végül a Matáv PKI Fejlesztési Intézet Stratégiai fejlesztési osztályának tanácsadója, 1993-99 között Távközlési Mérnöki Minősítő Bizottság tagja. 2000 és 2009 között a Nemzeti Hírközlési Hatóság szakértője. Nemzetközi tevékenység: MATÁV/Magyar Posta képviselője az EURESCOM két projektjében, és 1970 óta folyamatosan az ITU (CCITT) adathálózati szabványosításában. 1984-88 között a CCITT LTG bizottságának alelnöke. 2001 óta az ITU-T biztonsági (security) szabvány-ajánlások és az azokban elfogadott biztonsági meghatározások "kompendiumának" „editor”-ként azok kigyűjtését, összeállítását és rendszerezését végzi. Az e téren végzettségért nyert kitüntetést a Budapesten rendezett ITU Telecom World 2019 konferencián Houlin Zhao úrtól, az ITU főtitkárától. [„Certificate of recognition of your contribution to ITU in the past 50 years”.] Egyéb kitüntetései: 1970-ben és 1973-ban a PKI kiváló dolgozója, 1976-ban és 1982-ben PKI igazgatójának, 1976-ban a Magyar Posta Vezérigazgatójának, 1987-ben és 2000-ben a MATÁV Elnökének elismerése, 1983-ban az OMIKK vezérigazgatójától, 1986-ban a Magyar Szabványügyi Hivatal elnökétől emléklapot kapott, a PKI 100éves centenáriumán 1991-ben Békésy emlékéremmel tüntették ki. 1963 óta tagja a THE-k, 1970 óta a NJSzTnek. Több mint 300 órányi előadást tartott a BME Mérnöki Továbbképző Intézet, a Posta Oktatási Központ, a Számalk és más intézmények nemzetközi és hazai tanfolyamain.

A HTE-től 1965-ben a Virág-Pollák-díjat, 1982-ben Puskás Tivadar emlékérmét, 1991-ben egyesületi Ezüst-jelvényt, 2001-ben egyesületi Arany-jelvényt, és 2003-ban életműre utalva ismét a Puskás Tivadar emlékérmét, 2009-ben a HTE 60-éves emlékérmét kapott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Reichlinmeldegg Viktor

1936-ban született Budapesten.

A Piarista Gimnáziumban érettségizett, 1959-ben diplomázott a BME gyengeáramú szakon. Szakmai pályafutását a Filmtechnikánál kezdte, amelyből az EAG, majd a BEAG (Budapesti Elektroakusztikai Gyár) lett. Az akusztikus profilon belül a stúdiótechnikai elektronikai fejlesztéssel foglalkozott 30 évig, amelynek később vezetője lett. A hang-keverőasztalok három generációjának kifejlesztését vezette. Kb. 1500 keverőasztal és 156 Rádió-Tv ház elektronikai rendszere, az 1980 évi Téli (USA Lake Placid) és az Nyári (SZU Moszkva) Olimpiai játékok közvetítőrendszere, 36 szabadalom jelzi munkáját. Részt vett a magyar és az IEC szabványkészítésekben, hozzá fűződik az hazai hangtechnikai készülékeknél a kettős szigetelés bevezetése. 1990-ben a BEAG jogutód nélkül megszűnt, ekkor fejlesztő társaival megalakította és vezette az AUDIOPLAN KFT céget, ahol még hat évig fejlesztettek és gyártottak analóg sokcsatornán keverőasztalokat – elsősorban a Magyar TV és Magyar Rádió részére. Különleges kihívás volt a Magyar Nemzeti Bank nagytanácstermének és bankjegy-tanácstermének rekonstrukciója műemlékvédelmi előírások szerint, az elvileg lehallgathatatlan konferenciarendszer kifejlesztése és legyártása. A digitalizációval a stúdiótechnikai profil világszerte megszűnt, saját AP-L KFT céget alapított, amelynek tulajdonosa és mai napig aktív vezetője. Kiemelkedő munkái: Paksi Atomerőmű biztonsági Riasztó rendszerének tervezése, ugyanitt a Látogató Központ és a kalocsai Bemutató Központ kulcsrakész kivitelezése belsőépítészettel és elektronikával együtt. jelenlegi főprofil a gázkészülékek elektronikus biztonsági vizsgálata, szaktanácsadás, mérőkészülék társ-fejlesztése, forgalmazása és szervizelése.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sebők Ferenc

1936-ban született Szegeden

2009-ben arany-, 2019-ben gyémántdiplomában részesült. Szegeden él. Általános és középiskoláit Szegeden végezte. 1954-ben kezdte és 1959-ben fejezte be egyetemi tanulmányait. Munkahelyek, tevékenységek, beosztások: 1959-1961: Ganz Villamossági Gyár (akkor: „Klement Gottwald Villamossági Művek”); gyakorló mérnök; 1961-1970: Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalatnál üzemeltetői mérnök, hálózati tervező, hálózatépítési szerelésvezető; 1970-1991 közt a CSOMITERV-nél épület villamossági tervező; 1991-től folyamatosan (1996 óta nyugdíjasként) épületvillamossági tervező. A Magyar Mérnöki Kamara tagja.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Seres György

az MTA doktora

1936-ban született Budapesten.

2009-ben aranydiplomában részesült.

1959-től 1968-ig rendszertechnika előadó, majd főmérnök volt a Magyar Néphadseregénél. 1971 és 1977 között kinevezték tanszékvezető, kiképzési osztályvezetőnek a Katonai Műszaki Főiskolán. A Honvédelmi Minisztériumban 1977-től 1980-ig kiemelt tudományos főmunkatársi beosztásban dolgozott, majd a Haditechnikai Intézetben 1987-ig volt fejlesztési osztályvezető. Ezután a Katonai Akadémián szakcsoportvezető egyetemi docensként tevékenykedett. 2007-ig informatikai és e-learning szaktanácsadói tevékenységet végzett. 2002-től lett a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen előadó és a doktori iskolai téma-vezetője. 1971-ben megszerezte a hadtudomány kandidátusa, egy év múlva pedig a doktori címet. 1991-ben lett a hadtudomány (MTA) doktora. Pályája során orosz felsőfokú és angol középfokú nyelvvizsgát szerzett. Oktatási tevékenysége széleskörű volt. A Magyar Néphadseregénél oktatott elektronika, automatika, rendszertechnika és irányítástechnika témákban. A Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola - Székesfehérvári Kihelyezett Tagozatán (1960-1968) előadásokat tartott mikrohullámú technika, telefontechnika területen. A Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolán (1971-1977) rendszertechnikát tanított, a Katonai Akadémián (1985-1991) pedig automatizált irányítási rendszerek tárgykörben oktatott. Szakmai munkáját minősíti, hogy tudományos vezető volt (5 sikeres kandidátusi fokozat védéssel), és doktori iskola külső alapító tagja (Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem - Katonai Műszaki Doktori Iskola).

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Stiedl László

1935-ben született Enyingen

2009-ben arany-, 2019-ben gyémántdiplomában részesült.

Diplomájának megszerzése után a gödöllői Ganz Árammérőgyárban helyezkedett el, ahol egy év gyakorlat után a gyár Szerkesztési Osztályán az új fogyasztásmérő család fejlesztésével foglalkozó csoport tagja lett. Munkája során bővebb ismeretekre tett szert a vilámos fogyasztásmérők tömegszerű gyártásában és technológiai eszköztárában. Évente külföldi ipari vásárokon, árubemutatókon és esetenként tanulmányutakon, üzemlátogatásokon vett részt, rendszeresen látogatta a Mérnöki Továbbképző Intézet speciális tanfolyamait. Később gyárterményfejlesztési csoportvezetői, majd osztályvezetői beosztásba került. A gyár magánosítása során, az erőteljes átszervezés és létszámleépítés következtében 1992-ben nyugállományba vonult. Ezt követően elvégezte a szabványügyintézői tanfolyamot és ebben a minőségben tekintve az európai szabványok kötelező bevezetésére, 2000-ig szerződéses munkaviszonyban dolgozott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tóth Endre

1935-ben született Diósgyőrben

2009-ben arany-, 2019-ben gyémántdiplomában részesült.

Egyetemünk híradástechnikai szakán szerzett diplomát 1959-ben. 1969-ben távbeszélő technikai szakmérnöki diplomát, majd 1976-ban doktori címet szerzett „Körzethálózatok optimális méretezése” című disszertációjával. 1959. májusában kezdett dolgozni a Postai Tervező Irodában. Munkahelye több névváltozáson ment keresztül, majd 1990 decemberében átirányították a PKI Távközlési Intézetbe, és innen ment nyugállományba 1998-ban. A munkába állás után néhány hónapot töltött az Átviteltechnikai osztályon, majd a Központi osztályra ment át. A közel negyven év alatt gyakorlatilag tíz évenként változtak a fő feladatai. A 60-as években főleg Rotary (7A2, 7DU), a 70-es években pedig főleg Ericsson Crossbar (ARF, ARM, ARK) központokat tervezett, de más terveket is készített. Tervezett például jelfogós áramköröket, valamint a táv- és körzetkábelek forgalmi tervét is készítette. Részt vett a Sri Lanka-i távközlő hálózat rekonstrukciójában is. A 80-as években programok írásában és távbeszélő forgalomelméleti kutatásban vett részt. A Híradástechnikában 4, a Budavox Telecommunication Review-ban 1, a PKI Review-ban 1 cikke jelent meg. A (11, illetve 13.) Nemzetközi Távközlésforgalmi Kongresszuson (ITC) is részt vett 1-1 cikkel. A 90-es években a Budapesti Átkérő Hálózat 7A2, ARF, illetve elektronikus központjait összekötő hálózat tervezésében vett részt. A kerülőutas hálózat forgalmi méretezése évenként az ő programja alapján történt. A munkásságáért háromszor kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést (1965,1972,1977), egyszer Nívódíjat (1972-ben), kétszer pedig Alkotói Díjat (1993,1996). Nyugdíjba vonulása után 2001-ben a HTE Senior Klubjának tagja lett.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balai László

1941-ben született Berhidán

2014-ben aranydiplomában részesült.

A cég ösztöndíjasaként 1964 nyarán kezdte munkáját az Ajkai Timföldgyár és Alumíniumkohónál. Üzemmérnökként részt vett a higanygőz egyenirányítók lecserélésében, szilícium egyenirányítókra. Ezt követően kiefeszültségű üzemi területen dolgozott. Megismerte a kábelhibahely mérések módszereit és eszközeit. Különböző üzemi fejlesztések után 1966-ban került az Új Timföldgyár beruházására. A kezdetektől, az 1972-es átadásig műszaki ellenőre a 10 kV-os villamos energiaellátásnak és elosztásnak. Jellemző objektumok: 2 db 120/10 kV-os 25 MW-os transzformátor, 10 kV-os kapcsolóállomás, 3 db 2 MW-os turbo-kompresszor, 4 db tirisztoros vezérlésű, 417 kW-os zagyszivattyú, stb..A BME Gépészmérnöki Kar gazdasági mérnök szakon oklevelet szerzett. Diploma munkájában vizsgálta a régi timföldgyár meddő energia igényét és ennek alapján javaslatot dolgozott ki az Új Timföldgyár meddő energia gazdálkodására. Munkája eredményeként elmaradt egy 10 kV-os szabadtéri állomás létesítése, 2,1 MFt értékben. A fázistényező optimalizálásával 1,5 MFt üzemeltetési költségcsökkentést értek el. Az Új Timföldgyár felépítése után 1973-tól osztályvezetőként szervezéssel foglalkozott. Rendszeresen részt vett tröszt szintű munkacsoportokban, ügyvitelszervezésben. 1976-ban a SZÁMOK-nál rendszerszervező oklevelet szerzett. Diplomatemaként esettanulmányt készített egy forgódobos kalcináló kemence építésére. Számítógép alkalmazásával bemutatta a kritikus út meghatározását, a kivitelezési idők rövidítésének gazdasági hatásait. 1983-ban anyag-és áruforgalmi főosztályvezetővé nevezték ki. Irányítása alá tartozott a vállalati anyagbeszerzés, vasút üzem, személy-és teherszállítás, raktározás. Vállalati pályafutásának szomorú eredménye, hogy 1964-ben diplomatervének témája a higanygőz egyenirányítók cseréje szilícium egyenirányítóra, míg utolsó munkáját a szilícium egyenirányító üzem lebontásának irányítása képezte. Anyag-és áruforgalmi főmérnöki beosztása és munkaviszonya 1997 szeptemberében megszűnt.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Balogh Géza

a műszaki tudományok kandidátusa

1941-ben született Makón.

2014-ben aranydiplomában részesült. Egyetemi doktor, tiszteletbeli főiskolai tanár. Fejlesztő és kutató mérnök, majd fejlesztési főosztályvezető a Budapesti Elektroakusztikai Gyárban. A rendszerváltoztatás a BEAG felszámolásához vezetett (1994). Szervezői munkával új elektroakusztikai ipart igyekezett létrehozni. Megalapította többek között az Interton Kft.-t és a Digiton Kft.-t. Az Interton Elektroakusztikai Kft. a mai napig működik, és jelentős projekteket tervez és kivitelez. 2017-ig ügyvezető igazgatója, majd nyugalmazottként tervező és tanácsadó. Pályafutása során számos kutatási témával foglalkozott, többek között irányított hangszugárzás és hangvétel; torzítás; mágneses anyagok; beszédérthetőség; teremakusztikát módosító rendszerek. Fejlesztés, tervezés: Stúdió és PA mikrofonok, hangszugárzók, fej és fülhallgatók, akusztikai gerjedésgátlók, teremutózengetést változtató non-inline rendszer, több száz professzionális hangrendszer közül néhány: Luzsnyiki Olimpiai Stadion (1980), Országház üléstermei (1989), Kölcsey Központ Debrecen (2006), Kodály Központ Pécs (2010), Puskás Aréna (2019), Zeneháza Bp. (2022). Oktatás: a KKMF-en Műszaki akusztika tárgyat oktatott (1980-2008); Hangmesterképzés (2014); Konzulens, opponens: MTA, BME KKMF. Tagság: BME és KKMF Állami Vizsgabizottság(1969-2008); MTA Akusztikai Osztályközi Bizottság (1990-); OPAKFI Tudományos Egyesület(1966),1985-től a vezetőség tag, 2006-tól a Tudományos Bizottság elnöke; Audio Engineering Society(1982-). Magyar Mérnök Kamara. Publikációi: Több mint 30 tudományos közleménye jelent hazai és külföldi szakmai kiadványokban, számos műszaki és gazdasági előadást tartott különböző konferenciákon; 1 könyv; 18 magyar szabadalom, ennek alapján több mint 60 külföldi szabadalom szerzője ill. társszerzője.

Kitüntetései: Minisztérium (KGM) Kiváló Dolgozó (1969,1976), OTH Kiváló Feltaláló arany fokozat (1971, 1972, 1975, 1986), Békésy György életmű-díj (1992), Gábor Dénes Életműdíj (2017), SZTNH Jedlik Ányos-díj (2020).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bars Ruth

címzetes egyetemi tanár, a műszaki tudomány kandidátusa

1941-ben született Jeruzsálemben.

1964-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Karán, az erőáramú szakon jeles eredménnyel. Végzése után az Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszéken dolgozott. Beosztása 1976-ig tanársegéd, 1976-1993-ig adjunktus, 1993-2012-ig docens, 2012 óta címzetes egyetemi tanár. A Szabályozástechnika tárgy oktatásában és fejlesztésében, korszerű oktatási módszerek kidolgozásában vett részt. Kutatási területe a számítógépes irányítási algoritmusok, a predikciós irányítási algoritmusok fejlesztése lineáris és nemlineáris rendszerek irányítására. 1976-ban „Lineáris rendszerek identifikációja és irányítása a Laguerre ortonormált rendszer alapján” című disszertációja alapján elnyerte az egyetemi doktori címet, 1992-ben pedig „Nemparametrikus rendszerleíráson alapuló predikciós irányítási algoritmusok” dolgozatával a műszaki tudomány kandidátusa címet és a PhD fokozatot. Több mint 160 publikáció (tankönyv, szakkönyv és könyvfejezetek, egyetemi jegyzetek és folyóiratcikkek, valamint nemzetközi konferencia előadások) szerzője vagy társszerzője. Társszerzője a Csáki Frigyes - Bars Ruth: Automatika tankönyvnek, valamint több egyetemi jegyzetnek és tankönyveknek. 2011-ben jelent meg a Wiley könyvkiadónál a Robert Haber – Ruth Bars – Ulrich Schmitz: Predictive Control in Process Engineering – From the Basics to the Applications című szakkönyv. 1983-ban részt vett az NSF-MTA amerikai-magyar projektben a Minnesotai Egyetemen az ipari folyamatok számítógépes irányítása témakörben. 1999-ben, 2003-ban és 2006-ban a Helsinki Egyetemen meghívott oktatóként rövid intenzív PhD kurzusokat tartott a predikciós irányítások témakörében. 2008-ban Marie Curie ösztöndíj keretében vendégkutatóként két hónapot töltött a Sevillai Műszaki Egyetemen. Tevékenyen vett részt az IFAC Automatizálási Világszövetség munkájában. 1996-2002-ig a TC 2.4 (optimális irányítás) szakmai bizottságának elnöke. 2002-2008-ig a CC2 (irányítási rendszerek tervezése) koordináló bizottság elnöke volt. Az IFAC 2008-ban „Outstanding Service Award” kitüntetéssel ismerte el munkáját. Elnyerte az Oktatási Minisztérium Kiváló Munkáért elismerését (1989). A MATE tudományos egyesület Csáki emlékérem kitüntetője. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bencze János

1936-ban született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

1952-ben szerzett vasesztergályos szakmát, 1957-ben elektrotechnikusi oklevelet a Bláthy Ottó Erősáramú Villamosipari Technikumban. Villamosmérnöki oklevelét 1964-ben kapta meg a Budapesti Műszaki Egyetem erősáramú szakán. 1986-ban kapta meg doktori oklevelét. A Villamosipari Kutató Intézetben dolgozott 1962-től a rendszerváltásig, ahol tudományos segédmunkatársként kezdett, majd végig haladva a „számárlétrán” 1986-ban nevezték ki az Intézet tudományos igazgatóhelyettesének. A rendszerváltást megelőzően, először 1975-ben egy ENSZ ösztöndíjjal 3 hónapot töltött a GEC Industrial Controls-nál (Anglia, Rugby), majd 1982-ben British Council ösztöndíjával több angliai egyetemet látogathatott meg (Southampton, London, Edinburgh, Manchester). 1991-ben tagja lett az IEEE-nek, ahol rövid időn belül az IE Society AdCom tagjának választották. Részt vett a „The Industrial Electronics Handbook” (CRC Press, Editor-in-Chief: J. David Irwin) szerkesztésében, tagja volt a kézikönyv „International Advisory Board”-jának, és bedolgozott a „Power Electronics” fejezetbe. 1994-ben IEEE „Senior Member” lett. Több hazai és külföldi konferencián adott elő, Budapesttől Hong-Kong-ig. A PEMC (Powerelectronics and Motion Controls) szervezet hazai szervezőbizottságának tagja volt. 1964-óta tagja a MEE-nek. Két cikluson keresztül az egyesület lapjának az „Elektrotechnika”-nak főszerkesztője volt, jelenleg a lap rovatszerkesztője. Négy éven keresztül az Alstom elnök-vezérigazgató tanácsadója volt. Jelenleg nyugdíjas.

Az 1970-es években Munka Érdemrend Bronz fokozata, és Kiváló Feltaláló Ezüst fokozati kitüntetést kapott. Egyesületi/szakmai munkájának elismeréseként Déry-Díjat és Életpálya elismerést adományozták számára.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Besskó Csaba

1940-ben született Nagykanizsán

2014-ben aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányait 1959-ben a BME Gépészmérnöki Karán kezdte, majd az egyetemet különbözeti vizsgával a Villamosmérnöki Karon folytatta. A híradástechnika szakon 1964-ben végzett, diplomamunkáját a kódolás elmélet témában készítette el, és még ebben az évben sikeresen megvédte. Első munkahelye Aachenben (Németország), az ERA számítógépes cégnél volt mint Diplom-Ingenieur. 1965-ben az Egyesült Államokba (Pittsburgh) került, ahol a J&L acélipari cég kutató intézetében mint kutató mérnök dolgozott. Tanulmányait (PhD) a pittsburghi egyetem (University of Pittsburgh) villamosmérnöki karán folytatta, ahol 1969-ben sikeresen levizsgázott. 1967-68-ban az American Optical cégnél számítógépes szövegfelismerésen dolgozott. 1968-ban mint társtulajdonos megalapította a Compunetics céget, ahol különböző komplex komputer rendszereket tervezett. 1981-ben került a világhírű Westinghouse Electric céghez, ahol az atomerőművek reaktor tartály és üzemanyag vizsgálatával foglalkozott. 1994-97 között több alkalommal képviselte cégét Magyarországon, közös együttműködés érdekében. 1998-ban a paksi atomerőműben, mint a Westinghouse cég képviselője, dolgozott egy, új AP600 típusú atomerőmű árajánlatán. 2003-ban nyugdíjba vonult, de konzultásként tovább folytatta tevékenységét 2010-ig. Munkájával kapcsolatosan különböző országokban (Belgium, Bulgária, Csehország, Horvátország, Spanyolország, Svédország, Szlovénia, Japán, Taiwan) és az USA államaiban dolgozott.

Munkásságát több éven keresztül a "George Westinghouse" díjjal ismerték el.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Prof. Dr. Beyer Adalbert

a műszaki tudományok kandidátusa

1940-ben született Budapesten.

2014-ben aranydiplomában részesült. Elért szakmai- és tudományos fokozatai: habilitáció, Dr.-Ing., a műszaki tudományok kandidátusa, Dr. techn, okleveles villamosmérnök. Ipari- és felsőoktatási tevékenységei: fejlesztő mérnök, adjunktus, aspiráns és docens 1964 -1976 között; egyetemi tanár (Általános és Elméleti Villamosságtan, súlypont: mikrohullámok technikája). Az ipari és felsőoktatási tevékenységei alatt betöltött feladatkörei: csoportvezető, tanszékvezető, intézetvezető, a „Sonderforschungsbereich 254”-nek igazgatói tanács tagja, dékánhelyettes, dékán, rektori megbízott. Kutatási területei, tapasztalatai és tudományos közleményei: Mikrohullámok Technikája (térelmélet, passzív-, aktív- eszközök és áramkör tervezés, ferrites elemek tervezése, mérés technika), mágnesterek: mágnesezett testek és nemlineáris mágneses körök számítása), 41 elfogadott beadvány kutatási témák anyagi támogatására. 10 tudományos könyv és könyvfejezet, 15 szabadalom tulajdonosa, 433 tudományos cikk szerzője, illetve társszerzője. Tudományos élete: két habilitációs eljárást, valamint 14 doktori munkát vezetett. 25 doktori munkának társ-vezetője és 345 diplomamunka vezetője volt. Számos országban elnöki, illetve tagsági megbízása volt habilitációs és doktori eljárási, illetve vizsgabizottságokban. Vendégprofesszori tevékenysége négy külföldi egyetemen is volt. Több mint 300 előadást tartott nemzetközi tudományos konferenciákon, elismert kutató helyeken és egyetemeken. Tudomány szervezés: tagság a magyar és német híradástechnikai szövetségekben. Tagság az IEEE-ben (mikrohullámú technika, antenna és hullámterjedés, geofizika). További bizottsági tagságok: MTT TPC, MTI-13, MTT-15, MTI oktatási bizottság, MTT nemzetközi bizottság, MTI német szekcióban ügyvezető igazgató. Bíráló számos német és nemzetközi tudományos támogató szervezetnél. Elnöki, társelnöki, szervező bizottsági tagsági és ülés vezetői feladatok ellátása számos tudományos konferencián. Tudományos folyóiratok kiadása: főszerkesztő-helyettes, vendégszerkesztő (négy folyóiratnál), szerkesztő bizottsági tag (öt folyóiratnál). IEEE Fellow tagsági fokozati kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bokor Árpád

címzetes egyetemi docens

1940-ben született Szentivánfalván

2014-ben aranydiplomában részesült.

Érettségit követően, még abban az évben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakára, itt végzett 1964-ben, villamosmérnöki diplomáját 1965-ben szerezte meg. 1964-től 1966-ig a székesfehérvári VTRGY (a VIDEOTON elődje) rádiófejlesztési osztályán fejlesztőmérnökként dolgozott. 1966-ban került a BME Elméleti Villamosságtan Tanszékére tanársegédként, innen ment nyugdíjba adjunktusként 2005-ben. Részt vett a Villamosságtan, a Hálózatok és rendszerek, a Jelek és rendszerek, az Elektromágneses terek oktatásában gyakorlatvezetőként illetve előadóként. Részt vett ezen tárgyak angol nyelvű képzésében előadóként Bsc és Msc kurzusokon. Számos ipari projektben volt résztvevő, illetve témavezető. 1972-ben egyetemi doktori címet szerzett. Nyugdíjazása után címzetes docensi címet kapott, azóta is rendszeresen részt vett a Signals and Systems és az Electromagnetic Fields tárgyak oktatásában.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Brandelik Sándor

1940-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

1964-ben a Medicor Röntgengyár mérnökeként folytatta pályáját, amit 1958-ban gépész-technikusként ott kezdett. Ez az első szolgálati társfeltaláló pozíciójába juttatta. 1968-ban atomtechnikai szakmérnök lett. 1968 – 1970 között computer hardware mérnök volt. 1969-ben az Optimalis Röntgenkép-ről szóló disszertációjáért a BME Villamoskari Dékánja Műszaki Doktorrá avatta. 1970-től 2004-ig tudományos munkatárs volt Németország egyik legnagyobb kutató intézetében, Karlsruheban. Több mérés-technikai szabadalom fűződik nevéhez, amelyek röntgentechnikától, a szupravezetés alkalmazásához a részecske gyorsítók terén, majd a nagy teljesítményű impulzustechnikán keresztül a nedvesség talajban, hóban és építőanyagokban való meghatározásáig terjedtek. 1992-ben felállította a Meteorológiai Intézet multidiszciplináris „Aquametrie” csoportját, ahol villamosmérnököket, építészmérnököt, kémikust, környezetmérnököt, matematikust és meteorológust vezetett diplomához és doktori címhez. Tagja volt a „Sensing and Imaging” (Springer Verlag) szerkesztői bizottságának is. Nem mérés-technikai, hanem konstrukciós, szabadalmazott javaslata, a veszélyes hulladékokat tároló bányaknak és -járatok hosszútávú hermetikus lezárásának lényeges megjavítása, 2014-ben az ibbenbüreni (Nordrhein-Westfalen) aktív bányában lett sikeresen megépítve. A folyó kutatási témája az ilyen bányazárak vezeték vagy áttörésmentes hosszútávú mérés-technikai gondozása. 2004-óta nyugdíjas és szakértő.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cs. Varga János

1941-ben született Tapolcán

2014-ben aranydipomában részesült.

Munkahelyei: az egyetem elvégzését követően 1968-ig a Beloiannisz Híradástechnikai Gyár (BHG) Telefonfőközponti Fejlesztési Főosztályán dolgozott gyártmánytervezőként. Ezt követően 1974-ig az OLAJTERV Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalat Hírközlési Osztályára került, ahol kezdetben tervező, majd önálló tervező, végül irányító tervező. 1974-76 között a BUDAVOX Híradástechnikai Külkereskedelmi Rt. Marketing Főosztályán mérnök-specialista. 1976-tól mérnök szakértőként dolgozott az Algériai PTT-nél majd a mérnök szakértők vezetője lett (1978-81). 1984-89 között telefonközpont szerelési projekt kivitelezésével foglalkozott Algériában, mint kereskedelmi-pénzügyi vezető. 1990-96 között a BHG Híradástechnikai Vállalatnál dolgozott, mint mérnök-üzletkötő. 1996 és 2005 között a SAT majd SAGEM Magyarország Elektronikai Kft.-nél projekt menedzser. Tanulmányai: Tapolcán 1959-ben a Batsányi János Állami Általános Gimnáziumban érettségi bizonyítványt, 1964-ben a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán okl. villamosmérnöki diplomát kap. 1970-72 között a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász tagozat ipar szakán okl. ipari közgazdász-mérnök lesz. 1974- 1982 között a Külkereskedelmi Minisztérium Oktatási és Továbbképző Központban felsőfokú külkereskedelmi áruforgalmi szakvizsgákat tesz.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csendes János

1939-ben született Szolnokon

2014-ben aranydiplomában részesült.

1957-ben elvégezte a Gépipari Technikumot. 1957 és 58 között a Kábel és Műanyaggyárban szerszámkészítő munkakörben dolgozott. 1958 és 59 között TITÁSZ-nál dolgozott hálózati technikusként. Végzettségei: villamosmérnök (1964), gazdasági mérnök (1971). Munkahelyei: A villamosmérnök oklevél megszerzését követően a TITÁSZ-nál dolgozott, mint hálózati üzemeltető 1967-ig, majd a Villamos Állomásszerelő Vállalathoz megy, ahol 197-ig, mint kivitelező, fővállalkozó tevékenykedik. 1967 és 83 között a FŐMTERV-nél irányító tervezőként dolgozik, legnagyobb munkája a Fővárosi Vízművek Csepeli Vízmű valamennyi villamos és automatika rendszerének tervezése volt (24V-20kVig); Pesterzsébet közműalagút villamos és automatika terve. Többszöri szakmai továbbképzésen vett részt: átképzés a földalatti fémszerkezetek aktív korrózióvédelmére, ÉV, VFBF és VV felülvizsgálói minősítés. 1983 és 90 között dolgozott a TSZ melléküzemágban, szakcsoportban, vezető volt a kisszövetkezeti részlegen. GMK-t, majd Kft.-t alapított és vezetett. Jellemző volt, hogy az 1984-es egyetemi találkozón, a megjelent 82 évfolyamtárs között volt egyedüli vállalkozó. 1990 és 95 között a KOREL Kft. ügyvezető igazgatója és fejlesztés vezetője volt. 1996-ban nyugdíjazták. Utána tervezési és szakértői munkákat végzett. 2000-ben az országban az első csoportban a 1438599 sz. Európai Uniós mérnöki szabályok és szabványok harmonizációját végezte, Certificate képesítéssel rendelkezett. Mérnök Kamarai tag. Van néhány találmánya és ipari mintaoltalommal védett terméke. Hazai nemzetközi feltalálói kiállításokon vett részt. 70 éves korától csak olyan tevékenységet folytat, amihez kedve van. Szívesen segített és segít ma is ismerősnek és barátainak, szakmai és egyéb területen is. Újítási tevékenység elismeréseként megkapta a Kiváló Újító arany fokozat Miniszteri elismerést. Géniusz elismerést nyert.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét

Csépe László

1938-ban született Miskolcon.

2014-ben aranydiplomában részesült.

Érettségi után a MÜM 14. sz. Szakmunkásképző Intézetben tanult és elektronikus műszerész szakmunkás vizsgát tett le 1959-ben. Ezt követően a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán tanult és 1964-ben diplomázott. Mint villamosmérnök, az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (EMG) kezdett dolgozni, a Műszaki Fejlesztési Osztályon. 1968-ban a méréstechnikai labor vezetője lett, majd 1970-ben a gyár átszervezése során alakult Műszaki Tájékoztató Központ osztályvezetőjeként dolgozott a vállalat felszámolásáig. Ezután az AuterPrint Nyomda vezetője lett. Később több Kft.-ben dolgozott számítógépes grafikusként. 1998-ban ment nyugdíjba. Azután, mint egyéni vállalkozó dolgozott nyomdai előkészítőként, számítógépes grafikusként. Vállalkozását 79 évesen, 2017-ben fejezte be.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csikós István

1941-ben született Besenyszögön

2014-ben aranydiplomában részesült.

Szakterületei: erőműi létesítmények, ipari villamostechnológia, villámvédelem. Végzettsége: okl. villamosmérnök (BME, 1964), okl. irányítástechnikai szakmérnök (BME, 1975). Munkahelyek: 1964–1979 között a Tiszai Vegyi Kombinát Tiszaújvárosban, 1968-ig mint üzemmérnök, majd 1974-ig mint tervezési és fejlesztési csoportvezető, 1979-ig az Energia Főosztály fejlesztési osztályvezetője. Kezdetben gyakorlómérnök, majd a villamos karbantartás szervezése, üzemeltetés, üzemviteli és beruházási feladatok, telephelyi hálózatfejlesztés a feladata. 1967-ben két hónapos betanulási programon vett részt a TVK Polietiléngyár beruházásához kapcsolódóan a Szovjetunióban. 1968-74 között feladata volt a TVK műanyagfeldolgozó extruderek egyenáramú hajtásainak kifejlesztése és gyártása, melyhez fejlesztő- gyártó labor állt rendelkezésére. 1979-2000 között az ETV-ERŐTERV-ben dolgozott, Budapesten. Itt a Paksi Atomerőmű szakterületen 1982-ig a villamos szakosztályon önálló tervező, majd 1982- 1987 között szakosztályvezető, 1990-ig a Villamos és Irányítástechnikai Főosztály osztályvezetője, 1992-ig villamos szakág vezetője volt. 1992-1999 között az Erőművi Villamos és Irányítástechnikai Iroda irodavezető-helyettese. Feladata volt – többek között - a Paksi Atomerőmű 1-4. blokk, villamos tervdokumentációk honosítása, villamos kiviteli tervezése, az erőmű 2x1000 MW- os bővítés műszaki terve, a Debreceni Erőmű villamos rekonstrukció tervezésének irányítása, a Kelenföldi Erőmű villamos és gázturbinás rekonstrukció műszaki tervezése és beruházási programja. 2000-ben a vállalkozási szakterületen szakági főmérnök, majd 2001-2002-ben a villamos vállalkozások irányításával, tervezéssel foglalkozott. 2001-től a fiával együtt társtulajdonos, ügyvezető és tervező a PLANWORK Bt.-ben, amely 2008-ban KFT.-vé alakult. A szakterülete gázmotoros, biogázos kiserőművek, ipari létesítmények engedélyezési, villamos kiviteli tervezése, épületek, építmények villámvédelme. Jelenleg is dolgozik a saját cégében. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület és Budapesti és Pest Megyei Mérnök Kamara tagja.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Domján Lászlóné Jankovich Anna

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

Iskolai végzettség Budapest, Hámán Kató Általános Leánygimnázium;
Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar nappali tagozat erősáramú szak villamos műves ágazat. Szakképzettség: Okleveles erősáramú villamosmérnök. Munkahelyek, munkakör: Budapesti Elektromos Művek energetikus 1964 – 1966. Villamos Berendezések és Készülék Művek Erősáramú Fejlesztő Intézete fejlesztő mérnök 1966 - 1972. Budapesti Városépítési Tervező Vállalat: vezető tervező 1972 – 1976. Fővárosi Mélyépítési Tervező Vállalat: irányító tervező 1976 – 1977. Budapesti Közlekedési Vállalat: Áramellátási Főmérnökség: vezető tervező 1977 – 1984. Gyorsvasúti - METRÓ HÉV- Igazgatóság Műszaki Csoport: csoportvezető 1984 – 1998. Szakterület: Üzemeltetés, új ipari egyenirányító berendezések fejlesztése, ipari és kommunális létesítmények villamos terveinek készítése, villamos műszaki szakértői tevékenység, magántervezések. 1998-tól nyugdíjba vonulásától 2013-ig folyamatosan végezett igazságügyi villamos műszaki szakértői tevékenységet. Családi állapota: 1964 óta él házasságban volt évfolyamtársával, Domján Lászlóval. Házasságunkból két fiúk és három unokájuk született.

Szakmai elismerések: 1970. A Szakma Kiváló Ifjú Mérnöke. 1993. Kiváló Dolgozó

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ébner Endre Miklós

1939-ben született Budapesten.

1958-ban került be BME Villamosmérnöki Karára, ahol 1963-ban diplomázott. Azóta következő lényegesebb tevékenységeket folytatta: BHG Híradástechnika Gyár (1963-1967): Fejlesztő mérnök a Telefonközpont Fejlesztési Főosztályon. Eközben: középfokú vizsga angol, német és orosz nyelvből. TECHNOIMPEX KÜLKERESKEDELMI VÁLLALAT: 1967-1972, majd 1976-1982- Londont követően. Eladó mérnök és később osztályvezető-helyettes egy gépexport osztályon. Ebben a periódusban tett felsőfokú nyelvvizsgát orosz, német és angol nyelvből. Egy darabig franciául is tanult. Magyar Nagykövetség Kereskedelmi Osztály, London. II. oszt. Kereskedelmi titkári beosztásban gondozta a magyar gépipari export-import cégek ügyeit a brit piacon. (1972—76). TRANSINVEST Fővállalkozói Bt. (1982 – 1987) Fővállalkozói és export –import ügyek létesítményi felelőseként dolgozott Nyugat Európai és Tengeren túli piacokon. Fém munkás Ipari és Kereskedelmi Rt.-től (1988 – 2000) az önálló export-import tevékenység bevezetését követően külkereskedelmi iroda-vezetőként innen ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Élő Sándor

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

Diplomaterve egy digitális oktatógép tervezése és megépítése volt. A teammunka a MATE diplomaterv pályázatán díjat nyert. 1960-ban társadalmi ösztöndíj-szerződést kötött a KFKI-val. 1964 és 68 között az Intézet kutatóreaktorának tudományos munkatársa volt, részt vett a kutatóreaktor rekonstrukciójában és egy reaktorszimulátor tervezésében, kivitelezésében. 1968 és 92 között a BME Tanreaktor tudományos csoportvezetője volt. A Tanreaktor üzembehelyezéséig (1971) létesítményfelelős volt, részt vett az oktatóreaktor irányítástechnikai és biztonságvédelmi rendszerének tervezésében, a laboratóriumok felműszerezésének irányításában. Munkatársaival kifejlesztett és megalkotott egy atomerőművi bórsav-koncentráció mérőt, melyet szabadalmaztattak (több atomerőműben üzembe helyeztek). A neutron abszorció elvén működő bórsavkoncentráció-mérés képezte egyetemi doktori értekezésének témáját (1988). A nappali és szakmérnöki képzésben reaktorirányítás és műszerezés témában tartott előadásokat. Négy alkalommal volt a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség által szervezett tréning kurzusok előadója, az Ügynökség szakértője volt Egyiptomban, Kubában és Peruban. Tudományos irányítója egy NAÜ által koordinált kutatási programnak (egy személyi számítógépen alapuló alapelvű atomerőmű szimulátort és képzési programot fejlesztettek ki). 1973-ban villamosmérnök-matematikus szakmérnöki képesítést szerzett. 1974-ben és 1978-ban az Olasz Atomenergia Bizottság Cassacciai Reaktorkutató Intézetének ösztöndíjasa. 1992-től az Országos Atomenergia Hivatal Külkapcsolatok Főosztályának vezetője, feladata a nemzetközi nukleáris biztonság növelését célzó segélyprogramokban történő hazai részvétel koordinálása és az intézmények bekapcsolódásának elősegítése. Részt vett a Nukleáris Biztonsági Szabályzatok és az Atomtörvény kidolgozásában. Több nemzetközi szervezet (NAÜ, OECD/NEA, EB) döntéshozó és munkabizottságába delegálták, ill. választották be. Az EB felkérésére tényfeltáró bizottságok munkájában vett részt Egyiptomban és Marokkóban. Szerzőként vagy társszerzőként 17 hazai és külföldi publikációja és 1 egyetemi jegyzete jelent meg. Számos hazai és nemzetközi konferencia előadója volt. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekete Lajos

1939-ben született Nyíregyházán

2014-ben aranydiplomában részesült.

Érettségi után a budapesti MŰM 40 sz. intézetében tanult, 1959-ben finommechanikai műszerész szakmunkás bizonyítványt szerzett. 1959-ben felvették a BME Villamosmérnöki Karára, 1964-ben a műszer és finommechanikai szakon jó minősítéssel védte meg diplomatervét. 1962-ben honvédségi ösztöndíjas lett, végzéskor főhadnaggyá léptették elő, Nyírtelekre került az Elektrotechnikai javítóüzemhez. 1964-65-ben a Szovjetunióba rakétatechnikai tanfolyamra küldték. Munkahelyén föld-föld, föld-levegő, levegő-levegő típusú rakéták karbantartásával, javításával foglalkozott. 1984-ben Budapestre helyezték a Szabályzatkiadó Intézethez, majd a Haditechnikai Intézet osztályvezetője lett. 1994-ben ment nyugdíjba alezredeként. Nyugdíjasként 2004-ben a KHVM belügyi főosztályán szak-főtanácsosként dolgozott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fock Károly

a műszaki tudományok kandidátusa

1940-ben született Rákoshegyen

Egyetemi tanulmányainak befejezését követően a Folyamatszabályozási (jelenlegi nevén Irányítástechnikai és Informatikai) Tanszék oktatója lett, és ezen a tanszéken dolgozott 44 éven keresztül nyugdíjba vonulásáig. Oktató munkáját egyetemi docensi beosztásban fejezte be. Pályafutása során mindvégig a mérés-technikai területén dolgozott, szakmai érdeklődése a nem villamos mennyiségek villamos mérés-technikájához kötötte. Ehhez a szakterülethez tartozó tantárgyakat oktatott elsősorban a villamosmérnök, valamint a Vegyészmérnöki karon a környezetmérnök képzésben résztvevő hallgatóknak magyar, illetve német nyelven, továbbá a Gépészmérnöki Karon és a térítéses idegennyelvű képzés keretében angolul. Kandidátusi oklevelét 1981-ben szerezte meg, amelyet az 1995 évi konverzióval PhD fokozatnak ismertek el. Szakmai munkája során tudományos kutató volt a Karlsruhei Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán, a Szovjet Tudományos Akadémiával folytatott tudományos együttműködés keretében a Leningrádi Műszaki Egyetemmel továbbá a Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézettel közösen intelligens robotok kutatása során többkomponensű erőmérő fejlesztésében vett részt. Az érzékelők dinamikai modellezése területén pedig a Drezdai Műszaki Egyetem Műszaki Akusztika Tanszékének munkatársaival dolgozott együtt. Számos sikeresen megvalósított ipari megbízása és műszaki fejlesztési munkája az erőmérés, áramlásmérés, folyadékszintmérés és rezgésmérés területéhez köti. Publikációinak száma meghaladja a hatvanat. Pályafutása során tagja volt az IFAC és az IMEKO magyar nemzeti bizottságainak, elnöke volt a Mérés-technikai, Automatizálási és Informatikai Egyesület Érzékelők Munkabizottságának és tagja volt az Arbeitskreis der Hochschullehrer für Messtechnik (Németország) munkaközösségének. 1994-2003 között az MTA Automatizálási és Számítástechnikai Bizottságának, valamint 1991-2013 között az Ipar a Korszerű Mérnök-képzésért Alapítványnak a titkári funkcióját látta el. Nyugállományba vonulásától kezdve a Magyar Elektronika műszaki szakfolyóirat szerkesztője volt 5 éven keresztül.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Forgács László

1934-ben született Felsőgallán

2014-ben aranydiplomában részesült.

1957-ben gépészmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán. Diplomájának megszerzését követően a Tatabányai Szénbányáknál helyezkedett el, de közben beiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőáramú szakára. Villamosmérnöki diplomáját itt szerezte meg 1964-ben. 1960-ban áthelyezéssel került az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőségre, ahol kezdetben, mint gépészeti és villamos előadó, majd főmérnök, később osztályvezető ill. főosztályvezető beosztásokban dolgozott. Tíz évig volt a Budapesti Bányaműszaki Felügyelőség vezetője. Szakmai tevékenysége elsősorban a sújtólég- és robbanásbiztos villamos berendezések, az aknaszállítás, a szénhidrogének csővezetéki szállítása, városi gázelosztó vezetékek, bányavillamos berendezések, bányavillamos és bányagépészeti szabványosítás témakörökhöz kötődik. Szakmai felkészültségét a Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületben is kamatoztatta. Több cikluson keresztül vezetője volt a Kőolaj, -Földgáz, - és Vízbányászati Szakosztály Bányabiztonsági Szakcsoportjának. Jelenleg is részt vesz a Bányagépész Szakcsoport, illetve a Bányagépészet a Műszaki Fejlődésért alapítvány munkájában. Tagja volt a Mérnöki Kamara Szilárdásvány Tagozat Minősítő bizottságának. Szakértőként aktív tevékenységet folytat a potenciális robbanásveszélyes térségek villamos berendezéseinek oktatása és szakértése, valamint a vállalati irányítási rendszerek létesítése, működtetése témakörökben.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gergely István

1940-ben született Csécsén.

2015-ben aranydiplomában részesült.

Salgótarjánban, a Kohászati Üzemekben kezdte mérnöki tevékenységét 1964-ben, gépek mérő- és szabályozó rendszereinek karbantartási munkáit irányította. 1969-től a Borbély Lajos Szakközépiskolában mérnök-tanár és munkaközösség vezető, emellett 1975 és 1978 között Nógrád, Heves és Borsod-Abaúj vármegyék villamos szakiskoláinak szakfelügyelője. 1978-ban a BME Gépészmérnöki Karán kiváló minősítésű mérnök-tanári oklevelet szerzett. Részt vett a szakképzés világbanki modelljének, az erre épülő ipari informatikai technikus és műszaki számítástechnikai technikus szakmák követelményrendszerének, és tanterveinek kidolgozásában, majd iskolájában a szaktantermek kialakításában. Szemléltető eszközöket és módszertani segédanyagokat készített, melyeket az Országos Pedagógiai Intézet az ország szakiskolaiban terjesztett. Egyik eszközszerrendszere 1995-ben az országos Fizikatanári Ankéton első díjat kapott. Mérnök-tanári tevékenységét 1999-től a salgótarjáni Stromfeld Aurél Gépipari Technikumban, a Műszaki Számítástechnikai Technikus szakma tantárgyainak oktatásával folytatta. Tanulói sikeresen szerepeltek országos versenyeken, sokan egyetemen és főiskolán folytatták tanulmányaikat. Publikációi: Az elektronika struktúrája és az ebből levonható következtetések a szakmai oktatás számára (tanulmány 1980), Méréstechnikai alapismeretek (tankönyv, Műszaki Könyvkiadó 1983, átdolgozva 2011); Elektrotechnika (tankönyv, General Press Kiadó 1995, átdolgozva 2009; Projekt rendszerű oktatás az elektronikában (tanulmány 1998), Elektronikus mérőműszerek (Műszaki Könyvkiadó 1999). Nyugdíjba vonulása után szülőfaluja történetét kutatta és írta, kétkötetes munkája 2016-ban jelent meg.

Kitüntetései: „Kiváló Munkáért” kitüntető jelvény 1981-ben, „Kultúráért” kitüntető jelvény a tudományos ismeretterjesztés terén végzett munkájáért 1983-ban, „Munka érdemrend” ezüst fokozat 1986-ban és „Pedagógus Szolgálatért Emlékérem” 2006-ban.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hadik Zoltán

1941-ben született Budapesten

1959-ben Makón érettségizett kitűnő eredménnyel, azonnal felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Kitűnő tanulmányi eredményei miatt társadalmi ösztöndíjat kapott a Villamosenergiaipari Kutató Intézettől (VILLENKI később VEIKI). A diploma munkáját itt készítette a villamos hálózatok ferreozonanciája témában, 1964-ben kitüntetéses diplomát kapott. A VEIKI-ben először az Operációkutatási osztályra került, ahol egyebek mellett a meghibásodási valószínűségek számításával és a hálózati beruházások optimalizálásával foglalkozott. Itt ismerkedett meg a számítógép használatával. A SZÁMALK-nál programtervezői diplomát szerzett. 1968-ban elnyert egy francia állami ösztöndíjat és 9 hónapot töltött az EDF (Francia Villamos Művek) Paris melletti kutató központjában. A munka eredménye egy hálózatszámítási diploma lett. Hazatérése után feladata a számítógépes folyamatirányítás lett. Dolgozott a Gagarin hőerőműnek majd a DÉMÁSz-nak. 1984-ben átlépett a MICROSYSTEM Kft-be. Először a Postának dolgozott majd Németországban és Svájcban végzett export munkát. Svájcban először a Credit Suisse bankban fejlesztett, majd átkerült a FIDES Informatik-hoz, ahol továbbra is főleg banki applikációkat tervezett és programozott. Amikor 60 éves lett, hazajött és nyugdíjba ment. A nyugdíj mellett, a saját cégében tanított speciális tárgyakat és módszereket.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Harsányi Menyhért

1941-ben született Dombrádon

2014-ben aranydiplomában részesült.

1964-ben a Villanszerelőipari Vállalatnál (VIV) kezdte meg szakmai tevékenységét. Az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium (ÉVM) irányítása alá tartozó országos nagyvállalatot 1963-ban hozták létre négy villanszerelő vállalat összevonásával, mintegy 3500 fővel. A vállalat főbb tevékenysége az ipari és kommunális létesítmények komplex villanszerelésén túl 35 kV-ig terjedően kábelhálózatok és szabad vezeték hálózatok létesítése volt. A későbbiekben a tevékenység egyre inkább bővült gyengeáramú rendszerek, így például különféle telefonhálózatok létesítésével. 1964-re kialakult a vállalat főbb szervezeti kerete és beindult az intenzív műszaki és szereléstechológiai szabályozás valamint gyártmányfejlesztés. A műszaki osztály dolgozójaként ennek a folyamatnak volt 10 éven át aktív részese, bekapcsolódva az új ismereteknek a termelésirányítók felé történő átadásába, oktatásába is. Közben rövid ideig építőipari szakközépiskolában oktatott elektrotechnikát. Szerzőtársként közreműködött a vállalat gondozásában megjelent és a Műszaki Könyvkiadó által kiadott „Villamos szerelőipari kézikönyv” megírásában. Szabványosítási bázisvezetőként a saját vállalati szabványok készítése mellett bizottsági titkárként részt vett a biztonságtechnikai szabványok korszerűsítését, illetve azok nemzetközi összehangolását végző MEE bizottság munkájában. Rövid ideig vezette a vállalat Munkavédelmi Irodáját is. 1971-ben orosz nyelvből sikeres állami nyelvvizsgát tett. Az 1974/75ös tanévben elvégezte az ÉVM vezető utánpótlásképző tanfolyamát. Ezt követően 1976-ban vállalaton belül termelésirányítói beosztásba helyezték. Négy éven át szerelésvezetői munkakörben tevékenykedett. 1980-ban nevezték ki főmérnöknek a cég mintegy 700 fős üzemegységébe. 1990-ben a vállalat részvénytársasággá alakult át, majd 1991-ben a SIEMENS megvásárolta. Ettől kezdődően nyugdíjba vonulásáig szerelési főmérnöki munkakört töltött be. Számos kiemelt létesítmény megvalósításában vett részt pályafutása alatt. Vállalata üzemi tagcsoportján keresztül már 1965-ben bekapcsolódott a Magyar Elektrotechnikai Egyesület munkájába. E területen hosszabb-rövidebb ideig betöltött funkciói az alábbiak voltak: VIV, majd SIEMENS üzemi csoport titkára, Villamos Fogyasztó Berendezések Szakosztály elnöke, Országos Elnökség tagja, Egyesületi Tanács tagja. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hatvani György

1941-ben született Nyíregyházán

2014-ben aranydiplomában részesült.

Villamosmérnöki diplomáját 1964-ben szerezte a Budapesti Műszaki Egyetemen. Szakmai pályafutása szorosan összekapcsolódott az energia-iparral. A diplomaszerezés után mintegy 30 éven át a Magyar Villamos Művek Tröszt-ben (MVMT) dolgozott, ahol a ranglétrán előrehaladva, 1983-tól műszaki vezérigazgató helyettes, majd 1987-91 között vezérigazgató volt. 1991-97 között miniszteri szaktanácsadó, a Transelektro Rt. vezérigazgató helyettese, az MVM Rt. Igazgatóságának elnöke volt, majd 1997-99 között a Magyar Energia Hivatal főigazgatói posztját töltötte be. 1999-2002-ig a Magyar Külkereskedelmi Bank főtanácsosa, majd 2002-06 között a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium energetikáért felelős helyettes államtitkára volt. 2006-10 között a MAVIR Zrt. Igazgatóságának elnöke. 2006-2013-ban a Biztonsági Földgáztároló Zrt. Igazgatóságának elnöke. Számos szakmai publikációja jelent meg, igen sok előadást tartott hazai és nemzetközi fórumokon. Több, mint tíz éven át meghívott előadó volt a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán. Több főiskolai jegyzet, valamint országos szakközépiskolai tankönyv szerzője, ill. társszerzője. Számos hazai és nemzetközi szakmai szervezet vezető testületeiben vállalt szerepet. A CIGRE és a WEC Magyar Nemzeti Bizottságának, az UNIPEDE Végrehajtó Bizottságának tagja volt. Az ETE Műszaki Tudományos Testületének tagja. A MEE alelnöke (1984-90) majd 1990-től két évig elnöke volt. 1994-2000 között az Egyesületi Tanács elnöke, majd 2006-ig az Ellenőrző Bizottság elnöke volt. A Magyar Mérnök Akadémia alapító tagja. Jelenleg tagja az Elektrotechnika folyóirat Szerkesztő Bizottságának, a World Petroleum Council Magyar Nemzeti Bizottságának. A Gazdálkodási Tudományos Társaságok Szövetsége Energia Tagozatának elnöke.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hevesi György

1939-ben született Budapesten

2015-ben aranydiplomában részesült.

1964-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Karán, erősáramú szakon, a Villamos Készülékek és Nagyfeszültségű Technika Tanszékén. 1964-től ugyanezen a tanszéken félállásban gyakorlatvezetőként tevékenykedett. Emellett 5 éven át – mérnök-tanárként - a Bláthy Ottó Erősáramú Ipari Technikumban, majd a Felsőfokú Villamosgépipari Technikumban oktatott. 1970-től a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán, az Erősáramú Kar Villamos Gépek Tanszékén főiskolai adjunktusként tevékenykedett. 1974-től docensi minőségben dolgozott ugyanitt, majd az Automatika Intézetben. 1986-tól 2005-ig – az oktató és kutató munka mellett - az Intézet oktatás-nevelési igazgatóhelyettesi feladatát is ellátta. 2005-től docensként tanított. 2008 óta óraadóként segíti az időközben Óbudai Egyetemmé vált főiskola munkáját. Tevékenységének első éveiben oktatási és kutatási területe a Villamos készülékek tárgyköre volt. 1969-ben felkérést kapott az autóvillamosság – majd később az autóelektronika – felsőfokú oktatásra alkalmas tematikáinak, tanterveinek kidolgozására, majd elkészítésére. A tantervek elfogadása és jóváhagyása után megbízást kapott az új tárgy (-csoport) jegyzeteinek, később: tankönyveinek, mérési útmutatóinak megírására, illetve az azokban szereplő mérések kidolgozására, majd megvalósítására. A felsoroltak véghezvitele közben eltelt évtizedek során élő kapcsolatok alakultak ki az autóvillamossággal kapcsolatos tevékenységet végző kutatóintézetekkel, gyártó vállalatokkal. Ezekről a Főiskola rendszeres K+F munkákat kapott. Ezen megbízások teljesítése mind az oktatók, mind a szakterület iránt érdeklődő (később ezeknél a vállalatoknál elhelyezkedő) hallgatók hasznára vált. 1966 óta az MEE tagja.

Tevékenysége során többször részesült elismerésben, 2006-ban Eötvös Lóránd érdemérmét kapott. A Kandó Kálmán emlékgyűrű viselője.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Viktor

1940-ben született Mosonmagyaróváron

2014-ben aranydiplomában részesült.

1964. július 1-jétől 2003. június 30-ig a MÁV alkalmazottjaként a vasút következő munkaterületein dolgozott: 1964 és 1968 között az Északi Járműjavító Üzemben a villamos mozdonyok javításával foglalkozott, mint részlegvezető. 1968 és 1979 között a MÁV Vezérigazgatóság Járműjavító Szakosztályán a hazai villamos mozdonyok karbantartásának felelőse volt. Feladata volt a karbantartási ciklusok kidolgozása, bevezetése, a fenntartás felügyelete. 1979 és 1984 között a MÁV Északi Járműjavító Üzem termelési főmérnöke volt. 1984-től 1992-ig a MÁV Vezérigazgatóság Gépészeti Főosztályán a villamos vontatási alállomások referense volt. Feladata volt az alállomások fenntartásának, üzemeltetésének országos szintű meghatározása és ellenőrzése, az új alállomások kialakításában, telepítésében történő közreműködés, együttműködés a Magyar Villamosművek Tröszttel és az Áramszolgáltató Vállalatokkal. 1992 és 2003 között az Erősáramú Divízió vezetőjeként irányította a MÁV Rt. Villamos energiaellátási rendszerét és a berendezések karbantartását, üzemeltetését közvetlenül végző szolgálati helyeket. Jelentős alkotói tevékenységként közreműködött a villamos ingavonati közlekedés bevezetésében és a 2x25 kV-os energia ellátási rendszer kialakításában. Pályája során tanított szakmunkásképzőben, mozdonyvezető tanfolyamokon, MÁV Tisztképző Intézetben, és elkészítette a hallgatók részére a tankönyveket és jegyzeteket. Publikációi jelentek meg a hazai és külföldi szaksajtóban. Részt vett a KTE és a MEE MÁV Üzemi szervezetének munkájában. Közel 20 évig képviselte a MÁV Rt.-t a vasutak nemzetközi szervezetében az erősáramú témákban.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Huszerl János

1937-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült. 1956 nyarán technikusként dolgozott az Elektromechanikai Vállalatnál, majd felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakára. Egyetemi tanulmányai során nyári szakmai gyakorlaton a Telefongyárban és az NDK-ban Erfurtban az RFT Műszergyárban volt. Az egyetem befejezése után 1961-ben a Mechanikai Laboratórium HKV-nál kezdett dolgozni. Először a termelési részlegben a Dunakeszi üzemben. Rövidhullámú és ultrarövidhullámú vevőberendezéseket gyártottak a honvédségnek és a határőrségnek. A berendezések elektromos beállítását és mérését végezte. Egy év után az egyik rövidhullámú vevő mérési témavezetője lett. Kérésére, 1964 januárban átkerült a gyártmányfejlesztési részleg budapesti telephelyére fejlesztőmérnöknek. Rövidhullámú iránymérő fejlesztésben vett részt. 1966 nyarán kinevezték laborvezetőnek, itt feladata volt a speciális, professzionális célú egyedi és kisszériás készülékek tervezése, kifejlesztése és megvalósítása. Elsősorban hangfrekvenciás és adatátviteli berendezéseket és rendszereket fejlesztettek. Feladatuk volt egyedi rövidhullámú adó és vevő berendezések kifejlesztése is. A technika fejlődésével az elektroncsöves berendezések, a tranzistoros áramkörök, az integrált áramkörök és a processzoros berendezések alkalmazásával fejlesztették a készülékeiket. A munkák során külső cégekkel is együtt dolgoztak. Kutatási, fejlesztési feladatokat adtak többek közt a Műszeripari Kutató Intézetnek (hibrid integrált áramkörök), a Híradástechnikai Kutató Intézetnek (vékonyréteg áramkörök), Remix V. (vastagréteg áramkörök), a BME Mikrohullámú Tanszékének, a BME HEI Tanszékének (beszédfelismerés kutatás). A munkáik eredményeit hasznosították, beépítették a berendezéseikbe. A szakma gyors fejlődésével a mérnöktovábbképző tanfolyamokon és konferenciákon való részvétellel és folyamatos egyéni szakképzéssel tartotta a lépést. A Híradástechnikai Tudományos Egyesületnek 1964 óta tagja. Különböző szakmai bizottságok munkájában vett részt. A HTE szakértői névjegyzékébe 1989-ben, a Műszaki Szakértői névjegyzékbe 1991-ben vették fel. Az ipar megszűntetésekor a Mechanikai Laboratórium felszámolásánál lehetősége volt 1995-ben nyugdíjba menni. 2009-ig dolgozott egyéni vállalkozóként. Munkáját több katonai és polgári kitüntetéssel ismerték el.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával is merte el értékes mérnöki tevékenységét.

Illyés Gyula

1939-ben született Szolnokon

2013-ban aranydiplomában részsült.

BME-n erősáramú villamosmérnök, teljesítményelektronikai szakmérnök végzettséget szerzett. VASÚTI SZAKVIZSGÁI: forgalmi, villamos mozdonyvezetői, vontatási, felsőfokú biztosítóberendezési, forgalmi kiegészítő, munkavédelmi, érintésvédelem ellenőrzése szakvizsgák, vasúti szakmai anyaggal bővített középfokú állami nyelvvizsga német nyelvből. MEGHATÁROZÓ BME MÉRNÖKTOVÁBBKÉPZŐ TANFOLYAMOK: A teljesítményelektronika integrált áramkörei, adatátvitel számítógépes folyamatirányító és vizsgáló rendszerekben, kiszűrésű érintésvédelem az üzemi gyakorlatban. MUNKAHELYEI: Terjedelmi okok miatt, most csak a szakmai érdeklődése szempontjából legmeghatározóbb munkahelyeit említi meg: MÁV Távközlő és Biztosítóberendezési Központi Főnökség 1970-2002 fejlesztőmérnök; G.Tim-Co Kft. 2002-2003 tervező, technológus; SZAKMAI TEVÉKENYSÉGÉNEK SÚLYPONTJA: A 32 éves fejlesztőmérnöki tevékenysége lényegét a vasútüzemben előforduló valamennyi áramellátó rendszer állandósult és tranzien্স folyamatainak vizsgálata és ez alapján való minősítése képezte. SZAKMAI EGYESÜLETI TEVÉKENYSÉG: Tagja volt a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek, a Magyar Mérnöki Kamarának és a Kamara által vezetett Országos Tervezői Névjegyzékben szerepelt. SZAKOKTATÁS: Előadó a MÁV tisztképző vizsgaköteles áramellátási tanfolyamain. TUDOMÁNYOS TEVÉKENYSÉG: „A tirisztorok villamosenergiatermelés technológiájában való alkalmazása” c. tanulmányért /1970/ részesült „Kiváló Ifjú Mérnök” elismerésben. A Magyar Feltalálók Egyesülete, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság és az Országos Találmányi Hivatal az „Új távközlő és biztosítóberendezési áramellátási rendszer” c. alkotásért 1991-ben „Invenció Díj” kitüntetésben részesítette. Fejlesztési munkáiért „Igazgatói dicséret”-et kapott. Társszerzőként eddig három cikke jelent meg a „Vezetékek Világa” c. szakmai folyóiratban.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ispánki György

1940-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

A diploma megszerzése után a Mechanikai Mérőműszerek Gyárában a gyártásfejlesztési osztályon kezdte pályafutását, ahol az elektronsugaras hegesztési technológia kidolgozása és bevezetése volt feladata. 1967-től az Elektronika Átviteltechnikai Szövetkezet technológia osztályán dolgozott gyártmányfelelősként, amely munkája mellett 1974 és 1982 között az Országos Találmányi Hivatal külsős szakértője volt. 1982-ben vállalata főtechnológusa lett. E munkakörben feladata a technológia, a gyártásfejlesztés, a szerszámtervezés és a szerszámkészítés munkájának vezetése és irányítása volt. E munkája mellett 1987-ben a Felügyelő Bizottság elnökévé választották. 1990-ben a cég minőségbiztosítási vezetőjévé nevezték ki. Kidolgozta és kialakította az ISO 9000 szabvány szerinti minőségirányítási rendszert; ettől kezdve a minőségirányítási rendszer és a minőség-ellenőrzés vezetését és irányítását végezte. 2007-ben nyugdíjba vonult.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Istenes Péter

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán szerezte meg 1965-ben a villamosmérnöki oklevelet, majd ugyanott 1968-ban kitüntetéses televíziótechnikai szakmérnöki oklevelet kapott. Első munkahelye a Magyar Posta Rádió és Televízió Műszaki Igazgatósága volt, ahol 10 éven keresztül dolgozott a hazai televíziós adóhálózat tervezésében és kiépítésében, a televíziós adók műszaki előírásainak és a mérés-technikának meghatározásában, a berendezések átvételi méréseiben, az adók ellátottsági területének számításában, a TV átjátszó adóhálózat kialakításában, az új technikák bevezetésében. 1974-től a Posta Vezérigazgatóságon távlati tervezési és kutatás-irányítási területen dolgozott, a műsorszórási terület és a vezeték nélküli távközlés referense volt. Vezetője volt az első hazai fényvezető távközlési projektnek, rész vett a KGST együttműködési munkákban, később az első európai nemzetközi fényvezető-kábeles rendszer hazai projekt menedzsere lett. 1994-től stratégiai tervező a Magyar Telekomnál. Részt vett a vállalati stratégia kialakításában, koordinált a stratégiai és az üzleti tervezés között, elemzéseket készített a távközlési piacon folyó versenyről, az új távközlési technikák stratégiai pozicionálásáról. A szakterületéhez tartozó témákban tanulmányokat, cikkeket, főiskolai jegyzeteket írt, előadásokat tartott a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán és a BME Mérnök Továbbképző Intézetében, valamint külföldi konferenciákon. Szakmai továbbképző tanulmányutakon vett részt Franciaországban, Németországban, Ausztriában és az Egyesült Államokban. 2002-től nyugdíjba vonulását követően a Nemzeti Akkreditáló Testületnél végzett szakértői munkát távközlési vizsgáló laboratóriumok ellenőrzése terén.

Elismerései: „Kiváló Dolgozó” (három alkalommal), vezérigazgatói és elnöki elismerés (1969 ill. 1989), Távközlésért Érdemérem (1999).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jákli Rudolf

1941-ben született Keresztényen

2014-ben aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzését és a diploma megvédését követően, 1964 szeptemberében az Egyesült Izzó Adócsőgyárában kezdett dolgozni, feladata a rádióadók (rövid- és középhullámú) erősáramú hálózatának tervezése, üzembe helyezése, üzemzavarok elhárítása volt. Első nagy munkáját az 1968-ban átadott, 2*150 kW-os, párhuzamosan kapcsolható, villámvédelemmel rendelkező középhullámú adó megvalósítása jelentette (Lakihegyi rekonstrukció, 1968). A sok, kisebb teljesítményű rádióadó mellett - kiemelt beruházásként - került sor a Jászágón kiépített, 2*250kW-os rövidhullámú (4-26 MHz-es) adó megépítésére, amelynek valamennyi fázisában (tervezés, beüzemelés, hibaelhárítás) részt vett. 1975-től a fenti profil megszűnése után az MTA SZTAKI-ban helyezkedett el. Itt a tápegység csoport vezetőjeként az intézet valamennyi elektronikus fejlesztésének (computerek, grafikus display-ek, szerszámgépvezérlések stb.) tápellátását, tervezését, bemérését irányította. A rendszerváltást követően a hardware tevékenység lényegében megszűnt a kutatóintézetben, a következő és egyben utolsó munkahelye az Országos Mentőszolgálat Építési Osztálya lett. Az ország területén kb. 200 mentőállomás épületei energiaellátásának ellenőrzése (gáz, víz, elektromos energia, biztonságtechnikai ellenőrzések, URH-tornyok), illetve épületgépészeti tevékenységek felügyelete volt a feladata. A folyamatosan épülő mentőállomások tervezetése, közbeszerzési eljárások bonyolítása, illetve a kivitelezések műszaki ellenőrzése tartozott az osztálya tevékenysége közé. Itt a legnagyobb beruházást - 300 millió Forint értékben - a Szombathelyi Mentőállomás és Orvosi Ügyelet megvalósítása jelentette. Munkái során nagy előnyt jelentett az egyetem által nyújtott magas szintű és széles skálájú szakmai tudás, ezért is hálás szívvel gondol az egyetem oktatóira és az ott töltött évekre.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Juhász József

1941-ben született Hatvanban

1964 – 1965 Selypi Cukorgyár

1965 – Robert Bosch GmbH Stuttgart

1965 – 1968 Hálózati és indító kondenzátorok fejlesztése

1968 Akkumulátoros járműhajtások elektronikus vezérlésének fejlesztése

Az 1972-es Müncheneri Olimpián egy hybrid hajtású omnibusszal szállítottuk a maratonfutás TV-tudósítóit.

1971 – 1974 VWA - Gazdasági Akadémia elvégzése

1975 – 1978 Az angol nyelv elsajátítása

1979 Műszaki eladó, elektronikus hajtóművezérlések és komponensek; Üzleti kapcsolatok kiépítése a nyugati világ hajtómű gyártóihoz.

1997 Közreműködés a BOSCH Hatvani gyárának megvalósításában.

1998 BME állásbörze, a BME + Bosch kapcsolatok / együttműködések elindítása/szervezése

2002 Saját kérésre nyugdíjazás 2002. január 1-től.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kaplony Miklós

1941-ben született Békéscsabán.

2014-ben aranydiplomában részesült.

Középiskolai tanulmányait követően nyert felvételt a Budapesti Műszaki Egyetemre, ahol 1964-ben a Villamosmérnöki Kar műszer és finommechanika szakán jeles eredménnyel szerezte meg villamosmérnöki oklevelét, majd 1970-ben irányítástechnikai szakos szakmérnöki oklevelet szerzett. További szervezett oktatás keretében, a KSH Nemzetközi Számítástechnikai Oktató és Tájékoztató Központban 1981-ben nyerte el üzemeltetésvezetői oklevelét. Az egyetem elvégzését követően (társadalmi ösztöndíjasként) az élelmiszeriparban dolgozott műszerezési és automatizálási feladatok megoldásában. 1975-től 3 éven át a Volán Elektronika vállalat Univac szervizmérnöke és kutatómérnöke volt. Az itt töltött időszak szakmai szempontból csodálatos volt: egy 3 fős fejlesztőgárda tagjaként csomagkapcsolt adatátvitel témakörben dolgozott. Fejlesztési munkájuk eredményes volt: a SZÁMALK-ban tartott szakmai bemutató keretében rádiós adatátvitel útján abszolút újdonságként üzenetcsomagokat (SMS) küldtek és fogadtak a helyi számítógép és az általuk készített TCU (Terminal Control Unit) között. A Volán Elektronikánál töltött éveket követően 1986 őszéig a Magyar Rádió Számítástechnikai és Szervezési Osztályán dolgozott, mint üzemeltetésvezető. Ezt követően az angol AMTEST Associates Ltd. magyarországi képviselőjeként gyártó és minőségellenőrző berendezéseket értékesített az elektronikai ipar számára. 1989-től nyugdíjazásáig a Metrateg Kft. ügyvezető igazgatójaként dolgozott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Benyó Zoltánné (Karika Etelka)

1940-ben született Szigetújfalun

2014-ben aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után, 1964 szeptemberétől az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (ÉMKG) kezdte meg mérnöki tevékenységét. Néhány hónapos, gyártásban eltöltött idő után a Digitális Laboratóriumba helyezték fejlesztőmérnöki munkakörbe. Kezdetben tranzisztoros logikai áramkörök fejlesztésével és bemérésével foglalkozott. 1971-től részt vett az EMKG 666 Programozható Asztali Számológép és a hozzá tartozó interfacek fejlesztésében és gyártásba vitelében. Részt vett az Irodagép Laborban fejlesztett EMKG777 Elektronikus Asztali Számítógép tervezésében is. 1990-ben megszűnt a fejlesztés és gyártás az EMKG-ben, megkezdődött a vállalat felszámolása. Nyugdíjba vonulásáig (1996) a felszámoló munkájában vett részt.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kassai Árpád

műszaki doktor

1940-ben született Szentesen

2014-ben aranydiplomában részesült.

Szakmai képesítése: Híradásipari technikus oklevél (1958-59). Okl. Villamosmérnök. Matematika szaktudományok Műszaki Doktori oklevél. Munkahelyek: a BFEM Műszaki fejlesztési osztályon fejlesztőmérnökként dolgozott, feladata számítógépi adatfeldolgozás (1964-69). A Pannónia Filmstúdióban 3D-számítógépi animációs fázisrajzokat készített rajzfilmhez (1966). Az FMV Fejlesztési főosztályán kutatómérnök (1969-77). Az MTA SZTAKI-nál tudományos munkatárs (1974-77), ahol tevékenysége: 3D-computeranimációs program felkarolása volt, ez képezte a doktori témáját is (1976). Magyar Iparművészeti Főiskola, munkaköre computeranimáció (1984-85). Az INTRANSZMAS-nál számítógépi rendszerszervező volt (1977-85). A SZIKTI Automatizálási és Számítástechnikai Osztályán dolgozott tudományos munkatársként (1988-92). Az OLAJTERV Rt. Hírközlési Osztályán tervezőmérnökként dolgozott. Itt közreműködött a Nabucco és a Déli Áramlat gázvezeték kommunikációs rendszereinek, és Kashagan Olajipari Létesítmények tűz és biztonságvédelmi rendszereinek tervezési munkáiban (1992-96). Főbb szakmai tevékenységek: 3D-computeranimációs munkák (1966); erősáramú hálózaton vivőfrekvenciás információátvitel fejlesztése (1969); Ipari valósídejű folyamatirányító rendszerek fejlesztése szilikátipari technológiák részére (1989); CAD rendszerek alkalmazása (hírközlés) tervezésben (1993). Ismeret terjesztés: A TV-DELTA műsorban 3D-virtuális térben felépített objektum megjelenítése mozgó virtuális kamerával (1974). Feltehető, hogy akkoriban az elsők között volt ez irányú eredménye. Publikációk: DELTA folyóirat: „Játék a negyedik dimenzióval” címmel (1974/8.sz.); "OSCAR Antropometriai Atlasz" (1986); Munkásságáért Újítói, feltalálói emlékérem (1973). Nyugdíjasként a mai napig közreműködik olaj és vegyipari létesítmények tervezési munkáiban.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerti Lajos

1940-ben született Budapesten

1959-ben technikus oklevelet kapott a Vasútgépészeti Technikumban. Villamosmérnöki diplomát 1964-ben szerezte meg a Budapesti Műszaki Egyetemen. Az azóta eltelt időszakban számos szakmai képzésen, tanfolyamon vett részt (szakmérnöki, doktori cselekmények; klf. szaktanfolyamok itthon és külföldön). Mérnöki munkáját a MÁV-nál kezdte. A kiképzési időszak után mozdonyreszortos, ill. mozdonyátvevő volt. 1968 és 70 között mérnök-tanár a budapesti Vasútgépészeti Technikumban. 1970-től a vasútgépész üzem-mérnök képzés megalapításától kezdődően annak megszűnéséig (1996) főiskolai adjunktus a jelenlegi Széchenyi István Egyetem jogelődjénél, a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán, ill. A Széchenyi István Főiskolán. Jelenleg, mint ny. MÁV mérnök-főtanácsos óraadóként dolgozik a SZIE Közúti és Vasúti Járművek Tanszékén. Megalakulásától kezdődően 2013-ig vezette a PQRS Quality Reference System Zrt. Energia Divízióját. Főbb szakmai területei: villamos vontatás, járműdiagnosztika, közúti járművek villamos hajtása, termográfia alkalmazása energetikai vizsgálatokra, technológiai berendezések, gépek, hálózatok energetikai vizsgálata. Több mint 3 évtizedes oktatói pályája alatt több jegyzetet, tanulmányt, szakcikket írt, előadásokat tartott hazai és nemzetközi tudományos konferenciákon. Három szabadalmat jegyeztetett be. Ipari megbízások során dolgozott a MÁV és a BKV számos projektjében. Néhány ezek közül: diagnosztikai berendezés és eljárás NO32 fokozatkapcsoló vizsgálatára (szabadalom); diagnosztikai eljárás és berendezés vasúti vontatómotorok kommutátor és kefetartók vizsgálatára és javítására (szabadalom); vasúti vontatómotorok F oszt. szigeteléstechikája és technológiája; villamos próbaterem tervezése és kivitelezése vasúti vontatómotorok minősítésére; termográfiai módszer és eljárás villamos felsővezetési és áramellátási rendszerek diagnosztikai vizsgálatára; Diesel generátorok normál üzemi betáplálás megszűnése esetén történő helyettesítő alkalmazása (METRO); áramellátási kábelrendszerek terhelés alatti megbontás nélküli diagnosztikai vizsgálata; SW 7309 villamos vontatómotor továbbfejlesztése.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Klatsmányi Béla

1941-ben született Budapesten

1974-ben második - villamosmérnök-tanári - diplomát szerzett a BME Gépészmérnöki Karán. 1964-től a Beloiannis Híradástechnikai Gyár Telefonfejlesztési osztályán dolgozott fejlesztő mérnökként. Részt vett a kísérleti elektronikus telefonközpont üzemeltetési munkálataiban, majd 1966 őszétől az újabb fejlesztésű telefonközpont tervezésében. 1968 januárjától a 2006-os nyugdíjazásáig a jelenlegi Óbudai Egyetem Villamosmérnöki Karának jogelődjeinél (Felsőfokú Híradás- és Műszeripari Technikum; 1969-től Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola; 1991-től Kandó Kálmán Műszaki Főiskola; 2000-től Budapesti Műszaki Főiskola) folytatott oktatói tevékenységet a híradástechnika területén adjunktusként, majd 1975-től főiskolai docensként. Különböző tantárgyakat oktatott (Rádióhírközlés, Adás- és vételtechnika, Rádió- és TV-technika), majd 1974-től a Híradástechnikai mérések szaktárgy felelőse és előadója volt. Több szakközépiskolai tankönyvet, valamint főiskolai útmutatót, jegyzetet és tankönyvet írt - részben társszerzőként. Folyamatosan részt vett a Főiskolán folyó K+F tevékenységben, elsősorban különböző kommunikációs hálózati berendezések kutatás-fejlesztési munkáiban és azok eredményeinek publikálásában. 1990 és 2000 között a Főiskola Híradástechnika Intézetében működő konformancia teszt laborban is dolgozott, ahol a közcélú távközlő hálózatokhoz kapcsolódó végberendezések előfizetői interfészeinek paramétereit vizsgálták, hogy megfelelnek-e a vonatkozó szabványok követelményeinek. Feladatuk volt a teszteléshez szükséges programok és vizsgáló berendezések kifejlesztése is.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kokas Kálmán

1941-ben született Budapesten.

1969-ig a Telefongyárban dolgozott, ahol adat- és hangátviteli mérőműszerek, majd vízfrekvenciás berendezések bemérésével és üzembeállításával, majd 1976-ig az INFELOR Rendszertechnikai Vállalatnál számítógép alkalmazástechnikával, tervezéssel és gépki-választással, valamint hálózattervezéssel foglalkozott. 1968-ban az MKKE mérnök-közgazdász, külkereskedelmi szakon mérnök-közgazdász végzettséget szerzett. 1990-ig az Államigazgatási Számítógépes Szolgálatnál a Rendszertechnikai Iroda vezetőjeként a géprendszer fejlesztése és üzemeltetése volt a feladata. 1996-ig a Magyar Hitel Bankban az Informatikai és Számítástechnikai Igazgatóság vezetője, ezután 1999-ig a Compaqnál projektvezető, majd 2008-ig a Unisysnél ügyfélkapcsolati vezető volt.

Munkájáért több állami- és vállalati kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kollár Tamás

1935-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

Életpályája - családi indíttatása révén - a metrológia területéhez kötődött. Egyetemi tanulmányi éveit megelőzően, 1953-tól műszaki gyakornokként, valamint még hallgatóként is, -1960-ig az Országos Mérésügyi Hivatal (OMH) munkatársaként tevékenykedett. Ezt követően egyetemi tanulmányai során Dr. Tarnay Kálmán hallgatójává válva, a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban folytatta munkáját. Itt az elektromechanikus mérő-átalakítók néhány csoportját alkalmazó mérő-eszközök és mérő-műszerek, mint pl. elektronikus mérlegek, tartálysztintmérők stb. működtető- és mérő-áramköreit fejlesztő laboratóriumának egyik irányítójaként, számos nemzetközi projekt megvalósításában vett részt. A szervezet közelgő megszűnéséig, 1965-ig folyamatosan az MKKL munkatársaként dolgozott. Ezt követően visszatért az OMH-ba. Itt a villamos alaplennységek területén, ezek országos etalonjainak nemzetközi visszavezetését, leszármaztatását és fenntartását működtető osztályt vezette. Ezek közül, kiemelten nagy figyelemmel, - egyéni témaként, - a feszültség etalonjának területét művelte. Nyugállományba vonulását követően napjainkban is a Nemzeti Akkreditáló Testület, akkreditált metrológiai kalibráló laboratóriumainak akkreditálásában, a villamos-mérések és a tömeg-mérések területeinek szakmai auditori tevékenységét végzi.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Komlósi Jenő

1931-ben született Miskolcon

2014-ben aranydiplomában részesült.

A Diósgyőri Gépgyárban eltöltött egy éves önálló üzemtechnikusi munka után 1956-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, majd kivitelezőként vett részt az országos villamoshálózat kiépítésében. 1960-tól 14 éven át a Magyar Tudományos Akadémia főmérnökeként intézet-hálózatépítést és kutatásfejlesztést vezetett. Utána az ELTE gazdasági-műszaki főigazgató-helyetteseként az egyetem rekonstrukcióját irányította. 1980-ban a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen szervezetfejlesztési doktori címet szerzett. Később ugyanitt gazdasági-műszaki főigazgató. 1986-ban megálmodja és megalapítja az Economix Rt.-t, amelynek 2005-ig szervezetfejlesztési szakigazgatója. Azóta műszaki-gazdasági tanácsadással foglalkozik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

5

Kovács Levente

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

1959-ben a Kandó Kálmán Technikumban érettségizett, ezt követően, 1964-ben a BME Villamosmérnöki Karán erősáramú villamosmérnöki, majd 1978-ban a Gépészmérnöki Karon gazdasági mérnöki oklevelet szerzett, ezután a Közgazdaságtudományi Egyetemen letette a külkereskedelmi szakvizsgákat. Már társadalmi ösztöndíjasként a Fővárosi Villamosvasutaknál (utóda a BKV) kezdett dolgozni, végzés után az Áramellátás beosztott mérnökeként. 1969-79: a Ganz Hajó és Darugyárban, mint tervező-csoportvezető kikötői portáldaruk villamos berendezéseinek tervezése, tenderezés, export-tárgyalások bonyolítása volt feladata, de részt vett a daruberendezések importanyagainak beszerzési tárgyalásain is. Marokkóban, Görögországban és a Szovjetunióban magyar gyártású kikötői portáldaruk helyszíni szerelését is vezette. 1979-84: a Transelektro Külkereskedelmi Vállalat mérnök-üzletkötőjeként feladata volt magyar villamos gyártmányok exportja, elsősorban a volt szocialista országokba és az (akkori) NSZK-ba. 1984-89-ig a (volt) Külkereskedelmi Minisztériumban főelőadó a villamos energetika szakterületén, majd 3 évig kereskedelmi titkár, Milánóban. 1990-94: kis- és középvállalatoknál; különböző kereskedelmi munkakörököt lát el. 1994-99-ig a Ganz Transelektro Energetikai Gépgyárában, (amelynek exportja pl. Törökországba két komplett szénerőmű,) anyagbeszerzési osztályvezető. Már nyugdíjasként 1999-2015-ig a Magyar Szabványügyi Testületben villamos gépek és alkatrészek szakterületén szabványok menedzselési és fordítási feladataiban vesz részt. Publikációk: kisebb cikkek az Elektrotechnika, a Természettudományi Közlöny, a Természet világa, a Biztonság és a Közlekedéstudományi Szemle című lapokban; előadások; köztük: „Magyar részvétel a Valtellina-völgyi vasút-villamosítási projektben”, olaszul, Leccoban, a Rotary Clubban, 1988-ban.

Kitüntetések: az Erzsébet híd átadásakor (a megépült Döbrentei-téri áramátalakító-állomás művezetéséért miniszteri oklevelet kapott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lambert Miklós

1940-ben született Budapesten.

2014-ben aranydiplomában részesült.

A Madách Imre Gimnáziumban szerzett kitűnő érettségi után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán 1964-ben villamosmérnöki diplomát, majd 1975-ben digitális elektronika szakmérnöki diplomát szerzett. Első munkahelyén 23 évet töltött el a Ganz Danubius (és jogelődjei) hajógyárban tengeri hajók és úszódaruk ipari automatikái rendszereinek tervezésében, fejlesztésében. Nevéhez fűződik a félvezető technika bevezetése. Ezt fémjelzi 7 elfogadott (szolgálati) találmánya. A rendszerváltást követően hajóipari elektronikai termékek fejlesztését és gyártását kisszövetkezeti vezetőként irányította, majd a hajógyártás befejezése után szakirodalommal foglalkozik. Napi fejlesztői gyakorlatát rendszeres publikációkban hasznosítja, folyóiratcikkek mellett 18 szakkönyv szerzője közép- és felsőfokú kategóriában (kettő német nyelven, az egyik az Akadémiai Kiadó és Franzis Verlag gondozásában), 10 szakkiállítás szervezője volt ráépült konferenciával, amelyek kiadványait is szerkesztette, jelenleg az InnoElectro szervezésében is dolgozik. 20 éven át az Elektronet című folyóirat főszerkesztője, majd a szerkesztőbizottság elnöke volt. 2008-ban kezdeményezésére és irányításával megalakult a Magyarországi Elektronikai Társaság, amely egyesületnek 10 éven keresztül elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke. 18 éven keresztül az angol Europartners Consultants kiadó világméretű alkatrészdisztribúciójának felmérését végző éves kiadású Reportban Magyarország feldolgozását végezte (2018-ban a cég megszűnt), így a magyarországi alkatrészdisztribúció jó ismerője. Szakírói tevékenységében főleg a szenzortechnikával és félvezető sugárzók működésével és gyakorlatával foglalkozik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lovák István Antal

1941-ben született Mohácson

2014-ben aranydiplomában részesült.

Végzettsége okleveles villamosmérnök. Részt vett számítástechnikai, informatikai, gazdasági szaktanfolyamokon. Egyesületi tagságok: MTESZ, MATE, NJSZT. Munkahelyek, munkakörök: Az egyetem után a BME Műszer Tanszéken egyetemi oktatóként az alábbi tárgyakat oktatta: műszertechnika, méréstechnika, digitális technika matematikai alapjai, logikai hálózatok tervezése, kivitelezése (1964-1976). Ezt követően az Országos Számítógépkereskedelmi Vállalathoz ment, ahol oktató mérnökként az alábbi tevékenységeket végezte: nagyszámítógépes rendszerek oktatási anyagának kidolgozása, ESZR számítógép rendszerek műszaki stábjának képzése (1976-1980). Tíz évig a SZÁMALK osztály, főosztályvezetője volt, ahol a műszaki fejlesztés és szerviz tevékenység irányításával foglalkozott (1980-1990). 1991-95 között a METRICO-nál, amely METRIMPEX érdekeltségű kisvállalkozás, beosztott alkalmazottként az irodatechnikai eszközök forgalmazásával foglalkozott. 1993-13 között az ENMECO Bt.-nél vállalkozóként, az infravörös diagnosztikai technika oktatásával, valamint gyakorlati alkalmazásával foglalkozott. 1996-tól a PAGALO Kft.-nél ügyvezető beosztásban, az ügyviteltechnikai eszközök forgalmazását, valamint a szervizelését végezte 1998-ig. 1999-01 között részlegvezető a Psion Rendszerház Kft.-nél. Tevékenysége: ipari kivitelű kézi adatgyűjtők-, PALM számítógépek forgalmazása, felhasználói képzés. Az Innotransz Kft.-nél dolgozott 2000-2013 között, mint vezető tanácsadó (környezetvédelmi adatszolgáltatási-, ügyviteli-, vállalatirányítási rendszer adaptálásának, telepítésének irányítás a felhasználói képzés).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Misák Lajos

1940-ben született Budapesten

Középiskolai tanulmányait a budapesti Kölcsey Ferenc Gimnáziumban végezte el kitűnő minősítéssel. Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen végezte el. Villamosmérnöki diplomáját 1963-ban vette át. Később 1970-ben a felsővezető elektronikai szakmérnöki diplomáját is átvehette jeles eredménnyel. 1970-től villamosmérnökként a Telefongyárban dolgozott innen került le Orosházára az üveggyárba, ahol építésvezetőként dolgozott. Később a Kőolaj- és Gázipari TRÖSZT-ben folytatta a munkásságát, programfejlesztési feladatokat látott el. Az 1980-as évek kezdetén az Országos Röntgen és Sugárfizikai Intézetben (ORSI) dolgozott Prof. Dr. Vittay Pál mellett, mint osztályvezető. Röntgengépek fejlesztésével foglalkozott, tudásával nagyban hozzájárult a hazai radiológia fejlődéséhez. Az Orvostovábbképző Intézetben gyakorlatvezetőként dolgozott. Az Orvosi Hetilapban társszerzőként közreműködött. Nyugdíjba vonulásáig az Országos Röntgen és Sugárfizikai Intézetben dolgozott. Munkája mellett feleségével Misák Lajosné Petrányi Ágnessel 2 vérszerinti gyermekük mellé 7 állami gondozott gyermeket fogadtak be és neveltek fel szeretetben mint nevelőszülők.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Molnár Kálmán

1941-ben született Ungváron

2014-ben aranydiplomában részsült.

A BME VIK műszer és finommechanika szakán végzett kitüntetéses diplomával. Tanulmányai vége felé demonstrátorként akarták alkalmazni, de a KISZ nem javasolta így egyetemi pályafutása nem lehetett. Az egyetem után a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban kezdett el dolgozni, mint elektronikus fejlesztőmérnök/tudományos csoportvezető. Itt a frekvencia jelű mérőérzékelőkkel, főleg turbinás áramlásmérőkkel foglalkozott. Ezekhez fejlesztett ki egy több országban szabadalmazott elektronikus „doboz”-t, amely a bemeneti frekvenciajelből új, linearizált frekvenciajelet állított elő. 1973-ban emigrált Nyugat-Németországba, ahol Freiburgban, a Litton Technische Werke (LITEF) cégnél kezdett dolgozni az elektronikus fejlesztésen. 1975-ben a cég kiküldte a Litton vállalatcsoport egy másik cégéhez, a New York államban, Melvilleben lévő Datalog-hoz, ahol egy évig dolgozott, mint fejlesztő és összekötő a Datalog és a LITEF cégek között. Az USA-ból visszatérve továbbra is a LITEF-nél dolgozott, feladata a giroszkópos navigációnál használatos szögmérő érzékelők analóg jelének digitalizálása volt, amiből két további találmány született. 1980-ban az amerikai National Semiconductor európai központjához ment át, ahol az Advanced Development-nél az ipari elektronika területét vezette. Ez állandó utazásokkal járt együtt az anyacéghez „Silicon Valleybe”. 1984-ben az európai központ átkerült Angliába és fő profilja a marketing lett. Családjával Németországban maradt. A végkielégítésből tanácsadó irodát nyitott elektronikus fejlesztésekre. 1988-ban elfogadta a Gammadata középcégnél a fejlesztési igazgatói állást. A cég képjelek feldolgozásával foglalkozott. Egyeztető tárgyalások végett Japánban is járt. Ezután egy müncheni szoftver cégnél főleg a ray tracingen alapuló 3-dimenziós ábrázoláson dolgozott. 2006-ban ment nyugdíjba. Tagja volt a MATE-nek, jelenleg az IEEE tagja mint „life member”. 50 éve házas, három gyermekük van, egyik fiú biológia-matematikus professzor a Torontói Egyetemen, a másik fiú informatikus a BMW-nél Németországban, lányuk történelmi antropológus Ausztráliában.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Müller Ferenc

1939-ben született Pesterzsébeten

2014-ben aranydiplomában részesült.

Az Egyetem elvégzése után közvetlenül 1964-ben, az Elektromos Készülékek és Mérőműszerek gyárában (EKM) kezdte pályafutását. Először, mint szerkesztőmérnök, később csoportvezető fejlesztőmérnökként. Villamos mérőműszerek, hőtechnikai műszerek, mérő átalakítók, automata elemek, távadók, regisztráló berendezések tervezése, fejlesztése, dokumentációjának elkészítése és gyártásba való bevezetése volt munkaköre. 14 év után, - a műszeres vonal megtartása mellett - új munkahelyén a VÁTI Tudományos Irodájában környezetvédelmi területen, a zaj és rezgésvédelemmel foglalkozott. A Települési Környezet Csendvédelme kutatásban a kutatási tevékenység mellett a csoport felműszerezését intézte és zaj és rezgésméréseket végzett. A feladatkör átvitelével a Földmérő és Talajvizsgáló Vállalatnál folytatta a munkát, ahol fő területe volt az építési tevékenység zaj és rezgésvizsgálata. Lakótelepek építésénél a cölöpalapozásnál keletkező rezgések és ezek hatásait vizsgálta. A rezgések épületekre gyakorolt hatásának vizsgálatát célzó szabvány kidolgozásával foglalkozó munkacsoportot vezetett. 1995-től az I. kerület Polgármesteri Hivatal Városgazdálkodási Szolgáltató Iroda irodavezetőjeként dolgozott. 1999-ben nyugdíjba vonult, majd a nyugdíj mellett az MTA Nyelvtudományi Intézetében Üzemeltetési vezetőként dolgozott 2006-ig.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nádasi Iván

1940-ben született Újpesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

1959-ben érettségizett az újpesti Landler Jenő Híradásipari Technikum gyengeáramú tagozatán és sikeres felvételi vizsga után 1959-1964 között a BME Villamosmérnöki Karának volt a hallgatója, ahol a híradástechnikai szakon 1964-ben szerezte meg villamosmérnöki diplomáját. Egyetemi éve alatt az EIVRt (TUNGSRAM) társadalmi ösztöndíjasa volt. A diploma megszerzése után kezdetben üzemmérnök, majd a termelési igazgató műszaki titkára volt. 1969-ben az MTA Izotóp Intézete, Nukleáris Elektronikai Osztályán helyezkedett el, mint villamosmérnök. 1972-1974 között gazdasági mérnöki végzettséget szerzett a BME Gépészmérnöki Karának, gazdasági mérnök szakán. 1975-től az MTA Izotóp Intézete, az akkori illetékes magyar hatóság - hivatalos ügyeit az általa vezetett osztály intézte, segítségével alakult ki a radioaktív anyagok országos nyilvántartási rendszere, majd a számítástechnikai változatra történő átállás megszervezése. 1984-ben megalakult az IZINTA, mint az Intézet Leányvállalata, majd az IZINTA Kereskedelmi Kft. amelynek kezdetben főmérnöke, később műszaki igazgatója volt. 1985-ben kezdett el sugárvédelemmel foglalkozni. Tagja lett az ELFT Sugárvédelmi Szakcsoportjának. 1986-ban az MTA Kiváló Dolgozójának választották. 1995-ig több nemzetközi konferencián vett részt. Segítette a radioaktív anyagok szállítási szabályzatainak kidolgozását. A témában több publikációja jelent meg a különféle szaklapokban. Megindította az izotóp szállító gépjárművezetők sugárvédelmi oktatását. 2002-ben vonult nyugdíjba. Ebben az évben a sugárvédelem és a radioaktív anyagok szállítása területén kifejtett munkásságáért megkapta az ELFT Sugárvédelmi Szakcsoport Emlékérmét. Az utóbbi 22 évben, mint egyéni vállalkozó sugárvédelmi szakértőként és veszélyesáru szállítási biztonsági tanácsadóként dolgozik. Az OAH engedélyével alapfokú és bővített sugárvédelmi tanfolyamokat is tart. 2010-ben tagja volt a „Sugárvédelem”, és a jelenleg kiadás előtt álló „Gyakorlati Sugárvédelem” c könyv szerzői kollektívájának. Családi állapota: nős. Gyermekeinek száma: 2, (57 és 54 évesek) 6 unokája és 3 dédunokája van.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Óri Tamás

1941-ben született Kaposváron.

2014-ben aranydiplomában részesült.

Az első hét évben 1964-től 1971-ig gépipari vállalatoknál (GANZ-MÁVAG, FELVONÓGYÁR, KAEV) ipari automatizálással foglalkozott. 1971-ben váltott és üzemszervezési, majd rendszerszervezési munkát végzett a KGM Szervezési Intézetében 1974-ig. Az Országos Számítógéptechnikai Vállalatnál főosztályvezetőként számítóközpontok megvalósításával foglalkozott. Az 1978 elején alapított OKISZ Szervezési és Számítástechnikai Vállalat igazgatója lett. Az ipari szövetkezetek részére ügyviteli, üzem és rendszerszervezési, valamint számítástechnikai szolgáltatások végzésére alkalmas szervezetet sikerült létrehoznia néhány év alatt. Ezt később kiegészítették engineering tevékenységet végző mérnöki irodával. 1993-ban betegség miatt nyugdíjas lett és ezután főként tanácsadói munkát végzett, például az Országos Egészségbiztosítási Pénztárnál. Tapasztalatait szívesen hasznosította társadalmi és érdekképviselési munkáiban. A Magyar Gazdasági Kamara Szervezési és Számítástechnikai Tagozatának kezdeményezője és elnöke volt (1987-1990). Ebből a szervezetből alakult ki az Informatikai Vállalkozások Szövetsége (IVSZ), amelynek alapító elnöke volt 1990-től 1993-ig, majd részt vett az Informatikai Érdekegyeztető Fórum létrehozásában és tevékenységében.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pálfy Miklós

címzetes egyetemi docens

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült. 1964-ben az egyetem befejezése után a Villamosipari Kutató Intézethez került, ahol 25 évig dolgozott különböző kutatói, vezetői beosztásokban. Mellékhatású adjunktusként Karunk Automatizálási Tanszékén dolgozott 1979-1995 között és a Szent István Egyetemen jelenleg is részt vesz az oktatásban. Részt vett a hazai szilícium teljesítménydiódák kifejlesztésében és nagyvasúti vontatásban való alkalmazásukban, majd a teljesítmény-tirisztorok fejlesztési munkáiban. A teljesítmény-fototirisztorok kifejlesztését és az ionimplantációs technika alkalmazását a Dán Műszaki Egyetemen vendégkutatóként végezte 1972-ben. A 70-es évektől a napenergia hasznosítása és a villamos járművek fejlesztése volt főbb kutatási területe. Vezetésével 10 db Barkas áruterítő jármű kísérleti példányait készítették el és villamos hajtású kismotorkerékpárt fejlesztettek ki. Vezetésével 15% hatásfokú szilícium napelemeket fejlesztettek ki és indították el kísérleti gyártásukat. 1989-ben vezetésével megalapították a Pannonglas Solarlabot. A napenergia fotovillamos hasznosítása a mai napig fő kutatási területe, amelyet az 1990-ben alapított Solart-System Kft.-ben ügyvezető igazgatóként folytatott. A 80-as években műszaki vezetésével az AEG-től vásárolt teljesítményfélvezető gyártási licencet vezették be a Cegléden alapított TET vállalatnál. Számos napenergiás berendezést fejlesztettek ki és készítettek, amelyek több országba eljutottak. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületben vezetésével 1982-ben megalapította a Fotovillamos Energiaátalakítók (napelemek) Munkabizottságot. A Magyar Napenergia Társaság alapító tagja, a fotovillamos szakosztály vezetője és a MANAP alapító és elnökségének tagja. Az MTA Energetikai Bizottság Megújuló Energiák Albizottságának a fotovillamos technológiákat képviselő tagja volt. Részt vett az MTA MTB Légköri Erőforrás Albizottságának és az MMT Nap- és Szélenergia Szakosztályának munkájában. 1993-ban a Napenergia Világkonferenciájának rendezésében aktívan részt vett. A hazai PV platform munkájában, így a fejlesztési stratégia kidolgozásában vett részt. Az Európai Fotovillamos Technológiai Platform WG2 munkacsoportjának tagja volt. Munkája során több száz publikációja volt, 13 szabadalma született. A többször elnyert VKI kiváló dolgozója kitüntetéssel kívül 1972-ben a KGM kiváló dolgozója kitüntetést kapott és 1987-ben Zipernowsky-díjban, 2007-ben Csáki-díjban, 2022-ben Kandó-díjban részesült. A Kari Tanács **gyémánt-diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pandur Béla

1941-ben született Varászlón

2014-ben aranydiplomában részesült.

A diploma megszerzése után Pécssett, a Mecseki Ércbányászati Vállalatnál helyezkedett el. Munkája az urán dúsítási technológia méréstechnológiai és automatizálási feladataihoz kapcsolódott. 1966-ban áthelyezték a MÉV Kísérleti Kutatási és Automatizálási üzembe., ahol főként nukleáris analizátorok részegységeinek, illetve az uránérc fizikai dúsításához szükséges osztályozó gépek mérő és vezérlő egységeinek tervezésével foglalkozott. A berendezések tervezése során ismerte meg a számítástechnika ipari alkalmazásának lehetőségeit. 1981-1988 között volt a MÉV számítástechnikai vezetője. 1988 és 1991 között a Videoton Computer alkalmazásában volt tanácsadóként, majd osztályvezetőként. 1991-től 2023-ig saját cégében dolgozott. Főként nukleáris hulladékok tárolásához kapcsolódó informatikai rendszerek létrehozásában vett részt szakértőként. 1976-1988 között tagja volt a Pécsi Akadémiai Bizottság Számítástechnikai Szakbizottságának. 2005-2009 között a PAB Informatikai Szakbizottság munkájában vett részt. 1997-től 2019-ig oktatott a Pécsi Tudományegyetem Műszaki és Informatikai Karán. (Korábban Pollack Mihály Műszaki Főiskola). Az oktatott tárgyak a számítógép hálózatokhoz, illetve az informatikai biztonság témaköréhez kapcsolódtak. 2013-tól 2014-ig a PTE MIK Rendszer és Szoftvertechnológia Tanszékén a hosszútávú adattárolás problémáival foglalkozó kutatásban vett részt. Jelenleg is aktív. Atomerőművi primer körű hulladék feldolgozásával kapcsolatos projektben dolgozik szakértőként.

2015-ben a Baranya Megyei Mérnöki Kamara az „Év Mérnöke” címmel tüntette ki

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pápai Tibor

1937-ben született Budapesten

1955-ben lett rádióműszerész, 1959-ben szerzett esti tagozaton technikusi oklevelet, majd nappali tagozaton 1964-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán villamosmérnöki oklevelet szerzett. Az Orion Rádió és Villamossági Vállalatnál 1956 májusától 1998 januárig - nyugdíjba meneteléig - dolgozott. Először műszerészként, majd technikusként, s végül az egyetem elvégzése után, mint mérnök dolgozott. A Mikrohullámú Elektromos Technológián előbb beosztott, majd csoportvezető mérnök lett, később, 1977-től osztályvezető beosztásba került. Szakmai pályáját, felsőfokú angol nyelvtudásának köszönhetően, a Kereskedelmi Igazgatóságon fejezte be. Szakmai tudásának és nyelvtudásának köszönhetően számos európai és indiai kiküldetésben vett részt.

Pályafutása alatt számtalan Kiváló Dolgozó és Kiváló Feltaláló kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Pápay Zsolt

műszaki tudományok kandidátusa

1941-ben született Ungváron

2014-ben aranydiplomában részesült. Ötven éve műegyetemi tanár, kezdetektől a Híradástechnikai Tanszéken (ma Hálózati Rendszerek és Szolgáltatások Tanszék). 1971-72-ben a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben tudományos munkatársként dolgozott. 1972-ben szerzett műszaki doktori (Dr. techn.) címet, 1980 óta a műszaki tudományok kandidátusa, 1984-től egyetemi docens, 1999-2002 között Széchényi professzori ösztöndíjban részesült. Alapító tagja volt a műegyetemi diákok 1961-től kezdődő komplex ürtevékenységnek, ennek néhány fontos lépése: az első rádiós műholdkövetés és adatlevétel, meteorológiai műholdak felhőképeinek első sikeres és önálló vétele a régióban. Létrehozták egy teljes műholdas telemetria-rendszer elektronikus modelljét, amely megalapozta az Interkozmosz Egységes Telemetria Rendszerét. Ennek a műhold fedélzeti adatkonverziós egységét fejlesztette és valósította meg. A rendszer az Interkozmosz-15 (AUOSZ-Z-T-IK, 1976. jún. 19.) műholdon került először pályára. További műholdak fedélzetén is sikeresen teljesített a rendszer. Több ezzel kapcsolatos nemzetközi konferencián és munkamegbeszélésen is részt vett, 1971-76 között az Interkozmosz Kozmikus Fizika 7. szekciójának (Elektronika és készüléképítés) és az Űrkutatási Kormánybizottság Kozmikus Fizika szakbizottságának volt tagja. Számos ipari megbízásos kutató munka, fejlesztés, terméktervezés és megvalósítás részese volt Vezetett Hírközlési Alap kutatási-projektek, műegyetemi és villamosmérnök-kari FEFA (Felzárkózás az Európai Felsőoktatáshoz Alap) projekteket (1994-96) és Felsőoktatás Fejlesztési projektet (1998). 2007-ig az Országos Mérésügyi Tanács tagja volt. Oktatási tevékenysége során sok tárgy tematikájának kidolgozásában, előadásában, gyakorlati munkájában vett részt és irányított. Meghatározó része volt a Kar két féléves alaplaboratórium-kurzusának teljes megújításában és számítógépes háttérű felműszerezésében (2003). Számos folyóiratcikk, konferencia és egyesületi előadás, nyomtatott ill. elektronikus egyetemi jegyzet és oktatási segédlet, kutatási jelentés és szabadalom szerzője ill. társszerzője. Vezető műszergyártó cég (Agilent, régen HP) egyetemi szintű oktatást-segítő anyagaihoz járult hozzá. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Károly

1939-ben született Gyulaváriban

2014-ben aranydiplomában részesült. Végzettségei: okleveles villamosmérnök (1964), okleveles félvezető elektronika szakos szakmérnök (1970). 1964-ben kutatómérnök volt a Remix Rádiótechnikai Vállalat mikromodul részlegében, az alkalmazástechnikai labor mérnöke volt. 1970-ben áramköri főosztályvezető, majd ágazati főkonstruktor lett. Feladata volt a fejlesztési-, a technológiai részlegek és a kísérleti gyártás munkáinak irányítása; térszerelésű moduláramkörök, vékony és vastagréteg áramkörök fejlesztése és gyártása; K+F szerződés keretében végzett munkák koordinálása. Kiemelt témák: hibridáramkörök számítógépes tervezőrend szere (BME EET-KFKI), lésertechnológia ipari alkalmazása (KFKI-Remix). A magyarországi ISHM alapító tagja és két évig elnöke volt. Az Elektronikai technológia, Mikrotechnika c. lap szerkesztőbizottságának tagja. 1970- 89 között félállású oktató a BME ETT-n (tantermi és laboratóriumi gyakorlatokat vezetett). 1985-ben termékigazgató helyettes lett. Feladata a vastagréteg áramkörök tömeggyártó bázisának megvalósítása a SAT-BUDAVOX- TRT-Remix licenc vásárlási szerződés projektvezetőjeként. A projektet az IPM és az OMFB támogatta, amelynek eredménye teljesítményhibridáramkörök fejlesztése és tömeggyártása a Remixben (feszültségszabályozók, gyújtómodulok). Ez tette lehetővé az együttműködést a Togliatti LADA gyárral, Bakony Művekkel, AVF-fel. A német Telefunken cég közös vállalatot alapított REMITEL néven, ahol 1990-ben technológusmérnök lett. Feladata az elektronikus gyújtómodulok gyártásának áttelepítése a Telefunken cég nürnbergi gyárából a REMITEL Kft.-hez. A sikeres áttelepítés és gyártás felfuttatása eredményeként a cég kivásárolta a magyar tulajdonrészeket és 100%-ban német tulajdonként a cég neve 1994-től TEMIC Hungary Kft. lett. 1994-ben minőségbiztosítási megbízott a TEMIC Kft.-nél. Feladata a cég minőségirányítási és környezetvédelmi rendszerének fejlesztése és tanúsíttatása, hogy megfeleljen a legszigorúbb autóiipari és környezetvédelmi előírásoknak. 1998-ban műszaki vezető a QLT (olajszenzor) gyárban. A gyártás megszervezése és felfuttatása volt a feladata, a kismotor gyárban a forgórész gyártást áttelepítette a TEMIC berlini gyárából, a TEMIC Hungary Kft.-hez. 2002ben az SMT gyár igazgatója lett. 2003-ban nyugdíjba vonult a TEMIC Hungary Kft.-től, majd tanácsadó lett a Bakony Művek Rt.-nél. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pintér Sándor

1938-ban született Bélapátfalván

2014-ben aranydiplomában részesült.

Tanulmányai befejezése után, 1963 júliusában kezdett dolgozni az akkor induló váci Dunai Cement- és Mészműben. Ekkor hazai viszonylatban a váci cementgyár a legkorszerűbbnek számított mind a technológiáját, mind a teljesítményét illetően. A teljes technológiai, gépi és villamos berendezést az NDK szállította. Az új gyár villamos berendezéseinek megismerése, beüzemelése, karbantartási tevékenységének megszervezése tartozott feladatai közé előbb, mint üzemmérnöknek, majd, mint a villamos üzem vezetőjének. Ebben az időben 1965 és 1970 között a Váci Gépipari Technikum esti tagozatán óraadó tanárként elektrotechnikát oktatott. 1970-től kezdődően a gyár fejlesztési osztályát vezette, majd 1975-ben műszaki igazgatónak nevezték ki. Közben 1973/74-ben az ÉVM vezetőképző tanfolyamán oklevelet szerzett. Új beosztásában feladata a gyár termelési, karbantartási és fejlesztési feladatainak irányítása. Ezen időszakban stabilizálódik a gyár termelése, megkezdődnek a környezetvédelmi portalanítási programok. 1980-ban kinevezték a gyár igazgatójának. Az előzőekben vázolt feladatok mellett a gyár teljes tevékenységének átfogó irányítása lett a feladata. Külön kiemelt feladata a gyári rekonstrukció előkészítésében és végrehajtásában való közreműködés. A nagyberuházást a bányatechnológia korszerűsítése, új központi törőmű létesítése, valamint a bánya és a gyár közötti szállítószalag megépítése előzte meg. A rekonstrukció végrehajtásában (1987-1991) a gyár műszaki kollektívájával együttesen vett részt. Közben 1990-ben megtörténik a gyár privatizálása. 1990. január 1-jén két önálló gazdasági társaság alakul a cementgyár telephelyén: a Dunai Cement- és Mészmű Kft. és a Cempack, Cementipari Csomagolótechnikai Kft. Mindkét társaságban 1/3 a külföldi tulajdon részaránya és mindkét társaság taggyűlése ügyvezető igazgatóvá választotta. Ezt a funkciót tölti be a DCM Kft.-ben a váci és a beremendi cementgyárak fúziójáig (1997), illetve CEMPACK Kft.-ben nyugdíjba vonulásáig, 2002-ig.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rab Endre

1938-ban született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

A Budapesti Rádiótechnikai Gyár (BRG) vállalati ösztöndíjasa volt, mérnöki tevékenységét ott kezdte. A vállalatvezető kérdésére, hogy mivel szeretne foglalkozni, azt válaszolta: antenna tervezéssel. Fél órával később a magnetofon fejlesztési osztályán találta magát. Tetszett a feladat, „rádióamatőrként” már az egyetem előtt is foglalkozott hangrögzítéssel, magnetofonnal. Tapasztalatát felhasználva a Magyar Rádió akkori gyártott stúdió magnetofonjaink egy rejtett hibájának megtalálásáért és kijavításáért 7 havi fizetésének megfelelő „újíttási díjjal” jutalmazták. A professzionális magnetofonokon kívül a BRG-nél fejlesztettek orsós, majd kazettás készülékeket, melyeket jelentős hányadban exportáltak. Amikor a legjelentősebb exportpiacunk, az NDK nem az elvárásoknak megfelelően alakult, a vállalat vezetősége 1966-ban kiküldte az NDK-ba, hogy helyi vevőszolgálat létesítésével és a szerviz vezetőinek kiképzésével lendítse fel a forgalmat. Ennek sikerét követően megalapította Berlinben a Videoton Rt. és a Budavox Rt. berlini képviselőjét. Öt év elteltével visszajött az anyavállalathoz, ahol az értékesítés vezetésével bízták meg. A gazdasági ismeretei alaposabbá tétele miatt beiratkozott a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemre, ahol 1982-ben közgazdász-mérnök diplomát szerzett. 1985-ben megkereste egy berlini képviselői cég azzal, hogy vállalja el néhány „nyugatnémet” vállalat magyarországi képviselőjét, köztük a híres bajor antennagyártó, a Kathrein KG cég képviselőjét. Igent mondott, most már a világ legrégebbi (1919) és legnagyobb antennagyárával volt dolga, annak világszínvonalat képviselő termékeivel. Ezzel megvalósult egykori álma! 1991-ben magyar-német vegyes vállalatot alapított RAKOtrade Kft. névvel, ami sikeres pályát futott be. Rádió-TV adó és vevőantennákkal, valamint a mobil hálózatok bázis- és mobilantennáival foglalkoztak. Ezen kívül a műholdas műsorvétel legújabb eszközeit mutatták be és forgalmazták. 2009-ben a céget eladta, majd 2010-ben, 72 éves korában nyugdíjba vonulva átadta magát 11 unokájának, akik eddig -sajnos- még nem érdeklődtek kedvenc antennái iránt.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rét Andrásné (Dr. Fóti Mária)

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült. 1972-ben a BME-n műszaki doktori címet szerzett. 1996-ban minőségügyi képzésen belső auditori képesítést kapott. 1964-től a BHG-ban dolgozott alközpontfejlesztéssel foglalkozó szervezeti egységben, amelynek neve időközben többször változott. Beosztása 1964-86 között fejlesztőmérnök, 1986-94 között főmunkatárs, 1994-től projektmenedzser. 2001-05 között a HM EI Rt. HKKI analóg hálózati csoportjában szoftver projektmenedzseri munkakörben dolgozott. A Híradástechnikai Tudományos Egyesület tagja. A BHG-ban kezdetben forgalomelméleti kérdésekkel és telefonalközpontok forgalmi méretezésével foglalkozott. Ebben a tárgykörben több publikációja is megjelent (Híradástechnika, Budavox Review). Későbbi munkaterülete a telefonközpontok szoftverének fejlesztése volt, de részt vett több központ kapcsolómezőfelépítésének kifejlesztésében is. A központoszoftvereken belüli szakterülete eleinte a kapcsolómező és szabadútkeresés volt, úgyhogy a szervezeti egységben fejlesztett összes al- és tranzit központ szabadútkereső programjának tervezője. Másik specialitása a helyszíntfüggő adatbázisok automatikus generálását végző programok voltak. A két témában számos publikációja jelent meg, pl. A BHG Oktatási Központ által kiadott jegyzetekben. Az 1980 évek közepétől főleg hálózati központok szoftverfejlesztésével foglalkozott. Ezek között volt nyílt postai és zárt hálózati (HM, BM, MÁV, MVMT, stb.) központ belföldön és külföldön (pl. Prága, Moszkva) is. A 2000-es években új szolgáltatások (DTMF fővonalak, DTMF beválasztás, idő alapú tarifikaáció, GSM csatlakozás) bevezetésével foglalkozott már korábban gyártott és telepített központokban. Pályafutása során az alábbi központtípusok fejlesztésében vett részt: CA1001, QAcсалád, EPcсалád, ER256, DPcсалád. Az EPcсалád központjai közül az EP128nak témafelelőse volt, irányítása alatt vagy aktív részvételével történt az ajánlatadás, a fejlesztés, a tervezés, a gyártásindítás, a végvizsgálat, problémás esetekben a helyszíni szerelés és beüzemelés. A központok felhasználási, üzemeltetési és karbantartási utasításait tartalmazó dokumentációk szerzője volt. A fenti témákban rendszeresen oktatta a különböző intézmények (BHG, MATÁV, stb.) által szervezett szakmai tanfolyamok résztvevőit. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Románci Dénes

1939-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

Az első munkahelye 1963-tól a Medicover-Művek minőségellenőrzési osztályán (MEO) volt, mint csoportvezető. Az (elektromos) orvosi műszerek után érdeklődött már az egyetemi tanulmányai alatt is. A második szenvedélye a fényképezés mellett a sport, főleg az úszás és a vízilabda volt. 1966-ban kitelepült Németországba. Itt is vízilabdázott és több más sportágat kipróbált. 1966-ban először a Felten und Guillemaue (Philips leányvállalata) cégnél helyezkedett el, mint műszaki ellenőr. 1967-ben munkahelyet változtatott, a Kabel und Metallwerke Gutehoffnungshütte Á.G. cég fejlesztési osztályán mechanikus paraméterelektromos mérése volt a feladata. 1968-ban sikeresen megpályázott egy munkahelyet a Siemens-Á.G. orvosműszer részlegének röntgenfejlesztési osztályán Erlangenben, mint fejlesztőmérnök. 1969-ben megházasodott és átköltözött Nürnbergből Erlangenbe. Még ebben az évben megszületett első fia Andreas és 1976-ban második fia Thomas. Több nyelvet beszélő művelt felesége sokat segített számára az élete rendezésében úgy privát, mint szakmai vonalon is. A munkaterületén (röntgengenerátorok) időközben több alapvető találmánya miatt egyre több feladattal és felelőséggel bízták meg. Először csoportvezetőként, később részlegvezető főmérnökként több fejlesztő teammel rendelkezett. A kicsiny dentál röntgen generátoroktól kezdve a több szekrényt elfoglaló kardiogenerátorokig terjedt ki a feladatköre. Az egyik fejlesztő csoportjával több találmánnyal védve, kifejlesztették a 80-as években a világ első magasfrekvenciás röntgengenerátorát Polyphos néven, ami sokszorosan kisebb, precízebb és olcsóbb volt, mint a hagyományos 50-Hz-es technika. Azóta minden gyártó cég (General Electric, Philips, Toshiba, stb.) átvette ezt a technikát, mert többek között csak ez a kompakt konstrukció és precíz elektronikus vezérlés tette lehetővé a computer tomográfok mai formáját. 1995-ben, 27 éves Siemens pályafutás után 55 évesen nyugdíjba ment, azóta otthon tölti az időt, háza és kertje fenntartásával, renoválásával, főleg sporttal, fényképezéssel és filmezéssel, ami egész életében hobbija volt.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sallay Lajos

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült

Az egyetem elvégzését követően a Magyaróvári Timföld és Műkorundgyárban helyezkedett el. Az épülő nagyteljesítményű ellennyomású erőmű villamos és automatika munkáinak műszaki ellenőréként. Az erőmű üzembe helyezését követően 1992 és 2001 között a villamos és automatikai üzem vezetőjeként, egységével részt vett a vállalat dinamikus fejlesztésének megvalósításában. Nyugdíjazását követően a gyár területén megalakult Mosonmagyaróvári Energia Szolgáltató Kft. felügyelő bizottsági tagjaként a város és az üzem hőellátását biztosító rendszer kialakításában vett részt. A korábbi nagynyomású gőzrendszer helyett egy gazdaságosan működtethető meleg víz előállító rendszer megvalósítására volt szükség, valamint a villamos energia értékesítését biztosító gázmotoros villamos és hőenergia termelő egységre, hőtárolóval kiegészítve. A kialakított műszaki rendszer biztosította a kiírt pályázat alapján a várossal a 15 évre szóló szolgáltatási szerződés megkötését. A hőszolgáltatás gazdaságos működését segítette a gyárban működő ívkemencék és kompresszorok hőhasznosításának megvalósítása. 2016-tól elindult egy geotermikus rendszer kialakítása, amelynek a meglévő hőtermelő rendszerhez történő illesztése jelentett új műszaki feladatot. A geotermikus fűtési rendszer 2023-ban készült el és így a távfűtésben felhasznált földgáz felhasználás jelentősen csökkent. A megvalósult műszaki létesítmény alapján a város által kiírt pályázaton 2019-ben a MESZ Kft. 2039-ig szóló megbízást nyert el.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schwahofer László

1940-ben született Budapesten.

2014-ben aranydiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán végzett. Munkáját a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Vállalatnál kezdte labormérnök-ként. Rövidhullámú professzionális rádió vevőberendezés középfrekvenciás és hangfrekvenciás áramköröit fejlesztette az automatikus szintszabályozással együtt. A szükséges műszaki leírásokat, átvitelt utasításokat elkészítette. Ehhez foglalkozott a klíma igénybevételekkel és részt vett a II. elektronikai megbízhatósági konferencián 1968-ban. Az ML Műszaki Tájékoztatóban három részes cikke jelent meg a kondenzátorok frekvencia menetéről „Szélessávú szűrés” címen. 1969-ben a Finommechanikai Vállalatnál labormérnök-ként folytatta munkáját. Ott is professzionális RH és URH vevőberendezések áramköreinek honosítását és fejlesztését végezte. 1969-től a MATÁV-nál dolgozott, ahol a minőségi mutató leírások készítése és karbantartása volt a feladta, melyet nyugdíjazása után még két évig folytatott. Nyugdíjasként a Veritan Hírközlési és Informatikai Tanúsító Kft. megbízásából távközlési vállalatok minőségbiztosítási tanúsítását végezte.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon Gyula

a műszaki tudomány kandidátusa, PhD

1939-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomát szerzett.

A BME VIK: VNH, HEI, HIT; tanársegéd, adjunktus, docens, tudományos főmunkatárs 2009-ig. Végzettségei: okleveles villamosmérnök (1964), egyetemi doktor (1992), a műszaki tudomány kandidátusa (1992), PhD (1997). Mintegy 40 eredményes kutató/fejlesztő munkában résztvevő. Ezek keretében analóg/digitális elektronikus egységeket tartalmazó mérés-technikai, vezetékes távközlési, optoelektronikai, műholdas távközlési, földi szórt spektrumú rádió, bioelektronikai készülékek/berendezések készültek. A szakértői/tanulmány jellegű munkák száma mintegy 20. Előadott tárgyak: Elektronika mindhárom féléve (elektronikus anyagok), Aktív szűrők (jegyzet), Újgenerációs vezetékes és vezeték nélküli technológiák (vezeték nélküli rész), Mobil hírközlő rendszerek, Elektronikai rendszertechnika (mobil távközlés rész), Wireless Digital Mobile Systems (angol nyelvű képzés). Kiemelt kutatási témák: Műveleti erősítők jelváltozási sebessége (egyetemi doktori értekezés: Integrált áramköri műveleti erősítők, BME), optikai vevők, műholdas és szórt spektrumú rádiórendszerek (kandidátusi értekezés: Folytonos és diszkrét harmonikus jelcsomagok detektálása, MTA), műholdas rendszer földi berendezésének egységei, mobil földi rádiórendszerek vizsgálata, ipari elektronika EMC kérdései, villamoshálózati távközlés. A két legsikeresebb téma a jelváltozási sebesség modellje és a veszteségmentes csengőoszillátorok több célú alkalmazása volt. A magyar, angol és német nyelvű publikációk közül 25 folyóiratcikk, 24 előadás. Találmányok száma (társakkal is): 5, ebből 2 úrtávközlő berendezéssel kapcsolatos. Számos műszaki leírás, szakértői vélemény, megvalósíthatósági tanulmány szerzője/társszerzője. A Magyar Szabványügyi Testület Nemzeti Hírközlési és Informatikai Bizottságának (NHIB) elnöke, az MTA Távközlési Rendszerek Bizottságának köztestületi tagja.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sipos Erika

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

Első munkahelye az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézete (SZTAKI) volt. Innen átkerült az Infelor Rendszertechnikai Vállalathoz programozási csoportvezetőnek, ahonnan 1973-ban kiküldték az NSZK-ba a Philips szoftverházba programozónak. 1974-ben visszament a SZTAKI-ba számítóközpont vezetőnek. 1983-ban az Egészségügyi Minisztérium Statisztikai és Informatikai Osztály főmunkatársa lett. 1985-ben elvégezte a Közgazdaságtudományi Egyetem külgazdasági szakát és 1987-ben új rendszer szerint megvédte egyetemi doktori disszertációját az egészségügy devizális finanszírozása témában. 1988-tól az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságánál (OMFB) dolgozott és koordinálta az egészségügy, a felsőoktatás és az informatika támogatottjait. Közben elvégezte a Kanadai-magyar egészségügyi menedzserképzőt. 1997-ben pályázat útján az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet és az Országos Alkohológiai Intézet gazdasági-műszaki főigazgató helyettese, majd 2002-ben az Egészségügyi és Szociális Minisztérium vezető főtanácsosa lett. 2004-2007-ig a BME Stratégiai Igazgatóságán, majd a Mediainformatikai Tanszéken dolgozott. 2008-2011-ig médiakutatással foglalkozott a MTESZ Szervezési és Vezetési Kutatási és Fejlesztési Központjában, ahol hosszú évek óta az egyik alelnökként dolgozott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó László

1939-ben született Szihalmón

2014-ben aranydiplomában részesült.

Az Egyetem befejezése után, az ösztöndíjat nyújtó vállalatnál folytatta korábbi munkáját. A Heves Megyei Erősáramú Villamos Szerelőipari Vállalat műszaki előkészítő csoportvezetője lett. 1967 június 1-től főmérnöki kinevezést kapott. Ezt a megbízatást 31 éven át – nyugdíjba vonulásáig látta el. Ez idő alatt számos műszaki és szervezési feladat adódott számára. A vállalat átszervezését, fejlesztését lépésről-lépésre haladva végezte el. A szervezési átalakítás a piaci igényekhez igazodva a kivitelezési átfutási idő csökkentését szolgálta. Létrehozták az új segédüzemi gyártóbázist. A szakember utánpótlás és továbbképzés céljából kialakítottak egy saját tanműhelyt. Közben a kivitelezés egyre sikeresebben folytatódott. Építettek sok-sok kilométer távvezetékét és kábelhálózatot, kiviteleztek közvilágítást, térvilágítást, transzformátorállomásokat. Gyártottak berendezéseket és üzemelték be a helyszíneken – az ország jelentős részén. 1965-től tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek. Alapító tagja a Jedlik Ányos Társaságnak. Jelenleg ügyvezetője az LZ-2002 Ingatlanhasznosító és Szerelőipari Kft.-nek, az előző vállalat jogutódjaként.

Munkájuk eredményeként, 1972-ben a Kiváló Vállalat címet nyerték el. A vízgazdálkodás Kiváló Dolgozója, 1975. Az Építésügyi és Városfejlesztési Miniszter kiváló munkáért elismerésben részesítette, 1979. Hatszoros vállalati kiváló dolgozó.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szakállas Csaba

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

A Kandó Kálmán Híradás és Műszeripari Technikum elvégzése után a BME Villamosmérnöki Karán műszer és finommechanikai szakon fejezte be tanulmányait 1964-ben. Az Autóvillamossági Felszerelések Gyárában (AVF) termékfejlesztő mérnökként kezdte pályafutását, félvezető eszközök alkalmazásával és speciális mérés technikai feladatokkal foglalkozott. 1968-tól a Kísérleti Osztály vezetőjeként új termékek fejlesztését és gyártásba vételét irányította. 1970 és 1973 között az INFELOR Rendszertechnikai Vállalatnál az EMG számára készült sornyomtató konstrukciós munkáit és gyártásba vételét koordinálta. 1973-tól újra az AVF alkalmazásában állt, a terméktervezést vezette, főbb eredményei: új hazai indítómotorok tervezése, BOSCH indítómotor licenc honosítása, permanens mágneses motorcsalád, diódás egyenirányítós, elektronikus szabályozású jármű generátorok konstrukciója és gyártásának beindítása. 1988-tól a cég jövőtervezését irányította, 1990-től a cég vezérigazgatója. Az AVF rekonstrukcióját, konszolidációját, a termelés vidéki koncentrációját, majd az Állami Vagyonügynökség felügyeletével a vállalat privatizációját vezette. Ez időben irányította a SUZUKI hazai gyártásához kötődő indítómotor- és generátorcsaládok licenc és know-how honosítását is. A privatizációt követően 1998-ig a jogutód Delco Remy Hungary igazgatója, majd európai projekt vezetőként a Delco Remy európai fejlesztési terveivel, a termelés európai integrációjával foglalkozott. Számos európai autógyárral létrejött együttműködési és szállítási szerződés termék- és technikai háttérmunkáit koordinálta (VOLVO, Daimler, MTU, Scania, IVECO). 2006-ban történt nyugdíjazásától vállalkozóként a Remy Automotive Hungary műszaki tanácsadója 2014-ig, visszavonulásáig.

Találmányai: 3 szolgálati találmány szerzője, illetve társszerzője.

Kitüntetései: Ipari Minisztérium 3 alkalommal kiváló feltaláló arany fokozatú elismerés.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szilágyi János

1941-ben született Pesterzsébeten

2014-ben aranydiplomában részesült.

Már egyetemi évei alatt kapcsolatba került és szerződést kötött a Várpalotai Szénbányászati Trösztrel (átszervezések, összevonások miatt a név gyakran változott). A szerződés három év „földalatti” munkakör vállalása ellenében - bányahatósági engedélyhez és egy év gyakorlati időhöz kötött - villamosrészlegvezetői beosztást, szolgálati lakást, családi ház építéséhez segítséget ígért és adott. Gyakorlatát (ismerkedés a bányával, gépészeti és villamos berendezéseivel, a bányászat biztonsági szabályzatával) az I. osztályú sújtólégveszélyes Ferencbányán végzi. Fél év után engedélyezik kinevezését. Tizenhárom éven át villamos részlegvezető Ferenc-, SI- és SII- bányáknál. Feladata a dinamikusan fejlődő bányák villamosberendezéseinek telepítése, baleset- és üzemzavar-mentes üzemeltetése (tíz év alatt: egy átlagos fronti kaparó névleges teljesítménye hússzorosára, feszültsége 380V-ról 1140V-ra nő. A helyi működtetésű szállítóberendezéseket automatikus [SII bányánál számítógépvezérelt) sorok váltják. Az LB telefonok helyett hangostelefon-rendszer biztosítja a híráramlást a bánya teljes (külszíni és földalatti) területén. A hírhíányt, a bánya minden lényeges berendezésének üzemállapotát ismerő diszpécsterszolgálat szünteti meg.] A Bányahatóság megváltozott balesetvizsgálati gyakorlatával nem ért egyet, ezért felmentését kéri a részlegvezetői beosztás alól. A vállalat Gépészeti Osztályára helyezik, főbb feladatai: a villamosrészlegek zavartalan működésének biztosítása, szakmai irányítása, villamos létesítmények engedélyeztetése, baleset- és üzemzavar-vizsgálatokon a Gépészeti Osztály képviselője. 1980 után (már a Veszprémi Szénbányák irányítása alatt) rövid ideig megbízott osztályvezető, majd a Dúsítóüzem energetikusa, végül Új-Ferenc bánya üzemmérnöke. Három évvel a várpalotai szénbányászat megszűnése előtt, 1993-ban korekedvezménnyel és korengedménnyel nyugdíjazták.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tarján Mihály

1941-ben született Budapesten

1964-ben az MIKI-ben kezdett dolgozni. A SzTAKI-ban adattárolás majd software, a programozási nyelvek foglalkoztatták. Az SZKI-ban az R15 fejlesztésben dolgozott ami 1979-ben elkészült. 1980-tól CAD-dal foglalkozott. A turbinalapátok felületszámítását és numerikus forgácsológépi forgácsolását supercomputeren vezette. Háznagyságú lapátokat tervezett. 1984-től egy ITT digitális telefonközpont kifejlesztésén dolgozott. A rendszer sok ezer microprocessorból állt. 1988-tól a banki adatfeldolgozáshoz egy új országos rendszert épített, amely 365 napi 24 órás szolgálatra volt képes. 2004-es nyugdíjba vonulása óta is ez működik

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tatai Péter

címzetes egyetemi docens

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

Szakmai munkássága: 1964-től 1986-ig a Távközlési Kutató Intézetben digitális átviteltechnikai rendszerek kutatásával és fejlesztésével foglalkozott. Részt vett a hazai telefonhálózat digitalizálásában, és a BNV nagydíjas BD30/32 PCM rendszer kidolgozásában, amely 15-szörösére bővítette a meglévő telefonhálózat kapacitását. 1986-tól 2006-ig a BME Távközlési és Médiainformatikai Tanszékén távközléssel és digitális jelfeldolgozással kapcsolatos témák kutatásában és oktatásában vett részt, továbbá vezette az általa létrehozott Távközlési Jelfeldolgozási Laboratóriumot. Itt több, a nemzetközi piacon is sikeres távközlési mérőrendszer kifejlesztésében vett részt, amelyeket az Elektronika Szövetkezet, német Wandel&Goltermann, illetve a kanadai Consultronics cégek is forgalmaztak. Munkatársaival kidolgozta a Telekom mobil hálózatát lefedő SGA-7N jelzésmonitor rendszert, valamint az NTT-vel kooperációban Japán gigabites ATM gerinchálózatának monitorozó rendszerét. Az együttműködésnek köszönhetően számos BME doktorandusz utazhatott Japánba projekt munkára. 2005-ben megalapította az Aitia International Zrt.-t, amelynek jelenleg is a vezetője. A cég fő profilja mobil jelzeshálózati szolgáltatások fejlesztése, valamint ipari IoT megoldások kidolgozása európai kutatási projektek keretében. Összesen közel három évet tanult és dolgozott külföldi egyetemeken Japánban, Angliában, Svédországban és Németországban. Publikációinak száma 107, ebből folyóiratcikk 32, konferencia előadás 62, könyvrészlet és jegyzet 6, szabadalom 7.

Kitüntetései: A hazai távközlés fejlesztéséért II. díj (1986), Pollák-Virág-díj (1994, 2001), KHVM Innovációs Díj (1995), HTE Arany jelvény (1995, 2003), ITEA'96 European Information Technology Award (1996), Texas Instr. DSP verseny európai díj (1997), Magyar Innovációs Díj (1996, 1997,1998), MTA Díj (megosztva 1999), Kempelen Farkas-díj (1996, 2002), Kozma L. emlékérem (2006)

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóthpál Kázmér

1939-ben született Pécssett

2014-ben aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán 1958-1963 között végezte, oklevelét 1965 áprilisában kapta meg a híradástechnika szakon. Diplomamunkáját televíziókészülékekkel kapcsolatos témakörben készítette. A Telefongyárral társadalmi ösztöndíjat kötött, ezért első munkahelye a Telefongyár telefonkészülék fejlesztési laboratóriuma volt. Itt olyan szénmikrofont fejlesztett ki gépészmérnök kollégája közreműködésével, amelyet szolgálati szabadalommal védett le a Telefongyár, ennek köszönhetően nagyon sok készüléket tudtak a Szovjetunióba exportálni. 1966-tól a számítástechnika területén dolgozott. Először a Közgazdasági Egyetem számítóközpontjában, majd az ebből alakult Egyetemi Számítóközpontban. Itt először Ural, majd Razdan és még később R40 számítógép működött. Az Egyetemi Számítóközpont átalakítása és a számítógépes résznek az ELTE-hez csatolása után az ELTE-n dolgozott. Végig számítógépek üzemeltetésével, illetve ehhez kapcsolódóan a keleti gyártmányú gépek továbbfejlesztésével (diszkek, mágnesszalagok, egyéb perifériális berendezések géphez illesztése) foglalkozott különböző beosztásban. 2000-től nyugdíjas, de igyekszik tartani a kapcsolatot az Egyetemmel, már csak azért is, mert évekig óraadóként gyakorlatot vezetett a BME Műszer- és Méréstechnika Tanszékén.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Török Sándor

címzetes egyetemi docens

1941-ben született Kassán

2014-ben aranydiplomában részesült.

1964-ben az egyetem elvégzése után került az Elektroncsövek és Félvezetők, jelenleg Elektronikus Eszközök Tanszékére. 1980-ig tanársegéd, majd 2004 évi nyugdíjazásáig adjunktusi beosztásban dolgozott. Több tárgyat dolgozott ki önállóan és adott elő a vákuumtechnika, mérés technika, elektronika alkalmazásai, laboratórium, képtechika, multimédia integrált áramkörök témakörökben. 1970-90-ig a Félvezető Ágazat osztályfőnök oktatója. Jelentősebb kutatási eredményei: Vákuumtechnika: maradékgázanalízis, rádiófrekvenciás tömegspektrométer (Farvitron) fejlesztése. 1970-78-ig a Vákuumfizikai Társaság tagja. Célberendezések fejlesztése a magyar félvezetőipar számára (EIVRT, MÜFI, Videoton, Remix). Ezen kutatásai adták az 1980-ban megvédett "Félvezetőeszközök termikus jellemzőinek mérési módszerei" c. doktori disszertációjának alapját. Integrált áramkörök (rádió-TV IC-k) egyedi és automatikus mérőberendezéseinek fejlesztése. Ipari melléktevékenység: Ganz Danubius Hajógyár: Úszódaruk mérőrendszereinek fejlesztése (1980-89). 1980-ban rektori javaslatra Műszaki Doktorrá (DR: TECHN. cím) avatták. 1985-ben Miniszteri dicséretben részesült. 1988-tól: Ipari szakértői tevékenység: Félvezetőeszközök, mikroelektronikai áramkörök és mérés technikájuk témakörben. 2011-ben címzetes egyetemi docens kinevezés. Egyetemi nyugdíjazása után tanszéki kollégái által alapított MicReD Kft. munkájába kapcsolódott be. A céget először az amerikai Mentor Graphics, majd később a Siemens vásárolta meg. 5 évig megbízási szerződéssel, majd 15 évig főállású munkaviszonyban dolgozott. Fő tevékenysége itt is a termikus tranziensmérő T3STER és kiegészítő egységeinek fejlesztése, gyártása, élesztése, stb. volt Munkaviszonya a Siemens Industry Software Kft. MicReD production team-nél 2024 február 12-én szűnt meg. Jelenleg nyugdíjas.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Uzsoky Mária (Stiglmayer Mária)

1941-ben született Debrecenben

2014-ben aranydiplomában részesült.

Erősáramú villamosmérnöki oklevelének megszerzése után 1964-től a Ganz Villamossági Műveknél műszaki-matematikai feladatok számítógépes megoldásával foglalkozott. Majd az informatika területén az MTA Automatizálási Kutató Intézetében és a Számítógéppalkalmazási Kutató Intézetben dolgozott, mint tudományos munkatárs. 1984-től az UTORG Közlekedésépítési Szervező Közös Vállalat főosztályvezetőjeként irányította az országos közúthálózat számítógépes nyilvántartási rendszerének kidolgozását. 1992-től a Műszertechnika Kft. munkatársa, ahol vállalati információs rendszerek bevezetése lett a szakterülete. 2000-től Microsoft Navision tanácsadóként tevékenykedik.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vetési Imre

1941-ben született Orosházán

2014-ben aranydiplomában részesült.

Első munkahelye a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat szegedi központjában volt, ahol a vállalat tevékenységével kapcsolatos mérésügyi problémákkal foglalkozott. 1966-ban átkerült Orosházára az Üveggyárba beosztott mérnöknek. Feladata volt a különböző technológiai berendezések karbantartásában és fejlesztésében való részvétel. Egy mérnökcsoporthoz tagjaként részt vett a termelő berendezések irányítástechnikai rendszerének megtervezésében. 1969-től 1971-ig az energiaüzem vezetője volt. Az üzem feladata az energiahordozók termelési és karbantartási problémáinak megoldása. 1971-1976 között a helyi mezőgazdasági üzemekben energetikusként dolgozott. 1976-1986 között az orosházi szakmunkásképző intézetben irányítástechnikai műszerész és villanyszerelő szakmákban szakmai elméleti tárgyakat oktatott. 1984-ben megszerezte a mérnöktanári oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán. 1986-ban átkerült az olajiparba a Gáz és Olajszállító Vállalathoz, majd a Nagyalföldi Kőolaj Termelő és Feldolgozó Vállalat kardoskúti üzemébe, ahol üzemviteli részlegvezetői beosztásban dolgozott, majd a főmérnök szakreferense lett. Ekkor megszerezte a szénhidrogén-szállítási szakmérnöki oklevelet a Miskolci Egyetem Bányamérnöki Karán. A vállalat leépítése megkezdődött, ezért a munkaköre megszűnt 1991-ben. Munkánélkülisége után vállalkozásba kezdett, amit 2005-ig folytatott. Jelenleg nyugdíjas éveit tölti.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Völgyi Ferenc

1941-ben született Balatonújhelyen

2014-ben aranydiplomában részesült.

1972-ben kitüntetéses mikrohullámú szakmérnöki diplomát szerzett. A BME Mikrohullámú Híradástechnika Tanszék oktatója 1964 óta, egyetemi adjunktus. Számos tantárgy tematikájának kidolgozója és önálló előadója: Tápvonalak-antennák és hullámterjedés, Mikrohullámú áramkörök, Mikrohullámú eszközök és áramkörök, Mikrohullámú áramkörök és mérések, Nagyfrekvenciás rendszerek elektronikája, CATV elektronika. Kezdetől fogva részt vesz a Külföldi Hallgatók Mérnöktoábbképző Központja angol nyelvű szakmai oktatásában, valamint 1998-tól kezdődően a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán is tanított. Az egyetemen tartott angol nyelvű tantárgyai: Microstrip Antennas, Microwave stb. Aktív szerepet vállalt tudományos műhelyek létrehozásában, diplomatervezők és PhD hallgatók színvonalas képzésében. Több országban folytatott kutatómunkát, tudományos eredményeit egyetemeken, intézetekben és konferenciákon ismertette, mint egy 30 államában. Több mint 50 kutatási téma vezetője, illetve főmunkatársaként kb. 40 hazai és 20 külföldi vállalattal állt hosszabb-rövidebb ideig munkakapcsolatban. Több újítása és know-how-ja van, két elfogadott és két bejelentett szabadalommal rendelkezik. Tagja volt a hazai Híradástechnikai és Informatikai Tudományos Egyesületnek és a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesületnek, valamint az USA-beli IEEE-nek (senior member). Számos konferencián vállalt szekcióelnöki szerepet, szerkesztőségi tagja a „Subsurface Sensing Technologies and Applications” USA-ban nyomtatott nemzetközi folyóiratnak. Az utóbbi években nyugdíjasként Siófokon, otthonában dolgozik, főként a mikrohullámok ipari alkalmazásai kutatási témáiban, a Microval Bt. ügyvezetőjeként. A Varga Imre szobrászművész által vezetett Siófoki Alkotók Köre tagjává választották, ahol a műegyetemi oktatáskutatás népszerűsítésén tevékenykedik. Kedvenc kikapcsolódása: néptáncverseny, utazás és a vitorlázás. Színvonalas előadásaiért és szakirodalmi munkásságáért (kb. 80 szakkikk) több nemzetközi és hazai elismerésben részesült (Dehra Dun India, Izmir Törökország, Pollák-Virág-díj, Orion-nívódíj, HTE ezüst jelvény).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zarándy Lászlóné (Papp Éva)

1941-ben született Budapesten

2014-ben aranydiplomában részesült.

Már tanulmányai alatt dolgozott a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban. Az egyetem elvégzése után a Műszeripari Kutató Intézetben kezdett, majd 1969-től a Villamosenergiái Kutató Intézetben dolgozott először tudományos munkatársként, később tudományos főmunkatársként, 1988-tól átszervezés miatt a RealSoft Kft.-ben. Nyugdíjba vonulása után ugyanazt a tevékenységet egyéni vállalkozóként folytatta. Elvégezte az irányítástechnikai szakmérnöki tanulmányokat, 1969-ben szakmérnöki diplomát kapott. Kezdetben analóg műszereket tervezett (kondenzátor TK mérő és irányítástechnikai egységek, perifériák). Majd számítógépes hardware, software fejlesztésekkel foglalkozott. Kidolgozta az R10-hez csatlakozó CAMAC Branch Drivert és annak softwarét, amelyet a VIFI sorozatban gyártott. Részt vett nagy irányítástechnikai rendszerek kifejlesztésében erőművek, áramszolgáltatók, vízművek, bánya részére. Munkái intelligens megjelenítő állomások, szabályozó és vezérlő rendszerek, számítógépek-telemechanikai berendezések illesztése, irányítástechnikai rendszerek közötti kommunikációt biztosító központok. Áramköri megoldásaira szabadalmat kapott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Antalné Zákonyi Magdolna

1945-ben született Újpesten

A Kandó Kálmán Híradás- és Műszeripari Technikumban érettségizett. 1963-1973 között a Telefongyár Műszerosztályán dolgozott műszerfejlesztő technikusként. Mérnöki diplomáját a BME Villamosmérnöki Karon műszer- és irányítástechnikai szakon szerezte 1974-ben. A diploma megszerzése után részt vett a BME mérnöktovábbképzőin; nyelvtanfolyamokon, szakmai konferenciákon, valamint különböző menedzserképző tanfolyamokon bővítette és aktualizálta ismereteit. 1973-tól a KGM Műszaki Tudományos Tájékoztató Intézet (később KG-INFORMATIK) Villamosipari Információs Osztályán tájékoztató mérnökként dolgozott. Minisztériumi döntés előkészítésre tanulmányok kidolgozásában vett részt, csoportvezetőként az osztály szakmai irányítását is végezte. Több szakfolyóirat szakszerkesztője, ill. felelős szerkesztője volt 1982-1990 között a PRODINFORM Műszaki Tanácsadó Vállalatnál osztályvezetőként dolgozott. Munkája jellegénél fogva széleskörű hazai és nemzetközi kapcsolattrendszert épített ki. 1990-2000 között a Híradástechnikai Tudományos Egyesület (HTE) ügyvezető igazgatói posztját töltötte be. Közreműködött a Távközlési Törvényben előírt Távközlési Mérnöki Minősítő Bizottság létrehozásában és tevékenységi körének kialakításában. 2000-2012 között nyugdíjazásáig a PHOEBUS Kft. ügyvezető igazgatójaként dolgozott. Társadalmi tisztségei: 1983 óta tagja a HTE-nek; 1987-1990 között tagja a HTE Tájékoztató-tudományi Tanácsának; 1989-2004 között az egyesületi Hírlevél felelős szerkesztője; 1990 - 1996 között két ciklusban a HTE választott főtítkárhelyettese; 1993-2000 között a Távközlési Mérnöki Minősítő Bizottság titkára; 1996-2002 között az Intéző Bizottság, 2002-2008 között az Elnökség választott tagja.

Szakmai tevékenységét többször ismerték el Kiváló dolgozó kitüntetéssel, valamint igazgatói dicsérlettel. Egyesületi és szakmai munkáját 1989-ben ezüst érem, 2000-ben Puskás Tivadar-díjjal, 2004-ben arany érem kitüntetéssel ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Baranyi József

1950-ben született Üllőn

A Kandó Kálmán Technikumban szerzett híradásipari technikus minősítést 1968-ban. A BME Villamosmérnöki Karának műszer- és irányítástechnika szakán szerzett diplomájával az Irodagéptechnika Vállalatnál helyezkedett el, ahol a vállalat teljes profilját megismerte az írógépektől a kis és nagy számítógépek javításáig. Ezután a Fővárosi Finommechanikai Vállalat Fejlesztési Osztályára került, ahol többek között az országos Energiaracionalizálási Program keretén belül Használati Meleg Víz méréssel foglalkozott fejlesztő mérnökként, majd fejlesztési osztályvezető helyettesként. 1986 évtől a digitális számítástechnikában dolgozott a Talent-Org, majd a Dataplan Kft.-nél, ahol az egri Dataplan Agria Kft. ügyvezető igazgatójaként Heves és Pest megyében végzett számítástechnikai szolgáltatásokat. Ezután nyugdíjazásáig a Data-Bar Kft. tulajdonosaként és ügyvezető igazgatójaként dolgozott az informatikában. Ügyfelei voltak többek között a Glória Biztosító, az ORFK SzBE, és az MTV.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bartha Tivadar

1950-ben született Mátészalkán

Az érettségit a Nyírbátori Báthori István Gimnáziumban szerezte 1968-ban. A BME Villamosmérnöki Kar Erősáramú Szakon 1974-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet. Pályafutását 1974-ben a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben (HIKI) kezdte, mint tudományos segédmunkatárs, majd tudományos munkatárs. Itt a fő feladata az NDK elektronikai iparvállalatai számára egyedi technológiai és mérőberendezések fejlesztése, kivitelezése és üzembe helyezése. A HIKI 1982-ben beolvadt a létrejövő Mikroelektronikai Vállalatba (MEV), ahol, az Elektronikai Fejlesztési Osztály vezetőjeként folytatta munkáját, de megtartotta az aktív fejlesztői, tervezői, programozói tevékenységét is. A MEV-ben a fejlesztett berendezések az NDK mellett már a Szovjetunió és a Telefunken Ausztria megrendelésére is készültek. Világbajnok sebességű volt a Telefunken részére kifejlesztett dióda mérő, osztályozó, bélyegző és hevederező gépsor, amelynek a mikroprocesszoros vezérlését készítette. A MEV privatizálása után néhány évig egy utódszervezetnél dolgozott, de másodállásban tovább folytatta fejlesztési tevékenységét. Ebből az időszakból származik az a Gyöngyösi Félvezetőgyárnak készített, Diomat nevű gyártósor, aminek a vezérlő-programját írta. Ennek a Diomat sornak teljesen soros feldolgozásban 200000db/óra volt a teljesítménye. 1995-től a Temic Hungary cégnél folytatta a tevékenységét a minőségbiztosítás különböző területein. A Temic Hungary idővel átalakult a Continental Automotiv Hungary Kft.-be, ahol projektvezetőként később pedig mérnökségvezetőként dolgozott. Projektvezetőként legnagyobb munkája az autók ESP rendszerébe épülő Sensor Cluster egységek gyártásának budapesti bevezetése volt. Mérnökségvezetőként éveken keresztül vezette az SMT mérnökséget és komoly sikereket ért el az SMT sorok hatékonyságában.

Nyugdíjba vonulása után a Continental Életműdíjban részesítette.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bartháné Novák Márta

1948-ban született Rákosszentmihályon

Az újpesti Landler Jenő Gép-és Híradásipari Technikum híradás szakán érettségizett 1966-ban. Első munkahelye a Remix Rádiótechnikai Vállalat, ahol a Minőség Ellenőrzési Osztályon dolgozott, mint technikus és 1967-től mérőlabor csoportvezető. Feladata az ellenállások, kondenzátorok, potméterek vizsgálata, végellenőrzése. 1973-ban a diplomaterve a cég első áramköre, egy előerősítő funkciójú hibrid áramkörnek a tervezése és gyártásba vitele volt, amely áramkör a diplomavédéskor a vizsgabizottságnak is bemutatásra került. 1977-től kutatómérnök az MMG Automatikai Művek Kutató-Fejlesztő Intézetében. Feladata a földgázszállítás kanadai szoftverének implementálása. 1980-ban a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetbe felveszik az elektronikus mérés technikai szakágazatra tudományos munkatársnak, az NDK számára mérőberendezést fejleszt. Szovjet megrendelésre ICOMAT Integrált Áramkör Mérő Automata szoftverfejlesztője. 1992-től az OKFI Főtanácsosa a Hálózatszervező team-ben, feladata pályázatírás, és számítógépes információs rendszer fejlesztése kis- és középvállalkozók számára. 1994-ben kinevezik az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Fejlesztési Főosztály Adóinformatikai Osztályára. Feladata az Adóeljárás rendszerek szervezése, integrálása, tesztelése, oktatása, bevezetése. Hamarosan vezető-főtanácsos lesz. 1996 májusától delegálják a Világbanki Projekt Elektronikus adóbevallás (ELAB) projektbe a betárcsázós rendszer tervezésére, a rendszer beindítására. A további internetalapú fejlesztések során az új bevételek már elektronikusan érkeztek, az elektronikus hitelesítést az ügyfélkapu és az időbélyeg vette át. Feladata volt a projekt alapító okirat és az ütemterv elkészítése, tesztadatok beszerzése, tesztelés, teszteredmények kiértékelése, felhasználói kézikönyv írása és a honlap karbantartása.

Kitüntetése: IGAZGATÓI DICSÉRET ELISMERÉS Oklevél Adó és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Budapest, 2009

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bencsics Ferenc

1949-ben született Mosonmagyaróváron

Az 1974-es diploma megszerzése után informatikai területen dolgozott a magyar vállalati szférában. Már az egyetem ideje alatt megismerte a Rába Magyar Vagon és Gépgyárban az un. nagyszámítógépek vállalati alkalmazását. Nagy-számítógépek mellett műszaki területeken dolgozott a következő cégeknél: Magyaróvári Kötöttárúgyár, Graboplast, Rába Magyar Vagon és Gépgyár, Magyar Telekom. 1981-ben angol nyelvből felsőfokú nyelvvizsgát tett. 1986-ban a Műszaki Egyetemen Szervező szakmérnöki oklevelet szerzett. A győri Széchenyi István egyetemen évekig óraadóként a számítástechnika vállalati alkalmazása témakörben a számítástechnikai eszközök üzemeltetése tárgykörben tartott órákat. Részt vett Japánban 1993-ban Production Manager képzésen, 1998-ban pedig Floridában International Business képzésen. 2011-ben A Magyar Telekomtól ment nyugdíjba, ahol addig műszaki középvezetőként dolgozott, számítógépes hálózatok üzemeltetése területen.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Berzeviczy László

1948-ban született Nyíregyházán

Debrecenben, a Mechwart András Gép- és Híradásipari Technikumban tett 1966-ban érettségi és egyben híradásipari technikus képező vizsgát. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán, a digitális számítógépek ágazaton szerzett villamosmérnöki képezést 1974-ben. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán villamosmérnöki-szervezői szakmérnöki képezést szerzett 1980-ban. I. osztályú nemzetközi rádiótávíró-kezelői és rádiótávbeszélő-kezelői vizsgával rendelkezik. Kezdeti technikus és középvezetői munkakörök után 1976-ban létrehozta és vezette az akkori TAURUS első nyíregyházi számítóközpontját. Ezzel kapcsolatosan 1976-ban hosszabb továbbképzésen vett részt Koppenhágában, a Regnecentralen központjában. 1979-ben áthívták a Nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskolára, a jelenlegi Nyíregyházi Egyetemre, a telepítendő első számítóközpont létrehozásában való közreműködésre. Feladata volt egyben a korábban nem létező Elektrotechnika és Automatizálás csoport, a későbbi Tanszék létrehozása is, amelyet sokáig vezetett. Feladatai közé tartozott a mezőgazdasági gépészmérnök és repülőgépvezető hallgatók oktatása. Közben 1981 és 1985 között 4 évig Algériában, a Nehézipari Minisztérium, majd az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium állományában tevékenykedett szakértőként. Tartós külföldi kiküldetése miatt nem került sor a doktori értekezése megvédésére. Angol és francia nyelvből állami nyelvvizsgával rendelkezik. Nyugdíjba vonulása után eseti felkérésre szakértői és tolmácsolási feladatokat végez. 12 éves kora óta rádióamatőr, 16 éves korától HA-0-LL hívójellel amatőr rádióállomást működtet. Évtizedekig a Nyíregyházi Rádióklub elnökségének tagja volt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borbély Endre

címzetes egyetemi docens

1949-ben született Nagykanizsán

A Debreceni Református Kollégiumban tanult, majd érettségizett. A Budapesti Műszaki Egyetemen folytatott tanulmányai után a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola (később Budapesti Műszaki Főiskola, ma Óbudai Egyetem) Gyengeáramú Kar Vezetéknélküli Híradástechnika Tanszékének a munkatársa lett. A 2023/24 tanév tavaszi szemesztere a 100. tanítással töltött féléve. Villamosságtan, hangtechnika, műszaki akusztika, videó-, stúdió- és médiatechnika tárgyak oktatásában vett részt. Szívügyének tekinti a tehetség-gondozást, ezért a TDK és az OTDK szervezésében fontos szerepet vállalt. Temesvárott a Műszaki Tudományos Diákköri Konferenciákat szervezte. 1982-ben először megalakította a határon túli magyar anyanyelvű hallgatók számára a Kandó Kálmán Nyári Egyetemet a Temesvári Magyar Diákszervezet és a Sapientia EMTE Marosvásárhelyi Karának segítségével. Ezek azóta is minden évben nagy népszerűségnek örvendenek. Részt vett nagy értékű oktatástechnikai eszközadományok kijuttatásában Erdélybe és Kárpátaljára. Segítette a magyar anyanyelvű diákok részére gimnázium alapítását Kárpátalján, Nagyberegben. Többek között a HTE, MEE, NJSZT és az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság tagja. Három szabadalom, több középiskolai szakmai (villamoságtan) tankönyv, felsőfokú tankönyv, mérési utasítás és jegyzet szerzője. Részt vett az egyetem akusztikai laboratóriumának és keverőstúdiójának tervezésében és megvalósításában, ahol számos filmet szinkronizáltak. Az ő a nevéhez fűződik az 1991-es Református Világtalálkozó hangrendszérének tervezése és kivitelezése, illetve Szent II. János Pál pápa Máriapócson, illetve Győri Ipari Parkban tartott szentmiséjének hangosítása, valamint a hazai és a külföldi rádió- és televíziótársaságok részére a hang biztosítása. Ipari fejlesztései közé tartozik a vagonazonosító és infrasugaras sorompó (MÁV), a busz bejelentkező rendszer (BKV, SZKV) és a kombi (fűtő- és melegvíz) készülék elektronikus vezérlésének tervezése (FÉG). Főbb kitüntetései: Puskás Tivadar-díj, Mestertanár Aranyérem, HTE 60. Jubileumi Emlékérem, Fáy András-díj, TDK Támogatásáért Díj, A Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Boross Andras

1951-ben született Budapesten

András 1980 elején költözött a Szilícium-völgybe. Több startup-nál dolgozott, és számos terméket fejlesztett ki, amelyeket világszerte értékesítenek és használnak. Dolgozott az orvostechnikai eszköziparban, számítógép- és mobiltelefon-iparban, az elmúlt 15 évben pedig a megújuló iparban dolgozik akkumulátoros energiatárolás fejlesztésével. 9 szabadalmat ítéltek oda, és még több van folyamatban. Meghívták a Nemzeti Tudományos Alapítvány paneltagjának/recenzensének, és gyakran hívták technológiai találkozókra előnként vagy paneltagként. Az utóbbi időben több iparági csoportban vesz részt, amelyek figyelemmel kísérik és befolyásolják a biztonsági szabványok fejlesztését.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Breuer Pál

1950-ben született Budapesten

Szakmai életútja első fele: kutatás-fejlesztés; második fele a vállalkezási szférában töltött; „utómunkálatok”: oktatás. Pályáját a Távközlési Kutató Intézetben (TKI) kezdte: alakfelismerés, digitális jelfeldolgozás, számítástechnika alkalmazása az egészségügyben (EKG jelek digitális feldolgozása). Utóbbi témában 1978-ban egyetemi doktori fokozatot szerzett a BME-n. 1982-től az MTA Központi Fizikai Kutatóintézet (KFKI) Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézetének (MSZKI) tudományos munkatársa volt: mikroprocesszoros rendszerek, digitális képfeldolgozás és alakfelismerés, egyéb mikroszámítógép-alkalmazások. 1984-1986 között részt vett a Halley üstökös megfigyelésére irányuló „Vega” nemzetközi úrkutatási programban. (Ebbéli munkájáért Munka Érdemrend bronz fokozata kitüntetésben részesült 1986-ban.) 1987-től a Microsystem Számítástechnikai Kiszövetkezet szoftver kereskedelmi ágazat vezetője. 1991 és 1998 között a 3Soft Számítástechnikai és Kereskedelmi Kft. ügyvezető igazgatója: neves amerikai számítástechnikai gyártók (főként szoftver) termékeinek képviselője és értékesítője. Ezt követően más szakmai kisvállalkozások vezetőségében tevékenykedett. Nyugdíjba menetele után a BME-n nemzetközi projektek vezetésében vett részt, és külsőként oktatott a Budapesti Corvinus Egyetemen.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bui Gia Toi

1948-ban született Vietnámban

1967 - 1974: Hallgató a Budapesti Műszaki Egyetemen

1975 - 1975: Hadnagy, REL - 2600 távközlési információs rendszerek felügyelője -
Információs Parancsnokság, Vietnámi Védelmi Minisztérium,

1975 - 1977: Hadnagy, gyakorló - Információs Műszaki Tisztviselők Iskolája -
Információkapitányság, Vietnami Védelmi Minisztérium,

1977- 1979: Hadnagy, katonai akadémia tanulója (ZMKA) Magyarország

1979 -1984: Főhadnagy, Százados, tanár az Információs Műszaki Hivatal parancsnoka -
Információs Parancsnokság, Vietnami Védelmi Minisztérium,

1984 -1990: Százados, Őrnagy, 612-es haditengerészeti technikai tisztje, 614-es hadosz-
tály - Információs Parancsnokság, Vietnami Védelmi Minisztérium,

1991: Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Clement János

1950-ben született Miskolcon

A miskolci Földes Ferenc Gimnázium matematika-fizika tagozatán érettségizett, majd felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára, ahol az elektronikai technológia szakon szerzett oklevelet. Közvetlenül az egyetemi tanulmányainak befejezése után, 1974-től a VBKM (Villamos Berendezés és Készülék Művek) Fejlesztési Intézetében kezdett dolgozni tervezőmérnöki beosztásban. Feladatai közül említésre méltó a rajzdigitalizáló berendezés fejlesztésében való részvétele. Itt nyílt lehetősége megismerkedni az akkoriban hozzáférhetővé váló mikroprocesszorok alkalmazásának elméletével és gyakorlatával. 1978-tól rövid ideig a TEXELEKTRO Ipari Szövetkezethél foglalkozott olajipari folyamatirányító rendszerek részegységeinek fejlesztésével. 1979-től a VILATI (Villamos Automatika Fővállalkozó és Gyártó Vállalat) Forgalomtechnikai Főmérnökségén folytatta tevékenységét fejlesztőmérnökként, később fejlesztési csoportvezetőként a közúti közlekedésautomatikai berendezések és rendszerek területén. Jelentősebb munkájának tekinthető a forgalomirányító központok fejlesztése és létesítése vidéki városokban (Miskolc, Szombathely). Munkahelyi közössége 1987-ben önálló céget alapított SIGNALIT Elektronikai és Közlekedésirányítási Műszaki Fejlesztő Kiszövetkezet – később Szövetkezet, majd Részvénytársaság – néven, amelynek előbb főmérnöke, majd (1999-től) műszaki igazgatója lett. Egyúttal feladata volt folyamatosan a fejlesztési részleg vezetése is, ahol különféle forgalomtechnikai berendezések fejlesztése történt, gyakran az OMF (Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság) támogatásával. Az utóbbiak közül kiemelendő az elektronikus útátjáró-fedező (fénySOROMPÓ) berendezés fejlesztése elővárosi gyorsvasúti hálózat vonalaira. A berendezés főleg a gödöllői HÉV útátjáróiban került alkalmazásra, de néhány darab létesült a szentendrei és a ráckevei HÉV vonalain is. Erről a munkahelyről vonult nyugdíjba 2010-ben, amely munkahely a 2010-et megelőző években jelentős változásokon ment keresztül külföldi tulajdonba kerülése miatt. Szerzőként és társszerzőként cikkei jelentek meg különféle szakfolyóiratokban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csaba György

1950-ben született Gyöngyösön

1974-ben a Mátraaljai Szénbányák Vállalat Gáz és Olajvezeték Építő Üzemében (GOÉP) a villamos részlegben művezetői beosztásba került. Ez az üzem az ország második legnagyobb acél csőtávvezeték építő vállalkozása volt. A 800 fős üzemben a villamos részleg feladata volt a bázis telephelyen lévő gépek, épületek, műhelyek villamos berendezéseinek karbantartása, valamint a csővezeték építéséhez kapcsolódó villamos kivitelezési munkák elvégzése. Gázátadó, gázfogadó állomások berendezéseinek erős áramú szerelése, villámvédelem telepítése, erősáramú kábel hálózatok kiépítése. Az acél csőtávvezetékek építéséhez kapcsolódó speciális aktív korrózió védelmi berendezések (katód védelem) telepítése, beüzemelése, beüzemeltetése szintén a villamosrészleg feladatkörébe, így a művezető munkakör hatáskörébe tartozott. 1982-ben posztgraduális képzés keretén belül a BME Gépészmérnöki Karán gépipari gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. Részben ennek a sikeres továbbképzésnek is köszönhetően üzem főenergetikusának és egyben a villamos részleg vezetőjének nevezték ki 1983 év elején. 1987 tavaszán a Mátraaljai Szénbányák Vállalat (MSZV) vezérigazgatója az addigi üzemigazgató nyugállományba vonulása után üzem igazgatójának nevezte ki. Ebben a beosztásban már hasznosítani tudta a gazdasági mérnök szakon szerzett jogi, közgazdasági, pénzügyi ismereteit is. 1990 év elején, a rendszerváltás után a MSZV vezetése úgy döntött, hogy az un. szénen kívüli tevékenységet folytató üzemeit önálló jogi személyiségű társaságokká (Kft.) alakítja. Így a GOÉP üzemből létrejött a Máttra Energia Transz (MET) Kft., amelynek ügyvezető igazgatója lett. A Kft. többségi (több mint 95%) tulajdonosa maradt az MSZV. A szénbányászat szerkezet átalakításához is kapcsolódóan az MSZV felszámolási eljárás alá került. Ennek kapcsán értékesítette a MET Kft.-ben lévő üzletrészt is. Többszöri többségi tulajdonosváltás után a MET Kft. is a felszámolás sorsára jutott. Ezután 2000 év közepén tulajdonosi felkérés alapján a Budapesti Kőolajipari Gépgyárban (BKG Zrt.) vezérigazgatói feladatot látott el, amely a cég piacvesztése és ebből adódó nehéz pénzügyi helyzete miatt elsősorban válságkezelés volt. Tulajdonosi döntés alapján a BKG Zrt. felszámolás alá került. Ezután a felszámoló biztos helyi megbízottjaként dolgozott. 2005 év elején vezetői tapasztalata és válságkezelési ismeretei alapján, tulajdonosi felkérésre a nehéz gazdasági helyzetben lévő Autóipari Kutató és Fejlesztő Zrt. (Autókut) vezérigazgatója lett, ahol 2010 június 1-jén nyugállományba vonulásig végezte munkáját. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csöllei Ferenc

1947-ben született Budapesten

Villamosmérnöki diplomáját 1974-ben védte meg a BME Villamosmérnöki Karának műszer és irányítástechnika szakán. Középiskolai tanulmányait a kiváló budapesti Salgótarjáni úti szakiskolában végezte. 1968-tól, egyetemi tanulmányai előtt, majd párhuzamosan műszerként, három éven át, az EFKI-ben (majd utódcégénél) mérés technikai gyakorlatot szerzett. A VBKM 2. sz. Anód Áramirányító Gyárában kezdte erősáramú mérési gyakorlatát, majd a villamos próbateremben mérés technikus beosztásban, diploma után erősáramú berendezések fejlesztésén dolgozott. Egész pályafutása alatt ipari folyamatok jellemzőinek, a szabályozással szemben támasztott követelményeknek a vizsgálata, megoldása ösztönözte. 1978-ban a BME Gépészmérnöki Kar gazdasági mérnöki szakán abszolutóriumot szerzett. Egy transzformátor konstrukció olyan gyártmány szintű kidolgozásában vett részt, ami jelentős tömeg- és térfogatcsökkentést eredményezett, s 1975-ben szolgálati szabadalmi védelmet kapott. Ennek hegesztőgépben történő alkalmazása az MTA SZTAKI áramköri fejlesztésével együtt világszínvonalú terméket eredményezett. Fejlesztőmérnökként feladata futó gyártmányok alkalmazás technikájának a fejlesztése. 1980-tól az MTA SZTAKI aszinkronmotor fordulatszám változtatására alkalmas frekvenciaváltó méréseiben vesz részt. Feladata: piaci lehetőségek keresése, gyártási, mérési, minősítési feltételek megteremtése társosztályokkal, próbatermi terhelő gépcsoport tervezése. 1985-től a VBKM utódjában, az EVB budafoki gyáregységében, új munkatárs bevonásával, a frekvenciaváltó fejlesztése és gyártása folytatódott. 1987-től a nagy értékű mérőrendszereket a Venyige utcai gyárba telepítették át. 1989-ben az EVB-t átvette a Műszertechnika Kisszövetkezet. A hajtástechnikai profilt 1992-től vezetésével az MT-Automatika Kft. vitte tovább. Jelentős kereskedelmi szerződés az AEG-vel, a Control Techniques gyártmányú IGBT-s főáramkörű frekvenciaváltók beszerzésére.

1995-ben a Control Techniques megvásárolta a céget, Control Technika Kft. néven működött tovább. 2004-től dolgozói tulajdonba került a cég, Control-VH Kft. néven sikeresen működik tovább. 2023-tól átadta pozícióját vezető társának.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csorba Péter

1949-ben született Miskolcon

Kezdetben a Villanszerelőipari Vállalat (VIV) automatika osztályán dolgozott. 1980-ban a cégen belül megalapított VIV-Landis & Gyr Klímaautomatika Márkaszervíz vezetésével bízták meg. Ettől kezdve szakmai tevékenysége kiterjedt a Landis & Gyr (később Landis & Staefa majd a jogutód Siemens) által fejlesztett épületfelügyeleti rendszerek tervezésére, kivitelezésére, beüzemelésére és karbantartására. Ugyanezt a tevékenységet folytatta a későbbiekben a Landis & Gyr Magyarország Kft., a Welltech Rt., majd a Lőw & Peters Kft. keretein belül is. Jelenleg is – bár már csökkenő intenzitással – aktívan dolgozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dabóczy István

1944-ben született Hejőbábán

Földes Ferenc Gimnáziumban érettségizett Miskolcon. Felsőfokú tanulmányait a Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikumban mérés és szabályozástechnikai szakon, a BME Villamosmérnöki Karon híradástechnika szakon és a Marx Károly Közgazdasági Tudományi Egyetem mérnök-közgazdász szakán végezte. Ezután az Egyesült Gyógyszer- és Tápszergyár (ma EGIS) (1965-1968) Gépkísérleti laboratóriumában, majd a MÉLYÉPTERVnél volt tervező és vezető tervező (1968-1970) ezután MMG Automatika Műveknél (1972-1982) létesítmény főmérnökként dolgozott. Számos ipari létesítmény tervezését, gyártmányfejlesztését, kivitelezését és próbaüzemét felügyelte belföldön és külföldön egyaránt (NDK, Szovjetunió) Rendszertervezési II. főosztály, tervező, vezető tervező: A szovjet piacra értékesített komplett szivattyúállomások, telemechanikai rendszerek és tartályparkok műszerezési ajánlatainak tervezője. Kivitelezés: 1974-1975-ben közel egy évig dolgozott a Szovjetunióban (Leningrád, Szentpétervár, Krasznij Bor és Kirisi COR-VOL tartályparki rendszerének és telemechanika helyszíni telepítése és kivitelezése) 1989.01. 12-én bejegyezték első KFT-jét (BODA KFT), majd az elkövetkező években még további néhányat. Cégeivel nagyberuházásokat valósított meg. A nagyberuházások megvalósítása után – mintegy a nyereség realizálását végrehajtva – új cégei (BISAMON KFT, SERNÁD KFT) számára megépítette az Ágnes Hotelt (Hévíz – 33 apartman – Wellness és Gyógy szálló) – valamint két üzemanyag-töltő állomást. Egyet Borsodban, egyet Zalában. Ma is aktívan dolgozik, s bár néha már sokallja a napi 8-12 órás munkát – jól érzi magát. 1974-ben akkori lakóhelyén, a hivatalos Népfrent jelölt mellé, mintegy a népakarat szerint jelölték tanácsstagnak és meg is választották Budapest XII. kerületében. Az utolsó ötéves terv idején sikerült Budapest XII. kerületében a Hegyvidéken több utcában járdát építteteni. 1991-ben az újjáalakult ROTARY mozgalom meghívott alapító tagja lett (Budapest-Budavár ROTARY Club). Ugyanennek a Klubnak kincstári teendőit látta el 1998—ig. Szüleitől komoly református vallásos nevelést kapott, ez végig kísérte életét – ma a Hévízi Református Egyházközség presbitere. Felesége – Vajtó Irén – vegyész mérnök, több mint 50 éve házasságban. Három lányuk van és négy unokájuk.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dalos Mihály

1950-ben született Budapesten

Az ELTE Ságvári Endre (ma Trefort Ágoston) Gyakorló Iskolájában matematika-fizika tagozaton érettségizett 1969-ben. Villamosmérnöki diplomáját a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szak mikrohullámú ágazatán 1974-ben szerezte meg. 1974 szeptemberétől a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben kezdett el dolgozni, mint tudományos segédmunkatárs. Itt 1974-1977 között az R15 mikroprogram fejlesztést támogató SW eszközök fejlesztésében, mint programfejlesztő dolgozott. 1998-1982 között a Siemens Österreich-nél terminálemulációs és adatátviteli programok fejlesztésében vett részt mint programfejlesztő, projektvezető. A Comporgan munkatársaként 1982-83-ban az LM Ericson AXE telefonközpontok SW támogató rendszerének fejlesztésében vett részt. 1984-ben a Microsec Számítástechnika Kiszövetkezet (1992-től Kft., 2015-től Zrt.) alapító tagja. 1989-1994-ig az Országos Céginformációs Rendszer fejlesztésében programtervezőként vett részt. 1994-1995-ben a MATÁV Rt. részére fejlesztett Országos Próbamérő Hívó Rendszer SW létrehozásán dolgozott. 1996-1997-ben a MATÁV Rt. részére a Motorola (US) – TTI (Izrael)-el együttműködésben a MATÁV Országos fix Telepítésű Rádiótelefon Rendszerének felügyeleti rendszerét fejlesztette. 1995-1998-ig a Veitsch Radex (Ausztria) Mérés Adatgyűjtő Rendszerének rendszertervező programfejlesztője. 1998-2001-ig az AT & T (US), Tycom (US számára a TTI (Izrael)-el együttműködésben telepített DRHA (Disaster Recovery High Availability) rendszer projektvezetője. 2000-2002-ig Telstra-IBM GSA (Ausztrália) részére a TTI-al (Izrael) együttműködésben fejlesztett és telepített távközlési felügyeleti rendszer rendszertervezője, fejlesztője. 2003-2004-ben az OITH részére a KFKI Rt.-vel együttműködésben, a Bírósági Integrált Információs rendszer projekttervezője. 2004-2010-ig a Microsec Kft. EHSZ (Elektronikus Hitelesítő Szolgáltató) rendszerének infrastruktúra adminisztrátora. 1991-2011 Microsec Kft. ügyvezető, 2011-2015 Igazgatósági tag, 2015-től a Felügyelő Bizottság elnöke.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dang Hong Trong

1948-ban született Vietnámban

1975-1976: Hadnagy, műszaki asszisztens a Z143 gyárban, a Vietnami Védelmi Minisztérium Műszaki Főigazgatósága

1977–1982: Főhadnagy, százados, a Vietnami Védelmi Minisztérium Z143 üzemépítő bizottságának parancsnoka, tisztségviselője;

1983-1990: Százados, őrnagy, technikai asszisztens, gyárigazgató, Z143 gyár, Vietnami Védelmi Minisztérium;

1991: Nyugdíjba vonulás.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Keresztes Ildikó (Danitz Béláné)

1950-ben született Budapesten

1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának elektronikai technológia szakán végzett. Az egyetem elvégzése után a KGM Ipargazdasági Szervezési és Számítástechnikai Intézetében dolgozott számítástechnikai munkatársként. Feladata ipari cégek számára szoftverfejlesztés, pl. A Videoton Fejlesztési Intézet számára hardware tesztprogramok készítése. 1975-től a Videoton Fejlesztési Intézet tudományos segédmunkatársa. Itt számítógépek hardware és software fejlesztésével foglalkozott. Az ESZR (Szocialista országok Egységes Számítógép Rendszere) rendszeren belül az R10-es és a Videoton saját fejlesztésű VT1050-es gép fejlesztési munkáiban vett részt. 1978-tól 10 évig a Papíripari Vállalat Számítóközpontjában programfejlesztő, majd csoportvezető volt. A svéd Datsaab cég D20 és D5/30-as számítógépeihez rendszerszoftver kiegészítéseket készített. A gépek alapszoftverét és assembly programnyelvét Svédországban Linköpingben a Datsaab cégnél tanulta. Közben 1982-ben a Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán Digitális Rendszertervező szakmérnöki diplomát szerzett (száma: 7260). 1988-tól nyugdíjba vonulásáig a budapesti Babits Mihály Gimnáziumban tanított számítástechnikát majd informatikát. 1988-ban a Műszaki Egyetem Természet és Társadalomtudományi Karának Mérnök-Tanári szakon az okleveles villamos mérnök-tanár diplomát. Informatika tanárként diákokat informatika versenyekre, érettségire készített fel. A gimnáziumban szakmai tanfolyamokat szervezett, amelynek keretében a diákok Számítógép-kezelő, Szoftver Üzemeltető OKJ vizsgát tehettek. Mint vizsgabiztos és mint szakértői névjegyzékben szereplő informatika tanár OKJ szakmai vizsgákon elnökölt. Az 1990-es és 2000-es években a Fővárosi Pedagógiai Intézetben szaktanácsadó, budapesti középiskolákban informatika tantárgyi szaktanácsadást, óralátogatást végzett, valamint a Fővárosi Gimnáziumi Informatika Alkalmazói Verseny szervezője volt. Több Informatika tankönyv szerzője vagy társszerzője, valamint szakmai lektora volt. 2007-től nyugdíjas. Nyugdíjba vonulása után a Budapesti Németh László Gimnáziumban óraadó Informatika tanár volt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dao Van Khai

1950-ben született Vietnamban

Az 1967-1968 tanévben, a Nemzetközi Előkészítő Intézetben folytatott nyelvtanulás után 1968-ban kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán, híradástechnika szakon. Ezt jó eredménnyel fejezte be 1974 októberében. Év végén tért vissza hazájába, Vietnamba, ahol a Vietnámi Népi Rendőrségi Erők kötelékében kezdett dolgozni. Kezdő mérnökként feladatai közé tartozott az RH és URH rádió-technikai eszközök, adó-vevő készülékek, iránymérő berendezések és spektrum analizátorok javítása, karbantartása és üzembe-helyezése. 1977-ben átkerült a kutatás-fejlesztés területére, amelynek csoportvezetője lett 1980-ban. Itt már elkezdtek a mikroprocesszorok alkalmazását az információfeldolgozásban és a személyi számítógépek felhasználását a jelek analízise során. 1991-ben az Állami Biztonsági Műszaki Hivatal Technikai Osztályának vezetője lett. Ezt követően munkatársaival a korszerű infokommunikációs technológiákat (GSM, műholdas- továbbá internet alapú kommunikáció stb.) alkalmazták az IT rendszerek és a biztonságtechnikai eszközök tervezése és létesítése során. A Vietnámi Belügyminisztérium Biztonsági Műszaki Hivatal vezetőjének 2004-ben nevezték ki, ahonnan 2011-ben vonult nyugállományba. A Vietnámi-Magyar Baráti Társaság munkájában – együtt több korábbi egyetemi társával – napjainkban is aktívan részt vesz.

Szakmai tevékenységét több alkalommal állami kitüntetéssel ismerték el, például Honvédelmi Érdeméremmel. 2007-ben dandártábornokká nevezték ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Demeter Margit Ibolya

1950-ben született Mezőkövesden.

Tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának elektronikai technológia szakán végezte. 1974-ben diplomázott, majd mérnök tanárként helyezkedett el, elektronikát, matematikát, fizikát valamint gépészeti és anyagismeretet tanított. A következő évtizedben Egerben a Gép- és Műszeripari Szakközépiskola berkein belül mérnök tanárként tevékenykedett. 1979-ben vörös diplomával végzett a BME Gépészmérnöki Karán, mérnök tanári szakon. 1985-ben a Csepel Autógyárnál helyezkedett el elemző mérnökként, ahol PLC-s vezérlések tervezésében, anyaggyártási informatikai rendszerek megvalósításában vett részt. A Fővárosi Távfűtő Művek, műszaki fejlesztési osztályán fejlesztő mérnökként, műszaki mérés-adatgyűjtési feladatok automatizálásával, a távleolvasás műszaki és informatikai támogatásának megvalósításával foglalkozott különböző programnyelvek alkalmazásával. Később a Siemens PLC ipari folyamatirányítás volt a feladata. 1998-ban tudományos főmunkatársként SAP rendszerintegráció és gazdasági folyamatok tervezése volt a megbízatása. A FŐTÁV mellett saját vállalkozásában óraadóként különböző felső-oktatási intézményekben tevékenykedett. Mindeközben 1990-ben a BME Villamosmérnöki Kar, számítástechnikai szakán szoftvermérnöki és 1991-ben kommunikációs rendszertechnika szakmérnöki diplomát szerzett. 1999-től a Számalk Oktatási Rt. valamint a Gábor Dénes Főiskola docenseként, vezető tanárként és mentorként informatikát tanított. Mellette magánvállalkozóként ipari robotikával valamint egyéb műszaki és építőipari feladatokkal foglalkozott tevőlegesen. 1993 és 2009 között többször járt a tengeren túlon, ahol szakmai tapasztalatit kamatoztatva térfigyelő rendszer, gazdasági kockázatelemzés és PLC-PC kommunikációs kapcsolat, tervezésében, kivitelezésében vett részt. A Yale-en mérnök továbbképzést is tartott. 1997 és 2008 között a Panem-McGraw-Hill Inc. kiadó gondozásában több könyve jelent meg a Visual Basic és a C# objektumorientált programozási nyelvről és adatbáziskezelésről. A Panem és a Kossuth kiadónál megjelent informatikai szakkönyvek lektorálásában is részt vett. Valamint a Computer Panoráma szaklapban CAD/CAM témában számos publikációja jelent meg. 2007-ben nyugdíjazták, de azt fizikailag is aktívan tölti.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dobos Kálmán

1950-ben született Kiskunhalason

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán végzett 1974-ben. Ottani tanulmányai során kezdődött a rádiómisszió iránti vonzódása, amibe a Trans World Radio (TWR) Monte Carloból és Bonaireből sugárzott rövidhullámú adásain keresztül kapott némi betekintést. Azt követően teológiai kiképzésre kapott elhivatást, aminek megkezdése előtt egy évet dolgozott a Távközlési Kutató Intézetben. A Baptista Teológiai Szemináriumban töltött tanulmányai után, 1980-ban kivándorolt (családegyesítési alapon) Amerikába, hogy kapcsolatba kerüljön a TWR nemzetközi vezetőivel. Miután feleségével felvételt nyertek miszionáriusi szolgálatra, 1984-től a TWR magyar részlegén dolgozott stúdió technikusként és műsorkészítőként Monte Carloban. 1990-ben áthelyezték őket Ausztriába, ahol a TWR Europe mérnöki részlegére került. Ott a TWR rövidhullámú frekvenciáinak félévenkénti nemzetközi koordinálásában, valamint a rádióadások technikai ellenőrzésére kifejlesztett monitorrendszerük kiépítésében vett részt. A TWR Africa meghívására egy évet Malawiban töltöttek, hogy a TWR Malawi URH adóhálózatának a kibővítésében technikai segítséget nyújtson. 2019-től részt vett szoftverkomponensek kifejlesztésében a KiwiSDR-ra épülő új monitorrendszerükhöz. Részidős munkatársként továbbra is végzi a monitorrendszer működtetését és a generált adatok kiértékelését távmunkában a kaliforniai otthonukból.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ducza Lajos

1940-ben született Kisújszálláson

A Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakon 1964-ben végzett, diplomáját 1966-ban védte meg. Pályáját az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában kezdte. 1968-ban nyelvtanulás céljából az NDK-ban dolgozott. 1969-ben ajánlatot kapott a Fok-Gyem Szövetkezetben fejlesztő labor alapítására. A feladat a kifutóban lévő gyártmányok támogatása mellett az új közönségtájékoztató rendszer fejlesztése volt repülőterek és vasúti pályaudvarok részére, a Fok-Gyem, hamarosan világszerte ismert mágneses kijelzőjére alapozva. Autóbuszokon alkalmazták Amerikában, Angliában, Németországban, utastájékoztatásra Berlinben, a Szovjetunió számos repülőterén és pályaudvarán, közönségtájékoztatásra Tajvanon és mássutt. Feladatkörébe tartozott ezen létesítmények specifikációjának helyszíni meghatározása, itthon, mérnökeivel a gyártási dokumentáció előállítás, a helyszíni szerelés és üzembe helyezés műszaki ellenőrzése, a megrendelővel való szakmai kapcsolattartás, egyedi menetrendkezelő szoftverfejlesztés felügyelete. Az 1980-as Moszkvai Olimpia Magyarországnak adta az Olimpia sporteredmény-jelzési feladatát. Tizenhat sport-helyszín teljes informatikai eszköztárát (bírói pultok, eredményjelző tábla, tízcsatornás úszóidómérő, helyszíni számítógép sportági programjai) fővállalkozóként a Fok-Gyem fejlesztette és szállította, a versenyek alatt a műszaki felügyeletet mérnökei adták. A rendszerváltás után hangsúlyt kapott a gazdaságos gyártás, amelyet főmérnökként megpróbált megvalósítani. Kellő támogatás híján lemondott és elhagyta a Szövetkezetet. Nyugdíjasként egyéb tevékenységek mellett a Sanitaria Kft.-nél rendszergazda volt, a Kft. által forgalmazott nagy értékű fogorvosi röntgenek, székek, számítógépes képalkotó eszközök helyszíni szerelését és üzembe helyezését vezette, a személyzet betanítását, a gyári oktató anyagok magyar nyelvű közreadását éveken át végezte.

Pályafutása során hét alkalommal a „Kiváló Dolgozó”, az Olimpia miatt „A Szövetkezeti Ipar Kiváló Dolgozója” kitüntetést kapta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Duong Thanh Kong

1945-ben született Vietnámban

1974 - 1975: Hadnagy, a Vietnami Védelmi Minisztérium légitársasági parancsnokságán.

1976 - 1978: A ZMKA tanuló kapitánya (Hungary)

1979 - 1993: Főhadnagy, Százados, Őrnagy, Alezredes, információs osztálytábornok, légi-erő parancsnoka a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1993-tól Nyugdíjas

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdei Péter

1950-ben született Berettyóújfaluban

A Videoton Fejlesztési Intézetben (ViFi) kezdett el dolgozni. Az első magyar nyolc bites számítógép (VT 1005) szoftverfejlesztésében vett részt, (mikro)számítógépes mérésadatgyűjtő rendszer teszt programjait készítette. Majd az MMG-ben gyártmány fejlesztőként olajvezetékek mellé (olasz hardver licence vásárlásra alapozva) mikroszámítógépes mérésadatgyűjtő hálózatokat építettek. Ehhez feladatok valós időben történő párhuzamos futtatására alkalmas monitor programot (real-time executive) készített. Emellett (PJT/GMK kezekben Hincz Sándor és Gróf József későbbi állandó társaival) hasonló mérésadatgyűjtő rendszereket és felszíni megjelenítő/naplózó programokat fejlesztettek (víz/olajvezetékek, kutak, szénbányák felügyeletéhez). Később az SzKI-ban az MProlog rendszernek az SzKI-ban kifejlesztett 8/16 bites gépek multitasking (CP/M) operációs rendszerére portolását végezte. Önálló szerveződésben (Kisszövetkezetként a fentebb említett, a ViFi-ben már 'bejárattott' társaival dolgozva, a Gróf József által készített Ügyviteli Pascal fordítót használva) 8/16 bites gépekre termelőszövetkezetek ügyviteli/könyvelő programját készítette. Ezután (az évezred végére kiforrott) PKI infrastruktúra elterjedését segítő banki adattitkosító berendezések és egy katonai szoftver disztribúciójával foglalkozott. Visszatérve a programrendszerekhez, modern alapokra helyezve (Linux szervereken futó levelezés, csoportmunka, workflow, BI, webes alkalmazások, honlap portálok, ERP, stb.) felállított egy magyar gyógyszergyár és gyógynövény kutató cég informatikai rendszerét. Nyugdíj mellett ezen rendszerek továbbfejlesztésén működik közre (pl. Change Control Workflow programrendszer készítése).

Szellemi 'mellékfoglalkozásként' a biológiai rendszerek kvantummechanikai alapjaival ismerkedett, különös tekintettel a vízben kialakuló koherens domáineknek a sejtműködésre gyakorolt meghatározó szerepére.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Faludi Andor

1950-ben született Budapesten

Végzettségek, diplomák: Okleveles villamosenergiaipari technikus; Okleveles villamosmérnök; Okleveles villamos mérnök-tanár Nyelvismeret: Angol középfok. Beosztások, munkahelyek: Foglalkozás: nyugdíjas. Korábbi munkahely: Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Kar, Villamosenergetika Tanszék, Villamosművek és Környezet csoport. Kutatási területek, szakmai tevékenység: A villamosenergia-rendszer üzemeltetésének, szabályozásának elemzése, a villamosenergia-hálózat számítógépi analízise és tervezése. A villamosenergia-rendszer elemeinek, szabályozóinak számítógépi leképezése, elektromechanikai átmeneti folyamatok és szabályozások számítógépes szimulációja. A villamosenergia-rendszer irányításának, a rendszer biztonságos üzemeltetése feltételeinek vizsgálata. A kutatásban, az iparágban és az oktatásban is felhasznált számítógépi programok fejlesztése: Tranziens stabilitás ellenőrzése folyamatirányító számítógépen (1986-87, MVM-OVT); Erőművi generátorok tranziens stabilitásának vizsgálata (1990 - 2001, MVM); Teljesítmény-frekvencia szabályozás és rendszerdinamika szimulációja (1991, MVM) Jelentősebb kutatási-fejlesztési feladatok: Automatikus szinkronozó és szinkron ellenőrző (ASZK) készülékek beállításainak meghatározása (2014); A villamosenergia-rendszer frekvenciafüggő terheléskorlátozó automatikája beállításainak megújítása (2010); MAVIR Diszpécseri Tréningsszimulátor külső hálózati modell fejlesztése (2007-2012); Rendszermentő beavatkozások optimalizálása dinamikus szimuláció segítségével (2009-2010); Rendszerbomlások utáni hálózati összekapcsolási folyamatok optimalizálása (2008); Aszinkron járó villamosenergia-rendszerek összekapcsolását kísérő folyamatok vizsgálata (2007); Stabilitás becslő eljárások kialakítása MAVIR diszpécseri felhasználásra (2005),

Elismerések: 1986 Nívódíj; MEE 1993; 2008; Emlékérem MAVIR Zrt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fazekas Miklós

1950-ben született Császáron

1975-ben mérnök-tanár diplomát, 1986-ban pedig energetikai szakmérnöki diplomát kapott. A diploma megszerzése után a HIKI Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben kezdett el dolgozni, ahol 1976-ban lett tudományos munkatárs. Kutatóintézeti munkája során nagypontosságú egyedi mérőberendezések, mérőrendszerek, mérőműszerek fejlesztésével, tervezésével foglalkozott. Főbb területei: TMX 18 Analóg multiplexer (HIKI MOS technológia) méréstechnikai alkalmazásokban; Korszerű technológia-orientált A/D átalakító fejlesztése (szabadalom szám:174 157); Az eredmények felhasználása egy új rendszerű multiméterben. (M366). A fejlesztés célja volt a HIKI technológia alkalmazhatósága (félvezető, hibrid... stb). ;Új rendszerű mikroprocesszoros mérőműszer fejlesztése (szabadalom szám:173 875); A BME Mérnöktovábbképző Intézetében 1980, 1981 és 1982 években továbbképző tanfolyamokat tartott „Analóg kapcsolók és multiplexerek alkalmazása” címmel. 1983-tól BME GPK Kalorikus Gépek Tanszékén dolgozott Tanszéki mérnökként, majd az utód tanszéken 2002-től mérnök főtanácsosként. A tanszéken ipari méréstechnikával, mérésadatgyűjtéssel, adatfeldolgozással és kiértékeléssel foglalkozott. A következő tárgyak oktatásában vett részt: Hőtechnikai mérések, Hőerőgépek számítógépes mérés-technikája, Energetikai mérések, Méréstechnika, Energetikai folyamatok és berendezések, Áramlás és hőtechnikai mérések. A BME Gépészmérnöki Kar Dékáni Hivatalát vezette 2008 és 2013 között. Főállású munkája melletti tevékenységei: ETH Zürich megbízásából 1995-ben „Lángsebesség mérő berendezés” fejlesztését és kivitelezését irányította, és elektronikáját tervezte; A Kajak-Kenu Szövetség megbízásából a XXIX. Felnőtt Síkvízi Kajak-Kenu Világbajnokság (Szeged 1998) részidőmérő rendszerét alkotta meg; 2023-ban MV-ÉV, ME-V műszaki vezetői, ill. műszaki ellenőri jogosultságot szerzett.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fenyvesi József

1950-ben született Borotán

1974-ben végzett a Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakának adat- és távközlő ágazatán. Ugyanezen év szeptemberében a Videoton Fejlesztési Intézetben kezdett dolgozni, ahol az alapvető fejlesztési folyamatok megismerése, egyúttal egy aszinkron adatátviteli csatoló nyomtatott áramkörének megtervezése után főleg tesztprogramok írásával és fejlesztés alatt álló adatátviteli eszközök tesztelésével foglalkozott. Részt vett a VT1010 számítógépet IBM és ESzR nagygépekkel összekötő csatorna-csatorna adapter tesztelésében, a VT600 számítógép azonos célú adapterének, majd VT32 sorozatú gépek ethernet adapterének fejlesztésében és tesztelésében. Az eszközök kereskedelmi forgalomba kerülő első példányainak üzembe helyezésében segítette a vevőszolgálat munkatársait. Hosszabb ideig foglalkozott egyéb, elsősorban a szinkron adatátviteli protokollt alkalmazó kapcsolatok tesztelésével. A nyolcvanas évek második felében egy nyolc hónapos katonai szolgálat keretében lehetősége nyílt elektroncsövek százaiból felépített impulzustechnikai áramkörök tanulmányozására és üzemeltetésére. 1990 és 1993 között szoftver fejlesztőként dolgozott a TUDORG-ban, majd annak felszámolása után pályafutását a Magyar Fejlesztési Bankban folytatta, ahol koordinálta a cég új székháza strukturált kábelezésének kiépítését és lokális hálózatának megvalósítását. A továbbiakban mindvégig a bank hálózatának, valamint Microsoft alapú rendszereinek rendszergazdjaként dolgozott, miközben aktív részese volt az adatátviteli hálózatok folyamatos bővítésének, fejlesztésének, egyéb hardver eszközök üzemeltetésének. Bö negyven év munkaviszonnyal a háta mögött, pár nappal a 65. születésnapja után vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fiala Károly

1951-ben született Budakeszin

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar, híradástechnika szak/mikrohullámú ágazatán 1974-ben szerzett diplomát, majd 1983-ban kitüntetéses rádió-hírközlési szakmérnöki oklevelet kapott. A mikrohullámú passzív áramkörök szaktudományból 1986-ban műszaki doktori címet szerzett. 1974-1986-ig a Híradótechnikai Vállalatnál, majd 1986-1990. között a BHG-nál fejlesztő mérnökként dolgozott. Fő szakterülete az antennákhoz szükséges rövidlépcsős koaxiális impedancia-illesztő transzformátorok és elosztók tervezése volt, majd a későbbiekben a ferrites iránycsatolók, elosztók és balunok fejlesztése. 1990-1994. között a Közlekedési Hírközlési- és Vízügyi Minisztériumban a Frekvenciagazdálkodási Önálló Osztályon dolgozott, ahol a földfelszíni mozgószolgálat frekvenciagazdálkodási kérdéseivel foglalkozott. Részt vett a GSM900 pályázati dokumentáció kidolgozásában, valamint a GSM900 szolgáltatás indulásához szükséges frekvenciakoordinációs megállapodások kidolgozásában. A 14 országos Bécsi Megállapodást 1993. 12.03-án a magyar igazgatás nevében ő írta alá. A Westel Rádiótelefon Kft.-nél (Westel450) 1994-1996-ig dolgozott az Üzletfejlesztési Igazgatóságon a szabályozási kérdések felelőseként. 1995-1996. között a TETRA MoU-ban képviselte a Westel450-et. 1997-2005-ig a Westel900 Mobil Távközlési Rt.-nél (2004-től T-Mobile Magyarország Rt.) a Távközléspolitikai Igazgatóságon dolgozott, 2001. óta igazgató-helyettesként. 1998-2011-ig az UMTS Fórumban képviselte a Telekomot. 2006-2014-ig a Magyar Telekom Szabályozási Igazgatóságán dolgozott, fő szakmai területe a frekvenciaszabályozási kérdéskör volt. 2009-2014-ig az IVSZ Távközlési Tagozat Spektrumgazdálkodási Munkacsoportját vezette, majd 2015-2018 között a Hírközlési Érdekegyeztető Tanács (HÉT) keretén belül folytatta ezt a tevékenységet. 2011-től a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület (HTE) Rádiótávközlési Szakosztály vezetője tagja. 2014-től a HÉT Tiszteletbeli Alelnöke.

Szakmai munkásságát különböző díjakkal ismerték el: Westel900 „Év Menedzsere” díj (2000 és 2006), NMHH Dr. Magyar Endre-díj (2015), HTE Puskás Tivadar-díj (2015).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fodor Tibor

1950-ben született Szekszárdon

1968-ban Pécsen érettségizett, ezt követően felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Egy év katonaság után kezdte meg tanulmányait a BME-n, 1974-ben erősáramú villamos mérnöki diplomát kapott. Az egyetem elvégzése után 1974-től Simontornyán, a Simovill Ipari Szövetkezetben helyezkedett el, egy évig termelési osztályvezető volt, majd, 1975-1981 között a cég főmérnöke. Fő szakterülete a világítástechnikai eszközök – elsősorban a lámpatestek – fejlesztése, gyártása, mérése volt. 1979-ben villamosmérnöki-szervezői szakmérnöki diplomát szerzett. Gyakran publikált, szakmai cikkei jelentek meg országos szaklapokban. Világítástechnikai eszközök fejlesztésével a budapesti BNV-n és a Kölni Világítástechnikai Vásáron díjakat nyert. 1981-ben a Tolna megyei Iparszövetség elnökének választották, 68 tagszervezet titkos voksolásának köszönhetően. Ezt a beosztást –ötéves választási ciklusokkal- látta el, jelenleg is tiszteletbeli elnöke a Szövetségnek. Aktív szakmai és közéleti munkáját értékelve Magyar Iparszövetség alelnökévé választották 1981-ben, ezt a tisztséget 1994-ig töltötte be. A műszaki tudományos életbe bekapcsolódva a MTESZ Tolna Megyei elnöke volt 1985-től 1996-ig, 1990-ben a MTESZ Országos alelnökévé választották. A Tolna Megyei Kereskedelmi és Iparkamara munkájába a kezdetektől aktívan bekapcsolódott, néhány éven keresztül alelnöki pozíciót töltött be. A rendszerváltást követően, a kor kihívásait követve, 1990-ben saját céget alapított, az Alisca Coop Kft.-t, mely ital-és ételautomata gépek üzemeltetésével, forgalmazásával foglalkozott. Országos hálózatot épített ki, a cég ügyvezető tulajdonosa volt 2021-ig. 1975-ben nősült, felesége F. Kováts Éva újságíró-szerkesztő, 2 gyermeke van, Enikő nemzetközi jogász, Ádám gazdasági informatikus

Magyar Iparszövetség Alkotói díjat adományozott számára (1996), majd elnyerte a Magyar Köztársaság Arany Érdem Kereszt díjat is (2005) Az Alisca Coop Kft.-t munkájának elismeréseként 2011-ben elnyerte a VOSZ Országos „Év Vállalkozója” díjat.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Förhécz József

1949-ben született Hercegfalván

Egyetemi tanulmányai után a Beton- és Vasbetonipari Művek dunaújvárosi gyárában kezdett dolgozni, mint tervezőmérnök. Feladata a céghez tartozó üzemek villamos ellátásának tervezése, automata gyártóberendezések telepítésének tervezése volt. Ezt követően szintén Dunaújvárosban a NME Kohó- és Fémipari Karának Számítóközpontjában dolgozott, előbb, mint karbantartó mérnök, majd üzemeltetés vezető 1980-ig. A számítógépek működtetése, fejlesztése mellett feladata volt számítástechnikai ismeretek és az üzemgazdaság tantárgy oktatása is. Ennek okán elvégezte a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök – közgazdász szakát, 1979-ben közgazdász–mérnök diplomát kapott. Családi okok miatt 1979-ben Székesfehérvárra költözött, így 1980 tavaszán megvált a Főiskolától és az Agárdi Mezőgazdasági Kombinát Számítóközpontjában dolgozott, mint üzemvezető egészen annak megszűnéséig. Több mezőgazdasági kombinát komplett számviteli rendszerét dolgozta fel a központ, melyekből összesítő jelentéseket készített az ágazat vezetése számára. A számítóközpont üzemeltetése együtt járt annak folyamatos fejlesztésével, így lehetősége volt külföldi szakkiállításokon részt venni, hardware- és szoftvergyártókkal munkakapcsolatba kerülni, tapasztalatot gyűjteni. A rendszerváltozás és a számítástechnika nagyléptékű fejlődése a Számítóközpont felszámoltatásához vezetett, így munkahelye 1991 decemberében megszűnt. Ekkorra már lehetőség volt különböző vállalkozásokat folytatni, így 1992-től tulajdonosként, vállalkozóként tevékenykedett a Denk Kft.-ben. Eleinte számítástechnikai hardware- és szoftverfejlesztéssel, valamint számítástechnikai ismeretek oktatásával foglalkozott. Továbbiakban polisztirologyártó üzemek tervezetése, megvalósítása, irányítása, valamint fermentációs technológiával működő üzemek tervezése és az ehhez kapcsolódó kutatásfejlesztés volt fő tevékenysége.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Frey György

1950-ben született Mecseknádason.

1974-ben szerzett oklevelet a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak gépészeti és automatizálási ágazatán. 1974-től 1982-ig a Ganz Műszer Művek EKM Gyárában vezette az akkor alakult Fővállalkozás tervezési munkáit. A fővállalkozás elsősorban a cég gyártmányaival kialakított irányítási rendszereket és egyedi villamos fűtőberendezéseket készített. 1980-ban elvégezte a BME Gépészmérnöki Karán a gazdasági mérnök szakot. 1982-től 1997-ig különféle kisvállalkozásokban végzett tervezői munkát. Ezek a cégek a villamos tervezésen kívül építészeti és épületgépészeti tervek is készítették. 1997-től családi céget alapított (FRANDEY Bt.), ami 25 évig (2022-ig) működött. A cég kizárólag épületvillamossági tervezéssel foglalkozott. A 48 éves tervezési munkája során sokféle feladattal találkozott. A felsorolt villamos tervezési munkák részben új épületek építészeti tervezéséhez kapcsolódtak, részben meglévő épületek átalakításával, korszerűsítésével voltak kapcsolatban. Igazgatási és iroda épületek például: VPGH, VPOP, Váci-95 Center, Országház (Üléstermek felújítása), UPC (Bp. 9.k. Kinizsi u., 13.k. Lomb u., Astrois Center Budaörs, APEH (Spirál I.), MÁK (Eger, Pécs), Imola Kft (Eger), E-48, HBC, NÉBIH. Oktatási, szociális épületek például: ELTE, Üdvhadsereg, Agapé XVIII. ker., óvodák, tanuszodák. Egészségügyi épületek: Orvosi-, fogorvosi rendelők, kórházi műtők, kórházi osztályok. Pénzintézetek: ÁÉB, EKB, KELER, Raiffeisen Bank, Citibank, Erste Bank, IC bank, MÁK, K&H Bank (kb. 150 létesítmény). Távközlési, számítástechnikai létesítmények: (Matáv, UPC, Pannon GSM, MÁK, Chello CE, AMC-NCE, (kb. 60 létesítmény). Gyártó üzemek: Weener Plasztik, Plasztinova, Dorex 2000, Technocar-MBGY, Légmester, Neon Sign, Luxinfo, Diesel Diagnosztika Szerviz, Primerate. Laboratóriumok: NÉBIH (6 létesítmény). Közlekedési létesítmények: Liszt F. Nemzetközi Repülőtér, BKV, (kb. 20 létesítmény) Épületgépészeti létesítmények: kazánházak, hőközpontok.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gaál József

1951-ben született Székesfehérváron

Az egyetem befejezése után Videoton Fejlesztési Intézetben Budapesten helyezkedett el, ahol az induló adatgyűjtő RPT számítógépek kezdeti specifikációjának kialakításában vett részt. 1976-tól Székesfehérvárra került a Számítástechnikai Gyárba, itt R-10 rendszerek gyári végszerelését, tesztelését végezte. Később az elkészült R-10 R-5 rendszerek belföldi és külföldi üzembehelyezését csinálta, illetve irányította a 40 fős főleg mérnökökből álló csapatot osztályvezetőjeként. 1983-1989 között a jugoszláviai vevőszolgálatot vezette belgrádi központtal, zágrábi és skopjei irodából álló szervezet élén. Hazatérést követően vevőszolgálati főmérnökként dolgozott. 1992-től az Albacomnál helyezkedett el, ahol az első világbanki tenderek megnyerésében, illetve lebonyolításában vett részt. Különösen sikeres projekt volt a három legnagyobb hazai PC gyártó, Műszertechnika, Controll és az Albacom összefogása keretében a házi orvosok részére leszállított 2000 db számítógép. Az értékesítési tevékenység mellett beszállítói partnerekkel is egyre intenzívebb kapcsolatokat épített ki. 2003-ban Budapesti Közgazdasági Egyetemen MBA diplomát szerzett. Nyugdíjba vonulásáig 2011-ig a vállalat stratégiai partnerkapcsolatokért és beszerzésért felelős vezérigazgató helyettesként dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Galambos Péter

1950-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzése után első munkahelye a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet (HIKI) Hibridáramkör kutatási főosztályán volt. Itt az akkor nemzetközileg is legkorszerűbb mikro áramköri tervezésekben és fejlesztésekben vett részt. Tudományos munkatársként több, kis sorozatban készített hibridáramkör marketing feladatait is ellátta. 1979-től közel két éven át a Fővárosi Művészi Kézműves Vállalat (FMKV) Hangszergyárában dolgozott, ahol fő feladata az egyedileg megépülő orgonák gyártásfejlesztése, illetve a hangszergyártás termelésirányítása volt. 1980-ban a Magyar Posta Lipót Távbeszélő Üzemébe került, ahol három telefonközpont üzemeltetésének mérnöki feladatait látta el. Két év után a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságra helyezték a posta akkori legnagyobb komplex távközlésfejlesztésének koordinálására (Krisztina II. beruházás). A projekt sikeres befejezése után a Magyar Posta Központja (vezérigazgatóság) Hatósági és Ellenőrzési szakosztályára került, ahol a felső vezetés megbízásából a műszaki tevékenységgel kapcsolatos belső ellenőrzési feladatokat végezte. 1990-ben a távközlési szakterület kivált a postából, és létrejött a Magyar Távközlési Vállalat (MATÁV), néhány kollégával ennek vállalatellenőrzési szakterületét kezdte felépíteni. 1996-tól a nyugdíjba vonulásáig (2010) a Működésellenőrzési Osztályt vezette. Mindezek mellett 1985-ben Távközlési szakmérnöki oklevelet, 1993-ban pedig a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen vezetés-szervezési szakközgazdász oklevelet szerzett. 1996-ban a BME Természet- és Társadalomtudományi Kara vezetés és szervezés szaktudományból egyetemi doktorrá avatta. Angol és orosz nyelvből állami nyelvvizsgával rendelkezik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gallasz József

1950-ben született Nyírmadán

1974-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet a BME Villamosmérnöki Karán híradástechnika szakon, majd 1979-ben matematikus villamosmérnök szakmérnök lett. Első mérnöki feladatát még az államvizsga előtt a Mikrohullámú Tanszéken kapta: alkalmazottként elkészítette a diplomafeladatként tervezett digitális képjel átviteli statisztikát számító műszert. A Távközlési Kutató Intézetben tudományos segédmunkatársként sokcsatornás mikrohullámú adatátviteli gerinchálózatok rendszertechnikai kérdéseivel foglalkozott. 1978-ban családi okból Nyíregyházára, a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóságra került, ahol a számítástechnika alkalmazás bevezetésében vett részt programozóként és részben hardveres munkatársként. Matematikai statisztikai és adatfeldolgozási programokat és periféria illesztő programokat írt. Majd a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) megyei igazgatóságán irányította a számítástechnika bevezetését, a csatlakozást a KSH kialakuló országos adatátviteli hálózatához. Oktatási, programozási, üzemeltetési feladatai voltak. 1987-től a KSH központjában volt a területi adatfeldolgozás adminisztratív irányítója, később a KSH Számítóközpontban rendszerprogramozó, a központ-terület adatforgalom vezérlő eljárásainak készítője. 1990-től különböző pénzintézeteknél (Hungária Számítástechnikai Kft., Creditanstalt Bank és jogutódjai, végül az Allianz Bank) számítástechnikai, szervezési, munkafolyamat szabályozási feladatai voltak. Ezen feladatok keretében együttműködés, a munkahely adatfeldolgozó rendszereit fejlesztő, illetve részben üzemeltető bel- és külföldi cégekkel - specifikáció, tesztelés, átvétel lebonyolítása. 2011-ben ment nyugdíjba az Allianz Bank főmunkatársaként.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Garai László

1951-ben született Szegeden

Korán kezdte, először 4 éves korában lépett kapcsolatba az elektromossággal, két mutatóujjával, akkor még 110 V 50 Hz-en. A megrázó élmény nem tántorította el a szakmától. 12 éves korától már kifejezetten a híradástechnika érdekelte. 1969-ben szerzett híradásipari technikus oklevelet a Landler Technikumban. 1974-ben kapta meg diplomáját a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szak elektroncső és félvezető ágazaton. Szeretett volna oktatóként az egyetemen maradni, de ezt a szándékát keresztülhúzták. Mérnökként az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. Ágazati Félvezető Fejlesztési Főosztály Berendezésfejlesztő Laboratóriumában kezdett dolgozni, ahol a gyártás mérőeszközeinek tervezését, bemérését és javítását végezte. 1976-ban egykori tanára meghívta tanársegédként oktatni a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola Elektronikus Eszközök Tanszékére. Itt 14 éven át oktatott szaktárgyakat, fejlesztette a labor méréseket, 2 tantárgyat önállóan hozott létre. 1990-től 2 évig a HunComp Kft.-nél főmérnökként végezte az IBM típusú személyi számítógépek szerelését, javítását, szoftver telepítését és értékesítését. 1992-től nyugdíjazásáig az IDEX INTER-ED Kft. dolgozója volt. Először világbanki tenderek, majd közbeszerzések lebonyolítását végezte. Évekig hivatalos közbeszerzési tanácsadó volt. Ezek mellett a Kft. informatikai fejlesztését és rendszergazdai feladatait is ellátta. Később 2 évig telephelyvezetőként próbálta működőképesen tartani a volt EVIG gyár maradékát. Végül műanyag nyílászárók gyártásával foglalkozott, amiben a tervezést és a vevőkkel való kapcsolattartást végezte, a műhelyt felügyelte és új munkatársakat tanított be. Nyugdíjasként mérsékelten hasznos jópofa szerkezeteket fundál ki és épít meg, főleg PIC vezérléssel, pl. cicatalpsimogató.

Kitüntetései: BME: kitüntetéses Számítógépes elektronikai tervezési és gyártási szakmérnöki diploma (1979); ESC Rouen: executive MBA diploma (1995) A Kandó Főiskolán kiváló oktató oklevelet kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gombás Lukács

1950-ben született Szombathelyen

Apja mérnök, anyja pedagógus volt. A középiskolát a pécsi Zipernowsky Károly Gépipari Technikum erősáramú osztályában végezte, ahol 1968-ban jeles érettségit teljesített. Elsőre felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakára. Bár az egyetemi évek nem teltek gondtalanul, 1974-ben közepes eredménnyel befejezte egyetemi tanulmányait. 1974 augusztusától tervezőként dolgozott a Vízügyi Tervező Vállalatnál, ahol sikerült elsajátítani a tervezési folyamat lépéseit, a társtervezőkkel történő egyeztetések fontosságát. A vízügy területén az erősáramú tervezés nagyon sokrétű volt, sok érdekes feladat találta meg az embert, tudott tapasztalatra szert tenni. 1990-ben, 16 év tervezés után - elsősorban anyagi okokból - lebonyolító, műszaki ellenőri feladatra váltott. Előbb a KÖZTI Zrt., majd néhány év múlva a Spányi és Jakab Kft. lett a munkaadója. Innen ment nyugdíjba 2020-ban. A munkában töltött évek során nagyon sok irodaház, logisztikai központ, ipari épület építésében, felújításában segédkezett. 1993-tól egyéni vállalkozóként - a lebonyolítás mellett - erősáramú villamos tervezőként is tevékenykedett. Eleinte irodaépületek tervezésében, későbbiekben ipari épületek, lakóépületek villamos tervezésében vett részt. Tervezőként jelenleg is dolgozik. Tagja a Magyar Mérnöki Kamarának, tervezői, műszaki ellenőri, felelős műszaki vezetői jogosultságokkal rendelkezik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hámori Ferenc

1948-ban született Budapesten

1967-ben a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban érettségizett és távközléstechnikusi oklevelet szerzett, majd a Posta Műszaki Igazgatóságán dolgozott mikrohullámú TV-lánc karbantartó technikusként. 1969-ben a BME Villamosmérnöki Karán, a Műszer és Irányítástechnika szakon folytatta tanulmányait, ahol 1974-ben szerzett diplomát. Ezután a MIKI Műszeripari Kutatóintézetben tudományos segédmunkatársként majd munkatársként részt vett a Barátság Kőolajvezeték számítógépes távfelügyeletének tervezésében, kivitelezésében. A regionális vízművek távirányító rendszerét és központját építették ki. A BKV energia távvezérlési adatgyűjtő állomásait és központját valósították meg. Arab nyelven működtetett terminált fejlesztettek ki, melyet Algériában teszteltek. A következő nagyobb feladat a MÁV dél-balatoni vasútvonal energiaellátása távvezérlésének és irányító központjának kialakítása volt. A MIKI közben Fejlesztő Vállalattá majd Részvénytársasággá alakult. Osztályvezető, főosztályvezető, majd műszaki igazgató lett. 1994-ben megalapította a Hámori Rendszertechnika Kft.-t, amelynek tulajdonosa és ügyvezetője. A cég részt vett a BKV áramellátás távfelügyeletének tervezésében, kivitelezésében, súlydetektoros tengelyszámlálók kifejlesztésében, továbbá közúti fedező jelzők és kocsiszíni jelzőberendezések kifejlesztésében és kivitelezésében. A cég utastájékoztató berendezéseket fejlesztett és kivitelezett, továbbá menetrendi indító számítógépes rendszert alakított ki, FUTÁR kapcsolattal. A cég nem csak a közlekedés területén végez tervezési és kivitelezési feladatokat, hanem köztéri szökőkutak programozható, zenével szinkronizált vízjátékának számítógépes vezérlő rendszerét is megtervezte. Tojáskeltető elektronikát is fejleszt és megvalósít, ahol a keltető papagájtól a tyúktojáson át strucctojásig alkalmazható. Szabadalmak: Többnyelvű videoterminál megvalósítása (1982) Járműérzékelő elem kötött pályás járművek érzékelésére (2006)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hámoriné Gál Éva

1951-ben született Budapesten

1969-ben a budapesti Berzsenyi Dániel Gimnázium különleges matematika tagozatán érettségizett, majd 1974-ben a BME Villamosmérnöki Karán, a műszer- és irányítástechnika szakon szerzett diplomát. A Telefongyárban kezdett dolgozni labormérnökként, majd 1975-ben az MTA SZTAKI-ba nyert felvételt, ahol tudományos munkatársként egy mikroprocesszoros folyamatirányító berendezés fejlesztésében vett részt. A berendezést a VILATI gyártotta ipari alkalmazásokra, például a kohó-, cukor-, és a vegyipar területére. Ezután az akkor épülő paksi erőmű fűtőanyag kazettaátrakó berendezése megépítésében vett részt, amelyhez egy képpontonként mozgatható képtartományú, színes monitorvezérlő kártyát fejlesztett ki. 1989-ben áthelyezéssel az Országos Találmányi Hivatalbakerült, ahol gyakornokként, majd szabadalmi elbírálóként folytatta tevékenységét. A munkakör ellátásához felsőfokú iparjogvédelmi szakképesítést szerzett, majd letette a közigazgatási alap- és szakvizsgát, és megszerezte az Európai Számítógép-használói Jogosítványt. A Villamossági és Fizikai Szabadalmi Osztályon szabadalmi bejelentések, főleg számítástechnikai, elektronikai és szabályozástechnikai témájú bejelentések újdonságvizsgálatát és elbírálását végezte. Fő szakterülete a számítógéppel megvalósított találmányok elbírálásának problémaköre volt. 1992-ben Hágában és Münchenben elvégezte az Európai Szabadalmi Hivatal iparjogvédelmi témájú, az európai szabadalmi rendszerhez való csatlakozásra felkészítő hathetes német nyelvű tanfolyamát. 2013-ban nyugdíjba vonult, de külső szakértőként 2023-ig részt vett projektek kutatás-fejlesztési minősítési eljárásának munkálataiban. Angol és német középfokú nyelvvizsgálója van.

2002-ben eredményes munkássága elismeréseként a Magyar Szabadalmi Hivatal emlékérmét kapta. 2006-ban a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium kitüntetésében részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Haraszti István

1951-ben született Budapesten

Az egyetemi tanulmányai utolsó évében Műszeripari Kutató Intézetben kezdett dolgozni. A diploma megszerzése után itt, mint tudományos munkatárs vékonyréteg áramkörök előállítására és azok nagyfrekvenciás felhasználási területén végzett kutatásokban vett részt. Az itt kifejlesztett, vékonyréteg áramkörök roncsolásmentes értékbeállítására vonatkozó eljárás szabadalmi oltalomban részesült. Az áramkörök műszerekben, mérőautomatákban történő felhasználásához kidolgozott nagyfrekvenciás kapcsoló rendszerek több szabadalmi oltalomban részesültek. 1980-tól a vékonyréteg áramkörök felhasználásával működő nagyfrekvenciás berendezések műszerek, mérőautomaták telefontechnikai mérőeszközök fejlesztésével és a munka irányításával foglalkozott a TELMES szövetkezet fejlesztési osztályvezetőjeként. Ezen időszakban részt vett mérnökök, mérnök tanárok képzésében. 2000 után a banki informatikai, számítástechnikai, biztonsági rendszerek tervezésével, telepítésének ellenőrzésével, minősítésével foglalkozott. 1994-ben mérnök-tanár oklevelet szerzett és több intézményben oktatott. 2004 után ipari és oktatási innovációs projektek finanszírozási forrásainak megteremtéséhez az Európai Unió forrásainak elérésére azok tervezésében, pályázatok írásában vett részt. 2007-től az Európai Szociális Alap forrásainak felhasználását koordináló, ellenőrző feladatokat ellátó ESZAN Kft.-ben a pályázatok szakmai, műszaki tartalmának minősítésével, bírálásával, ellenőrzésével, a projektek megvalósításának támogatásával foglalkozott, mint osztályvezető, főosztályvezető h. és igazgatói tanácsadó. 2011-ben Rehabilitációs Szakmérnök oklevelet szerzett. 2004-től több felnőttképzési és felsőfokú oktatási intézményben projekttervezést, projekt menedzsmentet, pályázatírást, pedagógiai ismereteket tanított, menedzserképzésekben vezetői ismereteket oktatott. Jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem oktatójaként menedzserképzésben vesz részt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hersiczki Katalin

1951-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán 1974-ben kapott mérnöki oklevelet. Első munkahelye a Távközlési Kutató Intézet volt, ahol grafikus szoftverfejlesztéssel foglalkozott. Ezután a Comporgan Rendszerházban dolgozott, részt vett szoftver kidolgozásában, exportálásában és svédországi telepítésében az Ericsson cég részére. Később elkísérte férjét a dubnai atommagkutató intézetbe, ahol három évig kiegészítő szoftverfejlesztésekben vett részt. Visszatérve Magyarországra először a Tungsramban igazgató melletti asszisztensi munkakörben dolgozott. Majd a rendszerváltozás után a privatizált növényolaj iparban érdekelt Cereol, illetve a nemzetközi nagyvállalat Bunge számítástechnikai csapatát erősítette. Többek között részt vett az SAP vállalatirányítási rendszer telepítésében és működtetésében, egyebekben türelmesen taníttatta a számítástechnikától még kissé idegenkedő kollégáit a számítógépek használatára. Nyugdíjba vonulását követően megbízás alapján még évekig dolgozott a Bunge Zrt.-ben, hiszen az általa fejlesztett programok használatához nélkülözhetetlen volt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hevenesi Péter

1949-ben született Budapesten

A VILATI-nál magasraktári felrakógépek elektronikus vezérlésének tervezésével kezdett. Az Intranszmasnál főtervezőként dolgozott, és magyarországi, NDK-beli, csehszlovákiai és szovjet gyárak felsópályás konveorainak automatikus vezérlését tervezte (az áramköröktől a gyártmányig mindent) és természetesen a helyszíni tervezői művezetésekben részt vett. Alighanem a világ legnagyobb konveorrendszerének (amely egy hat futballpálya méretű csarnok 3 szintkén működő gyártórendszer anyagmozgatási igényeit szolgálta ki) automatikus vezérlését is módjában állt megtervezni, vagy pl. Az EVIG, vagy a Wernigerodében működő keletnémet villamosgépgyár konveorrendszerét.

A GENERALPLAN Kisszövetkezetnél, majd ennek egy osztrák partnerrel közös vámszabadterületi társaságánál főmérnökként dolgozott, a saját tervezésű mikroprocesszoros vezérlésüket felhasználva az elsők közt készítettek Magyarországon taxiórát, tachográfot, vagy vagyonvédelmi központot. Időközben részt vett a rendőrség vagyonvédelmi rendszertervezői képzésében, és megtervezhette a saját rendszerükkel a volt Skála áruháznak és Szépművészeti Múzeumnak (az emlékezetes rablás utáni) vagyonvédelmi rendszerét. Ezután saját céget alapított, a KONSTANS Kft.-t, amely holdinggá fejlődött, elsősorban külkereskedelemmel és irodatechnikai, háztartási árukat belföldön forgalmazó nagy vállalkozás lett, amely egy más cégnél elkövetett sikkasztás következtében tönkrement. Ezután a SZIM (Szerszámgépipari Művek) lízincégének volt az ügyvezetője, majd üzletviteli tanácsadással foglalkozott a nyugdíjazásáig (pályázatok, hitelkérelmek, üzleti tervek, túlélési stratégiák, megvalósíthatósági tanulmányok), végül a saját kis cégeivel külföldi (CNC vezérlésű) szerszámgépipari cégeket képvisel Magyarországon.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Himmel László

1950-ben született Budapesten

1968-ban érettségizett a Budapesti Villamosenergiaipari Technikumban. 1974-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak villamosművek ágazatán. A diplomamunkában kidolgozásra került egy szoftver, amely meghatározta a Nagyfeszültségű szabadvezetékes hálózatok különböző sorrendű impedanciák paramétereit. A szoftver által előállított értékek felhasználásra kerültek az épülő 750 kV-os távvezeték építésénél. 1974-1979 időszakban az ELMŰ-nél dolgozott, mint tervezőmérnök. Részt vett a Strukturált Programozási rendszer kifejlesztésében, majd bevezetésében. 1979-től a MVM Trösztben folytatta munkáját, mint önálló mérnök. 1980-ban megszerezte a villamosmérnöki-szervezői szakmérnöki oklevelet. Diplomamunkájában kidolgozta a középvezetékű hálózatok állapotfüggő karbantartási rendszerét, amely bevezetésre került az áramszolgáltató vállalatoknál. Az áramszolgáltató vállalatok szakértőivel összeállították a Kirendeltségi Információs Rendszert (KIR), amely egy egységes Műszaki Információs Rendszer (MIR) alapjait képezte. 2006-tól a MAVIR Zrt., Hálózat Tervezési Osztályára dolgozott szakértőként. Itt elindította a MAHALIA programrendszert és koordinálta annak működtetését iparági szinten. Ennek a projektnek a továbbfejlesztett változatának a WAM rendszernek a tesztelésében, oktatásában és napra készen tartásában főmunkatársként vett részt. 2012 évvégén ment nyugdíjba. A nyugdíj első éveiben folytatta a WAM rendszer működésének irányítását.

Munkásságát 1982-ben Kiváló Ifjú Szakértő címmel, majd Kiváló Dolgozó oklevéllel ismerték el. A MAVIR Rendszerirányítás 60. évfordulóján Emlékérem kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ho Van Ngoan

1946-ban született Vietnámban

1968 - 1974: Hallgató a Budapesti Műszaki Egyetemen

1975 - 1981: Hadnagy, alhadnagy, politikai asszisztens a Vietnámi Védelmi Minisztériumban.

1981 - 1984: Százados, AH186 egység asszisztens tisztje a Honvédség Főigazgatóságán, Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1985 - 1988 Százados, tisztviselői asszisztens a Logisztikai Főigazgatóságon, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1988 - 1997: Major, alezredes, ezredes, igazgatóhelyettes a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1997: Nyugdíjas

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hoang Ngoc Lang

1947-ben született Vietnámban

1975 - 1976: Hadnagy, ZMKA tanuló (Hungary)

1977 - 1979: Főhadnagy a Long Binh távközlési üzemben, majd az Információs Minisztériumban, illetve a Vietnámi Védelmi Minisztériumban teljesített szolgálatot;

1980 - 1983: Százados, parancsnok, a Vietnami Védelmi Minisztérium Információs Főparancsnoka,

1984 - 1993: Százados, Őrnagy, Alezredes, a Védelmi Ipari Főigazgatóság Fegyvermérnöki Intézetében, majd a Vietnámi Védelmi Minisztériumban;

1994 - Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hollandus József

1950-ben született Szekszárdon

A középiskolát Székesfehérváron, a Ságvári Endre Gép- és Híradásipari Technikumban, híradástechnika szakon végezte 1965-1969 között. Innen egyenes út vezetett a BME Villamosmérnöki Karára, ahol még az érettségi évében, 1969-ben megkezdte tanulmányait az elektronikai technológia szakon. A diplomát 1974-ben kapta meg. Első munkahelye a budapesti REMIX Rádiótechnikai Gyár volt, ahol technológusként hibrid integrált áramkörök fejlesztésével – tervezésével foglalkozott. Sok más mellett a legjellemzőbb általa fejlesztett áramkör a D/A átalakító, amely a cég sikeres terméke lett. Készített A/D átalakítót is. Részt vett nyugati kooperációkban is. Az 1977-78-as években matematikus-villamosmérnöki szakmérnöki oklevelet szerzett a BME képzésében, amely teljes egészében a villamoskari matematika tanszék óráinak látogatását jelentette. Ekkor a hagyományos matematikai területek mellett magas szintű elméleti és gyakorlati számítástechnikai ismereteket tudott elsajátítani. Ennek is köszönhetően 1981-ben pályát módosított és informatikusként dolgozott tovább egészen 2024-ig. Dolgozott az egészségügyben, az államigazgatásban és még számos területen, de az élete szempontjából legmeghatározóbb szakmai események programozó – rendszergazda vállalkozóként érték. Ennek során sokféle formában dolgozott, évekig volt szabadúszó is. Az un. gmk-s idők legelején társaival független (nem vállalati) gmk-t alapítottak, amely akkor nagyon izgalmas és kihívásokkal teli volt. Évekig szoros együttműködésben dolgoztak a SZÁMALK-OSAK-kal, pl. Az akkoriban titkosnak számító BM ÁNH projekten. Pályája szerencsésen átívelte szinte a kezdetektől a számítástechnika világi és magyarországi fejlődését, erre csak egy példa: a magyar TPA-i számítógépen kezdetben nem volt mágneses háttértároló, az operációs rendszer lyukszalagon volt és indításkor úgy kellett „bekulcsolni” azt. A kezdeti időkre oly jellemző szekvenciális programozás után szemléletváltást igényelt az esemény vezérelt programozási technika, az objektumorientált megközelítés. Ugyanúgy, mint minden más pályán, a szakmai élete a folyamatos tanulásról szólt, és így is csak egy kis szeletét kaphatta meg ennek a hatalmas „tortának”. Hálával gondol alma materére. Kétszer nősült, e házasságokból 2-2 lánya született, akik eddig 6 unokával ajándékozták meg, 2024 áprilisára várják a hetediket.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Homok László

1949-ben született Budapesten

1974-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar erőáramú szakán. 1974-től a Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalat (OLAJTERV) villamos műszaki ellenőre. 1977 és 2002 között az Erőmű- és Hálózattervező Vállalatnál (ERŐTERV) kezdetben beosztott-, később irányítótervezőként vett részt a magyar villamosenergia ipar részére készített országos érvényű, kis- és középfeszültségű hálózati-, valamint közép/kisfeszültségű transzformátorállomásokra vonatkozó títustervek kidolgozásában. Ugyanitt 1984-től középfeszültségű (10, 20 és 35kV-os) kábelösszeköttetések kivitelezési terveit készítette Miskolc, Salgótarján, Győr városokban. 1987-től nagyfeszültségű (120kV-os) kábelösszeköttetéseket tervezett az ország több városában (Budapest, Paks, Százhalombatta, Debrecen). Irakban, 1982-ben, ugyancsak az ERŐTERV alkalmazottjaként vett részt az iraki falvak villamosításához szükséges közép- és kisfeszültségű hálózatok terveinek készítésében. 2002-től nyugdíjba vonulásáig az MVM ERBE Zrt. Műszaki Igazgatóság Tervezés osztályának osztályvezető-helyettese. Középfeszültségű (10, 20 és 35kV-os), valamint nagyfeszültségű (120kV-os) kábelösszeköttetések kivitelezési terveinek készítése, szakértése. Főbb létesítmények, a teljesség igénye nélkül: Miskolci Fűtőmű-ÉMÁSZ Rt. DAM alállomás 35kV-os és 120kV-os kábel, Diósgyőri Fűtőmű-ÉMÁSZ Rt. Miskolc Ny. alállomás 10kV-os kábel, Budapest, Széplóna 30/10kV-os alállomás kiváltása 10kV-os kábelek, Pécs-Kelet alállomás 120kV-os kábel, Budapest, Füredi úti Fűtőmű 20kV-os kábel, Székesfehérvár DENSO Kft. villamos energia ellátása 20kV-os kábel, Budapest Észak-Budai Fűtőmű 120kV-os kábel, Marcali Bioetanol 120kV-os kábel. Kis- és középfeszültségű szabadvezeték hálózatok kivitelezési terveinek készítés, szakértése az E.ON TITÁSZ Rt., E.ON ÉDÁSZ Rt. és E.ON DÉDÁSZ Rt. területén. EGYESÜLET TAGSÁG: Magyar Elektrotechnikai Egyesület. MÉRNÖK KAMARAI TAGSÁG: Kamarai tag. Publikációk: EN-Sz Energetikai tervező, EN-T Energetikai (létesítményi és technológiai) tervező, Elektrotechnika (1992/5. szám) „Középfeszültségű szabadvezeték hálózat títustervezés tükrében” című cikk (társszerző: Szurdoki János Dr. Palotás László: Mérnöki Kézikönyv 3. kötet társszerző, ERŐTERV közlemények,

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Irházi Sándor

1949-ben született Mezőtúron

Egyetemi tanulmányait 1973-ban fejezte be, oklevelét 1974-ben kapta. Első munkahelye Székesfehérváron a Videoton Rádiógyár Fejlesztési Főmérnöksége volt. Feladatául itt katonai és egyéb speciális híradástechnikai berendezések, rádiók fejlesztését, gyártásba vitelét, rendszerintegrálását kapta, áramkörtervezőként, témafelelősként. Ez az időszak szakmailag és az emberi kapcsolatok tekintetében is egyaránt meghatározó jelentőségű volt számára. Következő munkahelyén, Budapesten az Eptel Kft.-ben (Wilhelm Heibl Werke, Németország) telefonalközpontokat és egyéb, ehhez kapcsolódó készülékeket tervezett. Végül - részben saját vállalkozásaként - a Dircom Elektronika Kft.-ben szintén telefontechnikai berendezések, telefon-díjszámlálók tervezésével, gyártásával, telepítésével, valamint GSM hálózat szervizelésével foglalkozott. Szabadidejét szívesen tölti a szakterületéhez kapcsolódó technikatörténeti emlékek gondozásával.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Iváncsyné Csepesz Erzsébet

címzetes egyetemi docens

1950-ben született Budapesten

1969-ben érettségizett Miskolcon a Bláthy Ottó Villamosipari Technikumban. A technikus oklevél megszerzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki kar műszer- és irányítástechnika szakán végezte tanulmányait, ahol 1974-ben villamosmérnöki diplomát kapott. Első munkahelye Budapesten az Irodagéptechnika Vállalat volt, majd 1976-ban a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán kezdett oktatni tanársegédként. Vezérléstechnika és ipari elektronika tárgyak méréseit, krétás gyakorlatait vezette. Három gyermeke született (1975, 1978 és 1979-ben), ezért 1978-tól 1982-ig gyermekgondozási szabadságon volt. 1984-ben mérnöktanári oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. 1986-tól főiskolai adjunktusként teljesítményelektronika, elektronika, EMC előadások, laborgyakorlatok vezetése, laborfejlesztés volt a feladata. A tantárgyakhoz elektronikus jegyzeteket, példatárakat és mérési útmutatókat készített. A Kandó főiskola más főiskolák csatlakozásával a Budapesti Műszaki Főiskola, majd 2000-ben a megalakuló Óbudai Egyetem Villamosmérnöki Kara lett. 2000-től 2013-ig egyetemi adjunktusként oktatott. 2013-ban címzetes egyetemi docens kinevezést kapott, azóta óraadóként folytatja az oktatást.

Munkája elismeréseként 1990-ben Főigazgatói dicséretet, 1998-ban 100 éves a Kandó emlékermet, 1999-ben a Kandó Kiváló Oktatója elismerést, 2007-ben Dékáni dicséretet kapott.

A színvonalas oktatói munkáját a hallgatók 1982 és 2021 között öt alkalommal Aranydióda díjjal ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jobbágy Tamás

1950-ben született Szőnyben

Gimnáziumi tanulmányait Pannonhalmán a Bencés Gimnáziumban kezdte, de politikai okok miatt 1968-ban Tatán az Eötvös József Gimnáziumban érettségizett. Még abban az évben megkezdte tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán híradástechnika szakon. Az egyetemi tanulmányait a mikrohullámú és adástechnika ágazaton fejezte be. A diploma munkája a 70-es évek közepén a Kőrös-hegyen telepíteni tervezett polgári radarállomás körkörös fedési karakterisztikájának a számítása volt. Az egyetem elvégzése után a frissen alakult Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóságon nyert alkalmazást radarmérnöki beosztásban. Az Igazgatóság a Ferihegyi repülőtér fejlesztését végezte, ebben a munkában az új rádiótechnikai rendszerek telepítésében vett részt. A navigációs berendezések levegőből való ellenőrzése során beigazolódott a Kőrös-hegyi radar fedésének számított karakterisztikája. Több KGST munkacsoportban dolgozott a légiforgalmi irányítás műszaki területén. 1989-ben az Igazgatóság átalakítása idején átment a Légügyi Igazgatósághoz, mint légügyi hatósághoz, ahol a belföldi repülőterek ellenőrzésében, fejlesztésében vette ki a részét. Majd 1993-ban hátat fordítva a repülőtereknek a Jupiter Kft.-nél főmérnökként biztonságtechnikai rendszerek tervezését, telepítését végezte. 1995-96-ban a MICRORAAB Zrt.-nél, 1999-től a svájci magyar FITTICH Kft.-nél, később jogutódjaként a Securiton Kft.-nél továbbra is biztonságtechnikai rendszerek, elsősorban elektronikus tűzjelző rendszerek tervezését, telepítésének irányítását végezte. Éveken keresztül előadója volt OKJ-s biztonságtechnikai tanfolyamoknak. 2009 óta önállóan, egyéni vállalkozóként a mai napig tervezői tevékenységet végez.

A Ferihegyi II terminál biztonsági berendezéseinek létesítésében végzett munkájáért Miniszteri dicséretben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Joó István

1950-ben született Budapesten

Első munkahelye a hagyományos és az NC gépek terén is kiváló Csepel Művek Szerszámgépgyára volt, amely jelentős nyugati exportot is teljesített. Kezdetben szerviz- majd fejlesztő-mérnökként dolgozott, majd 1977-től részt vett az MTA SZTAKI-ban az első mikroprocesszoros CNC és PLC fejlesztésében. Ezek csepeli szerszámgépekkel Chicagóban az IMTS-en lettek bemutatva. Ezután elkészítette a csepeli szerszámgépek első PLC-s megoldásait Allen Bradley, Modicon és Siemens PLC-kel az USA-ban és az NSZK-ban. 1982-ben kifejlesztették a csepeli radiálfúrógépek mikroprocesszoros pozícionáló vezérlést, amiből a magyar mellett, európai, kanadai és USA szabadalom is lett. 1985-től a Siemens-nél dolgozott, először Hágában PLC-s projekteken, majd 1987-től Nürnbergben SIMATIC/SINUMERIK rendszerszoftver fejlesztéseken. 1991-től az akkor megalakult Siemens Kft-ben a SIMATIC projekt üzletágat építette fel. Többek között készítettek egy komplex energiagazdálkodási rendszert a szegedi Taurus számára, teljes folyamatirányítási rendszereket az Unilevernek (Nyírbátor: mosópor és folyékony mosószer üzem, Veszprém: jégkrém gyár). Az utóbbiaknál az akkor már a Siemenshez tartozó Texas Instruments eszközeit használták. 1997-ben felkérték az eredeti, szerszámgépes szakterületén a Siemens MT (Machine Tools) magyar üzletágának a felépítésére, amelynek első feladata volt, hogy átvegye az osztrákoktól, azonos színvonalat biztosítva, az akkoriban kiépülő magyar autógyárak (Opel, Audi) kiszolgálást (szerviz, alkatrész, projekt támogatás, oktatás stb.). Ezt egy kiváló csapat felépítésével sikerült megvalósítani, aminek elismeréseként megrendezhette 2007-ben Budapesten, a Hiltonban az MT éves konferenciáját. Autóipari tapasztalatait és kapcsolatait Siemens Key Account Manager-ként kamatoztatta. Jelentős eredményeket értek el a szerszámgép „retrofit” területén és a szerszámgépgyár utódjával is készítettek egy Mach-Tech nagydíjas alkalmazást a legújabb SINUMERIK vezérléssel. 2012-ben vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kardos Józsefné Lengyel Ágnes

1947-ben született Jászberényben

1965-ben érettségizett a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban, majd a Magyar Televíziónál dolgozott hangtechnikusként. 1967-ben felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakára, levelező hallgatóként. 1972-től 10 évig a VILATI-nál dolgozott. Kezdetben hardveresként csillagászati teleszkópok vezérléséhez (Piszkéstetői Observatórium, Jéna- Carl Zeiss Optikai Művek) digitális áramköröket tervezett, majd a mikroprocesszorok és az asztali számítógépek megjelenésekor ezen vezérlésekhez szoftvereket írt. 1974-ben szerezte meg a diplomáját, digitális ágazaton. 1982 -ben elvégezte a digitális rendszertervező szakmérnöki szakot a BME -n. 1982 től 7 évig a MIKI Méréstechnikai és Fejlesztő Vállalatnál dolgozott szoftverfejlesztő mérnökként. Kezdetben PLM , majd C nyelven rendszer- és vezérlő szoftvereket írt különböző műszerek, berendezések vezérléséhez. 1989-1998 között előbb az ELEN Kft.-nél készített szoftvereket (autó-katalizátor teszter, jégeső elhárító rakétatarendszer, kábelgyári minőség-ellenőrzés témákban), majd a RADAR Kft.-nél készített digitális rádió-vezérlő szoftvert. 1998-2006-ig a BM Adatfeldolgozó Hivatalnál az okmánygyártás területén végezt szoftveres, dokumentációs, és gyártásfelügyeleti munkát. Nyugdíjasként is érdekl az informatika, figyeli a fejlődést. Kezdetben fiatalokat készítette fel matematika érettségire, mostanában sokat segít az idősebb korosztálynak eligazodni a számítógép rejtelmeiben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Karlócai Miklós

1951-ben születtem Budapesten

Érettségi után a BME Villamosmérnöki Karának szabályozástechnikai szakán kezdett tanulni. Itt szerzett 1974-ben oklevelet. Számítástechnikával a gimnáziumi évektől kezdve foglalkozott. A NIMIGÜSZI számítóközpontjában Elliott 803-as gépen tanulta meg az assembler programozás alapjait. Innét az MHE SzSzK-ba került, ahol ICL System-4 gépen rendszerprogramozói feladatokat végezett, és egyúttal programozási tanfolyamokat tartott. 1976-ban vett rész először külföldi munkában. Londonban, Münchenben, Stockholmban, majd Frankfurtban az IBM-nél dolgozott banki, biztosítási és hálózati projektekben. 1984-ben a Cap Gemini cég frankfurti kirendeltsége állandó munkatársként vette föl, és ott migrációs témákban dolgozott. 1991-ben az ISE Data nevű céghez váltott, ennek keretében több projektben vett részt Németországban és Svájcban, mindenütt IBM nagygépek rendszerközei programozójaként. 1986-ban önállósította magát, és a következő 35 évben saját kivitelezésű projektek jelentették a munkáját. Eközben specializálódott először a relációs adatbankokra (főleg DB2), majd a rendszerbiztonság irányába (RACF). Ilyen feladatokat mind a mai napig elvállal, mind adminisztrátori, mind tanácsadói szinten.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kaszás Árpád

1950-ben született Terehegyen

Egyetemi diplomáját 1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karon szerezte. Mind az egyetemen, mind a későbbi munkája során nagy hasznát vette azoknak a gyakorlati tapasztalatoknak, amelyeket a Pécsi Ziperowsky Károly Gépipari Technikumban szerzett középiskolája során. Teljes munkássága szorosan kapcsolódott a magyar villamosenergia-rendszerhez, illetve azon belül a rendszerirányításhoz, a magyarországi számítógépes irányítás kiépítéséhez és fejlesztéséhez. Munkaviszonya a Magyar Villamos Műveknél kezdődött. 1974-2000 között az Országos Villamos Teherelosztóban dolgozott, majd ezt követően 2007-ig - a már önálló vállalként működő - Magyar Villamosenergia Rendszerirányítóban (MAVIR) folytatódott. Főbb szakmai állomásai: 1976-1980 Az Országos Villamos Teherelosztó (OVT) első számítógépes rendszerének kialakításában való részvétel (HITACHI – HIDIC rendszer), mely az online diszpécseri irányítást támogatta az egész országra kiterjedő mérési és távparancsadási rendszerével. 1980-1992 Program fejlesztőként, illetve informatikai rendszerek integrálást végző szakosztály vezetőjeként feladata - az online diszpécser irányítási rendszerhez kapcsolódó – az üzemelőképzési, kereskedelmi, gazdálkodási rendszerek létrehozása, fejlesztése. 1993-2000 Szakértőként, majd osztályvezetőként az MVM-OVT új (SIEMENS) üzemirányítási számítógépes rendszer létrehozásában, fejlesztésében való részvétel (ÜRIK projekt). 2001-2007 a MAVIR megalakítását követően - informatikai igazgatóként – feladata az üzemeltetés és fejlesztés irányítás, mely a MAVIR teljes informatikai rendszerére kiterjed. Ebben az időszakban történt meg a magyar villamosenergia-rendszer piacnyitása, aminek következtében már nem csak az operatív üzemirányítás igényelte az online kapcsolatokat a többi hazai és európai üzemirányítóval és kereskedelmi partnerekkel, de ez a szoros online kapcsolat kiterjedt az üzemelőképzésre és kereskedelemre is. Az egyetemi oktatásban adjunktusként vett részt 1988-1990 között (BME Villamos Művek Tanszék). 2003-2007 között nemzetközi szakmai szervezetekben irányító-bizottsági tagként (EPCC), illetve szakterületi vezetőként vett részt (EURELECTRIC).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kézér Illés

1949-ben született Budapesten

Harmadéves korától, diplomája megszerzéséig, 1974-ig volt demonstrátor a Géptan Tanszéken. 1974-től 1977-ig a GVM állományában a Villamosgépek Tanszéken, másodállásban pedig tanársegédként a Géptan Tanszéken dolgozott. Mágneses terek számítógépes meghatározásával foglalkozott. A „Lineáris algebra és alkalmazásai” könyv szerzője (Rózsa Pál az Építőmérnök Kari Matematika Tanszék vezetője) által dedikált könyvet kapott, mert az általa levezetett képletek bizonyultak helyesnek és azok kerültek be a könyv 2.kiadásába. Kutatómérnökként a GVM-ben villamostér számítása is feladatává vált. Vállalata több újítását hasznosította, két szakcikke jelent meg az Elektrotechnikában. 1981-től a VKI tudományos munkatársa. Először kisautomaták fejlesztésével foglalkozott, majd a Hithachi vákuummegszakítók licenconosítási munkájában vett részt, később Vida Gáborral egyedi berendezéseket terveztek. Párosuk Csecsódi Sándorral kooperálva, olyan ívtalppont-mentes tokozott berendezést tervezett, amelyet a BNV-én kiállítottak. 1989-től GVM, majd 1991-től a Ganz Ansaldo Rt. Transzformátor Gyárának osztályvezetője. Az amerikai MFG vállalatirányítási és az európai minőségbiztosítási rendszer bevezetésében vett részt. Utána a függőleges gombolyítású tekerceselés honosításával foglalkozott, az üzleti tárgyalásra kiutazó, majd a gépátvételre menő delegációt vezette. 1998-tól 2000-ig a Siemens Transzformátor Kft. gyártásfejlesztési osztályvezetője. Egy magyar fejlesztésű vállalatirányítási rendszer kialakításában, majd a bevezetésében vett részt. 2000-től nyugdíjazásáig a Furukawa Composite Insulator Ltd. termelés vezetője. A német SAP vállalatirányítási és az európai minőségbiztosítási rendszer bevezetésének egyik irányítója. A javaslati alapján átalakított öntőgépek a termelékenységet megduplázták.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kis Miklós Róbert

1949-ben született Budapesten

Műegyetemi tanulmányait 1969-ben kezdte meg a BME Villamosmérnöki Karának erős-áramú szakján, automatizálás ágazaton. Mivel gimnáziumban érettségizett, a technikai ismeretek hiánya az elején nehézségeket okozott a számára. Később aztán belelendült, három éven keresztül volt Népköztársasági Ösztöndíjas. Eredetileg műszer szakra jelentkezett, de nem oda vették fel. A mérés-technika és a digitális áramkörök iránti érdeklődése tanulmányai során és később is fennmaradt. Érdekeltek a nyelvek is, három alkalommal megnyerte a BME éves német fordítói versenyét. 1974-ben kitüntetéses diplomát szerzett. Szakmai pályáját nem a munkahelyek és témák iránti hűség, inkább a változatosság keresése, némi csapongás jellemezte. Első munkahelye az Elektronikus Mérőkészülékek Gyára (EMG) volt, ahol gyorsan egy egyedi mérőberendezéseket tervező és kivitelező csoport vezetője lett. Ezután a BME Villamos Gépek Tanszékén volt tanársegéd néhány évig, majd a hazai számítástechnika egyik vezető cégéhez, a Microsystemhez igazolt, ahol hardveres munkák mellett belekóstolt az ügyviteli szoftverek (pénzügy, számvitel) programozásába is, majd középszintű vezető lett. Következő munkahelye a Graphisoft Rt. volt, ahol feladata a gyártás, a teljes rendelés-feldolgozás és az export/import ügyintézés irányítása volt; rövid idő alatt gyártási igazgatóvá nevezték ki – ez volt pályafutása legmagasabb beosztása. Ezután korábbi kollégáival ügyviteli szoftvereket fejlesztő Kft.-t alapított, amelynek ügyvezetője lett. A vállalkozás üzletileg nem volt sikeres, ezért 2003-ban egyéni vállalkozó lett. Tevékenységei kezdetben sokfélék voltak: műszaki és gazdasági szakfordítás, ügyviteli szoftverekkel kapcsolatos tanácsadás és szakértés, informatikai szakmai újságírás, IT oktatás, pályázatírás. Ez a későbbiekben leegyszerűsödött, maradt a fordítás. 2009-ben nyugdíjba vonult, de továbbra is aktív, teljes kapacitással folytatja szakfordítói tevékenységét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss István

1944-ben született Gyöngyösön

Általános és középiskolai tanulmányait gyöngyösi iskolákban végezte. Az egyetem előtt, az érettségi után elektroműszerész végzettséget szerzett, és ezután nyert felvételt a BME Villamosmérnöki Karára, híradástechnika szakra. Az egyetem elvégzése után az Egyesült Izzó félvezető laboratóriumában kezdett dolgozni. A laboratóriumban integrált áramkörök tervezésével és azok laboratóriumi szinten történő megvalósításával foglalkozott. Később a villamosmérőműszerek tervezésére és a prototípusok megvalósítására váltott. Az Egyesült Izzó után két kisebb kft.-nél töltött be középvezetői beosztásokat. Három év után a KSZKI-nél termelőgépek minősítését és azok hibáinak kijavítását felügyelte. A rendszerváltás után kereskedelmi kft.-k működtetésével és azok eredményes munkájának megvalósításával foglalkozott. Ezek nem voltak túl sikeres próbálkozások, így a kivitelezői szférába tette át tevékenységét. A kivitelezés során műszaki vezetőként gépipari termelői tevékenységek tartoztak a hatásköre alá. A nyugdíjas életkor elérése után még 7 évet dolgozott kivitelezői területen. Jelenleg nyugdíjasként családi házukban kertészkedéssel tölti ki szabadidejét, illetve tölti be boldog nagypapa szerepét felesége, fia és lánya, valamint 4 unokája körében.

A Kari Tanács aranydiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss László Bertalan

1949-ben született Szolnokon

1967-ben a budapesti Villamosenergiaipari Technikumban szerzett technikus oklevelet. Tervező technikusként a nagykőrösi DÁV-nál dolgozott. A BME Villamosmérnöki Karán tanulmányait 1969-ben kezdte meg. Tanárai életre szóló nyomokat hagytak benne. Bevonzotta a TDK – Földi Tivadar. Nagy hatással volt rá – Bezák Gáspár, a tanári karon Bizó Gyula. A szakosodás során a „szél” az erősáramú szak, villamos gépek- és készülékek ágazathoz fűjta. Itt Benkó Sándor hatott rá a „Runge-Kutta” módszer alkalmazásával. 1974-ben jó minősítéssel villamosmérnöki (MSc) és villamosmérnök-tanári diplomát szerzett. Az AGROBER vállalat megyei kirendeltségénél helyezkedett el Szolnokon, tervezőmérnök-ként. Az ÉVM vezető tervezői jogosultságát igazolta 1986-ban. 1992-től rokkant-nyugdíjasként foglalkozott magántervezéssel, fordítással, tolmácsolással, irodai feladatokkal. Az 1994/95-ös tanévben Kispessten a Fővárosi Önkormányzat Trefort Ágoston Kéttannyelvű Műszaki Szakközépiskola és Diákotthon szerződéses tanáraként nulladik évfolyamosoknak tartott műszaki előkészítőt angolul és magyarul amerikai tanárokkal felváltva. Érettségizett diákoknak pedig villamosságtant oktatott, és villamos laboratóriumi méréseket tartott. Munkáját a FORSTRIDE Kft-nél folytatta, a Perkins dízelmotorok és az FG Wilson áramfejlesztők projektfelelőseként és a karbantartó személyzet gyári tanfolyamain (Németország, Írország) tolmácsolással. 2007-ben nagy műtéten esett át. 2011-12-ben egy sóskúti kirendeltségen dolgozott FG Wilson áramfejlesztők termékfelelőseként. Az esztergomi HAFI Mérnökiroda beszállítójaként dízelgenerátorok feladatainak tervezésében vett részt. A generátorok, konténerbe telepítve, 24/365 szolgálatban tengeri földgáz-platform termelésbe állítását segítették Oroszország északi-tengeri partvidékén. A bostoni MIT oklevéllel igazolta távoktatási kurzusának (MITx, edX, 6.002x áramkörök és elektronika) sikeres elvégzését B osztályú eredménnyel 2012-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kómiés László

1950-ben született Alsógödön

A Landler Jenő Gép- és Híradásipari Technikum elvégzése után 1969-ben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakra, diplomáját 1974-ben szerezte meg jó minősítéssel. 1974-től a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben az NDK számára készülő ellenállásmérő, és a hibahatárok szerint válogatást végző automata építésében és helyszíni üzembehelyezésben vett részt. 1977 – 1988 között a Közúti Közlekedési Tudományos Kutató Intézetben a közúti árufuvarozási okmányok tartalmi és formai megújításán dolgozott. 1983-ban megbízást kapott az intézet számítógéptermekek tervezésére, a kivitelezés szervezésére, valamint a UNDP keretében beszerzett DEC PDP 11/24 számítógép telepítésére, üzemeltetésére. 1988 – 1992 között a Px Informatikai és Humán Kockázatokat Kezelő Kft-ben informatikai igazgatóhelyettes. Fő feladata a szervezet technikai és informatikai infrastruktúrájának megteremtése, üzemeltetése volt. 1991-ben az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság (OTF) Gyógyszerügyi Főosztályának megrendelésére „A gyógyszerfogyasztás csökkentésének stratégiai terve” c. tanulmány sorozat készítését koordinálta az érintett hatóságok és szervezetek bevonásával. Záró tanulmányában akciótervet készített az OTF számára a gyógyszerfogyasztás kontrolljára, ennek részeként javasolta német, osztrák és angliai rendszerek mintájára új gyógyszervények bevezetését és informatikai feldolgozását. 1992-ben meghívást kapott az OTF Gyógyszerügyi Főosztályára, ahol az új gyógyszervény kialakításában vett részt. 1994-től 1999-ig az IMS Health-nél (Intercontinental Medical Statistics) adatmenedzserként a hazai gyógyszerforgalmi adatok gyűjtését és központi adatfeldolgozásra való előkészítését végezte. 1999 – 2019 között az SK Pont Kft. munkatársaként fekvőbeteg intézetekben működő gyógyszerárak készletnyilvántartási és kapcsolódó programjainak rendszerszervezésében, karbantartásában és a felhasználók támogatásában vett részt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kónya Gyula

1949-ben született Nagyivánban

Az 1974 évi államvizsga és diplomavédés után a debreceni Gelka cég központi antenna tervező és szerelő részleg vezetőjeként dolgozott, feladata a város épülő lakótelepeinek központi antenna rendszereinek megtervezése, kiviteleztetése és üzemeltetése. Ezt 1 évig végezte, majd 1975-től a debreceni Biogal Gyógyszergyár Műszaki Főosztályának tervező mérnöke lett, ahol a gyár villamos berendezéseinek-erősáramú és műszeres-terveit kellett elkészítenie. Osztályvezetőként és a műszerész részleg vezetőjeként is dolgozott helyettesítések idején. A nagy vegyipari gyár szinte minden üzemének átalakításából ,korszerűsítéséből kivette részét,megismerve a robbanásveszélyes technológiák nehézségeit. Továbbképzéseken vett részt BME Mérnöktovábbképző Intézetének tanfolyamain. 1995-ben a Biogalt a TEVA Gyógyszergyár vásárolta meg, amely mint beruházó szakembert alkalmazta. Feladata kezdetben az összes átalakítandó és megépítendő üzem villamos munkáinak terveztetése, kiviteleztetése, a szükséges berendezések beszerzése, átadása volt, későbbiekben a nagy volumenű beruházások, a feladatok sokszorozódása miatt ez leszűkült a műszerezési területre. Az újonnan kialakított üzemek már teljes számítógépes folyamatirányítással működtek. Feladata ettől kezdve az ország és Európa nagy műszergyártó cégeivel való kapcsolattartással egészült ki. Feladatai közé tartozott a folyamatirányítás műszereinek specifikálása, beszerzése, beépíttetése, átadása az üzemeltetőnek, külföldi gyárlátogatások, továbbképzések, átvételek. A legnagyobb ilyen sikeres projekt a TEVA sajóbábonyi részlegének 8 hónap alatti felépítése az alapoktól a gyár beindításáig, egy komplett fermentáló és feldolgozó üzem a tervezéstől specifikációtól, a beszerzésektől kezdve a kivitelezésig és a működésig. Mivel a feladatokhoz szükséges volt és államilag is előírták, letette a műszaki ellenőri vizsgát és felvételt nyert ezen névjegyzékbe. Szabadalma is van, 1983-as keltezésű vegyipari hasznosítású fermentációs habzásszabályzó műszerre. 2015-ben nyugdíjba ment.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kónya Zoltán

1949-ben született Gacsályban

1968-ban érettségizett Vásárosnaményban a II. Rákóczi Ferenc Gimnázium és Mezőgazdasági Szakközép Iskolában. 1969-től tanult a Budapesti Műszaki Egyetemen Villamosmérnök Kar erősáramú szakán, gépesítés és automatizálási ágazaton, 1974-ben diplomázott. A Csepeli Tervező Intézetnél szerkesztőként dolgozott. NDK-beli Nachsterstedt-i Alumínium hengerdéhez rajzokat tipizált és dinamikus fékellenállásokat méretezett 1975 végéig. 1976-tól 1987-ig tervezőmérnök a VILATI automatika Vállalatnál. Tirisztoros hidat, tipizált reverzáló egyenáramú hajtásokat tervezett brigádban hengerállványok modernizálásához a Dunaújvárosi és a Csehszlovákiai Frydek Mistek-i Hideghengerművek részére, fojtókat is. 1979-ől 84-ig a KAMAZ Teherautógyárban Szg vezérelt dízelmotor vizsgáló fékpadok TTL illesztő vezérlő rendszereit helyezte üzembe. 1987-ig Tirisztoros kaszkád fékpad hajtások prototípusait helyezte üzembe a Vlagyimiri Traktorgyár és ZIL Teherautógyár részére. 1987-től 1990-ig Kamaz Tartósvizsgálati fékpadokat helyezett üzembe. 1991-ben Moszkvában a Pravda nyomdában besegített regiszterszabályzót beüzemelni majd a Baumann Egyetemen ismét fékpad üh. 1992-ben a Balatonfűzfői Papírgyárban egyenáramú hajtásrendszert helyeztek üzembe. Százhalombattán a DKV HDS üzemében folyamatszab. műszerezés üh-en dolgozott. 1993 nyaráig ismét tervezés: világítást a Szabadegyházi Keményítőszáritó üzeméhez, vízlágyító műszerezés tervezés a TVK koromgyárának 1983 nyarától 1999-ig a MAGNEX Rt.-nél műszaki tolmács, majd min. biztosítási belső auditor és metrológus. 1999-től az Elme Irányítástechnika Kft.-nél projektmenedzser. Itt néhány tervezés és üh: Kábelgyári Híddaru modernizálása, Ózdi Finomhengermű PLC-s vez. Hálózati aut átkapcsoló rendsz tervezés 3 betápra. Frekváltós nyomákszabályzó a Hévízi Szent András Kórháznak. Visontai és Bükkábrányi külsz bányák hajtás üh. Sok ajánlat kidolgozása elosztószekrények gyártására. GSK gyógyszerzár zárlatszámítási munkái frekváltók beüzemelése ugyanott. EGI-ben 2007-től szupervízor szer-üh munkákon EGI hűtőtornyokon. Moszkvában 3 torony, és besegítés ifjú EGI mérnököknek Szocsiban és Szentpéterváron 2013-ig. MMK tagja.

VILATI igazgatói dicséretet kapott 1977-ben és 1983-ban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Korzsinek Károly

1950-ben született Budapesten

Az egyetem elvégzése után a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetbe (HIKI) nyert felvételt, ahol az integrált áramköröket mérő automaták, - ICOMAT – ok fejlesztésébe kapcsolódott be. A mérőautomata központi részén, a mérendő IC foglalata körül elhelyezkedő ún. PIN- elektronika áramkörrendszer nagysebességű impulzustechnikai áramköreinek tervezésével, fejlesztésével foglalkozott. Több általa fejlesztett áramkör leintegrálásra került, mint a nagysebességű S/H, az I- LOAD, FOLLOWER, és programozható BUFFER áramkörök. E témakörben írta meg Tudományos Munkatársi pályázatát is, mely cikk formájában is megjelent a Híradástechnika folyóiratban. 1979 – 82 között a Műszeripari Kutató Intézetben (MIKI) dolgozott, ahol főként zajban eltemetett AM és FM jelek információinak dekódolására alkalmas áramköröket fejlesztett. 1982 – 85-ben a Távközlési Kutató Intézetben (TKI) dolgozott, sokcsatornás, digitális távközlési rendszer fejlesztésén. 1984-ben diplomát szerzett a BME Villamosmérnöki Kar Orvos-biológiai mérés technika szakán. 1986-tól ismét első munkahelyén dolgozott, mely időközben Mikroelektronikai Vállalattá alakult. Szintén az ICOMAT- ok fejlesztésén dolgozott, egy fejlesztési VGMK vezetőjeként is. 1992-től tanárként dolgozott a Tápiószecsői Fegyverzettechnikai Szakközépiskolában, elektronikus áramköröket és elektronikai méréseket oktatva. 1993 – 95 között mérnök-tanári diplomát szerzett a BME Természet és Társadalomtudományi Kar mérnök-tanári szakon. Diplomatervében 100 év elektrotechnika tankönyveit (mintegy 30 tankönyvet), elemezte módszertanilag, melyet az értekezés bírálója fontos útmutató irodalomnak nevezett a jövő elektrotechnika tankönyv szerzői számára. A 90-es évek végén mérnök-tanárként dolgozott az Újpesti Két Tanítási Nyelvű Műszaki Szakközépiskolában. 2000-től ismét fejlesztő munkakörben, tudományos főmunkatársként dolgozott a NEMZETBIZTONSÁGI SZAKSZOLGÁLAT fejlesztési Főosztályán és innen vonult nyugállományba 2010-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kotora György

1950-ben született Kunhegyesen.

A miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban végzett 1968-ban. Egy év katonaság után 1969-ban kezdte a BME Villamosmérnöki Kar műszer és méréstechnikai szakon egyetemi tanulmányait. Diplomamunkája egy orvosi műszer tervezése és megépítése volt: Fény és hang inger generátor EEG készülékhez, amelyet az Eötvös Egyetem Élettan Tanszékén helyezett üzembe. 1974-ben szerzett diplomát, majd mellékállásban a VÁR-i kollégiumban lett nevelőtanár 1979-ig. Főállásban a MEDICOR Orvostechikai Kutató Fejlesztő Intézeténél helyezkedett el, a Tüdődiagnosztikai Fejlesztési osztályon. Témavezetőként a nevéhez fűződik az első magyar Teljes Test Pletizmográf tervezése, prototípus hatósági jóváhagyatása. 1976-1978 között végezte el a BME és a Semmelweis Orvosi egyetem által szervezett orvosbiológiai elektronikai és méréstechnikai szakmérnöki szakot kitüntetéssel. 1984-ben vezető fejlesztői kinevezést kapott, majd a tüdődiagnosztikai fejlesztő osztály osztályvezetőjének nevezték ki. Témavezetője volt az első mikroprocesszoros légzésvizsgáló készülék fejlesztésének és gyártásbevezetésének, melyet a Műszer és Méréstechnikai Tanszékkel, több tüdőgyógyással közösen alkottak. Nevéhez fűződik az első magyar Rinomaniméter (orr légzésvizsgáló) készülék fejlesztése, melyet az ORFI orvosával fejlesztettek ki. Részt vett a Szovjet-Magyar műszaki tudományos együttműködésben a moszkvai orvostechikai kutatóintézettel. 1987-ben kinevezték a MEDICOR Művek műszaki vezérigazgatójának. Több külföldi Medicor vegyes vállalt igazgatóságának tagja volt (Medicor Latin Amerika, NSZ vegyes vállalt, Kanadai vegyesvállalat), a Lengyel-Magyar Orvostechikai társaság elnöke volt. Szakmát érintő több egyedüli és társ szabdalom tulajdonosa. A MEDICOR átalakulását követően a Medicor Kutató Fejlesztő Rt. elnök igazgatója 1990-ig. 1990-1992 között a Medicor Elektromedikai Ipari Rt. elnök igazgatója. 1992-től Koméd Kft. néven céget alapít koraszülött csecsemő inkubátorok fejlesztésére és gyártására. 2010-ben nyugdíjba vonult.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovacsics Károly

1948-ban született Tapolcán

1974-től 1977-ig a Taurus Gumiipari Vállalatnál tervezőmérnökként dolgozott. 1977 és 1990 között a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Műszerlaboratóriumában szervizmérnök. A Carl Zeiss Jena és a WILD Heerbrugg (később Leica) cégek fotogrammetriai berendezéseinek telepítése, üzemeltetése és karbantartása volt a feladata. 1990-ben a Geokomp Kft. alapító tagja. 1992-től a Jenoptik AG magyarországi képviselőjén vevőszolgálati feladatokat lát el. 1993-tól a SCHOTT Glas Mainz AG vette át a képviselői feladatokat. A tevékenység kiegészült a cégcsoport által gyártott speciális műszaki üvegtermékek és üvegkerámiák forgalmazásának és alkalmazásának támogatásával. 2006-tól az IRLBACHER Blickpunkt Glas GmbH. magyarországi képviselőjén is ellátta. 2010-ben vonult nyugdíjba, de egyéni vállalkozóként az IRLBACHER céget 2016-ig képviselte.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kóhalmy Sándor

1949-ben született Budapesten

1974-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán jeles minősítéssel. A Villamosipari Kutató Intézet Számítástechnikai Csoportjánál kezdett dolgozni, majd átkerült a nagyfeszültségű szigeteléstechikával foglalkozó főosztályra. A kutató megszűnésével, rövid átmeneti idő után, a főosztály japán tulajdonban Furukawa Electric Technológiai Intézet Kft. (FETI Kft.) néven működött tovább. Itt elsősorban villamos erőtereszámítással segítette a cég főként erősáramú szigetelők tervezésével és igen kis sorozatú gyártásával foglalkozó tevékenységét. Időközben igazgatóhelyettesi címig ment fel a ranglétrán.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kulisiewicz Tomasz

1949-ben született Varsóban

A Czeszochowai Műszaki Egyetem első évfolyamán a tanulmányok Magyarországon való folytatására jelentkezett és 1969-től a lengyel Felsőoktatási Minisztérium ösztöndíjasként a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán híradástechnika szakon folytatta tanulmányait. Az oklevelet 1974-ben szerezte digitális számítástechnikai ágazaton. Az egyetem elvégzését követően 1975-1981 között a lengyel úthálózat számítástechnikai központban dolgozott, operációs rendszer mérnökként, később igazgatóhelyettesként. 1982-1992 között lengyel szerelővállalatokkal Magyarországon dolgozott, többek között a paksi atomerőmű építésében és több magyar erőmű felújításában. Lengyelországba való visszatérése után 1992-2004 között Varsóban számítástechnikai lapokban dolgozott, mint rovatvezető, főszerkesztő helyettes és főszerkesztő. Mint vállalkozó 2001 óta a Lengyel Számítástechnikai és Távközlési Kamara tagja, 2010 óta a kamara Internet domain nevekkel foglalkozó választott bíróság tanácsának tagja. 2012 óta tagja a Lengyel Informatikai Társaság, 2014-2017 között a társaság mazoviai ág titkára, 2017-2020 elnökhelyettese, 2016-2023 között a Lengyel Informatikai Társaság mellett működő informatikai kompetenciák tanácsának titkára. 2015-ben a Varsói Tudományegyetemen, mint külsős megvédte doktorátusát e-kormányzat témakörben. E témakörben több tudományos cikk szerzője. 2015 óta nyugdíjas, de előadóként tovább dolgozik, külső akadémiai oktató, elemző jelentések és tanulmányok szerzője a központi szervek (többek között a lengyel Digitalizálási Minisztérium és az Elektronikus Hírközlési Hivatal) és Európai Bizottság részére. A katowicei Számítógép és Informatikai Múzeum múzeumbarátok egyesületének tagja. Néhány tudományos publikáció szerzője a számítástechnika történetéről, különösen a Közép- és Keleti Európa területén. Hobbiként az analóg fényképezőgépek és mobil telefonok gyűjtője.

Néhány egyesületi és kamarai kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lakatos Ferenc

1949-ben született Szegeden

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának műszer és irányítástechnikai szakán 1973-ban szerzett diplomát. A diploma megvédése után a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetnél (HIKI), későbbi nevén Mikroelektronikai Vállalat (MEV), Műszer és Méréstechnikai főosztályán kezdte meg pályafutását. Először tudományos munkatársként, majd később fejlesztési főmérnökként. Feladata diszpécser központok, elektronikus jelzőrendszerek tervezésének és gyártásának szakmai vezetése volt. Ezen berendezéseknek a felhasználása privát telekommunikációs hálózattal rendelkező intézményeknél valósult meg. A felhasználók, a teljes felsorolás igénye nélkül, az áramszolgáltatók, energiatermelő erőművek, mentőszolgálatok, tűzoltóságok, rendőrségek, kormányzati területi intézmények, határőrség stb. voltak. A rendszerváltás után 1990-től az osztrák Schrack Telekom Ag. magyarországi érdekeltségénél (Schrack Telekom Rt.) telefonközpontok értékesítési területén folytatja munkáját, mint kereskedelmi igazgató. Több nagy, országos kiterjedésű, állami és magán kommunikációs hálózat értékesítésében és kivitelezésében vett részt. A cég, miután telekommunikációs üzletágát az Ericsson felvásárolta, Ericsson érdekeltségként működött tovább, ahol először kereskedelmi igazgatóként, majd ügyvezető igazgatóként folytatta munkáját. 2000-ben az Ericssontól egy pénzügyi befektető vásárolta meg az üzleti kommunikációs üzletágát és annak magyarországi érdekeltségét. A Damovo Group tagjaként, mint ügyvezető igazgató végzi értékesítési mérnöki és cégvezetői tevékenységét 2004-ig. 2004-től önálló üzletfejlesztési tanácsadóként tevékenykedik nyugdíjazásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Látos László

1950-ben született Budapesten

1968-ban felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára. 1969-ben kezdte meg tanulmányait a műszer és irányítástechnikai szakon. A diploma megszerzését követően 1974-ben az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában kezdett el dolgozni, az ipari elektronikai, majd a rendszertechnika laborban. Kezdő mérnökként a laborokban folyó fejlesztői munkákban vett részt. 1975-ben a BM Kormányórségnél mérnöki beosztásban helyezkedett el. Munkakörébe tartozott a magyarországi védett vezetők tartózkodási helyének, állami intézmények elektronikai védelmének tervezése, kivitelezése és üzemeltetése. 1981-ben a BME Villamosmérnöki Karán digitális elektronikai szakmérnöki képesítést szerzett, valamint német nyelvből sikeres nyelvizsgát tett. 1980-ban áthelyezték a BM Híradástechnikai Osztályra. Munkája a BM vezetékes és vezeték nélküli híradásához kapcsolódó eszközök fejlesztése és rendszerbe állítása. Témafelelősként egy digitális adatátviteli berendezés fejlesztését koordinálta, amely a sikeres üzemi próbákat követően közel 20 évig volt rendszeresítve a BM különböző szervezeteinél. A BME Mikrohullámú tanszékével együttműködve megvalósították a Kormányvonat rövidhullámú rádió összeköttetését. 1989-től részt vett a hazai védett vezetők és a külföldi delegációk híradó biztosításának megtervezésében és végrehajtásában, állami épületek (Parlament, Sándor palota stb.) video és behatolásvédelmi rendszerének tervezésében, megvalósításában. A Szentkorona 2000-ben a parlamentbe történő átszállításakor irányította a koronázási ékszerek elektronikus védelmi rendszerének kialakítását. 2008-ban történő nyugdíjba vonulásáig osztályvezetői munkakört töltött be. Rendőrségi Főtanácsos és 2006-ban -vezetői kategóriában- Az év Kormányőre címmel tüntették ki. 2008-2015 között a Multi Alarm Zrt.-nél dolgozott projektvezető mérnökként. Koordinálta a cég által telepített térfigyelő rendszerek javítását, karbantartását és IP alapúra történő átalakítását.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Legeza István

1949-ben született Debrecenben

Oklevelét a BME Villamosmérnöki Karán műszer- és irányítástechnikai szakán digitális berendezések ágazaton szerezte 1974-ben. Az abszolutórium (1973) után a SZÁMOK (Budapest) helyezkedett el, mint az IBM 370 gép rendszergazdája, ahol az alaptevékenységen kívül részt vett egy adatbázis-kezelő szoftvertermék (SÁMÁN) fejlesztésében és különféle fejlesztendő alkalmazások programozásában (Assembler, PL/I és COBOL nyelven) Tanfolyamokon tudását előadóként is terjesztette. 1978 -81 között a Volán Elektronika (Budapest) alkalmazások fejlesztése külföldi megrendelőnél. 1978-79 RUF Buchhaltung AG (Zürich) általános könyvelőprogram RUF gépre Assemblerben. 1979-80 Sparkassen Datendienst (Bécs) banki alkalmazás fejlesztése IBM COBOL-ban. 1980-81 CTM Computer Technik Müller (Konstanz, D) vágóhídi alkalmazás programozása Assemblerben CTM gépen. 1981-82 Dell Publishing Co (Pine Brook, NJ, USA) könyvterjesztői alkalmazás upgrade je modernebb technológiára Assembler és COBOL nyelven (IBM 370, DOS/VSE, MINICOM -> CICS, DBOMP -> IDMS) 1982-86 OKGT (Budapest) kőolajipari alkalmazások fejlesztése IBM 370 gépen COBOL-ban csoportvezetőként. 1982-től napjainkig saját vállalkozások nemzetközi projektek lebonyolítására. Kezdetben az IBM Host-gépeken, majd ráálltunk a SAP ügyviteli termék cégekre történő adaptálására a világ sok szegletében (európai, amerikai, közel- és távolkeleti országok) 1982- napjainkig Computer Partner Kft (Budapest);1996-2018 Cresham Software LLC (Sarasota, FL, USA); 1997- napjainkig Legeza & Partner GmbH (Bécs) ;2000-19 Novak Software GmbH (Hengersberg, Bayern, D)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Leitner György

1950-ben született Vécseren

A diploma megszerzése után 1974-től a Nyíregyházi Kossuth Lajos Szakközépiskolában műszaki tanárként, majd 1975-1976 között a nyíregyházi Taurus Gumigyárban fejlesztő-mérnöként dolgozott. 1976 és 1984 között a visontai Gagarin Hőerőműben dolgozott kezdetben fejlesztőmérnöként, később vezérléstechnikai művezetőként, majd folyamatirányítási főtechnológusként. Ebben az időszakban több sikeres újítást nyújtott be, és valószínűleg meg kollégáival együtt az erőművi blokkok irányítástechnikájával kapcsolatban. 1981-ben kezdeményezője és végrehajtója volt annak a vezérléstechnikai rekonstrukciónak, amiben az erőművi blokkok hagyományos relés vezérléstechnikáját Festo PLC-vel váltották ki. 1984-1987 között a GYÖNGYSZÖV ÁFÉSZ számítógép üzemeltetésvezetője volt. 1981-ben megalakította első saját cégét, a Micronic PJT-t, majd 1991-ben a Leidor Kft-t. Mindkét cég a mai napig működik, és főként ipari automatizálással foglalkozik. A cégek referencia munkái megtalálhatók az energiaipar, bányászat, gépipar, gyógyszeripar, vízi közművek, élelmiszeripar és a közlekedés területén. Sikeres exportmunkáik voltak Németországban és Lengyelországban is. 1987-1991 között a Festo Automatizálási Kft.-nél projektmenedzserként, majd vállalkozási osztályvezetőként vezetett projekteket az ipar szinte minden területén. 1992-1995 között az ÁB-AEGON Biztosító Rt. TeleCom és Software Teamnek a vezetője volt. 1995-1996 között a Multipolaris Kft.-nél rendszerteknikai főmérnöként dolgozott. 2005-2010 között ismét a Festo Kft.-nél dolgozott kiemelt folyamatirányítási szakértőként. 2010-ben lett nyugdíjas. Azóta is a saját cégeiben valószínűleg meg projekteket, és ezek PLC, illetve SCADA programozási és üzembe helyezési feladatait végzi el, alkalmanként alvállalkozók bevonásával.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Leskó András

1949-ben született Budapesten

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán szerzett diplomát 1974-ben. Az egyetem elvégzése után a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben (HIKI) helyezkedett el, ahol hibrid integrált áramkörök tervezésével és az ezekhez kapcsolódó technológiai célműszerek fejlesztésével foglalkozott. 1975-ben tudományos segédmunkatárssá, 1978-ban tudományos munkatárssá minősítették. HIKI átalakulása után a Mikroelektronika Vállalat szervezeti egységében folytatta munkáját. Részt vett többek között vékonyréteg NiCr ellenállások eróziós trimmelőinek, magas hőmérsékleten működő olajtechnológiai mérőszonda áramkörének, számítógép vezérelt mérőautomatának a fejlesztésében. 1984-ben a Hibrid Gyártmányfejlesztési Főosztály Alkalmazástechnikai osztályának, 1986-ban az Áramkör Tervezési osztályának vezetőjévé nevezték ki. 1987-ben kilépett a MEV-ből. Társaival kifejlesztették a Legafon elnevezésű távközlési berendezést, amit elsősorban a Matáv használt telefonvonalak kapacitásának bővítésére. Nyugdíjba vonulásáig a Mikrodigit Kkt.-ben ügyviteli szoftverek készítésével foglalkozott. Több szabadalom társszerzője.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Liling Tamás

1950-ben született Budapesten

1968-ban a kőbányai Rádió és TV műszerész szakközép iskolában érettségizett. 1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, műszer- és irányítástechnika szakon, műszer- és irányítástechnika ágazaton szerzett villamosmérnöki oklevelet- 1975-1995 között a Magyar Filmgyártó Vállalatnál a hangstúdiók üzemeltetéséért felelős mérnökként, majd a műteremi filmforgatások mindenkori igényeit kielégítő akusztikai kialakítások fejlesztésén dolgozott. Később a Filmgyárból kivált és önálló vállalként működő MOVI-nál videó mérnökként dolgozott. Az első hazai PAL rendszerű televíziós stúdió létrehozásában és rendszeres televíziós adás (NAP TV) elindításában, működtetésében többféle szerepkörben is dolgozott (stúdió-mérnök, videó mérnök, videó vágó, szerkesztő, rendező). Szakmai tevékenységének kibővítéséhez 1981-ben az MLEE esztétika szakon, 1990-ben az ELTE- Kommunikáció és Videó szakon szerzett szakirányú végzettséget. 1992-ben az Egyesült Királyságban Open Learning and Technology Based Training tananyag fejlesztő diplomát szerzett. A MOVI videó stúdiójában számos nívódíjas, Oscar-díjas televíziós műsor, film, reklám film, szerzői film elkészítésében dolgozott. A MOVI megszűnése után egyéni vállalkozóként dolgozott nyugdíjig. Az alma matere nem csak a szűkebben vett szakmai alapismeretekkel, de a társadalom iránti felelősségérzettel is felvértezte, melyben az akkor aktívan működő R Klub kiemelkedő szerepet töltött be. Ezek szellemében több alapítványt hozott létre, amelyek különféle hátrányos élethelyzetű embereknek nyújtottak segítséget.

Társadalmi innovációs tevékenységéért 2002-ben ASHOKA ösztöndíjat, 2012-ben pedig SozialMarie-díjat kapott. Több felsőfokú intézményben óraadóként tanított (ELTE, Wesley János Lelkészképző Főiskola). Számos szakmai és társadalmi szervezetben vállalt felelős-ségteljes pozíciót. (ORTT, Soros Alapítvány, stb.)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerete el értékes mérnöki tevékenységét.

Logvinov Vladimir

1949-ben született Moszkvában

A diploma megszerzése után munkatárs volt a Szovjetunió Külgazdasági Bizottság budapesti kirendeltségén. Részt vett az akkoriban megkezdődött PAKSI Atomerőmű 1. műszaki és kereskedelmi dokumentációjának elkészítésében és egyeztetésében. Hazatérése után a Szovjetunió Állami Műszaki Fejlesztő Bizottság külkereskedelmi szervezetében – Vnestechnika-ban dolgozott. A feladatköre volt: a külkereskedelmi szerződések kötése, nemzetközi műszaki-tudományos kutatási, fejlesztési, tervezési, kísérleti munkák elvégzése. Főleg magyar külkereskedelmi vállalatok voltak a partnerei: Tesco, Videoton, Geominko, Chemokomplex, Híradástechnika. A kétezres évektől kezdve nyugdíjba vonulásáig a moszkvai TAJM cégnél dolgozott, amely szerződést kötött nagy nemzetközi, Magyarországon működő elektromos korbácsgyártóval, a – LEAR COPR. céggel. A magyar partnerrel sikerült egy komplett üzemet Magyarországról Moszkva megyébe áttelepíteni, rövid időn belül üzembe helyezni, annak munkáját beindítani, ahol, mint igazgató vezette az alkatrészek gyártását. A Magyarországról behozott alkatrészekből előállított készterméket Leningrád megyébe szállították a FORD FOCUS összeszerelő gyárába. Az üzem létszáma közel 400 fő volt. Az üzem munkája annyira sikeres volt, hogy másfél évvel a kezdés után, a FORD-tól Q-1 elismerést kapott, mint MEGBIZHATÓ SZÁLLÍTÓ. A szigorú ellenőrzések során, melyeket minden hónapban meghatározott szakértői bizottság vezetett, elismerte az ISO szabványnak megfelelő, kiemelkedő teljesítményt (technikai audit). Nyugdíjas éveiben sokat dolgozott mint magyar-orosz fordító. Orosz nyelvre fordította, a PAKS-2 előkészítéseként a magyarországi atomerőművekre vonatkozó követelmények, előírások, biztonsági vizsgálati jelentések nagy részét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Luong Thi Ngot

1951-ben született Vietnámban

1975 - 1983 között dolgozott a vietnami Hai Phong város statisztikai részlegének számítógépes irodájában számítógépjavító mérnökként.

1983 - 1990 között a Vietnami Közlekedési Minisztérium villamos berendezések üzemében dolgozott.

1990 - 2007 között a Belügyminisztérium Információs Központjában dolgozott: a vietnami belügyek minisztériumának információs és adattárának vezetője volt.

2007 óta nyugdíjas.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Luong Van Luong

1944-ben született Vietnámban

1975-1977: Hadnagy, tisztségviselő, 596-os plébánián és az információs parancsnokságon, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1977-1979: Hadnagy, ZMKA tanuló

1979-1997: Százados, őrnagy, alezredes, ezredes, tisztségviselő, brigád-helyettese. A védelmi minisztérium információs parancsnoka.

1998: Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mádl Katalin

1950-ben született Bándon

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán 1974-ben szerzett diplomát. A diploma megvédése után a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézet (HIKI), későbbi nevén Mikroelektronikai Vállalat (MEV), Félvezető Technológiai Főosztályán kezdte meg pályafutását, mint tudományos munkatárs. Szűkebb feladata a MOS technológiával készült integrált áramkörök hibaanalízise pásztázó (Scanning) elektronmikroszkóp használatával, melyet, mint vendégkutató, a Műszaki Fizikai Kutató Intézetben végzett. Pályáját a rendszerváltás után, a MEV megszűnését követően, 1991-ben a BME Nemzetközi Oktatási Központjában, NOK (később TANOK) folytatta. Első feladata a Karlsruhei Egyetemmel (Universität Karlsruhe, később Karlsruher Institut für Technologie, KIT) közös német nyelvű mérnökképzés előkészítése és bevezetése volt a BME 4 karán (Építőmérnöki, Gépészmérnöki, Közlekedésmérnöki, Villamosmérnöki és Informatikai Kar). A képzés 1992. évi bevezetése után nyugdíjazásáig a német nyelvű mérnökképzés koordinációs igazgatója, koordinátora, valamint a KIT és BME közti együttműködés szervezője volt.

Elismerések: 1996: „Für besondere Verdienste um die Universität Karlsruhe”, Karlsruhei Egyetem; 2004: Az Egyetemért („Pro Universitate”), BME 2015: Rektori Dicséret.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Magyar Balázs

1949-ben született Újpesten

Az egyetem elvégzése után szakközépiskolai tanárként helyezkedett el, de három évi tanítás után a szakma vonzása erősebb volt benne, így az MMG-nél helyezkedett el rendszertervező mérnökként, ahol kőolajipari folyamatirányító rendszer tervezésével foglalkozott. Ezt követően a NEVIKI kutatóintézet irányítástechnikai főosztályán helyezkedett el, ahol mikroprocesszoros eszközök és folyamatirányító rendszerek tervezésével, programozásával és gyártásával foglalkozott. 10 év után a NEVIKI az irányítástechnikai főosztályt és a budapesti telephelyet megszüntették, így kénytelen volt munkahelyet váltani. Így került a VERTESZ elektronikai osztályára osztályvezető-helyettesként, majd később osztályvezetőként, ahol távadók, irányítástechnikai eszközök és rendszerek tervezésének és gyártásának irányítása volt a feladata. A rendszerváltás után a VERTESZ-t egy francia cég, a MERLIN GERIN, majd a Group Schneider vásárolta fel. Így töltött fél évet Franciaországban a francia berendezések magyarországi adaptációjának megvalósítása érdekében. Az elektronikai részlegben folyó fejlesztési tevékenység egy idő után nem illeszkedett a francia vállalat profiljába, ezért a főosztályt privatizálták, így négyen a főosztályt Kft.-vé (VERTESZ Kft.) alakították, megtartva a dolgozókat és a korábbi tevékenységet. A Kft.-ben először a fejlesztői tevékenységet irányította, majd projektvezetőként mérés- adatgyűjtő rendszerek, valamint energiagazdálkodó rendszerek tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. Ilyen rendszerek készültek az ország több áramszolgáltatója, TVK, Sanofi, Gallicoop, Elmű és több kisebb vállalat számára. Ezt a tevékenységét egész nyugdíjba vonulásáig folytatta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mai Van Chinh

1950-ben született Vietnámban

1976 – 1982: Hadnagy, a Vietnami Védelmi Minisztérium Kormányhivatalának számítástechnikai központjában dolgozott villamosmérnökként.

1983 – 1994: Főhadnagy, százados, a Ho Chi Minh-i városi számítási központ vezetője a Pénzügyminisztériumban, majd a Vietnámi Védelmi Minisztériumban.

1996 – 2007: Alezredes, ezredes, a Vietnami Védelmi Minisztérium számítástechnikai központjának alelnöke, pénzügyminiszter.

2008 – Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Meggyesi József

1950-ben született Tibolddarócon

A Budapesti Műszaki Egyetem elvégzése után a Rába Magyar Vagon- és Gépgyár TMK villamos üzemében kezdett el dolgozni, először operatív mérnökként, majd 1976 - 83 között művezetőként. Ezután 1983 - 1996 között a győri Pattantyús Ábrahám Géza Ipari Szakközépiskola tanáraként dolgozott, amely tevékenysége mellett 1992-ben a BME Természet-és Társadalomtudományi Karának mérnöktanári szakján mérnöktanári diplomát, majd 2002-ben a BMGE Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán közoktatásvezetői képesítést szerzett. Mérnöktanári munkája során, a középfokú szakoktatás technikai átállása idején, a folyamatot segítő, társszerzőként vett részt a Villamosművek II. és a Villamosművek Példatár technikai tankönyvek szerkesztési munkálatai elvégzésében. 1992-től főállásban a győri, Győr-Moson-Sopron Megye Közgyűlésének Kollégiuma igazgatójaként dolgozott, mint önálló költségvetésű közoktatási intézmény vezetője, egészen a kollégium megszűnéséig, ezzel egybeesően nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjasként még három évig a LIA Alapítványi Iskola mérnökasszisztensképző oktatásban vett részt, egészen a képzési forma 2012. évi átszervezéséig, amelynek eredményeként az oktatás és vizsgáztatás visszakerült a szakirányú egyetemek igazgatása és felügyelete alá.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Meskó György

1942-ben született Budapesten

1960-ban érettségizett a budapesti Petőfi Sándor Gimnáziumban. 1960-ban elhelyezkedett a Vízgazdálkodási Tudományos Kutatóintézetnél (VITUKI), ahol az elektromos laborban dolgozott 1968-ig. 1962-ben elektroműszerész szakvizsgát tett. 1962-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem (BME) Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakára, esti tagozaton. Diplomáját 1968-ban védte meg. 1968-tól a Fok-Gyem Műszergyártó Szövetkezetnél dolgozott mint fejlesztő mérnök, majd mint laborvezető. Fő tevékenysége, a munkatársaival közösen kifejlesztett –több szabadalmukkal védett– „visinform” márkanévű vizuális közönségtájékoztató berendezések (mint vasúti– repülőtéri utastájékoztatók, sport– és játék időmérők, eredményjelzők, reklám-kijelzők stb.) egységeinek fejlesztése, folyamatos korszerűsítése, gyártásba vitele, bonyolultabb rendszereknek helyszíni üzembe-helyezése, a hozzá fűződő kereskedelmi tevékenységek műszaki támogatása. Így a vezető fejlesztői tevékenysége mellett a világ számos országában (pályaudvarokon, sportlétesítményekben, közösségi tereken stb.) végzett helyszíni telepítési munkát. Kiemelt feladata volt a Moszkvai Olimpia hat különböző létesítményébe szállított komplett versenybonyolító tájékoztató rendszereinek telepítési– a játékok alatti biztonságos üzemeltetési munkáinak irányítása. 1993-ban a szövetkezetből néhány kollégájával kiválva megalapította a FORE Villamosmérnöki Kft-t, melyet 2010-ig, a nyugdíjba vonulásáig vezetett. A Kft. tevékenységi köre nagyrészt azonos volt az előző helyen általuk végzettekkel, kiegészülve különböző egyedi vezérlő berendezések gyártásával. Irányításával, a tervezésben, kivitelezésben való aktív részt vételével különböző korszerű tájékoztató berendezéseket, a TV stúdiók részére látványtechnikai kijelzőket, színházi fénytechnikai rendszereket készítettek.

Több alkalommal „Kiváló Dolgozó” kitüntetést kapott, illetve 1980-ban „a Munka Érdemrend ezüst fokozata” kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mikecz Mátyás

1951-ben született Kaposváron

1969-ben érettségizett Kaposváron a Táncsics Mihály Gimnázium matematika-fizika tagozaton. 1969-ben kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és irányítástechnikai Szakán. A diploma megszerzését követően a SZIKKTI (Szilvázatipari Központi Kutató és Tervező Intézet) alkalmazottjaként foglalkozott az építőanyag-ipari irányítás-technikai fejlesztésekkel. Cement-, üveg- és téglaiipari alkalmazásokban a fejlett számítógépes vezérlés- és irányítástechnikát alkalmazta, az adaptív szabályozások technikai kiépítésében is közreműködött. Rendszerváltást követően – miután megszűnt a SZIKKTI – magánvállalkozóként a SZILKE Kft.-ben folytatta tevékenységét. Az ipar különböző ágazataiban dolgozott. Egyedi, saját fejlesztésű, elektronikus intelligens szabályozó készülékek értékesítésével és egyéb, komplex ipari vezérléstechnikai rendszerek tervezésével és megvalósításával foglalkozott. 2016-tól villamos tervezéssel és főként a villamos rendszerek különböző szakágainak műszaki ellenőrzésével foglalkozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnár Gábor

1950-ben született Budapesten.

Az egyetem elvégzése után, 1974-ben, a Távközlési Kutató Intézet Számítógéptudományi Főosztályán kezdte el tevékenységét tudományos segédmunkatársként. A fordítóprogramok tervezésével és megvalósításával foglalkozott, speciális szakterülete a szintaktikus elemzők automatikus előállítására volt. Fontosabb eredményei az XXPL rendszerprogramozási nyelv definiálása és megvalósítása, valamint egy feladatorientált programozási nyelv elkészítése volt. 1977-ben tudományos munkatársként nevezték ki. 1978-tól a svéd LM Ericsson cég számára végzett szoftverfejlesztési munkákat. A megoldandó feladatok számítógép vezérelt telefonközpontok szoftverfejlesztő eszközeinek elkészítéséből álltak. 1981-től a COMPORGAN Rendszerház dolgozójaként folytatta a svéd szoftver export munkát. 1984-ben nyolc kollégájával együtt megalakította a Microsec Számítástechnikai Fejlesztő Kiszövetkezetet. A kiszövetkezetben az osztrák Kontron cég számára fejlesztett valós idejű adatgyűjtő rendszert. 1986-tól Németországban a Siemens AG részére végzett tanácsadói tevékenységet Unix rendszer- és kommunikációs szoftver területén. 1995-ben a Siemens AG-től a START Amadeus céghez váltott, ahol rendszertervezői és projektmenedzseri feladatokat látott el beléptető és kommunikációs rendszerek területén. 2003-tól a Ticketcorner GmbH cégnél tevékenykedett szintén rendszertervező és projektmenedzseri funkciókban egy online jegyeladó rendszer fejlesztésénél. 2007-től az IBM Deutschland cégnél VOIP telefonközpont szoftver tervezésében és fejlesztésben vett részt. 2012-ben, visszatérve Magyarországra, a Microsec Zrt. hiteles elektronikus levél prototípus rendszer tervezésében vett részt. 2013-tól a nyugdíjazásig a Magyar Posta Zrt.-nél tanácsadói tevékenységet folytatott egy hibrid levelezési projektben. 2015-től nyugdíjasként a Microsec Zrt.-nél végez kisebb kutatási, fejlesztési feladatokat külső munkatársként.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nándori József

1951-ben született Berceken

Gimnáziumi érettségi után diplomázott a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, 1974-ben. Első munkahelye a Magyar Filmgyártó Vállalat volt, ahol első feladata a világítástechnika teljes rekonstrukciója volt, ami a mai napig használatos. Utána filmkamerák fejlesztésével foglalkozott, sok elfogadott újításával „kiváló újítóként” részt vett az Újítók és Feltalálók Országos Kongresszusán is. Később a MAFILM első videostúdiójának vezetője lett, ahol operatóri tevékenység mellett főképpen utómunkálatokkal foglalkozott, majd Filmpremier Stúdió vezetője lett. 1984-től önálló operatóri és rendezői feladatokat is vállalt. Több mint hétszáz videoklip elkészítése mellett részt vett sok játékfilm és reklám elkészítésében. Forgatott a Magyar Televíziónak, klipjeit az MTV-Europe is vetítette. Dolgozott a BBC-nek, az ARD-nek a Forma-1-en, Transworld Sportnak. Forgatott földön, vízen, víz alatt, helikopterből, hőlégballonból, Magyarországon, Cannesban, Monte Carloban, Moszkvában, Velencében, Altenbergben, Bécsben, Isztambulban, Grand Canarián, stb. Részt vett különböző versenyeken és fesztiválokon, ahol már több ízben díjat is nyert. Jelenleg saját vállalkozása van filmgyártásra, saját produkcióként készített több reklámfilm, koncert videót, portréfilmet, dokumentumfilmet, havonta jelentkező televíziós magazinműsort. Első nagyjátékfilmje a „Rom-mánia” című film volt. 2010-ben készítette el a „Szép Magyarország” című játékfilmjét. Mindkét alkotást bemutatták a Magyar Játékfilmszemlén is. Ma is aktívan dolgozik rendező-operatőrként. Technikai felszereléseit folyamatosan fejleszti, rendelkezik Full HD/4k professzionális kamerával, drónnal, vízalatti kamerával, go-pro-val és Edius 8 professzionális utómunka stúdióval.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ngo Gia Dien

1948-ban született Vietnámban

1975 - 1976: Hadnagy, M3 gyár műszaki tisztje, Információs Parancsnokság, Vietnami Védelmi Minisztérium.

1976 - 2000: Főhadnagy, százados, őrnagy, alezredes, ezredes, Informatikai Intézet kutató tisztviselője, Vietnami Védelmi Minisztérium;

2000 - 2008: Ezredes, osztályvezető, magas technológiai információs műszaki központ, Vietnami Védelmi Minisztérium;

2008 – Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Dinh Long

1941-ben született Vietnámban

1975: Hadnagy, asszisztens, katonai parancsnokságon, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1976 - 1995: Főhadnagy, százados, őrnagy, alezredes, ezredes, főtanácsnok, katonai parancsnokság, Vietnami Védelmi Minisztériumban teljesített szolgálatot;

1995 - 1999: magas szintű szakértő a Vietnami Állami Tervezési Bizottságnál;

2000 - Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Duc Uy

1949-ben született Vietnámban

1968 - 1974: BME hallgatója

1975 - 1978: Hadnagy, Katonai Műszaki Intézet, Vietnami Védelmi Minisztérium

1981 - 1988: Ezredes, félvezető gyár; Vietnámi Védelmi Minisztérium

1988 - 2004: Munka a Német Szövetségi Köztársaságban.

2004 - Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Hong Toan

1947-ben született Vietnámban

1967 - 1974: Hallgató a Budapesti Műszaki Egyetemen

1975 - 1979: Hadnagy, Katonai Műszaki Intézetben, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1980 - 1991: Főhadnagy, százados, a Vietnami Védelmi Minisztérium félvezető gyártóüzemének igazgatója.

1991 - 1993: őrnagy, alezredes, műszaki tiszt a lőszergyárban Ly By-ban

1994 - Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Kiem Kat

1947-ben született Vietnámban.

1975 és 1978 között: Hadnagy a Katonai Műszaki Intézetben, majd a Vietnámi Védelmi Minisztériumban;

1979 - 1981: Főhadnagy, gyakornok a Budapesti Ipari Információs Elektronikai Kutatóintézetben (HIKI);

1982 - 1983: Százados, Vietnami Védelmi Minisztériumban dolgozott.

1984 - 2002 a Vietnámi Alkalmazott Technológiai Kutatóintézet főszakértője.

2004 - Nyugdíjas.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Mai Anh

1949-ben született Vietnámban

1966 szeptemberében állami ösztöndíjasként érkezett Magyarországra, ahol egy évig a Nemzetközi Előkészítő Intézetben magyarul tanult. 1967-1972 között a Budapesti Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait. 1972 decemberében, miután befejezte az egyetemet, visszatért Vietnámba, ahol a Vietnámi Hirügynökség Irodájába (VNA) került mint mérnök. 1985-től 2005-ig osztályvezető-helyettesként, majd 2006-tól nyugdíjba vonulásáig osztályvezetőként dolgozott. 2009-ben nyugdíjba vonult.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Minh Song

1946-ban született Vietnámban

1975 - 1984: Hadnagy, főhadnagy a Katonai Mérnöki Intézetben, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban;

1984 - 1990: a Vietnami Elektronikai és Informatikai Főigazgatóság műszaki tisztviselője;

1990 - 2015: 3C számítógépes kommunikációs és vezérlő cég alelnöke;

2015-től Nyugdíjas

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Quac Tinh

1949-ben született Thanh Hoa-ban.

1974-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar Műszer és Irányítás technika szakon

1975 - 80 Budapesti Technikai Kutató Intézetben dolgozott.

1980 - 85 Hanoi Műszaki Egyetem Fizika Tanszékén dolgozott.

1906 - 2011 Nemzeti Technológiai Kutatóintézetben dolgozott.

2011-től nyugdíjas, Hanoiban él.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Tat Thang

1948-ban született Vietnámban

1975 - 1976: Hadnagy, a Vietnami Védelmi Minisztérium katonai műszaki intézetében;

1976 - 1992: Főhadnagy, százados, dolgozott a Z181 gyárban, a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1993 - 2003: A PROSIMEX cég kereskedelmi minisztériumában teljesített szolgálatot.

2004 - 2008: a Magyarországon működő Vietnami Nagykövetség kereskedelmi attaséja

2008 - Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Thi Sa

1949-ben született Vietnámban

Érettségi után állami ösztöndíjasként, 1966 szeptemberében került Magyarországra, ahol első évben magyarul tanult a Nemzetközi Előkészítő Intézetben, majd 1967-1972 között a Budapesti Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányaimat. Az egyetem befejezése után visszatért Vietnámba, ahol a Fizikai Kutató Intézetbe került. 1974-től a volt Szovjetunióban, Dubna Kutató Intézetben dolgozott, majd 1982-ben sikeresen doktori címet szerzett. Ezt követően visszatért Vietnámba, majd 1992-ben ismét a volt Szovjetunióba került vissza, az MGU-hoz tartozó kutatóintézetbe. 2000-ben hazautazott és nyugdíjba vonulásáig a régi munkahelyén a vietnámi Fizikai Kutató Intézetben dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Tinh

1948-ban született Vietnámban

1974 - 1980 Villamosenergia-termelő üzemben, Vinh City, Nghe An tartományban dolgozott Vietnámban.

1981 - 1993: Vezető, villamos energia-üzem, HaTing tartományi villamosenergia cégnél Vietnámban dolgozott;

1994 - Nyugdíjba vonul

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Van Dinh

1949-ben született Vietnámban

1967 - 1974: Hallgató a Budapesti Műszaki Egyetemen

1975 - 1986: Hadnagy, az Információs Parancsnokságon, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1987 - 2010: Fő szakértő, nemzetközi kapcsolatok őre a Vietnami Tudományos és Technológiai Minisztériumban.

2011 - Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Van Thuyet

1946-ban született Vietnámban

1967 – 1974: Alhadnagy, hallgató a Budapesti Műszaki Egyetemen.

1975 – 1979: Hadnagy, Főhadnagy, katonai műszaki intézetben dolgozik, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1979– 1994: Százados, Őrnagy, alezredes, asszisztens, tervezési osztály vezetője, műszaki szolgáltatások igazgatója, Sao Mai félvezető gyártás tudományos szövetsége, Vietnami Védelmi Minisztériumban teljesít szolgálatot.

1994 – 2001: Ezredes, az üzem igazgatója, a SaoMai félvezető gyártás tudományos szövetsége - a Vietnami Védelmi Minisztérium védelmi ipari főigazgatóságán

2001 – 2002: Ezredes, a Z181 gyár vezetője Védelmi Ipari Főigazgatóságon, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

2002 – Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Xuan Lam

1952-ben született Vietnámban.

1975 - 1984: a Vinh erőmű vezetője.

1984 - 1988: Villamosenergia vállalat igazgatója Vietnámban

1989 - 1991: Tanár az Elektromos Művészeti Iskolában Vietnámban.

1991 - 2011: A villamosenergia igazgatója CanLoc városában, HaTinh tartományban, Vietnámban.

2012 - Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Xuan Yem

1969 - 1974: Hallgató a Budapesti Műszaki Egyetemen;

1975 - 1981: Hadnagy, főhadnagy, műszaki bizottság vezetője, Z165 üzem Gázolaj Főigazgatóságon, majd a Vietnámi Védelmi Minisztériumban.

1981 - 1982: Százdos, a Tanulmányi Osztály, Logisztikai Főigazgatóságon a Vietnami Védelmi Minisztérium

1983: Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen Thi Nhiem

1948-ban született Vietnámban

Érettségi után, 1966-ban Magyarországra állami ösztöndíjasként került. Első évben magyar nyelvet tanult a Nemzetközi Előkészítő Intézetben, majd 1967-től 1972-ig a Budapesti Műszaki Egyetemen folytatta tanulmányait. Az egyetem befejezését követően Vietnámba tért vissza, ahol a vietnámi központi TV-be került. A központi TV-ben dolgozott különböző pozíciókban mérnökként, osztályvezető-helyettesként majd osztályvezetőként. 2003-ban vonult nyugdíjba. Férje szintén BME-t végzett, 1970-ben. Két gyermekük és három unokájuk van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Oláh Tamás

1950-ben született Szegeden

Az egyetem elvégzése után első munkahelye a JATE kibernetikai laboratóriuma volt, ahol a diplomamunkáját is írta. Ezt követően éles váltással négy évig az MTA Szegedi Biológiai Kutató Növényélettani Intézetében dolgozott tudományos segédmunkatársként. 1979-től 1981-ig a Szegedi Közlekedési Vállalat fejlesztési és beruházási osztályvezetője volt. Elsőként a vidéki városok közül az ő vezetése alatt épült ki itt trolibusz vonal. 1982-től 1983-ig a Délmagyarországi MÉH vállalat műszaki igazgatója, ahol vezetésével Közép-Európa legnagyobb kábelfeldolgozó üzeme létesült. Ebből a beruházásból írta diplomamunkáját a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász tagozat külkereskedelmi szakán. Ezt követően lett 33 évesen első számú vezető, öt évig a Konkordia Csongrád-megyei szövetkezeti közös vállalat vezérigazgatója. Újabb éles váltással a Hungarofeder tollfeldolgozó kft. vezérigazgatója 1989-től 1990-ig. Ezután két évig eredeti végzettségéhez részben visszatérve az akkor privatizált gödöllői Ganz Mérőgyár Kft. vezérigazgatója. Ezalatt végzett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem vezetés és szervezés szakközgazdász tagozatán. 1992-től 2008-ig, nyugdíjba vonulásáig, az SHV holland magánvállalatnál dolgozott hét különböző munkakörben: A Prímagáz Hungária vállalat szegedi regionális igazgatója, majd a cég kereskedelmi igazgatója. Utrechtben az anyacég elnök-vezérigazgatójának tanácsadója. Három évig Varsóban a Gaspol lengyel propán-butángáz cég elnök-vezérigazgatója. 2000-ben az SHV Gas E-kereskedelmi vezetője Párizsban. 2001-től 2004-ig a Prímagáz Hungária vezérigazgatója. 2004 közepétől 2008 végéig Hollandiában a hoofddorpi székhelyű SHV Gas első elnökhelyettese, felelős a cég magyar, szlovák, cseh, lengyel, osztrák, benelux, török, indiai, pakisztáni, északír és nagy-britanniai vállalataiért. A magyar mellett felsőfokú német és angol, középfokú orosz nyelvtudással rendelkezik.

Kitüntetések: Kiváló Munkáért, Kiváló Szövetkezeti Munkáért. Nem volt párttag.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Oraja László

1948-ban született Budapesten

1974-ben végzett a BME Villamosmérnöki Karán műszer- és irányítástechnika szakon. A diploma átvétele után a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben helyezkedett el, ahol rövidesen előbb tudományos segédmunkatársi, később munkatársi címet szerzett. Feladata volt digitális telefonközpontok részáramköreinek, különböző mérésadatgyűjtő rendszerek analóg és digitális áramköreinek tervezése. A 80-as évektől a HIKI jogutódaként működő Mikroelektronikai Vállalatnál (MEV) egy nagysebességű processzor és memória IC mérésére szolgáló mérőautomata, nagyberendezés tervezésében vett részt. Feladata volt a berendezés precíziós, nagy pontosságú – mikroV és pA felbontású - paraméterek mérésére is alkalmas mérőegységének fejlesztése. Ennek az egységnek önteszteléséhez szükséges programok írásával is foglalkozott. A berendezés nagyszámú külföldi üzembehelyezésében is részt vett. A MEV megszűnése után a 90-es években egy biztonságtechnikával foglalkozó cégnél helyezkedett el. Itt elektromos, motoros biztonsági rácsok, elektromos ajtók vezérlőáramköreinek, ezen eszközök központi működtetését lehetővé tevő áramkörök fejlesztésével foglalkozott. De feladata volt riasztó panelek, és kódkapcsoló áramkörök tervezése is. A 2000-től az Állami Autópálya Kezelőnél dolgozott. Munkája során az autópályán előforduló elektronikai berendezések (hurok forgalom számláló, meteorológiai állomások, kamerarendszer, a nagy tájékoztató táblák, autók villogó rendszerei stb.) áramköreinek javításával foglalkozott. A javítást elősegítő tesztelő, szimuláló áramkörök fejlesztése is feladata volt. A már nem javítható – többnyire processzoros - panelek pótlására, terveznie kellett egy-egy helyettesítő áramkört is.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Osváth Péter

1950-ben született Debrecenben

11 hónap sorkatonai szolgálat után 1969-től a BME Villamosmérnöki Karán tanult, erős-áramú szakon diplomázott 1974-ben. A VILATI Egri Gyára Műszaki Főosztályán kapott munkát, majd áthívták az Alpári Gyula Közgazdasági Szakközépiskolába, számítástechnika tagozaton rendszertechnika és programozás tantárgyakat tanítani. 1977-ben mérnök-tanár oklevelet szerzett. Az iskolai hardver egy VILATI Practicomp 4000 kisszámítógép volt, amelyen Assembly programok futottak. Kezelőprogramokat (a későbbi operációs rendszerek őseit) és ár kalkulációs, készletnyilvántartó programokat fejlesztett külső cégeknek. 1980-ban egy katonai továbbképzés után a Munkásőrségnél vállalt munkát híradó szakcsoporthoz vezetőként, 1985-től megyei parancsnokhelyettesként. Elsőként alkalmazott számítógépet a vezetési közlemények fedésére, titkosítására. A PC-k elterjedésekor tanácsadóként országos hálózat kialakításán dolgozott. 1988-tól az egri Neumann János Közgazdasági Szakközépiskolában vezetett COBOL programozási gyakorlatokat, majd tanított ügyviteltechnika, szervezés tantárgyakat. Az új, informatika tantárgyhoz tantervet készített, a szakképzéshez, felnőttképzéshez jegyzeteket írt. 1993-tól egy amerikai-magyar biztonságtechnikai cégnél műszaki vezetőként, majd főmérnökként import Napco elektronikai eszközök honosítása (dokumentáció fordítása, tervezés, programozás, szakemberek betanítása) volt a feladata. 1994-től a Heves Megyei Pedagógiai Intézetben közoktatási szakértőként a számítógépek iskolai elterjesztését, tanácsadóként a holland belső gondozói rendszert (BGR), a SULINET és a COMENIUS országos közoktatási projekteket segítette. 2004-től a Heves Megyei Önkormányzat Művelődési Irodáján a megyei fenntartású szakképző, és más intézmények szakmai koordinálását végezte. Belső auditorként segítette a hivatal ISO 9001:2000 minőségügyi rendszerének kialakítását. 2011-ben az iroda vezetőjeként nyugdíjazták.

Kitüntetései: A Haza Szolgálatáért Érdemérem – Arany (1986), Eötvös József-Emlékérem - Arany (2016)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pákozdi Imre

1950-ben született Budapesten

Okleveles villamosmérnök, szoftverfejlesztő, a Graphisoft volt projektvezetője, majd egyik elnökhelyettese (1985-1999). Korábban a TÁKI, majd az ELGI (Eötvös Loránd Geofizikai Intézet) szoftver-fejlesztője volt, utóbbi helyen egy máig használatos mikroszámítógépes mélyfúrás geofizikai eszköz programrendszerét hozott létre. A Graphisoftból történt 1999-es visszavonulása után, 2003-tól hét éven át kisvállalkozásmenedzsmentet tanított a Corvinus Egyetemen, 2006-tól pedig öt éven át nemzetközi üzletkötést oktatott a Graphisoft AIT (Aquincum Institute of Technology) kurzusain. 2011-2014-között nemzetközi üzletfejlesztési és vezetői tanácsadóként dolgozott az IND nevű, magyar bankiszoftverfejlesztő vállalatnál. Beszél angolul és németül, mindkét nyelvből felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Számos, főleg gazdaságpolitikai cikket írta a korai Heti Válasznak és az UFI-nak, továbbá 2004-2007 között egyik szerzője volt az akkor ellenzéki Fideszhez közelálló Budapest Analyses c. internetes külpolitikai folyóiratnak. 2011-től több mint harminc cikk szerzője és rendszeres hozzászólója az epiteszforum.hu építészeti honlapnak. Feleségével 47 éve házasok, két felnőtt gyermekük van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pál-Szabó Gabriella

1950-ben született Budapesten

1974-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán. 1974-87-ig az Infelcor Számítástechnikai Kft.-nél dolgozott programozóként, majd a Számítógéppalkalmazási Kutató Intézetben (SZÁMALK, SZÁMKI) tudományos segéd-, és munkatársként. Ez idő alatt elvégezte az Intézet saját, 3 éves rendszerszervezői tanfolyamát, és így részt tudott venni kisebb-nagyobb országos nyilvántartási rendszerek szervezésében és programozási munkáiban is. 1987-1989 között az Interflex Kiszövetkezet Számítástechnikai Irodájának vezetőjeként dolgozott, ahol hozzá tartozott mind a hardware mind a szoftware tevékenység irányítása. 1989-1994-ig a CONTROLL Rt.-ben termék managerként olasz és japán pénztárgépek magyarországi engedélyeztetését, országos disztribúcióját és szervízhálózatát szervezte, 23 %-os piaci részesedéssel, közel 140 dealer-el. Ezen időszak alatt a Budapesti Irodagép Műszerész Ipartestület Pénztárgép szakosztályának titkári, majd alelnöki tevékenységeit látta el. A Controll Rt. felszámolása után, 1994-2007-ig, nyugdíjazásig, a Hungária Pénztárgép Kft. ügyvezetése és menedzselése ugyanolyan tevékenységgel. Közben 1994-től a Ferrari Gsm Kft.-ben a Pannon Gsm dealer-ként mobil telefon kiskereskedelem és 1996. A szlovák pénztárgép piacon az ATC DATA Inc.-nél és a magyar Micra- Metripond Kft.-nél tanácsadói tevékenység végzése és 1998-ban a WHO keretén belül a tatabányai Szent Borbála kórház számítástechnikai rendszerre fejlesztése, manager-i feladatainak elindítása. 2000-től kínai orvoslási tanulmányok folytatása.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Andor

1949-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Kar, műszer- szabályozástechnika szak, irányítástechnika ágazat elvégzése után, első munkahelye az Elektromechanikai Vállalat volt. Itt fejlesztő labormérnökként feladata a diszpécser telefonrendszerek tervezése és fejlesztése, analóg jelzésátviteli egységek és digitális vezérlő tervezése volt. Munkája során 5db, Országos Mérésügyi Hivatal által elfogadott szabadalmat dolgozott ki. Ezen berendezések üzembehelyezésén, a Gáz- és Olajszállító Vállalatnál, valamint a MÁV-nál is részt vett. Tovább lépve a Távközlési Kutatóintézetben a PCM jelátvitel szolgálati csatornájának tervezésével foglalkozott. Itt alkalma volt a könyvtár széleskörű folyóiratainak tanulmányozására is. Érdeklődési körének megfelelő munkahelyként az OGIMEX Kiszövetkezetet választotta. Rendszerfejlesztőként ipari folyamatirányítási területen, nagy pontosságú mérésekre, és az eredmények számítógépes feldolgozására alkalmas rendszerek egyedi tervezését és gyártásba vezetését végezte. Munkája során 2db, Országos Mérésügyi Hivatal által elfogadott szabadalmat dolgozott ki. Munkakörébe tartozott, 1, 2, és 4 rétegű nyomtatott áramkörök tervezése, gyártási dokumentációjának elkészítése, kapcsolóüzemű tápegységek, gyújtószikra-mentes leválasztó áramkörök tervezése. Ezen készülékek tervezéséhez nagy segítség volt az Országos Mérésügyi Hivatal által szervezett felsőfokú metrológiai tanfolyam elvégzése. A repülés iránti érdeklődése a Budapest Airporthoz szólította. Feladata a légi irányító rendszerek műszereinek karbantartása, kalibrálása, és ezek dokumentációjának nyilvántartása. Munkája során nagyon sokat hasznosított a Landler Technikumban szerzett ismeretekből. A Word, Excel, PowerPoint, Photoshop, PADS programok, az angol nyelv alapfokú használata segítette munkáját. Hobbija a fotózás, a felvételek szerkesztése, valamint fa- és vasi munkák saját használatra.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Péceli Gábor

a műszaki tudományok doktora, professzor emeritus

1950-ben született Budapesten

Végzését követően a BME Műszer- és Méréstechnika Tanszékére került. A műszaki doktori, kandidátusi, majd a műszaki tudományok doktora címek megszerzését követően 1989-ben egyetemi tanári kinevezést kapott. 1988 és 2008 között a Műszer- és Méréstechnika Tanszék (utóbb Méréstechnika és Információs Rendszerek Tanszék) vezetője. 2005-2008 között a Villamosmérnöki és Informatikai Kar dékánja, 2008-2015 között a BME rektora. 2007-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 2013-ban rendes tagjává választották. 2020 óta a Kar professzor emeritusa. Mindehhez a támogató családi háttérrel felesége, öt gyermeke és hét unokája adta és adja.

Az Egyetem érdekében végzett tevékenységét 2015-ben Trefort Ágoston-díjjal, 2017-ben Az Egyetemi Ifjúságért („Pro Juventute Universitatis”) kitüntetéssel, szakmai tevékenységét 2018-ban Széchenyi-díjjal ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pécsi Lajos

1949-ban született Újpesten

Pécsi Lajos 1949-ben született Újpesten. Középiskolai tanulmányait a Könyves Kálmán Gimnázium matematika-fizika tagozatán végezte. 1968-ban érettségizett, majd felvették a BME Villamosmérnöki Karának nulladik évfolyamára. Az egyéves katonai szolgálat után kezdte meg tanulmányait az erősáramú szakon. Diplomavédés után a DÉDÁSZ vállalat pécsi központjában töltött el 2 évet, miközben megismerkedett a kis és közép-feszültségű energia elosztó és közvilágítási hálózatok tervezésével. Érdeklődési köre a számítástechnika műszaki jellegű gyakorlati alkalmazása felé fordult. A vállalat központi számítógépére Fortran nyelven írt programjai a tervezési munkákat segítették. Fejlesztett többek között közvilágítási méretező és postai veszélyeztetési és zavarási számításokat végző szoftveralkalmazást. 1976 és 1978 között az ÉPGÉP pécsi szállító berendezések gyárában elektromos konstruktőrként egy vagonkirakó géplapát automatika tervét készítette el, és részt vett annak beüzemelésében is. Ezen munkája a Vállalati Alkotó Ifjúság pályázaton első díjat kapott. Ezt követően kisebb megszakítással 1992-ig tizennégy éven át a Pollack Mihály Műszaki Főiskola épületvillamosítási szakán főiskolai adjunktusként oktatott és végzett tudományos munkát. Oktatási tevékenysége a Villamos berendezések és hálózatok, valamint a Nagyfeszültség technika tárgyra terjedt ki. Az intézet nagyfeszültségű laboratóriumát felújította és beüzemelte, valamint fakultatív jellegű gyakorlati foglalkozásokat és bemutatókat tartott a szigetelés technika és villámvédelem témakörében. Számítástechnikai téren is különböző oktatástechnikai programokat fejlesztett ki. 1992 és 1995 között az újonnan létrehozott Pécsi Regionális Munkaerő Képző Központban villamos szektorvezetőként dolgozott. 1995-től nyugdíjazásáig a CLH Hűtés-és Klímatechnikai Kft.-nél dolgozott épületgépészeti automatikatervező és szoftverfejlesztőként.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Péter József

1950-ben született Miskolcon

1968-ban érettségizett Miskolcon a Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban. Egy éves sorkatonai szolgálat után, egyetemi tanulmányait, 1969-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán kezdte meg. Egyetemi évek alatt több alkalommal, Népköztársasági Tanulmányi ösztöndíjban részesült. Diplomatervét 1974-ben védte meg a az erősáramú szak gépesítési és automatizálási ágazatán. Diplomatervét „Adaptív duális extrémális irányítás” címmel, a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesület pályadíjjal jutalmazta. Ötödéven a Kandó Kálmán Villamosipari Főiskolán óraadóként dolgozott villamos hajtásszabályozás témakörben. 1974-től egy évig a BME Villamosgépek Tanszékén az automatizált villamos hajtások tárgy gyakorlati oktatásán kívül a váltakozóáramú tirisztoros hajtások számítógépes tervezésével foglalkozott. 1975-1983 között a Villamosenergiaipari Kutató Intézet Rendszertechnikai Főosztályának Erőművi Irányítástechnikai Osztályán a következő területeken dolgozott. Dunamenti Erőmű 6 db. 215 MW-os, Tiszai Erőmű 4 db 215 MW-os blokkjainak folyamatellenőrző számítógéprendszereinek szoftver rendszertervezésében, felhasználói programrendszerének megírásában, üzembe helyezésében vett részt. Továbbá az áramszolgáltatók üzemirányítása tervezésében. Online teherelosztó programrendszer készítése Dunamenti Erőmű diszpécser központjában mikroprocesszoros céleszközzel. A PAV 1. blokkja számára készített integrált hermetikussági mérés előkészítésében való részvétel. A Szegedi Orvostudományi Egyetem Gyermekklinikája részére készült mikroprocesszoros légzésdiagnosztikai készülék alapszoftverének készítése. 1984-1998-ig az MTA Központi Fizikai Kutató Intézet Mérés és Számítástechnikai Kutató Intézetében dolgozott. Elsősorban a Dunamenti Erőmű blokkszámítógépeinek felújításán, modernizálásán új szoftver rendszertervezésével, felhasználói programrendszerének megírásában, üzembe helyezésében vett részt. Ezen kívül az erőmű Villamosenergia Elszámolási online Mérőállomás tervezésével szoftver készítésével foglalkozott. Az MSZKI megszűnése után magán vállalkozásban a továbbra is Dunamenti Erőmű blokkszámítógépeinek és az azt kiszolgáló programrendszerek fejlesztésével, felügyeletével foglalkozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Petercsák József

1951-ben született Pálházán

Egy megszéppent társaság ült be egy tanterembe 1965 szeptember elsején. Ezeket az ifjú embereket Miskolc általános iskoláiból, nyolcszoros jelentkezőből választották ki, s mindegyikünk miskolci volt. Az osztály a négy év alatt sikert-sikerre halmozott, többféle versenyt nyert, s végül az érettségit 4,2 -es átlaggal teljesítette. Ez az átlag a Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikum hetvenhárom évének legjobb eredménye!

A technikus oklevéllel a zsebünkben, felvételezni indultunk különböző egyetemekre, főiskolákra, külföldi egyetemekre. A nagy többségnek sikerült is a BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakra felvételt nyernie. A munkát a Tiszai Vegyi Kombinátban kezdtem, beosztott mérnökként. A Villamosüzem három részből állt. A nagyfeszültségű részt vezettem volna, de az üzemi négyesöggel való előzetes egyeztetés nélkül ez elmaradt. Egy év múlva visszatértem Miskolcra, a Hejőcsabai Cementgyár villamos üzemének vezetőjeként. Az egész gyár villamos berendezése, a műszerezéstől a 6 kV-os 1,5 MW és 2,1 MW-os motorokig mindennek felelős vezetője lettem. 1981 – 82 -ben irányítástechnikai szakmérnöki képesítést szereztem. Egy sokszor visszatérő hiba volt a forgásérzékelők működése. A régi forgásérzékelő egy olajban forgó lapátkerék volt egy higanykapcsolóval. Ezt egy induktív közelítéskapcsolóval váltottuk fel. Ez mozgó alkatrészeket nem tartalmazott, 10- 30 mm távolságra forgott a tárcsa, melyen volt egy szigetelt ív rész is. Ezzel itthon is megkezdődött a cementiparban a szilárdtest relék alkalmazása. Az olajáramlás jelzését egy, a csőbe becsavart érzékelő mutatta, amelynek két csapja közül ez egyik fűtött. Ha az áramlás megszűnt, elektronikus jelet adott, mozgó alkatrészt nem tartalmazott. 1991-ben egy családi vállalkozás jött létre, amely ipari cégek részére szállít jó minőségű, villamos alkatrészeket. Ez a mai napig működik. Szabadidőmet a világörökséghez tartozó Tokaj-Hegyalján szőlőműveléssel töltöm.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pham Tien Tuu

1948-ban született Vietnámban

1974 - 1975: Hadnagy, A főváros katonai körzetének parancsnoksága, Vietnami Védelmi Minisztérium villamosenergia-tervezési szakértője;

1976 - 1985: Főhadnagy, százados, a Vietnami Védelmi Minisztérium, Oktatási Minisztériumában.

1984 és 1987 között: Őrnagy, a Vietnami Védelmi Minisztérium Információs Parancsnokságának parancsnoka.

1987 - 1990: Alezredes, a Magyar Köztársaság Vietnami Nagykövetségének katonai alelnöke.

1991 - 1996: Alezredes, 2. főosztályban, Vietnami Védelmi Minisztérium;

1997 - Nyugdíjba vonulás.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pham Van De

1948-ban született Vietnámban

1975 - 1989 Hadnagy, Főhadnagy, Százados, a Vietnami Védelmi Minisztérium fegyver-technikai és katonai technikai kutatóintézetének munkatársa;

1990 - 1999 Őrnagy, alezredes, fegyvertechnikai kutatóintézet asszisztense, Katonai Mérnöki Intézetben, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban;

2000 - 2004 Alezredes, a Rakétakutató Intézet asszisztense a Katonai Műszaki Tudományos és Technológiai Központban, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban;

2004 - 2007 Ezredes, asszisztens Rakétakutató Intézetben, a Technológiai és Katonai Tudományos Központban, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban;

2008 - Nyugdíjas.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rendes Mihály

1950-ben született Hántán

1968-ban érettségizett az Esztergomi I.István Gimnázium és Ipari Szakközépiskolában elektronikai műszerész szakon. 1969-74-ig volt hallgató a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán. Első munkahelyén, a Távközlési Kutató Intézetben tudományos segédmunkatársként dolgozott. 1975-ben a KPM Légitforgalmi és Repülőtéri Igazgatóságához (LRI) került. Ösztöndíjasként 1976-1978-ig a Kijevi Repülőmérnöki Egyetemen posztgraduális képzésen vett részt, ahol repülő villamos szakmérnöki diplomát szerzett. Hazatérése után 1981-ig a légitforgalom automatizálásával foglalkozott, és ezzel párhuzamosan a légiközlekedést segítő berendezések (NavRadCom) légiellenőrzését végezte, mint fedélzeti kalibráló mérnök. 1981-től a Ferihegyi Repülőtér villamos és gépészeti rendszereit felügyelő telemechanikai rendszer tervezésén, kivitelezésén dolgozott. Ezt követően 20 évig a rendszer üzemeltetését és fejlesztését végző csoportot vezette. 1987 novemberében a Közlekedés Tudományi Szemlében "A Ferihegyi repülőtér telemechanikai rendszerei" címen jelent meg cikke. 1987-ben a futópályák, gurulóutak, valamint az irányítótorony fénytechnikai vezérlésnek tervezésében is kivitelezésében működött közre. 1991-ben a BKE-n külgazdasági szakirányú közgazdasági szakokleveles mérnöki diplomát szerzett. 1992-ben az LRI igazgatója a Műszaki Tanácsos címet adományozta neki. 2002-től a Budapest Airport Zrt.-nél a Rendszertechnikai Osztályt vezette, melyhez a korábbiak mellett a biztonságtechnika, a tűzjelző rendszer és a mérőműszerek felügyelete is tartozott. 2004-től az újonnan létrejött Légitforgalmi Fenntartási Főosztály vezetésével bízták meg, így a már meglévő rendszerek mellett a repülőtér villamos energiaellátása, a reptéri navigáció és a fénytechnikai rendszerek üzemeltetése, fejlesztése, auditokra való felkészítése is feladatkörébe került. 2006-ban az akkor regnáló brit vezetéstől az "Év vezetője" címet kapta. 2007 decemberében nyugdíjba vonult, és 2015-ig saját vállalkozásában dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rusai Pál László

1950-ben született Jászfényszarun

1974-től a Fővárosi Vízművek Villamos Osztályán dolgozott mint műszaki ügyintéző és beruházási műszaki ellenőr. A vállalat villamos energia ellátó berendezéseinek szereléseivel foglalkozott. 1984-től erősáramú csoportvezető. Feladata a vízellátó létesítményeknél (kutak, szivattyúházak, klórozók, víztározók) a villamos karbantartási, hibaelhárítási, szerelési munkák irányítása. 1990-től fő-energetikus. Feladata volt a vállalat energia szerződéseinek megkötése, számlák ellenőrzése, a fogyasztások nyomon követése, energia megtakarítási lehetőségek keresése. Irányította a vállalat energia racionalizálási programját. 1994-től 2008-ig Üzemfenntartási osztályvezető. Irányította a Vízművek létesítményeiben lévő gépészeti berendezések (szivattyúk, csővezetékek, elzáró szerkezetek), erősáramú-, telemechanikai berendezések karbantartási, hibaelhárítási, szerelési munkáit. 2008-tól 2010-ig egy magán cégnél dolgozott létesítmény karbantartás irányítóként. Angol nyelvből Rigó utcai középfokú nyelvvizsgát tett 1977-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ruthner László András

1946-ban született Budapesten

Munkáját a Bányászati Tervező Intézetben kezdte meg a Vezérlőberendezések Osztályán. Beosztott tervezőként megismerte a bányászat technológiai, biztonsági követelményeit, a rendszeresített eszközöket, külszíni létesítmények és mélyszinti fejtések LB és CB távbeszélő ellátását tervezte. Mint önálló tervező kapta meg a visontai külfejtés távbeszélő hálózata kialakításának feladatát, amelyet a bányaműveleteket követő portábilis elemekkel oldott meg. Megbízták az Ózdi Szénbányászati Tröszt magasabb biztonsági és operatív igényeknek megfelelő fejlesztési javaslat tanulmánytervének elkészítésével. 1967-től az OLAJTERV Irányítástechnikai Főosztály Hírközlési Osztályán, a gyorsütemű táv- és helyi kábelhálózat-kiépítéshez végzett tervezői és művezetési munkát. 1968-ban - foglalkozását megtartva - felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar levelező tagozatára, a híradástechnikai szakon kapta diplomáját 1974-ben. Az Egyetemen felkérésre, tanácskozási joggal a Kari Tanács tagja volt. 1970-ben részt vett az OKGT zártcélú távközlő hálózatán korábban kiépült Északi Telemechanikai Rendszer felmérésében és a rekonstrukcióban. 1971-től irányító tervezőként a távkábelek erősítő szakaszain belüli, közbenső technológiai igények távközlési kiszolgálásának átviteltechnikai problematikájával foglalkozott, és topológiától függő típusmegoldásokat honosított meg az iparág számára. Az OKGT ötéves fejlesztési programjának kidolgozására alakult munkacsoport tagjaként a technológiai távközlés fejezetét írta meg 1975-ben. Országos Telemechanikai Rendszer kifejlesztése kezdődött a tröszt vállalatok, szolgálatok és hazai gyártók bevonásával. A komplex feladat végül is megrekedt. Vizsgálat indult a projekt ügyében, ennek eredményeképpen a koordinált újrakezdéshez az OLAJTERV-nél 3 fős OTR-team jött létre, amelyben a létesítményi főmérnöki megbízást kapta 1978-tól. Az ajánlatkérésektől kezdve a fejlesztések és a kivitelezési tervek eredményesen elkészültek. 1982-től más egészségügyi, életmódi feltételekkel a megalapított Laborelektronika Gmk-ban, majd eseti megbízásokkal végezte ipari, kórházi technológiákhoz védelmi segédberendezések tervezését, elkészítését, helyszíni telepítését, zaj- és levegőtisztaság-védelmi vizsgálatokat és szakvéleményezést folytatott, és dolgozott a KVV és az OLAJTERV kábelnyomvonal tervezésénél.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Salamon Endre

1950-ben született Budapesten

1969-ben a budapesti Villamosenergiaipari Technikumban érettségizett, 1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar erősáramú szakon villamosmérnöki oklevelet szerzett. 1974-től a Ganz Villamossági Művek által a BME Villamos Gépek és Hajtások tanszékén létrehozott kutató csoportban, 1976-tól a GANZ Gyár Transzformátor Tervezési Főosztályán önálló gyártmánytervezőként, majd tervezési osztályvezetőként dolgozott. Újító tevékenységét több ízben kiváló újító kitüntetéssel ismerték el. Számos diplomamunka elkészítésében működött közre konzulensként vagy bírálóként, továbbá egyetemi mérési gyakorlatokat vezetett és főiskolai előadásokat tartott. Részt vett néhány hazai szabvány kidolgozásában is. Műszaki szakértőként számos külföldi helyszínen (európai, közel-keleti, észak-afrikai és ázsiai országokban) működött közre üzemi meghibásodásokból keletkező műszaki problémák gazdaságos és megbízható megoldásában. 2008-tól a Hyundai Heavy Industries Co. Ltd. / H-TEC Transzformátor Fejlesztésének vezetője, majd - nyugállományba vonulása után - műszaki tanácsadója volt. 1976 óta a Magyar Elektrotechnikai Egyesület tagja.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schvarcz Béla

1949-ben született Budapesten

1974-ben szerzett oklevelet a BME Villamosmérnöki Karának műszer és irányítástechnika szakán. Ezt követően a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben dolgozott 1976-ig fejlesztő mérnökként, ahol az elektronikus diszpécser központ tervezésében segédkezett. 1976-tól - 1980-ig a Budapesti Közlekedési Vállalat, Jelző és Hírközlő Berendezések Osztályán a számítógépes forgalomirányító rendszer kialakításában vett részt. Feladata többek között a rendszer megvalósítását végző külsős partnerek koordinálása volt. 1980-1998 között az MTA-SZTAKI számítóközpontjában hardware üzemeltető mérnökként tevékenykedett, mellette speciális illesztő áramkörök tervezését is végezte. 1982-től 1985-ig a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán szerződéses megbízás alapján az elektronikus áramkörök laborjának egyik vezető tanára volt. 1998-ban számítástechnikai vállalkozást alapított, amelynek fő profilja a miskolci HCM cementművek számítógépes ipari folyamatirányító rendszerének üzemeltetése volt, egyúttal közalkalmazotti jogviszonyban az Országos Mentőszolgálat informatikai részlegénél vezető beosztást vállalt. 2013-ban nyugdíjba vonult. A vállalkozásában 2021-ig aktív tevékenységet folytatott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Segesdy Zsuzsanna

1946-ban született Budapesten

A Veres Pálné Gimnáziumban érettségizett 1964-ben. Egy évet az MTA Kísérleti Fizika Kutató Laboratóriumában dolgozott, majd 1965-ben felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar nappali tagozat, műszer és irányítástechnikai szakára. 1969-ben családi okok miatt a nappali képzésben tanulmánya nem volt folytatható. Ekkor programozó munkakörben elhelyezkedett egy könnyűipari cég, PANYOVA számítógép központjában. A programozást, program fejlesztést gépi kódban, illetve különböző programnyelveken végezte, ami sok sikert hozott, gyors előre menetelt, kiemelkedő megbecsülést külföldi tanulmányutakkal. Ez idő alatt a félbeszakadt tanulmányait folytatta a Villamosmérnöki Kar levelező tagozatán. 1974-ben a diplomamunkát a Medicor Műveknél készítette, ahol annak sikeres befejezés után állásajánlatot is kapott, de a számítástechnika győzött. 1978-1990 között nagy számítógépes rendszerek tervezésével, megvalósításával foglalkozott középvezető szinten. Az Országos Közegészségügyi Intézetnél genetikai és környezetvédelmi kutatási területek támogatására adatbázisok kialakítását, a MÉM Országos Földügyi Hivatalnál számítógépes adatbázis átszervezését, az UTOG Közlekedéscsillagás Szervező vállalatnál a MÁV Kórház és Rendelőintézet műtőblokk és gyógyszerári rendszer számítógépesítését és hozzá tartozó szoftver-fejlesztését irányította. 1982-1983 között elvégezte levelező tagozaton a Villamosmérnöki–szervező szakmérnöki szakot.

1990-ben Kiváló Munkáért Miniszteri kitüntetésben részesült. 1992-től nyugdíjba vonulásig, állandó államigazgatási átszervezések közepette rendszerszervezői feladatokat végzett az APEH-SZTADI, Pénzügyminisztérium és a Magyar Államkincstár kötelékében mint vezető-főtanácsos.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Siska Mihály

1950-ben született Bodrogsadányban született

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőáramú szakán 1974-ben szerzett okleveles villamosmérnöki diplomát. Az Energiagazdálkodási Intézetben (EGI, tervezési iroda, villamos főosztály, erőátviteli osztály) 1974 szeptemberében kezdett dolgozni. (Az EGI főmérnöke Dr. Heller László, a tervezési iroda vezetője Dr. Szepesi Endre volt.) Az EGI-ben és utódszervezeteiben villamos erőátviteli tervező és osztályvezető beosztásban dolgozott. 2013-tól mint nyugdíjas, tervezőként, szakértőként dolgozott/dolgozik. Szakmai tevékenysége szorosan kapcsolódott/kapcsolódik az EGI tevékenységi köréhez. Foglalkozott/foglalkozik technológiákhoz kötött és nem kötött ipartelepi energiaellátás, ipari erőművek, hőszolgáltató erőművek, erőművek, ipari hűtés, ipari hőellátás, energiaracionalizálás, hulladékhő hasznosítás erőátviteli terveinek (közép- és kisfeszültségű) készítésével, tervezés iránytással, fővállalkozás szakmai előkészítésével, felügyeletével. Tevékenységéhez tartozó munkák egy része: Erőművek: MVM Ajkai GT, 2x58MW; MVM Észak-budai Fűtőerőmű, 2x10MW GT+1x30MW GT; DBM Szakoly, Biomassza: ST, 1x20MW; Ipari erőművek (ST): Martfűi Növényolajgyár: 3,1MW; Dunaferr, Kokszoló: 4 MW. Gázmotoros erőművek: Miskolc 6x3,9MW, 1x1,1MW; Tatabánya 3x6MW. Hűtőgépházak, hűtőházak, TR állomásokkal: Székesfehérvári Hűtőház; Szentesi, Kecskeméti BOV, Debreceni Konzervgyár. Vízelőkészítők: TVK. Hűtőtornyok: TVK- OL2, Pét- Nitrogén Művek. Sűrűzagy: Mátrai Erőmű. Kéntelenítő: Dunai Erőmű, 13. blokk. Tüzelőanyag szállítás: MOL, Százhalombatta - petrolkoksz, Tatabányai Erőmű – biomassza. Fogadó és TR állomások: Richter (Bp., Dorog, Vecsés): 3 és 20 db. Távhőellátás: Debreceni Erőmű, 1800kW-os, FV-s forróvíz keringtető szivattyú. Hulladékhő hasznosítás: Dunaferr, meleghengermű. Elektromos fűtésű kazánok: MVM Észak-budai Fűtőerőmű: 30MW; ALTEO Tiszaújváros: 6MW

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Solt Attila

1948-ban született Miskolcon

A Kandó Kálmán Híradás és Műszeripari Technikum elvégzése után egy évig a technikum bázisán szervezett Felsőfokú Híradás és Műszeripari Technikumban tanult. A BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnikai szakára történt felvétele után 11 hónapos sorkatonai szolgálatát töltötte híradós egységnél. Az egyetem elvégzését követően 1974-1987-ig a Szilikátipari Központi Kutató és Tervező Intézetben dolgozott tudományos munkatársként. 1981-ben a Veszprémi Vegyipari Egyetemen cement- és mészipari szakmérnöki diplomát szerzett. Fő munkaterülete az építőanyagipari gyártási folyamatok (első sorban cementgyárak) kísérleti számítógépes irányításában és műszerezésének fejlesztésében való részvétel volt. 1987-től 1992-ig a VILLEK, majd Technomat mérnökirodáknál dolgozott irányító tervezőként automatizálási (Kiöckner-Moeller PLC-k felhasználásával) és cementgyári rekonstrukciós tervezési feladatokon (főleg a nyugatnémet Polysius cég által a váci Dunai Cementműbe szállított új gyártósorok kapcsán). 1992-től a Siemens Zrt.-nél először magyarországi automatizálási és műszerezési projekteken vett részt. Ezek után a SIMATIC automatizálási rendszer felelős értékesítési mérnökeként dolgozott 2011-es nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Steiner Ferenc

Született 1944-ben Budapesten

Az egyetem elvégzése után a Gamma Művek-ben dolgozott, sugárzásmérő készülékek tervezésében és gyártásában tevékenykedett. Ezt követően 1976-ban a Fővárosi Levegőtisztaság-Védelmi Állomáson gázanalizátorok tervezését és megvalósítását végezte. Ezután az intézmény helyettes vezetője, majd vezetője lett. 1989-ban a szervezetet átalakította a Fővárosi Levegőtisztaságvédelmi Kft.-vé, amelynek ügyvezetője és tulajdonosa lett. 1980-ban a BME Vegyészmérnöki Karán szakmérnöki diplomát szerzett. Ügyvezetőként 2016-ig dolgozott a Fővárosi Levegőtisztaság-Védelmi Kft.-nél. Fő tevékenységével párhuzamosan műszaki szakértői tevékenységet és környezetvédelmi igazságügyi tevékenységet végzett. 2005-ben a Környezetvédelmi Minisztérium kabinetirodájában végzett szakértői, tanácsadói munkát. 2011-ben a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara létrehozta a Környezetvédelmi Szakmai Osztályt, amelynek elnökévé választották. 2015-től a Nemzeti Akkreditáló Hatóság vezető minősítője, majd opponense lett. Előadásokat tartott a BME Épületgépészeti Tanszékén és a Mérnöktovábbképző Intézetben. Jelenleg is végez környezetvédelmi műszaki és környezetvédelmi igazságügyi szakértői tevékenységet és opponensként dolgozik a Nemzeti Akkreditáló Hatóságnál.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE kitüntetést adományozta a Magyar Köztársaság Elnöke a levegőtisztaság-védelem, az energiagazdálkodás javítása és hatékonyságának növelése érdekében végzett munkája elismeréseként

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Stolmár Ede

1949-ben született Isztiméren

1968-ban a székesfehérvári Ságvári Endre Gép- és Híradásipari Technikumban érettségizett és híradásipari technikus oklevelet szerzett. A katonai szolgálat után 1969-ben kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának műszer és irányítástechnika szakon, ahol 1974-ben szerzett diplomát. Mérnöki pályáját a Távközlési Kutató Intézetben (TKI) kezdte és itt nagygépes számítástechnikai rendszerek és hálózatok (ESZR, illetve IBM) architektúrájával, telepítésével és modellezésével foglalkozott. Számítástechnikai tudását önképzéssel több programozási nyelv elsajátításával is bővítette. 1977-ben került vissza a BME-n alakuló Számítástechnikai Alkalmazási Központba (SZAK) és lett a rendszerprogramozási csoport vezetője. Számítástechnikai tapasztalatával eredményesen hozzájárult az egyetem belső számítástechnikai szolgáltatásának kialakításához. Rektori dicsérettel elismert tevékenysége volt a korszerű számítástechnikai eszközök és programozási lehetőségek bevezetése az egyetemi oktatásban és kutatásban. További tevékenységként említendő az országos Tüdőgyógyászati Kórházi Zárójelentési rendszer kifejlesztése és számítástechnikai kiértékelése az Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet megbízásából. 1986-ban, munkavállalási engedéllyel a CINCOM Systems Inc. amerikai cég németországi leányvállalatához került és nagygépes számítógépes hálózatok automatizálásával foglalkozott neves (világ)cégek részére, autóiipari és banki szektorban. 1989-ben átszervezések miatt megszűnt egyetemi munkahelye, így tovább folytatta külföldi munkáját. Mintegy 2 évig számítástechnikai automatizálási alapfejlesztésekben vett részt Ausztráliában a Sterling Software Inc. cég alkalmazottjaként. 1995-ben önállóan és PC alapú egységesített, kommunikációs és hívási rendszerek telepítésével és fejlesztésével foglalkozott az Interactive Intelligence Inc. amerikai céggel együttműködve Németországban. Az utóbbi évek szakmai irányvonala szerint mesterséges intelligenciával támogatott voicebot/chatbot rendszerek fejlesztése és telepítése volt, elsősorban tömegközlekedési alkalmazásokra. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sulák Rudolf

1946-ban született Fehérvárcsurgón

A BME Villamosmérnöki Kar Műszer-és Szabályozástechnika Szak elvégzése után 1970-ben a Laboratóriumi Műszergyár Fejlesztési részlegéhez került, ahol először laboratóriumi automatikus mintavevő készülék kifejlesztésével foglalkoztak. Ennél a munkánál a vezérlő elektronika tervezése és megépítése volt a feladata. Következő munkája egy liszt fehérség mérő készülék kifejlesztése volt. 1972-ben a Videoton székesfehérvári gyárába került, ahol a Műszaki Fejlesztési Főosztály adatátviteli osztályán dolgozott. Itt az ESZR rendszerébe illeszkedő adatátviteli terminál kifejlesztésében vett részt. Több újítást nyújtott be, melyek közül kettővel, 1981-ben és 1983-ban elnyerte az Ipari Minisztérium Kiváló Újító arany fokozatát. Részt vett két szabadalom megvalósításában, egyik a sornyomtatók festékszalagjának félre csévélését akadályozta meg, a másik egy eljárás többszínű kép árnyalt fényintenzitású és fényteltettségű megjelenítésére. Dolgozott még haditechnikai jellegű fejlesztésen, plazma diszplay alkalmazásával.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szarka András

1949-ben született Nagyvelegen

1974-től a VIDEOTON Rádiógyárának Műszaki Osztályán dolgozott fejlesztőmérnökként. Ezt követően a nyolcvanas évek elején a Fejlesztési Főmérnökségre került, ahol először kiemelt fejlesztőmérnökként, majd fejlesztési csoportvezetőként dolgozott. 1990-1991-ben Indiában folytatta fejlesztői tevékenységét, ahol telekommunikációs rendszerek beüzemelésén dolgozott. 1992-től csatlakozott a Westel Rádiótelefon Kft. csapatához, majd 1997-ben a Westel 900 központjában folytatta pályáját. Szűkebb szakterülete az intelligens hálózatok, kapcsolástechnikai supervisor, majd manager. A Westel és a Matáv egyesülését követően osztályvezetői beosztásban folytatta munkáját 2010-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig. 2010-et követően 5 évig az Alerant Zrt. mobil telekommunikációs szaktanácsadója.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szatmári András

1948-ban született Budapesten

1974–1995 évek között az UVATERV, későbbiekben az UVATERV Zrt. Vasúttervező Osztálya tervezőmérnöke (1974 – 1988), majd, a későbbiekben (1988 – 1990) irányító tervező munkatársa, végül (1990 – 1995 között) ugyanitt, a Hírközlési, Automatizálási és Erősáramú Tervező Osztály vezetője. Feladat a szakág műszaki tervezés-vezetői szakmai munkájának irányítása. 1995 – 1996 között építési, műszaki munkák felügyelete, a M1 autópálya Strabag Ausztria AG. Generálvállalkozásában épülő Győr - Országhatár pálya-szakasz kivitelezése során, egészen a komplett létesítmény műszaki átadásáig, valamint üzembe helyezéséig. 1993–2012 között a saját tulajdonú Traffic Jam Kkt. ügyvezetőjeként, illetve hírközlési–informatikai tervező–szakértőjeként létesítményi munkákat végzett. Informatikai rendszer, - és hálózattervezési munkáinak tervezése, építésfelügyelete a fent ismertetett munkaterületeken, illetve alapvetően a Budapest–Ferihegyi Nemzetközi Repülőtér teljes területén és számos magasépítményi létesítményében, a repülőtér üzemeltető LRI. majd BA Rt., a későbbiekben, az üzemeltetéssel megbízott külföldi partnerek megbízásai alapján, a hírközlési–telekommunikációs, informatikai rendszerek és különféle hálózataik (úgy mint a vezeték és vezeték nélküli informatika, telekommunikáció, biztonságtechnika, repülőtér–biztonság, katasztrófavédelem, illetve telemechanikai rendszer-, és hálózatai) területén. A felsorolt munkák végzésében, ebben az időszakban elsősorban a repülőtér üzemeltető – előbb magyar LRI, illetve BA RT., később a tervezést és szaktervezést felügyelő Generál, illetve Főtervező (UVATERV Zrt., Középülettervező Zrt., illetve a Generálkivitelező Magyar Építő Rt., illetve a későbbi munkák végzése során az erre kijelölt szakági Generál Vállalkozó KÉSZ Rt., illetve annak szakági Fővállalkozója, a Hewlett Packard közvetlen megbízása alapján. Hasonló / azonos szakági telekommunikációs-informatikai szaktervezési munkák tervezése–és építés–felügyelete végzése, a BA Rt. által kijelölt Generáltervező, UVATERV Zrt. megbízása alapján., a Repülőtér üzemi területén kívül létesülő új, a honi repülésirányítás célját szolgáló Nagylétesítmény (a Repülésirányítási Központ) teljes külső-, és belsőterületén, egészen a Nagylétesítmény műszaki átadása és üzembehelyezése teljes időszakában. 2012-ben vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szedlák János

1950-ben született Oroszlányban

1974 -ben az első munkahelye a Szilikátipari Központi Kutatóintézet volt. Budapesti letelepedési problémákra ráismerve 1975-ben visszaköltözött Oroszlányba ahol a régi iparág újbóli fellendülését élte. Elhelyezkedett az Oroszlányi Szénbányák Igazgatóságánál, ahol a bányászatra jellemző technikai tudást elsajátította. 1980 -ban a Márkushegyi Bányászati Üzem termelésbe lépésekor az üzem villamossági részlegvezetőjének nevezték ki, 2009-ben való nyugdíjazásáig változatlan munkakörben itt dolgozott. Vezetésével a bányászati villamosítás és irányítástechnika új magyarországi fejezetét nyitotta meg és művelte.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szolgay Péter

az MTA doktora

1949-ben Budapesten született

1968-ban érettségizett a Budapesti Piarista Gimnáziumban, 1974-ben szerzett diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán. Az egyetem elvégzése után Csurgay Árpád professzor biztatására a Távközlési Kutató Intézetbe (TKI) ment dolgozni, az ő osztályára. 1974-1980 között, tudományos munkatársként a számítógéppel való tervezés-automatizálással foglalkozva layout tervező eljárásokat dolgozott ki. 1980-1984 között az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutatóintézet (SZTAKI) aspiránsa, majd 1984-től az tudományos munkatársa lett; itt tervezési rendszerek korlátainak kutatását végezte. 1988-ban megszerezte a műszaki tudomány kandidátusa címet a logika és layout együttes tervezése témában (Aspiráns vezetője Csurgay Árpád). 1988-1989 között vendégkutató az EPFL-n (École Polytechnique Fédérale de Lausanne, Svájc) számítógép architektúrák szakterületen. 1989-től bekapcsolódott az egyetemi oktatásba, miközben maradt az MTA SZTAKI kötelékében, 1990-től, mint tudományos főmunkatárs (Roska Tamás kutatócsoportjában). 1995-től egyetemi docensként oktatott és kutatott a Veszprémi Egyetem Műszaki Informatika Karán. 1997-ben Széchenyi professzori ösztöndíjban részesült. 2000-ben megszerezte az MTA doktora címet, és egyetemi tanár lett. 2000-2005 között a Veszprémi Egyetemen a műszaki informatika szak vezetője, továbbá a Képfeldolgozás és Neuronszámítógépek Tanszéket vezette. A Kar alapításától kezdve a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) Információs Technológiai (és Bionikai) Karának (ITK) oktatója, majd 2006-2012 között kutatás-fejlesztési dékánhelyettese. 2012-2016 között a PPKE ITK dékánja, 2019-től professzor emeritus. Kutatási területei: analogikai CNN algoritmusok, alkalmazásaik és korlátaik; CNN Univerzális Gép a komplex tér-idő dinamikájú rendszerek analízisére; emulált digitális CNNUM megvalósítások és alkalmazásaik; szenzor tömbök és analóg processzortömbök összekapcsolása; sokprocesszoros architektúrák kutatása. 200-nál több dolgozatot publikált. És ami még fontos: Nős; három gyermeke és hat unokája van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács János

1949-ben született Hevesen

Az egyetem befejezése után, 1974 októberétől az ÉMÁSZ kötelékében kezdte a tanulmányok során megszerzett sokrétű ismeret, készség és képesség alkalmazását és itt dolgozott 2019 végéig. A közel fél évszázados időszak alatt a cégforma, a tulajdonosi struktúra és az alkalmazott technológia lényegesen változott, ennek megfelelően módosultak a cég igényei és elvárásai. Pályafutása villamos hálózattervezőként indult, majd a szakszolgálati területen folytatta, ahol a hálózati védelmek, túlfeszültség védelem kialakítása, üzemeltetése, üzemzavarok kivizsgálása és értékelése, a szükséges mérések és vizsgálatok elvégzése volt a feladata. 1979 közepétől a paksi atomerőmű építésében ÉMÁSZ dolgozóként az ERBE szakmai irányításával egy évig beruházási munkát végzett. Visszatérve gazdálkodási és vezetési munkára kapott megbízást. Az 1990-es évek eleje hozott számára is komoly kihívást. Az ÉMÁSZ átalakult részvénytársasaggá, ekkor lehetősége nyílt visszatérni az alapszakmájához közelebb álló műszaki területre. Az új feladatai 1994-től távlati fejlesztések, később laboratóriumi és helyszíni mérések, vizsgálatok. Az 1990-es évek közepétől az ÉMÁSZ és ELMŰ meghatározó részarányban került a német RWE-EnBV konzorcium tulajdonába és 2001-ben a szinergia hatások kihasználásával a két cég gyakorlatilag egysült új szervezeti struktúrával. Az új feladatköre, amely 2019 végéig tartott alapvetően az ÉMÁSZ alállomások üzemeltetése, de részben hatásköre az ELMŰ területére is kiterjedt. Az ÉMÁSZ Üzemi Tanács megalakulásával tagjává, majd 2004-től elnökévé választották. A vállalati fúziót követően az ELMŰ-ÉMÁSZ TŰT elnökhelyettese és az RWE AG Európai Üzemi Tanács tagja. 2004-ben beválasztották az ÉMÁSZ Felügyelő Bizottságába és öt cikluson át, 2019 közepéig tagjaként tevékenykedett. 1974-től a MEE tagja, rendezvényein lehetőségei szerint részt vett és megszerzett szakmai ismereteit igyekezett átadni.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Thai Danh Hau

1948-ban született Vietnámban

1974 és 1978 között a Vietnami Védelmi Minisztérium Katonai Műszaki Intézetének kutatója.

1979 - 1984 fő kutató, a katonai mérnöki intézet kutatási osztályának alelnöke, egyetemi tanulmányok és tudományos kutatások a Francia Köztársaságban.

1985 - 2000: Kutatási osztály vezetője, PhD, vezető kutató a Katonai Mérnöki Intézetben (jelenleg Katonai Tudományos és Technológiai Intézet) a Védelmi Minisztériumban.

2001 - 2009 között: ezredes, doktor, vezető kutató, a Vietnami Védelmi Minisztérium Információbiztonsági Nemzeti Kulcslaboratóriumának igazgatója (jelenleg 10. Intézet - 86. Parancsnokság - Kiberhadviselés).

2010 óta nyugdíjas.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Thuróczy Gyula

1949-ben született Szekszárdon

1968-ban érettségizett Budapest, Bláthy Ottó Erősáramú Ipari Technikumban. 1974-ben diplomázott a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak villamos művek ágazatán, valamint mérnök-tanári szakon szerzett oklevelet. 1974-ben a Tiszai Erőmű Vállalatnál helyezkedett el villamosmérnökként. Első időszakban üzemviteli, majd karbantartó-fejlesztő mérnökként dolgozott. Részt vett a Tisza II. Hőerőmű üzembe helyezési munkáiban. Beosztása 1984-től villamos osztályvezető. Feladatköre a Tisza I. Tisza-II. erőművekben beépített villamos berendezések, motorok, generátorok felújítása, karbantartása, villamos fejlesztési munkák. 1991-ben a Tiszai Erőmű Rt. műszaki igazgatójának nevezték ki. Területéhez Tisza I. és Tisza II. valamint három vízerőmű - Kesznyéten, Tiszalök, Kisköre - erőművek tartoztak. Ezeknek az erőműveknek karbantartási, fejlesztési és beruházási munkáinak irányítását végezte. 1997-ig bezárólag. 1997-től az ABB Power Generation Kft.-nél kirendeltség vezető, majd 1999-től a TVK energiaszolgáltatási vezetője beosztást töltötte be. Feladata a TVK energia rendszereinek, közműveinek üzemeltetése, karbantartása, fejlesztése volt. Vezetésével a következő főbb projektek valósultak meg, többek között TVP erőmű, TVK vízlágyító, TVK villamos állomások rekonstrukciója, ipari víz ellátó rendszer AES Tisza II felől, szennyvíztisztító rendszer intenzifikálása. 2011-től demand menedzseri beosztásban két telephely a TVK és SPC (Slovaft Petrochemicals) energia kontrollját végezte az erre a célra létrehozott matrix szervezet irányításával. 2013-2020-ig projekt team tagként részt vett a MOL-Japán szintetikus műgumigyár projekt előkészítésében, majd megvalósításában. Az elmúlt időszakban rendszeresen részt vett különböző szakmai szervezetek munkáiban, így ETE, MEE, valamint több újítás szerzője, társszerzője volt. 2020-ban vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tóth István Csaba

1949-ben született Budapesten

1974-től Testnevelési Tudományos Kutató Intézet Műszerfejlesztési Osztályán feladata a különböző tudományterületek (Élettan, Pszichológia, Edzés módszertan) kutatásainak támogatása különféle mérő-berendezések megtervezésével, megvalósításával. Elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem digitális rendszertervező szakát, valamint abszolutóriumot szerzett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem iparszakán (Mérnök-közgazdász Szak, 1984.). Szabadalom (Bretz K. - Tóth I. (1987-1990) Differential measuring equipment of psychophysiology. Hungarian Patent, a: 205. 241). 1987 és 1998 között a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán tanított (Elektronika-vezető tanár, Villamosságtan), 1995-től docensként. Részt vett a Tanszéki Szerződéses Munkákban (Pl. TVK Szóttzsák gyártó üzem, Paksi Erőmű reaktortéri daruvezérlés). Folytatta a korábbi kutatói munkáját is és doktori címet szerzett a Testnevelési Egyetemen (Az impedancia-elv felhasználása a terhelés alatti szívtejesítmény jellemzésére, okl.sz. 183/94, 1994). 1992-ben 2 hónapos Tempus ösztöndíjat kapott a franciaországi Bethuneben (Institut Universitaire de Technologie de Béthune). 1988-2000 között a Mérnöki Kamara szakértőjeként tevékenykedett. 1998-2002 között vezető tervező a Siemens TDL-ESA Tervezés osztályán. (Pl. Váci Cementgyár, Egri Dohánygyár energiaellátási rendszerek). 2002-től a WLC Kft.-ben (később Evopro Kft.) (Nyírbátori Unilever, Nyíregyházi Taurus, Kisköre és Tiszalöki Vízerőmű, Pécsi Dohánygyár (BAT)). később 2014-től az Accenture Industrial Software Solutions Kft.-ben nyugdíjba vonulásáig (2023) projektmanagerként dolgozott (automatizálási projektek szervezése, műszaki és pénzügyi vezetése: pl. Tiszaújvárosi Koromgyár, Budapesti M4 metró berendezések vezérlése, Budapesti M3 metró rekonstrukciója).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth János

1951-ben született Kömlőn

1974-1975-ben a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott tudományos segédmunkatársként, ahol mikrohullámú áramkörök tervezésével foglalkozott. 1975-1999 között a Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság alkalmazottja. 1976-1978 posztgraduális képzés a Kijevi Polgári Légiforgalmi Egyetemen. 1978 és 1981 között rendszermérnökként a repülésirányítás rendszereinek légiellenérzésével foglalkozott. 1981-1994 között feladata a Távolkörzeti Irányító Központ berendezéseinek üzemeltetése volt. 1994-1999 között a magyar légiforgalom irányítás átfogó modernizálására irányuló projektben (MATIAS) minőségbiztosítási menedzser. Feladatai: tenderkiírásban és kiértékelésben való részvétel, a projekt haladásának nyomon követése, SW fejlesztési folyamatok ellenőrzése, átvételi tesztek koordinálása és végrehajtása, telepítések ellenőrzése, a szomszédos irányítóközpontokkal történő adatkommunikáció koordinálása. 1999 őszétől az EUROCONTROL (European Organisation for the Safety of Air Navigation) prágai egységében dolgozott egy nemzetközi programban (CEATS). Fő feladatai: részvétel a budapesti szimulációs központ létrehozásában, a Bécsben tervezett közép-európai magaslégtéri irányító központ műszaki specifikációját végző team munkájának koordinálása, Bosznia nemzeti projektjének támogatása. 2007-től a program új célja a Közép-Európai Légtér Blokk (FAB CE) kialakítása lett. A 2010-ig tartó előkészítő fázisban elsődlegesen a különböző műszaki projekteket irányító Műszaki Munkacsoport titkári feladatát látta el. Párhuzamosan több EUROCONTROL munkacsoport tagja az irányító rendszerek architektúrája és kommunikáció témákban. 2011-től a HungaroControlnál (Magyar Légiforgalmi Szolgáltató) folytatta munkáját, mint mérnök szakértő és tanácsadó. Továbbra is a FAB CE Műszaki Munkacsoport titkára, több projektben képviselte a HungaroControlt a FAB CE-ben, valamint a CANSO (Polgári Légiforgalmi Szolgáltatók Szövetsége) egyik munkacsoportjában. 2016-ban ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tran Ba Thai

1951-ben született Vietnámban

1975 – 1989: az Információs Technológia Intézet (IOIT) kutatója, Vietnami Tudományos és Technológiai Akadémia munkatársa.

1990 – 2002: A hálózati rendszerek és az információs technológiai intézet (IOIT) igazgatója, Vietnami Tudományos és Technológiai Akadémián.

2003 – 2009: a Vietnami Tudományos és Technológiai Akadémia Informatikai Intézetének igazgatója.

2010 óta alapító tagja és a NetNam részvénytársaság igazgatótanácsának elnöke.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tran Co

1944-ben született Vietnámban

1968 - 1974: Alhadnagy, BME hallgató

1975 - 1976: Hadnagy, fizikai kutatóintézet - katonai műszaki intézet, Vietnami Védelmi Minisztérium

1977 - 1980: Főhadnagy, Százados, gyakornok a HIKI Budapest Intézetben Magyarországon;

1981 - 1989: Százados, Őrnagy, osztályfőnök, igazgatóhelyettes, Vietnami félvezető gyár Z181. a Vietnámi Védelmi Minisztérium;

1990 - 1992: Alezredes, Ezredes katonai technikai automatizálási intézetben osztályvezető-helyettes, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban dolgozott.

1994 - Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tran Kong Viem

1944-ben született Vietnámban

1968 - 1974: Hallgató a BME-n

1975 - 1981: Hadnagy, tervezési osztályvezető- helyettes. Majd a Műszaki Főigazgatóságon teljesített szolgálatot a Vietnámi Védelmi Minisztériumban;

1982 - 1990: a Vietnami Mechanikai Munkavállalók Iskolájának tanára

1991 - Nyugdíjba vonulás.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tran Minh Thang

1950-ben született Nghe An-ban

1968-ban érettségizett a Quynh Luu középiskolában.

1974-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak villamosművek ágazatán.

1974 - 75 az ERBE-nél dolgozott Budapesten.

1975 - 82 Thanh Hoá városi hőerőmű műszakosztályán dolgozott.

1982 - 85 Thanh Hoá város áramszolgáltató igazgatóhelyettese.

1985 - 88 Thanh Hoá város áramszolgáltató igazgatója.

1988 - 92 A 3,7 millió lakosú Thanh Hoá tartomány áramszolgáltató műszaki osztály vezetője.

1992 - 97 Thanh Hoá tartomány áramszolgáltató igazgatóhelyettese.

1997 - 2010 Thanh Hae tartomány áramszolgáltató igazgatója.

2010-től nyugdíjas, Hanoiban él.

A Magyarországon végzett vietnámi kollégáknak szervez találkozót.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tran Van Biem

1947-ben született Vietnámban

1975 - 1983: Hadnagy, főhadnagy, technikus, Z119 gyár Műszaki Főigazgatóságán, majd a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1983 - 1991: Százados, őrnagy, alezredes, technikus a Mérési Hivatalban és a Vietnami Védelmi Minisztériumban.

1991 - Nyugdíjba vonulás

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Truong Thi Thanh

1950-ban született Vietnámban

1976-ban mérnökként kezdett dolgozni a Vietnami Egyetemi és Középiskolai Minisztériumban.

1977 - 2005 között villamosmérnök a Vietnámi Postán.

2006 Nyugdíjba vonult

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ujfalusi László

1950-ben született Budapesten

Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakon végezte 1969-74 között. 1974-1995 között a Magyar Villamos Művek Tröszt Hálózati Igazgatóságán dolgozott különböző mérnöki, majd vezetői beosztásokban. Szakterülete a hálózatfejlesztési irányelvek és tervek kidolgozása, a hálózati gépek tipizálása, fejlesztésük koordinációja volt. Eredményesen tevékenykedett a hálózati feszültségminőség elemzésében, rekonstrukciós célprogramok kidolgozásában, valamint az ezekkel kapcsolatos K+F szervezésében. 1992-95 között a DÉMÁSZ Rt. felügyelő bizottságának, majd az ELMŰ Rt. igazgatóságának tagja. 1986-ban gazdasági mérnöki diplomát szerzett. 1995-től az ELMŰ Nyrt. egyik vezetőjeként szerepet vállalt az ELMŰ hálózati tevékenységeinek szervezeti megújításában és a hálózati szolgáltatási színvonal fejlesztésében. Irányította a hálózati ráfordítások tervezését és a hálózatoptimalizációs célprogramok kidolgozását. Felelősségi köréhez tartozott a hálózati K+F tevékenység összehangolása. Vezetésével valósult meg az E-mobilitás fejlesztési program keretében az első budapesti E-töltőoszlopok telepítése. Széleskörű nemzetközi szakmai kapcsolatokkal rendelkezik. 1974 óta tagja a MEE-nek. Egyesületi tevékenységét 2000-ben Bláthy-díjjal, 2010-ben Elektrotechnika nagydíjjal ismerték el. Szakmai publikációs tevékenységét több szakcikk fémjelzi, előadóként rendszeresen szerepelt a MEE Vándorgyűléseken, szakmai konferenciákon. Kiemelendő tevékenységet végzett a műszaki felsőoktatási kapcsolatok ápolásában, mind a K+F szervezésében, mind pedig a hallgatók szakirányú elkötelezettségének kialakításában. Ennek elismeréseként 2012-ben a Budapesti Műszaki Egyetem díszpolgára címet is elnyerte.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Újj Dezső József

1950 – ben született Ózdon

Villamosmérnöki tanulmányait 1969-1974 között végezte. Végbizonyítványt szerzett 1974. július 9-én a BME elektronikai technológia szakon. Első munkahelye a VBKM Fejlesztési Intézete volt, ahol 1974 augusztusától dolgozott. Fejlesztőmérnökként több éven keresztül magasraktári felrakógépek és rendszerek fejlesztését végezte. Az intézetben elsőként alkalmazta a mikroszámítógépes fejlesztéseket. Több éven keresztül az Intézet Vasas Szakszervezetének vezetője volt. Munkája mellett számítógépes oktatást is végzett. Munkája elismeréseként az Intézet Elektronikai Fejlesztési Osztályának vezetésével bízták meg, ahol sokirányú fejlesztéseket végzett. 1990-ben megalakította a Luxinfo Elektronikai Szolgáltató Kft.-t . A Luxinfo Kft. hosszú időn keresztül a hazai bankok elektronikus és felirati információs rendszereinek fejlesztője és szállítója volt. A Kft. a későbbiek során az államigazgatás és az egészségügy területén is jelentős szerepet töltött be ügyfél- és betegirányító rendszerek szállításában. A Kft. vezetésében nyugdíjba vonulását követően a mai napig is aktívan dolgozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vanczák József

1950-ben született Nyírbátorban

1974-ben végez a Budapesti Műszaki Egyetem, híradástechnika szak digitális számítógépek ágazatán. 1974-1980 között a Távközlési Kutató Intézetben adatfolyam elemzésen alapuló kódoptimalizáló eljárás fejlesztésén dolgozik, majd számítógép-vezérelt telefonközpontok szoftver elemeinek tesztelésére szolgáló alrendszer fejlesztésében vesz részt az LM Ericsson megbízásából. 1980-1984 között az MHE/Comporgan Rendszerház munkatársaként az LM Ericsson számítógép-vezérelt telefonközpontjainak szoftverét fejleszti. 1984-ben, a kiküldetésben dolgozó munkatársaival közösen, megalapítja a Microsec Számítástechnikai Fejlesztő Kiszövetkezetet. 1991-ben a Kiszövetkezet Korlátolt Felelősségű Társasággá alakul, és abban ügyvezetői feladatokat lát el. Az Igazságügyi Minisztérium által kiírt tender nyerteseként a Kft. készíti el az Országos Cégnyilvántartási Rendszert, aminek fejlesztésében meghatározó szerepet tölt be. 1995-ben az Országos Céginformációs Szolgáltatás (OCCSZ) szoftverfejlesztését vezeti, ami eleinte X25, később TCP/IP hálózati szolgáltatáson alapulva, valós időben nyújt cégbejegyzési adatokat a bíróságokon működő Cégnyilvántartási Rendszerekből. 1997-ben a cégbejegyzési eljárásban érdekelt intézmények integrációjához szükséges elektronikus adattovábbító rendszer fejlesztését irányítja. 1998-tól a cégbíróságok ennek a rendszernek a közreműködésével szerzik be elektronikus úton az újonnan alakuló cégek statisztikai számjelét, illetve adószámát. 1999-től kezdődően az elektronikus okiratokon alapuló cégbejegyzéshez szükséges rendszer fejlesztését vezeti, majd 2001-ben, az egyablakos cégeljárás keretében, megtörténik az első elektronikus cégbírósági bejegyzés. 2003-tól az elektronikusan aláírt dokumentumok archiválását végző szoftver fejlesztését irányítja. Az eredményes fejlesztést követően, 2005-ben, a Microsec Kft. minősített archiváló szolgáltató lesz. 2012-ben a Kft. zártkörű részvénytársasággá alakul, ahol stratégiai vezetési feladatokat lát el az igazgatóság elnöki teendői mellett. 2016-ban a TÜVIT és NMHH auditálási folyamatokat követően, a Zrt. hazánkban elsőként eIDAS szerint tanúsított és minősített bizalmi szolgáltató lesz. 2017-ben vonul nyugállományba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Béla

1950-ben született Kisbéren

1968-ban érettségizett a székesfehérvári Vasvári Pál Szakközépiskolában. 1974-ben szerzett diplomát a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak villamosművek ágazatán. 1974-1988 között a DÉDÁSZ-nál dolgozott, Pécsen, mint üzemviteli csoportvezető majd Dunaújvárosban, mint hálózatszerelési osztályvezető. 1988-1990 között Ausztriában mint segédmunkás, villanszerelő, programozó dolgozott. 1990-2004 között Raychem később Tyco-nál dolgozott, a CIS országok műszaki vezetője és a vállalati kábelszerelvények tanács tagja. 918 db kábelszerelvény tervezése és hálózatba állítása, valamint ennek dokumentálása volt a feladata, ehhez tartozott 29 országban a tesztelés, valamint az eladási hálózat kiépítése. Feladata volt a budapesti regionális központ felépítése. 2005-től a GIFAS-nál, a közép-keleti országok eladás vezetője volt. 2007-2015 között a Pfisterer közép-kelet Európa és CIS országok eladás vezetője. 2004-től aktívan részt vesz 74-es villamosmérnökök évfolyamtalálkozók szervezésében, és nekik évente 15-25 fős biciklis túrák intézésében. 2015-től nyugdíjas. Dömsödre vonult vissza az RSD mellé. Itt építkezett és szabadidejének hódolt: sport snowboard, biciklizés, úszás, evezés, sárkányhajózás jellemezte a szabadidejét. Kenuban országos és nemzetközi helyezéseket ért el. Teljesítménytúrák esetében az utolsó magyar rekordot ő érte el: 2023-ban, Dunakiliti-Mohács 395km-es távolságot 46h:3m bruttó idő alatt tette meg.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Varga László

az MTA doktora

1951-ben született Nemessándorházán.

1974-ben diplomázott a BME Villamosmérnöki Karán az erősáramú szak villamos hálózatok és alállomások szakirányon. 1974-től a Villamosenergiaipari Kutató Intézet Villamos Berendezések Főosztályán kezdett dolgozni kutatóként, ahol villamos szabadvezetékek termikus terhelési kérdéseivel, vizsgálatokkal, modellezésekkel és számításokkal foglalkozott. Szakmai munkája során tudományos munkatárs, majd laboratóriumvezető lett. 1990-ben „Szabadvezetékek megengedhető áramerhelésének meghatározásai módszere” címmel írta meg disszertációját, amelyet 1992-ben védett meg a Magyar Tudományos Akadémián és műszaki tudomány kandidátusa címet kapott. 1995-ben a BME-en doktori (PhD) címet kapott. 1997-1999 között a BME Gazdasági és Társadalomtudományi Karán folytatta tanulmányait és 1999-ben menedzser gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. 1995-ben a VEIKI Villamos Berendezések Főosztály főosztályvezetője, majd az intézet átszervezése kapcsán a vizsgáló laboratórium szakigazgatója lett. 1996- 2017-ig a főosztályból létrejött VEIKI-VNL Kft. ügyvezető igazgatójaként dolgozott. Vezetésével és irányításával a VEIKI-VNL Kft. nemzetközi szinten is elismert akkreditált vizsgáló laboratórium lett és STL, Short Circuit Testing Liaison minősítést kapott 2014-ben. A VEIKI-VNL Kft. azon kívül, hogy laboratóriumként vizsgálatokat és fejlesztéseket végzett Tanúsítási Irodaként termék tanúsítási tevékenységet is végzett. Szakmai pályája során részt vett az a villamosenergiaipari szabványosítási munkákban szakértőként. Publikációi az Elektrotechnika, a Villamosság, a Magyar Alumínium folyóiratban, a VEIKI Közleményekben, MVMT Közleményekben és az Acta Technicában jelentek meg. Tagja volt a CIGRE Study Commitee 22 munkabizottságának, amelynek szakmai munkája során CIGRE Brossurák és kiadványok kidolgozásában vett részt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el mérnöki és tudományos tevékenységét.

Dr. Walter József

címzetes egyetemi docens

1943-ban született Polányban

A Kaposvári Táncsics Mihály Gimnázium reál tagozatán érettségizett 1960-ban jeles eredménnyel. Sikeres felvételi után folytatta tanulmányait a Pécsi Tanárképző Főiskolán matematika-fizika-műszerész szakon, ahol Népköztársasági Ösztöndíjasként végezett kitüntetéssel. További tanulmányai: ELTE TTK fizika tanári (1966), BME villamosmérnök (1974), JATE BTK doktori képzés (1985). Munkahelyei: Zipernovszky Technikum, Pécs 1964-68 tanár; Pécsi Tanárképző Főiskola 1968-73 tanársegéd a Kaposvári Mezőgazdasági Főiskolán, majd Egyetemen; 1973-2007 között egyetemi adjunktus, megbízott tanszékvezető. Meghívott előadó: Állatorvosi Egyetem Budapest; Kaposvári Egyetem, Pécsi Tudományegyetem. 1970-ben kötött házasságot, két fiúgyermeke a PTE-n szerzett tanári diplomát. Nyugdíjasként meghívták a MATE-ra matematikát oktatni, így jelenleg is aktívan tevékenykedik.

Kitüntetések: Miniszteri dicséretben részesült: Felsőoktatás Kiváló Dolgozója, 1976; Felsőoktatásért Emlékérem 1993; Kiemelkedő Telj. Emléklap, 2001; Tarján Rezső-díj; Munkahelyi dicséret: Kiváló Dolgozó 1996; Kaposvári Egyetemért Érem 2000; Gábor Dénes Emlékérem 2010. Hallgatói elismerések: Az Év Tanára Díj 4-szer 1992-98.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Weisz Tamás

1951-ben született Budapesten

A Puskás Tivadar Távközlési Technikum technikusai és a BME villamosmérnöki oklevelének megszerzése után (1974) első munkahelyén a Szilikátipari Központi Kutató Intézetben (SZIKKTI) fejlesztői munkakörben építőanyag gyártó cégek (öblösüveggyár, cementgyár, téglagyár) gyártási részfolyamatainak vezérlésével, szabályozásával és számítógépes monitorozásával foglalkozott team-munkában, részben a KFKI-val (Központi Fizikai Kutató Intézet) közös projekt keretében. 1978-tól a Textilipari Kutató Intézet (TKI) tudományos munkatársa. Ahol és a később az intézetből kivált Computext Textilipari Műszer- és Számítástechnikai Vállalatnál a mindenkor vizsgálati szabványoknak megfelelő textilipari műszerek és berendezések fejlesztésével, a fejlesztés irányításával bízzák meg. Az 1980-as évek elejétől tudományos főmunkatárs és osztályvezetőként a számítógépes textilipari alkalmazások hardware-, software fejlesztéséért is felelős vezető a vevőszolgálatot és szervizt is beleértve. A 90-es évek elejétől a TESCO Külkereskedelmi Vállalat megbízásából egy magyar-német kétoldalú államközi megállapodás keretében magyar vállalkozások egy részének kontingentált létszámú németországi munkavállalását menedzselte Németországban. A németországi tevékenység egy szeletének (műanyag fröccsszerszámok tervezése, gyártása) Magyarországon való folytatását -egészen nyugdíjba meneteléig- saját vállalkozással valósította meg, a gyártott szerszámok és műanyag alkatrészek németországi exportjával együtt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Wittner Kálmán

1950-ben született Budapesten

Okleveles villamosmérnöki diplomáját 1974-ben kapta meg a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, híradástechnika szakon, műsorközlő ágazati specializációval. Első munkahelye – az akkori pályázati rendszer folytán – a Műszeripari Kutatóintézet volt, mindössze nyolc hónapig. Akkor lehetőség nyílt a Magyar Rádió Műszaki Fejlesztési Főosztályára kerülni akusztikusi minőségben. Ez remek gyakorlati iskola volt: mind a terem-, az építészeti és a gépészeti területen számos érdekes feladatot kellett megoldani, az idősebb kollegák önzetlen segítségével. 1978 nyarán – elsősorban családi okokból – Pécsre költözött: az akkori Pécsi Tervező Vállalatnál újként megjelenítve az akusztikai szakterületet. Itt is a tudás sokrétű bővítésére nyílt lehetőség: a vállalat sok komplex tervezési feladattal volt ellátva, és a '80-as években felerősödött az igény a társadalomban, hogy az épületek akusztikai szempontból jobban legyenek megoldva, mint korábban. Megjelentek az ipari zajcsökkentési feladatok, valamint a várostervezésben a közlekedési és egyéb zajok minimalizálását célzó szemlélet. A szaktudás fejlesztésében sokat segített a német és angol szakirodalom intenzív tanulmányozása. Időközben a cég neve Dél-Dunántúli Tervező Vállalat lett. Ez a kedvező helyzet az 1980-as évek végéig tartott; az akkor felerősödött társadalmi és gazdasági változások nem kedveztek a viszonylag nagy állami tervezővállalatok működésének. A Dél-Dunántúli Tervező Vállalat is feloszlott; az ott felhalmozott szellemi tőke sok kisebb, akár csak néhány fős cégbe „költözött át”. Wittner Kálmán 1991-ben alakított egy statikus kollegájával egy tervező-szakértői céget PALLADIO Építéstervező és Műszaki Szakértői Bt. néven. A tervezői és igazságügyi szakértői feladatokra van jó kereslet, így Wittner Kálmán ma is folytatja a megszokott tevékenységét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Záhorszky Tibor

1949-ben született Miskolcon

1974-től a MÁV Tervező Intézetnél dolgozott mint tervezőmérnök, épület villamosenergia ellátás-, épület villamos hálózat-, világítás- és berendezés tervezés, térvilágítás tervezés. 1981-1995 között a Posta Tervező Intézetnél áramellátási, elektromos tervezési osztályvezető. 1990-ben a Magyar Postából a távközlési szakterület kivált, és létrejött a MATÁV, ahol a POTIBER, majd TÁVBER-nél elektromos osztályvezető majd vállalkezési és koordinációs irodavezető, energetikai és gépészeti tervező irodavezető. 1995-1999 Tervezési igazgatóhelyettes a MATÁV Rt. Ingatlan Igazgatóságán. Menedzselte a stratégiai és éves fejlesztéstervezést, ingatlan CAPEX tervezést, koordinálta az ingatlanok fejlesztési tevékenységét, a MATÁV szervezeti területgazdálkodását, ingatlan és elhelyezési igényei kezelését. 1999-2001 osztályvezető a MATÁV outsourcing partner amerikai–magyar tulajdonú Trammell Crow-Wallis Ingatlanszolgáltató Rt-nél, feladata a minőségbiztosítás irányítása, teljesítménymutatók, ügyfél elégedettség mérés, ISO 9000 rendszer előkészítése, ügyfélkapcsolati és hibabejelentő központ (call center) projekt irányítása, szolgáltatások fejlesztése. 2001-2004 MÁV Zrt. Minőségirányítási Főosztályon rendszergazdai feladatként a Zrt. szervezeti minőségirányítás-rendszer építési, minőségfejlesztési projektjeinek, TQM menedzsmentjének koordinálása. 2004-2008 (majd nyugdíjas szakértőként 2013-ig) MÁV Zrt. Infokommunikációs Igazgatóság Informatikai projektjei minőségbiztosítási irányítása, auditjai menedzselése. Angol nyelvből Rigó utcai középfokú nyelvvizsgát tett. 1979-ben a Közgazdaságtudományi Egyetemen okleveles közgazdász-mérnöki, később a TÜV Rheinland Akadémia Minőségügyi menedzseri, TAR Cert auditori, IRCA/IQA vezető minőségügyi felülvizsgálói végzettséget szerzett. 1986-2012 között a Magyar Mérnöki Kamara tagjaként épület-villamosság vezető tervezőként és vezető szakértőként tevékenykedett.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

BME
értékmegőrző tevékenységek

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszerzés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. VI. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@proprogressio.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk! Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidézik az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezzük és közzétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Batalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Mérsnökkányok a családban – felhívás a Múegyetemen végzett női mérsnökkök számára

Mérsnökk a nagymama, mérsnökk az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányakkal, lányunokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérsnökkök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegyetemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérsnökkányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányakkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a BME a mernoklanyok@m365.bme.hu címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályorientációs tevékenységét is bővíti a Múegyetem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a gólyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építésmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépésmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyész mérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíthet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindenapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetét visszajuttatja tulajdonosának. További információ és kapcsolatfelvétel szintén a mernoklanyok@m365.bme.hu címen lehetséges.

Kapcsolatok

A BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán végzett villamosmérnökök, mérnökinformatikusok, egészségügyi mérnökök és gazdaságinformatikusok a magyar műszaki értelmiség meghatározó részét képezik, ezért tartjuk fontosnak, hogy az öregdiák szervezeti tagság révén folyamatosan tájékoztatást kapjanak a tanszékeken folyó K+F+I tevékenységről, évfolyam- és tankörtalálkozókról, szakmai konferenciákról, egyéb rendezvényekről.

Kérem, regisztráljanak mindazokba a csoportokba, közösségekbe, melyek egyetemi éveik alatt meghatározóak voltak az Önök számára, hisz az alumni szervezet révén talán újra egyetemistának és villanykarosnak érezhetik magukat! A regisztráció mind a kari, mind a Schönherz Alumni csoportba lehetséges.

Cím: <http://www.vik.bme.hu/alumni/>

